

ఆల్ఫ్రెడ్ హ్యుయిట్సర్

ఆత్మకథ

అనువాదం :

శ్రీనివాసచక్రవర్తి

ఆదర్శ గ్రంథమండలి,

విజయవాడ-2.

First Edition: 3000 copies
May 1960.

ALBERT SCHWEITZER ATMAKATHA

(Out of My Life & Thought)

BY ALBERT SCHWEITZER

Translated by :

SRINIVASA CHAKRAVARTI

FIRST PUBLISHED IN GERMAN
BY VERLAG FELIX MEINER, 1931

Copyright for the English Edition:

GEORGE ALLEN & UNWIN LTD.

40, MUSEUM St. LONDON W. C. I.

PRICE Rs. 2-50

Published under the auspices of

The Southern Languages Pook Trust, Madras
Telugu-63

Published by :

Adarsa Grandha Mandali, Vijayawada.

Printed at:

VICTORY PRESS, VIJAYAWADA

ప రి చ యం

దక్షిణభాషా పుస్తక సంస్థవారు ప్రోత్సహించిన ఉత్తమ గ్రంథ సంచయములోని తొలి ప్రచురణ లివి. తమిళం, తెలుగు, మళయాళం, కన్నడం—నాలుగు దక్షిణాదిభాషలలో విద్యా సాంస్కృతిక వికాసాలకు దోహదమిచ్చే ఉత్తమ గ్రంథాలను చౌకగా ప్రచురింపజేయాలనే సత్సంకల్పముతో, సముదార దూరదృష్టితో ఫోర్డు ధర్మనిధివారు ఈ సంస్థ నిర్మాణాన్ని తలపెట్టారు. ఇందుకోసం వారు దక్షిణ దేశంలో ఉన్న ఏడు విశ్వవిద్యాలయాల ఉపాధ్యక్షులతోను సంప్రదించి ఈ నాలుగు భాషలు మాట్లాడే ప్రజలకు, మంచి మంచి పుస్తకాలను, ప్రచురణకర్తలచే అందముగా అచ్చువేయించి అందరికీ అందుబాటులో ఉండే సరసమైన ధరలకు అందజేయాలనే ఆదర్శముతో మూడేళ్ళ కార్యక్రమాన్నిరూపొందించారు. వీరి కృషిఫలన మనకు లభించిన ప్రథమ ఫలా లివి. దీన్ని కూర్చుండంలో వీరు ప్రాథమికశ్రేణిలో ఉండే విద్యార్థి-వ్యాల జోలికి పోకుండా కేవలం మాతృభాషలో మాత్రమే అక్షరాస్యులైన, అంగ్ల భాషావాసన లేని అసంఖ్యాక సామాన్యప్రజానీకాన్ని ఆలరించి, ఆకర్షించి, వారికి విజ్ఞానాన్ని, వినోదాన్ని, వికాసాన్ని పూర్తిగా అందించగల సులభ సుందర శ్రేణిలో ఉన్న ఉత్తమ గ్రంథాలను మాత్రమే ఎన్నుకొన్నాడు.

ఉన్నత సారస్వతశ్రేణికి చెందిన స్వతంత్రరచనలనే కాకుండా వైజ్ఞానిక, సాంస్కృతిక గ్రంథాలనూ, ప్రపంచసారస్వతంలోని ఉత్తమ గ్రంథాల అనువాదాలనుకూడా ప్రచురింపచేయడం వీరి ప్రధానలక్ష్యం.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఉత్తమ గ్రంథాలను చౌకగా అందించడం అనేది దక్షిణభాషా పుస్తక సంస్థవారి పరమాశయం. ఇందులో వీరెంతివరకు కృతకృత్యులైనదీ ఇప్పుడీ గ్రంథాలనుబట్టి ప్రజలే నిర్ణయించవలసిఉంది. ఇప్పుడు ప్రారంభమైన ఈ కృషిఫలితం బహుశా వచ్చే పదినెలవత్సరాల వరకు అంతగా కనబడకపోవచ్చు. కాని ఈ ప్రణాళిక అద్భుతమైనదని, అత్యంతప్రధానమైనదని మాత్రం దూరదృష్టిగలవారందరూ ఒప్పుకొనక తప్పదు. ఇందుకుగల అవకాశాలు అనేకం. అందమైన అచ్చుతో చౌకగా

అంబరికి అందుబాటులో ఉండే ఈ ఉత్తమ గ్రంథాలు దేశంలో మారు మూలల కుగ్రామాలలో నివసించే లక్షలాది స్త్రీ పురుషులందరి జీవితాలకు కొత్త వెలుగునీ, విజ్ఞానాన్నీ అందించగలవు.

దక్షిణభాషా పుస్తకసంస్థవారి కార్యక్రమాలు ప్రస్తుతానికి తమిళం, తెలుగు, మళయాళం, కన్నడం—నాలుగు దక్షిణాది భాషలకే పరిమితమై ఉండడం వింతకాదు. ప్రాచీనకాలంలో వింధ్యకు దక్షిణాన ఉండే దేశ మందా దక్షిణాపథమనే పేరుతో వ్యవహారంలో ఉన్నప్పటికీ, సాంస్కృతికంగా ఇక్కడ నివసించే ప్రజలందరూ ఈ నాలుగు భాషలను, వాటి ప్రాంతీయ వికృతులను మాత్రమే వాడుకచేసేవారు. నిజానికి ఈ నాలుగు భాషలన్నూ ఒకే కోవకు చెందినవి. వీటిని 'ద్రావిడ' భాషలనడం నా అభిమతం కాదు. ఈ రోజుల్లో 'ద్రావిడ' పదం జాతి, భాషాపరమైనదిగా కాక ప్రత్యేకమైన రాజకీయ ప్రాధాన్యాన్ని సంతరించుకోవడమే నా యీ సంకోచానికి కారణం. ఈ నాలుగు భాషలకు మధ్య సహజమైన సన్నిహిత సంబంధాలు చాలా ఉన్నవి. పైగా ఆర్యావర్తములో వ్యాప్తిలో ఉన్న సంస్కృతికంటే భిన్నమైన దక్షిణ భాషీయ సంస్కృతికి ఈ ప్రాంతం అవసరం. కర్ణాటక సంగీత సంప్రదాయం ఇక్కడిదే. అలాగే ఇక్కడి వాస్తు, శిల్పసంపద ఉత్తరాదివానికంటే భిన్నమైనది. ఈ నాలుగు భాషలు మాట్లాడే ప్రజలు పారంపర్యముగా అనుసరించే సాంఘికాచార వ్యవహారాలన్నీకూడా ఒకేతీరుగా ఉన్నవి.

దక్షిణభాషా పుస్తకసంస్థవారి ప్రోత్సాహంపల్ల ప్రచురితమయ్యే పుస్తకాలన్నీ దక్షిణాత్య సంస్కృతిని ప్రతిబింబించేవిగా ఉండగలవని ఆశిస్తున్నాను. అయితే సంకుచితమైన స్వస్థాన వేషభాషాభిమానము శ్రుతి మించిపోకుండా సమగ్ర భారత సంస్కృతిని ప్రతిబింబింపజేసే పుస్తకాలను, విశ్వమానవ సౌభాగ్యత్రమును, ప్రపంచ కల్యాణాన్ని కాంక్షించే ఉత్తమగ్రంథాల అనువాదాలను ప్రచురించడం చాలా అవసరం.

పా. మే. రాజమన్నారు

ప్రవేశిక

‘మనతరంలో మహాపురుషు డెవరు?’ అని ప్రశ్నించడం నేడు పరిపాటి, సరదా అయిపోయింది. ఈ ప్రశ్నే గతక అంగ్లేయులకు వేస్తే వాట ‘వింస్టన్ చర్చిల్’ అని సమాధానం చెప్పేటారు. కమ్యూనిస్టులు ‘లెనిన్, స్టాలిన్’ అని జవాబు ఇస్తారు. దీనికే భారతీయులు, ఒక్క భారతీయులేమిటి ఆసియా ఖండవాసులంతా ‘మహాత్మా గాంధీ’ అంటారు. పీఠం దరూ, మహా ప్రతిభాసంపన్ను లనడంలోగాని, వీరు విశ్వసించిన సిద్ధాంతాలకు గొప్ప సేవచేశారనడంలోగాని ఎట్టి అనుమానమూ లేదు. అయితే వీరిలో ప్రతివారూ తమ ప్రజకు ప్రత్యేక మంగా సేవచేయడంలో నిమగ్నులయినారు. వీరి స్పష్టమైన ప్రపంచసేన ద్వితీయం. కాని ఇంకొక మహావ్యక్తి ఉన్నాడు. ఆయన సరిగీతంలో, తత్వశాస్త్రంలో, విజ్ఞానశాస్త్రాలలో మహామేధావి. ఈ ఈ రంగాలలో గొప్ప పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించుకోగలిగినవారే. కాని కొత్త ప్రదేశాలలో, కొత్త ప్రజానీకానికి సేవచేయాలనే ఉద్దేశంతో స్వదేశంలో నివసించి స్వప్రజకు సేవచేయడంవల్ల లభించేలాభాలను పరిత్యజించారు. ఆ మహావ్యక్తి ఆల్బర్ట్ ష్వయిట్జర్. ఆయన మనసా నాచా క్రైస్తవులు. ఎన్నడూ నల్ల శిల్ల జాతిభేదం ఆయన పెట్టుకోలేదు. పైగా క్రైస్తవ సిద్ధాంతాలకు వ్యతిరేకంగా శిల్లవారు నల్లవారిని గోపిడిచేస్తున్నందుకు సిగ్గుపడ్డారు. ఈ వానికి పరిహారంగా నాగరిక జీవితంవల్ల కలిగే

నుకూలను వదిలివేసి అజ్ఞాత ప్రదేశానికి వెళ్ళడానికి సంసిద్ధులయ్యాడు. ఆ అజ్ఞాతప్రదేశమే నేడు ప్రపంచవిఖ్యాతిగాంచిన లాంఛనం. ఇది ఫ్రెంచి ఆఫ్రికాలో ఉంది.

ఆయన జీవితగాథ మనలను మైమరపింప చేయదు. కాని ఆయన 'ఆత్మకథ' లో తన ఆంతరవ్యక్తిని ద్యోతకం చేశారు.

మతగురువులఇంటిలో పెరిగి, సియానోటొక్కడానికి కానీ పెనుతగా కాళ్ళు ఎదగకముందే సంగీతంలో తన ప్రతిభను ఆయన నూచింపజేశారు. ఎనిమిదవ ఏట ఆర్గన్ వాయిం చడం పొరంభించి, తొమ్మిదవ ఏటనే గన్నబాచ్ లోనిచర్చిలో ఆర్గన్ వాయించారు. సంగీతంమీద ఆసక్తి ఆయన ఎన్నడూ విడనాడలేదు. అందుచేతనే ఆయన ప్రపంచంలోని ఆర్గనిస్టులలో కెల్ల శిక్షణములుగా, సంగీత అధ్యయనపనులుగా గొప్ప పేరుపొందారు. బాచ్ సంగీతంమీది ఆయన గ్రంథం శాస్త్రీయ గ్రంథంగా పరిగణింపబడుతోంది. విశ్వవిద్యాలయంలో ఆయన మతవిజ్ఞానశాస్త్రం, తత్వశాస్త్రం పఠించారు. ఆయన మత విజ్ఞానంలో పిడివాదానికి తావులేకుండా పోయింది. వారి మత విజ్ఞాన రచనలలో తత్వశాస్త్రప్రావీణ్యం గోచరిస్తుంది. మత విజ్ఞానశాస్త్రవేత్తలు చిత్రించినట్టు ఏసుక్రీస్తును భావించు కోవడం ఆయనకు తృప్తినివ్వలేదు. బాధితులకు సహాయంచేసేందుకు, ప్రాణాలను బలిపెట్టేందుకు అనతరించిన 'దేవుని పుత్రుడు'గా ఏసుక్రీస్తు ఆయనకు పొడగట్టారు. భగవద్రాజ్య ధర్మనిష్ఠతోసం అరులుసాచిన వ్యక్తిగా ఏసుక్రీస్తు ఆయనకు గోచరించాడు. క్రైస్తవమత అధ్యయనంలో విజ్ఞానీతీతోసం

ఆయన నిలబడ్డాడు. మతిసారిం నైతికమనే నిర్ధారణకు వచ్చి
దానిని ఏనుక్రీస్తుబోధనల ప్రామాణ్యంతో స్థిరీకరించారు.

ఆయన సర్వసమత్వదృష్టిని మతనిషయంలోనేగాక
జీవితరంగాలన్నిటిలోనూ వెల్లడించారు. ఆయన అల్పాసే-లో
దాయినీకి చెందినాడు. ఫ్రెంచి వారి మాతృభాష. కాని
ఆయన జర్మన్ భాషలోకూడా పండితులు. బాచ్ సంగీతం
మొదలగుంథం ఫ్రెంచిభాషలో వ్రాసినా జర్మన్ భాషలో
ఇంకా బాగా భావాలను వెల్లడించగలిగేవాడనని ఆయన
గుర్తించాడు. మతవిజ్ఞాన శాస్త్రం అధ్యయనంచేస్తూనే, దానితో
వాటుతత్వ శాస్త్రం అధ్యయనంకూడా కొనసాగించి, సహజంగా
కాంట్ మతతత్వం పఠించడం ప్రారంభించారు. ఈవిధంగా
మొప్పాయి ఏళ్ళ వయస్సువచ్చేవరకూ జరిగింది. అప్పుడు
నూత్నకాంట్ ఆయనలో జనించింది. మతంమీద, తత్వ
శాస్త్రంమీద ఆయనకు మహాప్రేమగాని ఊక్తితో ఆఫ్రికా
ఖండంలోని జనానీకానికి సేవచేసేందుకు ఆయన ఆంతరం
లోని ఏదోకీ విజ్ఞానశాస్త్రాలుపఠంపజేసి డాక్టరేటుపట్టావుచ్చు
కునేటట్లుచేసింది. ఆఫ్రికాలో సేవచేయడానికి డాక్టరు కావా
లని సారిస్లోని ఫ్రెంచి మతప్రచారకసమితి ప్రకటించడంతో
ష్యయిట్టర్ కు మంచి అవకాశం లభించింది. ఏనుక్రీస్తును
సేవించే యత్నంచే ఏ మతప్రచారకసమితిఅయినా ష్యయి
ట్టర్ నంటి పవిత్రతత్వకు స్వాగతంఇస్తుందని ఎవరయినానడలే
ఆశిస్తారు. కాని దురిదృష్టినశాస్త్రా తరచు మతంలో సిద్ధాంత
భాగానికి ప్రాబల్యం ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఆ సందర్భప్రచా
రకసమితి అధికారులకు బోధకులకు సేవచేయాలనే ష్యయి

అందుచేతనే మతవిజ్ఞానశాస్త్రంలో ఆచరించిన అభివృద్ధి
యొక్క ఫలమునుకోనాలనే కుతూహలం ఎక్కువయింది. ఈ
సందర్భాల్లో మలకోళం వ్యయిట్చర్ తన చింతనాస్వాతంత్ర్య
ప్రకాశన కోల్పోదలచుకోలేదు. బాధితులను సమాస్వాసిందే
కైర్లీ పున కార్యకలాపంలో నిమగ్నులవాలని వాంఛించాడు.
ఎందుకంటేనే చిరకపు ఇంగితజ్ఞానానిక నిజయం లభించింది.
వ్యయిట్చర్ కుహ తర కార్యకలాపం సాగించే నిమిత్తం
బుర్రులం నేటి 1913లో లాంబెరెసి చేరుకున్నాడు. అక్కడ పరిస్థి
తలను హామోఫూరంగా ఉండేసి. వ్యయిట్చర్ కొబట్టి పనిలో
యిరుచుకొని ఇంకొకరైతే ఆ పరిస్థితులకు హామోఫూరంగా ఉండేది.

“నా నివాసం పక్కనే ఉన్న కోళ్ళగుడిసెను రోగులను
పరీక్షించే గదిగా ఉపయోగించసాగాను. కాని ఆకురాలుకొలం
చివరలో నదిదిగువన ఇనప చేకులతో కట్టిన ఇంటికమారాను.
నేని జూలై 26 తిరుగులు, నెడల్పు 13 అడుగులు. తాటూ
కులకప్పు. ఇందులో రోగులను పరీక్షించేందుకు ఒక గది, శస్త్ర
చికిత్సకు ఒక గది, మందులివ్వడానికి ఒక గది ఉన్నాయి. ఈ
భవనం సుట్టూ రోగులు నివసించడానికి ప్రవేశం గా గుడిసెలు
ఉన్నాయి. తెల్ల రోగులు మతప్రచారక సమితి భవనంలోనో,
డాక్టరు గారి ఇంటిలోనో ఉంటున్నారు.” ఆస్తికస్థులను దయచేసి
మానవులలాగా ఆదరించి వారి ప్రేమను చూరగొన్నాను.
మరిజోధనవిషయం ఆయన పట్టించుకోలేదు. కార్యకలాపం
ద్వారా ఏనుక్రిస్తునందేలాన్ని అందరికీ అందజేయాలనే దే
ఆయన వాంఛితం. ఆయన ఆసుపత్రి ప్రపంచవిఖ్యాతి ఆర్జించు
కోవడంతో దానిని ప్రపంచపటంమీద గుర్తించాడు. అక్కడ

వియ్యన అడవివిక్రమగాలతో. నూత్నలోగజేవులతో పెనుగు
నాకునూ అనేకమైశ్వరూరాన్నుండి వచ్చేలోగులను అలోగ్గ
వియ్యనచేయజానికి కృషిచేళాడు. ఆ స్త్రీపురుషులప్రేమను
పూరిగొన్నాడు. విద్యుద్దీపాలకు అలనాటుపడ్డ మనసే శ్లోము
స్వయం అర్ధరాత్రివేళ అత్యవసర శస్త్రచికిత్స కిరణవ ములు
కేపంముంగు చేశారంటే ఆశ్చర్యంగానే ఉంటుంది.

వ్యయిల్పుర్ది వజ్రకాయం. అందుకనే అక్కడ కష్ట
మయ జీవితానికి తోడుకోగలిగారు. వారిన్ బాప్ నుంచి నాకు
అయినను ఆర్థనే ఒకటి బహుకరించటంమూలంగా నా గరి
తనకు నుడూరిమయిన జీవితం భరించడం ఆయనకు సాధ్య
మయింది. సాసమీద వాయింతుతూ కష్టమయ జీవితం
విసుగుపుట్టకుండా చేసుకొన్నాడు. అంతేకాదు, ఆలోచించ
టానికి తీరుబడిచిక్కింది. శస్త్రచికిత్స చేస్తున్నా చింతను
నడలుకోలేదు. క్రమక్రమంగా ఆయన ప్రతిపాదింపుల గురిక
లిత్వం గూఢాంధనొచ్చింది. ఆయనజీవితంలో ఒక పుణ్య
దినాన “తలనీ తలంపుగా, అప్రయత్నంగా” ఆయన గుడ
మయిన “జీవితంయొడ శ్రద్ధా క్తులు” అనే పదంభం తలంపు
మంది “ఇనవితులుపులు పోనుతున్నాయి. అడవిలో పోవ
కనిపించింది. ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వం, నైతికత వివాది
మయిన ఒకటి మనగలిగేభావం నా కేరణమయింది. నైతిక
ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వ ప్రపంచ స్వస్థానికి, మనకా
అవిద్యాలకు మేధ ఆధారభూతమని ఇప్పటికీ నాకు ప్రామాన్య
మయింది”

‘నాగరికతాతత్త్వం’ అనే గ్రంథం రచించే సందర్భంలో బీ.ఎ. ఇరాన్, భారతదేశీయుల ప్రతిభాసంపత్తిని అధ్యయనంచేయడంలో గంటలకు గంటలు వ్యయిల్పర్ గడిపారు. ఈవిధంగా ‘భారతీయచింతన, దాని పరిణామం’ అనే ఉద్దేశ్యం పెలువడింది. ఈ గ్రంథంలోని భావాలు, న్యాయభావాలు సనాతన భారతీయులకు రుచించకపోవచ్చు. కాని భారతీయ తత్త్వశాస్త్రమీద ఇంత నిజాయితీగా చెప్పే గ్రంథం, ఇంత పాండిత్యప్రకర్షణోకూడిన గ్రంథం నా కింతవరకు కనిపించలేదు.

ఈవిధంగా వ్యయిల్పర్ ఆఫ్రికాలో సంగీత, తత్త్వశాస్త్రంపై దృఢరంగాలలో పనిచేస్తూ జీవితం గడుపుతున్నారు. స్వార్థత్యాగులయిన పనివారెంతమంది ఉన్నా చినదినాభివృద్ధి గాంచే ఆసువత్రికి ధనావశ్యకత ఎక్కువయింది. అందునల్ల ఏదోవిధంగా వ్యయిల్పర్ డబ్బు సంపాదించవలసినట్లుంది. ఆయన స్నేహితులు చాలామంది సహాయంచేశారు. కాని చాలలేదు. ఆర్గస్ వాయింది, ఉపన్యాసాలిచ్చి డబ్బు సంపాదించడానికి వ్యయిల్పర్ శుశుచు యూనివర్సిటీలోని ఏర్పాట్ల గడచినకొలదీ ఆయన పేరుప్రతిష్ఠలు పెంపొందాయి. ప్రాన్సు, జర్మనీ, స్విట్జర్లండు, స్వీడన్, ఇంగ్లండు, అమెరికాదేశాలలోని విశ్వవిద్యాలయాలు ఆయనను ఆహ్వానించసాగాయి. ఇక ప్రజలు ఆయనను జర్మనీదేశమునిగాగాని ఫ్రెంచివానిగాగాని, చివరకు యూరోపియన్ గాగాని చూడలేదు. ఆయన సర్వప్రపంచానికి, సర్వయుగాలకు చెందినవ్యక్తి. ‘అడవివాక్కు’ అని పిలుపించుకోవడంలోనే ఆయన సంతృప్తి

చెందారు. ఆయన ఆసుపత్రిలో ఒక్క ఆఫ్రికావారే కాదు, దానిచుట్టును ఒక మృగశాల తయారయింది. అందులో కోడిసిల్లలు, బాతులు, టర్కీకోళ్ళు, పిల్లులు, కుక్కలు, మేకలు, జింకలు, పక్షులు ఇంక ఎన్నో నివసించేవి. లాంబెరెనీ సందర్శించిన డా. ఎమరీ రాస్ వ్యయిట్చర్ “నిజంగా ఆయన రెండవ సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్” అన్నారంటే ఆశ్చర్యపడవలసిన పనిలేదు. క్రైస్తవమతం ఇద్దరే ఇద్దరు క్రిష్టియన్లను తయారు చేసింది అంటారు. ఒకరు: చారిత్రక పురుషుడు సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్. రెండవవాడు: విక్టర్ హ్యూగ్ ‘లేమిజరబుల్’ అనే నవలలో బిషప్ అనే కాల্পనిక పురుషుడు. హిట్లర్, స్టాలిన్ యుద్ధానికికూడా మాననజాతిని సాభాగ్యవంతం చేసిన డా. వ్యయిట్చర్ కూడా నిజానికి చారిత్రక క్రిష్టియన్ అని చెప్పవచ్చు.

ఆయన జీవితచుంతా పగమసత్యంలో కేంద్రీకృతమయింది. ఆయన నిరాశావాదా? ఆశావాదా? అనే ప్రశ్నకు ఆయనే ఇలా జవాబిచ్చాను. “నా విజ్ఞానం నిరాశాపూర్వకమయినది. నా సంకల్పం, కాంతి ఆశాపూర్వకమయినవి.” ఆయన ఆరోగ్యంకొనియాడదగింది. ఫ్యూరశీస్ వైద్యుని, సాధామయజీవితాన్ని తట్టుకోగలిగారు. ఒకమాటు ఒక స్నేహితుడు ఆయనను, “విశ్రాంతి తీసుకోకుండా యెంతకాలం ఇలా పనిచేయగలుగుతారు?” అని చివాట్లు పెట్టాడట. “ఎంతకాలం ఏమిటి. ఆయుర్దాయం ఉంటే సరి ఎంతకాలమయినా సరే” అని జవాబిచ్చారు. నిజం. వ్యయిట్చర్ శతజీవి! ఎన్నైవళ్ళు వచ్చినా ఇంకా చురుకుగా పనిచేస్తున్నారు. ఆయన బలంలోని

తెల్లవాళ్ళు ఒకరి గొంతు ఒకరు కోసుకుంటూ వస్తూవున్న ఆ దేశాలను గాలికినదిల్చిపోయడం ఎలా సంభవమయిందో ఈ ప్రశ్నకు మేము జవాబు చెప్పలేకుండా ఉన్నాము. ఈ యుద్ధమయి చింతనాపరులు నన్ను ప్రశ్నించినపుడు నే నీ విషయం విశదీకరించాలనికాని పరిహాసించాలని కాని యత్నించలేకాను. సహజభయంకరమయినది శ్రీరామాయనమని మనకంటే స్పష్టమైనమాత్రమే చెప్పబోన్నాను. అమాయక ప్రజల అభ్యుదయం తెల్లవారి నెలకే, మత్రిప్రాబల్యం ఈ యుద్ధంపల్ల ఎంతవరకు తీగించిపోయిందో ముందుకుంటున్నాగాని చెప్పలేము. “నీ ఆ ప్రాబల్యం తీగిపోయిందనే నా సందేహం” ఈ ప్రశ్నకు “మీ చెప్పడానికి ఆయనకు సిగ్గుపేసిపోయింది.

“అక్లికాలో పాశ్చాత్యపరిపాలన సమర్థనీయమేనా?” అనే ప్రశ్నను ఆయన తరచు ఎదుర్కొనవలసివస్తుంది. ఎంతో బాధతో ఆయన ఇలా వ్రాశాడు:

“ఈ ఆదిమజాతివారిమీద పరిపాలనను కుద్దేవళ్ళు వన తెల్లవాళ్ళ కున్నదా? వారిమీద పరిపాలన చేయించి ఆర్థికంగా లాభంపొందడానికయితే అటునంటివళ్ళు మనకు లేదు. వారిని విద్యావంతులనుజేసి సుఖమయజీవనం గడిపే స్థితికి తీసుకురావాలని నిజంగా నాంధిస్తేనూత్రం అయిపోయి పోతుంది. మరలవారు జీవించే అవకాశం ఉండగా ఉంటే వారిజీవితం మనం పోకుండాఉండడం మంచిది. మనకి ఈ క్రిందిస్థితి యానీక వచ్చును: “మనచేతిలోని అధికారాన్ని సద్వినియోగంచేస్తే సైనికంగా మన పాలనను సుదృఢపరుకోవచ్చు.” నిజమయినకై) సప్రసిద్ధంగా అన్యాయంపల్ల భౌతిక

ప్రయోజనంకూడా సిద్ధించదని ఆయన భావించారు. సాత్త్వికము దోపిడినుంచి విముక్తిపొంది పురోగమించే రోజు వస్తుందని ఆయన ఆశించారు.

“నైతిక భావ వాతావరణంలో నల్ల వాళ్లు, తెల్ల వాళ్లు కలపాలని” ఆయన కోరిక. అప్పుడే ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవడం సాధ్యమవుతుంది. ఆఫ్రికాచరిత్ర గచనలో వ్యయిట్సురకు ప్రముఖస్థానం, ప్రశస్తి లభిస్తుందనడంలో ఎట్టిసందేహమూలేదు. యుద్ధంమూలంగా జరిగిన వినాశనానికి ఆయన ఆత్మ పరితపించినపుడు ‘లాప్ స్పీ’చింతనలో ఆయన మనసును ఊరడించుకున్నారు. ఆయుధాలుపనాశకరమయినవి. ఉత్తముల పరికరాలు కావు. గత్యంతరంలేకనే వీటిని ఉపయోగించడం. శాంతి, భద్రతలే సర్వములకు ఉత్తమమయినవి. జయిస్తామని ఆ విజయం వారికి సంకోచంకలిగించదు. విజయానికి సంకోషించేవారు హత్యకీ సంకోషించేవారే. సేనాధిపతి ఉత్త సక్రియలలో పాల్గొన్నట్టు విజయోత్సవాలలో పాల్గొనాలి లక్షలాదిమీనపులను నిలుపునా హత్యచేసినందుకు కన్నీళ్లు కాలములకట్టేటు ఏడవాలి. కాబట్టి యుద్ధంలో జయించిన వాడు విషాదోత్సవాలలో పాల్గొంటున్నట్టు భావించుకోవాలి”

‘ఆల్బర్ట్ వ్యయిట్సుర్ - ఆత్మకథ’ అనే - ఈ గ్రంథం అందరూ చదవతగింది. ఇందులో అతిశయోక్తులేమీలేవు. నిరాశంబరంగా రచింపబడింది. ఇందులో యధార్థాలు ఉత్తేజంపొడాయి. వ్యయిట్సుర్ ఆత్మ బహిర్గతం గావించబడింది. గ్రంథంలో మహోత్తమమయిన సాహిత్యసౌయిక తెలుసు వ్యయిట్సుర్ చేరుకున్నా ఇది సాహిత్యదృష్టిలో గొప్ప

గ్రంథం అని చెప్పలేము. ఉత్తమ సాహిత్యస్థాయికి ఉదాహరణగా ఈ క్రిందివాక్యాలు తీసుకోవచ్చు: ‘ఆల్బర్ట్ మ్యూట్చర్ ఆఫ్ ఫిక్షన్’ అనే గ్రంథంలో జామ్, ఆర్నాల్డ్ అనుపాదు ఈవిధంగా వ్రాశారు.

“వది సంవత్సరాల ఈమధ్య ప్రపంచవ్యవహారాలపై మొదటిసారిగా ఆయన మాట్లాడుతూ మాతో ఇలా అన్నారు: ‘ప్రచారంస్థానంలో నిజమయిన నిజాన్ని అర్థంచేసుకునే శక్తిని మనం ప్రవేశపెట్టాలి. నేటి దేశభక్తికి బదులు మానవజాతికంతటికీ గర్వకారణమయే గొప్ప దేశభక్తిని ప్రతిష్ఠించాలి. ఆదర్శ జాతీయతకు బదులు ‘ర్వసామాన్యమయిన నాగరికతతో కూడిన మానవతను ప్రవేశపెట్టాలి. యధార్థమయిన ఆదర్శాలులేని సంఘానికి బదులు నాగరికతా రాజ్యంలో విశ్వాసాన్ని పునరుద్ధరించాలి. నిజమయిన ఆధ్యాత్మికతను కోల్పోయిన మన స్వత్వానికి, బదులు అభ్యుదయం సాధ్యమనే విశ్వాసాన్ని నెలకొల్పాలి. ఇవీ మనముందున్న పనులు.’”

‘ఉపసంహార’ అధ్యాయంలోని ఈ ఆరంభవాక్యాలు మెచ్చుకోతగ్గవి. “నాలో రెండుభావాలు చెలరేగసాగాయి. ఒకటి: ఈ ప్రపంచం నిగూఢమయింది, కష్టభూయిష్టమయింది. రెండు: మానవజాతి ఆధ్యాత్మికంగా పతనమయిన కాలంలో నేను పుట్టాను. జీవితం యెడ శ్రద్ధాభక్తులలో నైతిక ప్రపంచం జీవిత సత్త్వభావానికి దారితీసే చింతన ద్వారా ఈ రెండు భావాలతో వ్యవహరించడానికి సంసిద్ధుడనైనాను ఈ సూత్రంలో గట్టిపూనుదులు, విస్మయకారకం నాకు గోచరించాయి. చింతన

ద్వారా మానవులను ఎక్కువ నీతిపరులుగను, జ్ఞానవంతులు గను చేయాలనే లక్ష్యంతో ఈ ప్రపంచంలో నిలబడి పని చేస్తున్నాను.”

ష్యుయిట్చర్ నోబిలు శాంతిబహుమాన గ్రహీత. ఈ బహుమానంపొందడం గొప్ప గౌరవకారణమని అందరకూ తెలిసిందే. ఆయన ఈ గౌరవబహుమానాన్ని స్వీకరించడం నోబిల్ బహుమాన గ్రహీతలందరికికూడా గొప్ప గౌరవ కారణం.

అనేక భాషలలోకి అనువదింపబడిన ఈ ఆత్మకథను చదివి ఆవేశం, ఉత్సాహంపొందని మానవుడంటూ ఉండడు. ఇప్పుడు ప్రపంచంలోని అతి ప్రాచీనభాషలయిన తమిళం, తెలుగు, మళయాళం, కన్నడభాషలలో దీని అనువాదాలు వెలుగుతున్నాయి. తెలుగుసాహిత్యం సౌభాగ్యవంతమయినది. ఈ గ్రంథం తెలుగు అనువాదంతో తెలుగుసాహిత్యం ఇంకా సౌభాగ్యవంతం అవుతుంది,

బాల్యం, విద్యాభ్యాసం

1875 జనవరి 14న ఎగున అల్పాస్నేహాని కేసక్స్ బర్న్స్ నో నేను జన్మించాను. నా తండ్రిగారి పేరు లూయీ ష్వయిట్జర్. ఆయన సంధానంకో నేను శిశువనాడిని. ఆ ప్రాంతజాతిలో అధిక భాగం కౌఖలికులు. అక్కడన్న కొద్దినంత ప్రాంత స్థాయి ముస్లిములు మా తండ్రిగారు ప్రవేశించినా వారిని సుంజేవాడు.

సూర్యశామచూడు దిగు అల్పాస్నేహాని భాష కేసక్స్ బర్న్స్ నో బడిపంపాడు. ఆర్గక్కుడా పాయిస్తుండేవాడు. ఆయన సోదరులు ముగ్గురికీ అదే ఉద్యోగం. మా అమ్మ అదే. తండ్రి ఎగున అల్పాస్నేహాని మన్స్టర్ లోయలో మహల్ గాచ్ అనే చోట ఫాస్టు (మతగురువు). నేను పుట్టిన కొద్దివారాలలోనే మా తండ్రిగారు మన్స్టర్ లోయలోని గన్స్ బాచ్ అనేచోటికి మకాం మార్చారు. అక్కడ ఆయనకు తరుచు జబ్బుచేస్తుండేది. ఇంతకు తప్పితే మరేకస్థానం లేకుండా నేను ముగ్గురు సోదరీమణులతో, ఒక సోదరునితోకలిసి హాయిగా బాల్యం, యవ్వనం గడిపాను. మా తండ్రిగారి ఆరోగ్యం తరవాత తరవాత గాగుపడింది. ఆయనకి అప్పటికి 70 ఏళ్లు. అయినా కాయ శరీరమేమో, యుద్ధపురోజుల్లో వాస్టెక్ పర్యతాగ్రాలమీద మంచి ఫ్రెంచి కర్రఘ్నులు కార్పులు సాగిస్తూ ఆలోయలోని

ఇట్లును మనుష్యులను సోదీనిపట్టికొస్తున్నా లెక్కచెయ్యకుండా ఆ ప్రాంతజనుల యోగశక్తుల విషయంలో బహుశ్రద్ధ వహించారు. 1925 లో బహుస్పృహస్యంలో పండురాలిసత్తు రాలిపోయాయి. ఇక మా ఆస్థా సంతుకుముంబే 1916 లో గెన్సెనాచ్, సీన్ - ఇచ్ - టూల్ నుగ్య రోడ్డుమీద అగ్నికదలిం కాల్చికింగపడి చనిపోయింది.

నా అయిదవ ఏట మా నాండ్రగారు నలుచదిరు పాత పీఠాధిపతిమీద గాఢ గంభీరం పాఠాలు చెప్పడం మొదలు పెట్టారు. ఆ పీఠాధిపతి మా మాతామహుడు పిల్లంబునది. మూకు నారసాస్వ హాసేణా సంక్రమించింది. మం మాతా మహుడికి పియానో పాడించడంలో పద్దన్నే లేచాగాని-స్వర కల్పం మాత్రం నునోహారంగా ఉండేది. నా ఏడో ఏట నేనే స్వయంగా స్వరకల్పం చేసి హాస్యనియమింపాద ప్రార్థనాగీతాలు పాడించి వీరపించేసినా మా పంకెలన్న ఆశ్చర్యపోయింది. అయిదవ ఏట, అప్పటికింటా నా హాస్య ఆగ్గస్ తో కేల్లీ తంతుగా పొగకపోయినా ఆగ్గస్ పాడించడం ప్రారంభించాను. మా మాతామహుడికి ఆగ్గస్ పాడించా, నా పాతయోగీలం లేనినూకన క్లి ఎక్కువ. ఆయననుంలే శుభంప్రసాదం లే పిచ్చి నాకు సంక్రమించి ఉంటుంది. ఆయన స్వరకల్పం అబ్బుతంగా ఉండేటట్లు నూ అచ్చు చెబుతా ఉండేది. ఆయన పుట్టుం నేర్చిన " పుట్టినాగా అక్కడ ఆగ్గస్ తంతు లేలుసుకుంటూ ఉండేనానా. అలాగే నే న్నోని స్ట్రెయ్-నోనో ప్రార్థనోదానినా ఆగ్గస్ నువ్వు స్తుతంగా అక్కడికి వెళ్ళి టావి తయారం. చూచి పచ్చావు.

నా తోమ్మిరవట మొదటిసారిగా గెస్ట్ బుక్ చర్చిలో సమూహ ప్రార్థనలకు ఆర్గన్ వాయిచాను.

1884 ఆకునాలుకాలంవరకు గెస్ట్ బుక్ లోని బడికి వెళ్ళాను. ఆ తరువాత మిస్టర్ లోని రియల్ షూల్ అనే మాధ్యమిక పాఠశాలలో సంవత్సరంపాటు చదివాను. ఇక్కడ మృత (ఫ్రీకు, లూటిచ్) భాషలు బోధించేవారు. ఉన్నత పాఠశాలలో అయిదో ఘాటంలో చేరాలనే ఉద్దేశంతో ఓడగా ప్రయివేటు చెప్పించుకున్నాను. 1885 ఆకురాలు కాలంలో అలాసే లోని మల్ హాసెన్ స్టబిల ఉన్నత పాఠశాలలో ప్రవేశించాను. మా తాతగారి సనకలమ్ముడు బూయిగవ్వయిట్టర్ ఆ పట్టణం లోని ప్రాథమిక పాఠశాలల డైరెక్టరు. ఆయన ఎంతో దయతో నన్ను తన ఇంటలోనే ఉంచుకున్నాడు. లేకపోతే కొద్ది ఉపకార వేతనంతో పెద్దకుటుంబాన్ని పోషించవలసిన మాతండ్రిగారికి నన్ను ఉన్నతపాఠశాలకు సంపదం నాధ్యపడేదికాదు.

మా భాతగారి సమీపముకికి స్థిలమైతే. చారి ఇంట్లో ఉండగా క్రమశిక్షణ కట్టడంగా అమలు జరపడం నా కంఠో నేలు చేకూర్చింది. నాకు నామీద చూపిన సమాదాత్మికత్వా లకు గదా కృతజ్ఞుణ్ణి. గెస్ట్ బుక్. మిస్టర్ లోని వ్రాయడం, చదవడం నేర్చుకోవడం గ్రీకు కవితలను నేర్చుకొని తొమ్మిది నా చదవడం నేర్చుకొన్నానని గుర్తించుకుంటే, కాని ఉన్నత పాఠశాలలో చదివినప్పుడు కొంచెం భరితంపడ్డనీ. గ్రీకు భాష సంస్కృతానికి సమానం, చదివితే మువ్వకాదు. అంతే భాష అయిదో ఘాటంలో చేరడానికికాలమైన పరిస్థితులేకపోవడం. నాలుగో ఘాటం మామ్రు జాక్కు బెహమన్ సర్వంగం నాలో నేర్చుకో

పాలో చూపించి నాకు ఆత్మవిశ్వాసం కలిగించాను. అప్పటి నుంచి నా చదువు మెరుగయింది. నామీద ఆయన ప్రభావం అంతగా పడటానికి కారణం పాశాలు ముందుగా జాగ్రత్తగా తయారుచేసుకునినచ్చి జోషించడమేనని గ్రహించాను. కర్తవ్య నిర్వహణలో ఆయన ఆనర్థపు పుష్పండుగా నాకు గోచరించారు. తరవాత తరవాత చాలాసార్లు ఆయనను దర్శించాను. యుద్ధం ఆఖరికొస్తూన్న రోజుల్లో స్ట్రోన్ బర్గ్ వెళ్ళాను. అంతిమదశలో ఆయన ఆక్కడే ఉన్నాడు. ఆయన సంగతి విచారించగా ఒంటునిజీవితంపై సురాల్లు పుట్టినట్లున్నాయనీ ఆత్మహత్య చేసుకున్నారనీ తెలిసింది.

మల్ హెన్సెన్ ఉండగా యూజిని మందే ఆనో నిర్వాస సుడిదగ్గర సంగీతం పాశాలు చెప్పకున్నాను. ఆయన సెయింట్ స్టీఫెన్ చర్చిలో ఆర్గన్ వాయిస్తుండేవాడు. శెర్లెన్బోగ్ ని సంగీతోన్నత పాఠశాలలో నిద్య ముగించుకున్న తరవాత ఆయన చేసిన మొదటి ఉద్యోగం ఇదే.

బెర్లిన్ లో ఉండగానే బాచ్ మీద ఉత్సాహం ఆయనను ముంచెత్తింది. బాల్యంలోనే నాకు 'కాంట్ రచనలతో పరిచయలాభం కలగడానికీ, పదిహేనవ ఏటనుంచీ ఆర్గన్ నేర్పుకోవడానికీ ఆయనే కారణం. 1898 ఆకురాలుకాలంలో మంచి యవ్వనంలో ఉండగానే, పాపం! సన్నిపాత జ్వరంవచ్చి మరణించారు. ఆయన స్మృతిచిహ్నంగా ఫ్రెంచిభాషలో ఒకచిన్న గ్రంథం రచించి అచ్చువేయించాను. అచ్చయిన నా గ్రంథాలలో ఇదే మొదటిది.

ఉన్నత పాఠశాలలో చదివేటప్పుడు చరిత్రలో, విజ్ఞాన శాస్త్రంలో నాకు ఆసక్తి ఎక్కువగా ఉండేది. బ్రెస్ట్ చరిత్ర కారుని సోదరుడు డా॥ కాఫ్మన్ మాకు చరిత్రాధ్యాపకులు. డా॥ ఫార్నటర్ మాకు విజ్ఞానశాస్త్రం అద్భుతంగా బోధిస్తుండే వారు.

భాషలలో, లెక్కలలో ప్రావీణ్యం సంపాదించుకోవడానికి నే నెంకో కృషిచేయవలసి వచ్చింది, నాకు ప్రత్యేక ప్రతిభలేని విషయాలలో ప్రావీణ్యం సంపాదించాలనివ్యామోహం ఏర్పడింది. అందువల్ల విద్యార్థులందరిలోకి ఉత్తమ విద్యార్థిగా కాకపోయినా కాగాచదివే విద్యార్థిగా పరిగణింపబడ్డాను. ఇక వ్యాసరచనలో అందరికంటే మిన్నగా ఉండేవాడిని.

మొదట లాటిన్, గ్రీకుభాషలు మాకు నిల్వేయాలి. బోధించారు. ఆయన మా పాఠశాల డైరెక్టరుకూడా. ప్రఖ్యాత పురుషుడు. సామూన్యభాషాతత్వవేత్తల పాఠాల లాగా ఆయన పాఠాలు చప్పగాఉండేవికావు. ఆయన పాఠాలనల్ల మాకు ప్రావీణత త్వశాస్త్ర పరిచయం కలిగింది. తద్వారా ఆధునిక భాషప్రపంచం కూడా దృగ్గోచరమయింది. ఆయన టోపెన్ హోఫ్ అనుచరులు.

1893 జూన్ 18న నేను ప్రవేశపరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణుడనయ్యాను. ప్రాథమికపరీక్షల్లోనేగాక, వ్యాసరచనలోకూడా నాకు ఎక్కువ మార్కులురాలేదు. మోలిక పరీక్షలోమాత్రం నాకు చరిత్రలో గల పరిజ్ఞానం, విమర్శనాశక్తి పరీక్షాధికార సంఘాధ్యక్షుడు డా॥ ఆల్ బ్రెవ్ ని ఆకర్షించాయి. ఆయన మూలంగా చరి

త్రలో ఉత్తమ తరగతిలో ఉత్తీరుడమయియున్న నాస్ట్రాఫ్టికేసులో వ్రాశారు. అందుకు కారణాలు కూడా ఉన్నవనించారు.

ఈ సంవత్సరం అక్టోబరులో పారిస్ లో న్యూపారం చేస్తున్న నూ టెత్తండిగారి ధర్మము అంటూ చాక్లెట్ మెరి వైడర్ నద్ద ఆర్డర్ చేస్తుంటే అదకాంటే లభించింది. సామం న్యంగా ఆయన గొప్ప పాత్ర లు విద్యార్థులచేతగా ఇతరులకు శిక్షణయిచ్చేవారకాదు. అయితే, నాస్ట్రాఫ్టికేసులో నేను మంచి నాస్ట్రాఫ్టికేసులో నూ న్యూపారం చేస్తుంటే నాకు ఆర్డర్ చేస్తుంటే అంతరించింది. మనస్థితిలో నాకు ప్రధానాంతియైంది. న్యూ అభివృద్ధి చేసుకోవడంలో విశేష ఇవ్వడమేగానీ, ఆర్డర్ చేయించడంలో నిగుష్యమేగానీ సంపాదించుకునేదానికి ఎంతోమేరలోను అంతరించింది. అసలు సంగీతంలో న్యూ అంటే ఎదురుగా గ్రహించేటట్లు చేశారు.

వైకర్ నద్ద అక్టోబరు నూలో బనర్జీని విడిచిపెట్టడం ప్రారంభించాను. ఆ నోటాస్ అక్టోబర్ అక్టోబర్ న్యూ కత్తాన రమ్మన వావిరులు పారిస్ నందున్నందువలన వచ్చు. అపుడుప్రజా ప్రారంభమునకు ప్రతినిధి రమ్మనప్రతినిధి ఈ సందర్భం న్యూకేసునైంది. ప్రధాన విషయం ఈ రమ్మన వావి కులను చూడడానికి జనం కిక్కిరిసి ఉండడంవల్ల సంగీతం మాన్పారుగారి యింటికి చేరుకోవడం ఆలస్యమయింది.

1893 అక్టోబరుఅఖరు స్ట్రాక్ బర్ట్ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రవేశించి సెయింట్ ఫానుచే నూ బిజాన శాస్త్రకళాశాలలో ఉంటూ అధ్యయనం ప్రారంభించాను. ఈ కళాశాలకు ప్రధానాధ్యాపకులు రెవరెండ్ ఆల్ ఫ్రెడ్ ఎరిక్ సన్. ఈయన గొప్ప

విజ్ఞానపేత. ఆ రోజుల్లో కార్పిస్ గ్రంథాలకు సంపాదకత్వం వహించడంలో నిమగ్నులై ఉన్నాడు.

ప్రొఫెసర్ విశ్వవిద్యాలయకీర్తి ఆర్యసాహిత్యం అందుకుంది. సంప్రదాయానికి ప్రాతినిధ్యం అభివృద్ధి, విద్యుత్తులు ఆధునిక విశ్వవిద్యాలయ అభివృద్ధిని సాధించడానికి ప్రాముఖ్యతను. అభివృద్ధిలో ప్రతివేదికను సాధించాలి. అక్కడనుంచీ సూక్ష్మ విశ్లేషణలూ పనిచేయించి.

నేను మతవిజ్ఞానశాస్త్రం, శాస్త్రవిజ్ఞానం అంటూ అభిమాన విషయాలుగా తీసుకున్నాను. ఉన్నత విజ్ఞానంలో హీబ్రూభాష ప్రాథమికపాఠాన్ని అభ్యసించి విశ్లేషించి ఆ సంవత్సరం మొదటి 'టరం' అంటూ హీబ్రూ ప్రాథమిక పరీక్షకు చదవడంతో సరిపెట్టాను. ఎంపికకైంది చివరి 184 ఫిబ్రవరి 17న ఆ పరీక్షలో కృతార్థుడయ్యాను. అప్పటినుంచి నాకు సాంఘికపరిణామాలను సాధించాలనే ఉద్దేశం ఏర్పడింది. ఎంపికకైంది హీబ్రూభాషలో నుంచి పాఠశాల గడించాను.

1804 ఏప్రిల్ 1 నుంచి సంవత్సరంపాటు పైనికాక్షిణి పొందాను. మా కాపెన్ క్రస్ అనుగ్రహం అంటూ ప్రఖ్యాతి 11 గంటలకు విశ్వవిద్యాలయానికి చెప్పే అవకాశం లభించింది. అందువల్లనే విండెబాంక్ ఉపన్యాసాలకు హాజరు కాగలిగాను.

అకురాలుకాలంలో మేము గిగువ అల్బానీలోని హెచ్ ఫెల్స్ పరిసరాలకు పైనిక విద్యార్థులమిత్తర వెళ్లివచ్చి నా భోజనపదార్థాలనుంచిలో గ్రీకులైతలు పెట్టుకున మరీవెళ్లాను. ఉపకార పేతనం పొందడానికి పోటీపరీక్షలలో పాల్గొనడం విద్యార్థులు అకురాలుకాలం ప్రారంభంలో మూడు విషయాలలో

పరీక్ష ఇవ్వవలసిఉంటుంది. అయితే సైనిక శిక్షణ పొందుతున్నవారు మాత్రం ఒకదానిలో పరీక్ష ఇస్తే చాలును. నేను నూత్న నిబంధనలలో పరీక్ష ఇవ్వడానికి నిశ్చయించుకున్నాను. నేనెంతో గౌరవించే అధ్యాపకుల దృష్టిలో న్యూనతపొందడం ఇష్టంలేక సైనికవిద్యాలకు వెళ్లిసపుడుకూడా బైబిలు తీసుకు వెళ్ళాను. ఆ రోజుల్లో మంచి దృశ్యంగా ఉండేవాణ్ణి. అలసట అంటే ఏమిటో ఎరగను. అందువల్ల సాయంకాలంపూట, విశ్రాంతి రోజులలో కొంత కృషి చేయగలిగాను. విదేశ విద్యాలయాలయాలలో లాగా జర్మనీ విశ్వ విద్యాలయాలలో విద్యార్థుల 'ముక్కులకు తాళు పేయడం'గాని, ఎడమగని పరీక్షలతో బోధించడంగాని లేదు. స్వేచ్ఛగా శాస్త్రీయ దృక్పథంతో కృషిచేసే అవకాశం ఇక్కడ ఉన్నందుకు నాలో ఎంతో కృతజ్ఞతాభావం కలిగింది.

ఇ. ఆనాటి స్ట్రాస్ బర్గ్ మతవిజ్ఞానశాస్త్ర పరిషత్తులో స్వేచ్ఛా స్వరూపం నిస్పృహంగా కనిపించేది. హార్ట్ జమన్ కు తోడుగా కారల్ బుడే పనిచేసుండేవారు. ఈ బుడే పాత నిబంధనలో ప్రవీణులు. ఇటీవలవనే స్ట్రాస్ బర్గ్ వచ్చారు. ఆయనంటే నాకు అభిమానం ఏర్పడింది. శాస్త్రీయ ఫలితాలను సులభంగా, సమగ్రంగా బోధించడంలో వారి విధానం నాకెంతో నచ్చింది. వారి ఉపన్యాసాలు కళాఖండాలలాగా ఆనందం చేకూర్చేవి.

స్ట్రాస్ బర్గ్ లో నా విద్యార్థిజీవితం త్వరత్వరగా గడిచిపోయింది. 1897 వేసవి తుదిలో మతవిజ్ఞానశాస్త్ర ప్రాధమిక పరీక్షకు కూర్చున్నాను.

2

పారిస్, బెర్లిన్

1898 - 1899

1898 మే 6న నేను ప్రభుత్వ మతవిజ్ఞానశాస్త్ర ప్రధాన పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడనయి ఆ వేసవిలంతా స్ట్రాస్ బర్గ్ లో తత్వ శాస్త్రం అధ్యయనం చేయడంలో నిమగ్నుడనై యున్నాను. ఆ రోజుల్లో పాతచేపల బజార్లో, ఒకపుడు గైథీ చదువుకునే రోజుల్లో నివసించిన ఇంట్లో (నెం 36) నివసించాను, విండెల్ బాంక్ష్, జీగర్లు తమతమ శాస్త్రాలలో దిగ్గంతులు. ఒకరి లోని లోట్లను ఇంకొకరు అద్భుతంగా సద్దుకుపోతుండేవారు. విండెల్ బాంక్ష్ ప్రాచీన తత్వశాస్త్రంలో నిధి. ప్లేటో, అరిస్టాటిల్ రచనలమీద మాకు చెప్పిన పాఠాలు ఎన్నటికీమరచి పోలేను. జీగర్ సీటీ, మతతత్వ శాస్త్రాలలో జగజ్జటి. పూర్వం ఆయన తత్వశాస్త్రంలో సముపార్జించుకున్న పరిజ్ఞానం ఏటిలో బాగా ఉపయుక్తమయింది. ఆయన ట్యూబిన్ జెన్ మతవిజ్ఞాన శాస్త్ర కళాశాలలో విద్యాభ్యాసం చేశారు.

పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడైనడం, హాల్ట్ మన్ బలపర్చడం మూలంగా నాకు గోల్ ఉపకార వేతనం లభించింది. ఈ ఉపకార వేతనం సెయింట్ థామస్ చార్టర్, మతవిజ్ఞానశాస్త్ర పరిషత్తు కలిసి సంయుక్తంగా ఇస్తుంటాయి. సంవత్సరానికి 60

పానుల సంఖ్యన 6 సంవత్సరాలపాటు ఈ ఉపకారవేతనం ఇస్తారు. దీనిని పొందిన విద్యార్థి కనీసం 6 సంవత్సరాలలో స్ట్రానబర్గ్ లోని మన విశ్వవిశ్వశాస్త్ర అధ్యయన కేంద్రం పొందాలి. లేకపోతే తీసుకున్న డిబ్బి పనికి ఇచ్చినట్లుగా ఉంటుంది.

థియోలాజిక్ టీగర్గ్ సమావేశమైన తర్వాత స్ట్రానబర్గ్ లో డాక్టర్ పట్టా పొందినవారికి న్యాయ విద్యను చేయడానికి ఇచ్చే యింతునున్నాను. విశ్వవిద్యాలయం ఇచ్చిన పట్టాపొందిన వారు గొడుగుక్రింద నిల్చుని మూట్లను ఉంచుకుంటే బాంబు పొయితే వారిని అనేనిషయంపొందిన న్యాయ విద్యను చేయడానికి ఇచ్చిన సమాచారం చూడు. ఈ సూచన సన్నిహితీ కలిగి ఉంది. పాస్ పోర్ట్ తర్వాత శాస్త్రం అధ్యయనం చేయడానికి స్ట్రానబర్గ్ లోని కర్నెన్ వాయింబడం పెంపొందించుకోవడానికి 1898 ఆక్టోబరు చివరలో పారిస్ వెళ్లాను.

"పారిస్ లో నేను ఎక్కువగా అధ్యయనం చేసినవారు వెస్ట్రలేడు. అక్కడ మెడిసిన్ లో నేను పాస్ పోర్ట్ పొందిన పాస్ పోర్ట్ గా లేదు. దాంతో నాకు చిగాడు కలిగింది. బాధనా పదతికాడా చాలా సురక్షితమైంది. అధ్యయనం చేసినవారు స్ట్రానబర్గ్ లో తక్కువకావు. కాని సురక్షితమైనది అనబడినవడం ఎల్ల ఉత్తమబోధన అసాధ్యమయింది. పాస్ పోర్ట్ పొందిన వారు అయిప్తత ఏర్పడటానికి ఇది తోడ్పడింది. స్ట్రానబర్గ్ లో లాగా నాలుగయిదు ప్రసంగాలలో సమగ్రంగా బోధించే అచారం ఇక్కడలేదు. అధ్యాపకులు పరిశుద్ధ ప్రజాభిక్షకు అంటి పట్టుకొనో ప్రత్యేకవిషయాలమీదనో ప్రసంగించేవారు.

పారిస్ లోని ఆనాటి ప్రముఖవ్యక్తుల నేకమందితో స్నేహ వైడర్ వ్యారా పరిచయం కలిగింది. అంతేకాదు నా ఆరిక సంక్షేమవిషయంలో కూడా ఆయనపాత్ర కొంత ఉంది. నా దగ్గర డబ్బు లెక్కనగా ఉండటంవల్ల సరిగా తిండి తినడంలేదని అనుమానం కలిగినప్పుడల్లా ఆయన మామూలుగా వెళ్లే ఫోయిట్ అనే ఫోజు; శాలను తీసుకువెళ్ళి కడుపునిండా తినిపించేవాడు.

పారిస్ లో స్థిరవివాస మేర్పరచుకొన్న మా పితం డ్రులు, వారి బాధ్యతల సన్నెంతో దయతో చూసేవాడు. వారిద్దరిలో చిన్నవాడు చార్లెస్. భాషాతత్వవేత్త. ఆధునిక భాషా జోధనాపద్ధతులను పెంపొందించటానికి కృషిచేసి కీర్తి గడించాడు. ఆయనవ్యారా విశ్వవిద్యాలయానికి విద్యా ప్రసంగ చానికి సంబంధించిన నా రనేకమందితో నాకు పరిచయం ఏర్పడింది. ఈ విధంగా పారిస్ లో ఉన్నా స్వంతంఊళ్ళో ఉన్నట్టే అనిపించింది.

సంగీత కళాభ్యాసం నల్లగాని, పదిమందితో కలిసి మెలిపి తిరగడంవల్లగాని డాక్టరేటు కోసరం నేను న్రావ్యవలసిన వ్యాసానికేమీ ఇబ్బంది కలగలేదు. నా ఆరోగ్యం మంచిదనడం మూలాన రాత్రిపూర్వం ఎక్కువగా పాటుబడడానికి ఆస్కారం చిక్కింది. రాత్రి ఒక్క కునుకయినా తీయకుండా వ్యాసరచనలో నిమగ్నుడనయి ఉదయం వైడర్ కు ఆర్డర్ వాయిదా వినిపించిన ఘటన లనేకం ఉన్నాయి.

1899 మార్చి మధ్యలో స్ట్రాస్ బర్గ్ తిరిగివచ్చి నేను పూర్తిచేసిన వ్యాసం థియోబాల్డ్ జిగర్ కు చదివి వినిపించాను.

ఆయన నా భావాలతో ఏకీభవించి నా వ్యాసం ఆమోదించారు. జులై ఆఖరున పట్టా పుచ్చుకోడానికి నిశ్చయమైంది.

1899 వేసవికాలమంతా బెర్లిన్ లో ఉండి తత్వశాస్త్రం అధ్యయనంచేయడంలో నిమగ్నుడనయినాను. ప్రాచీన అధునిక తత్వశాస్త్ర గ్రంథాలన్నీ చదవాలని నా ఆశయము. ఇలా చదువుతూనే హార్నాక్, ఫీడరల్, కాప్టన్, ఫాలెక్, సిమ్మెల్ ప్రసంగాలు విన్నాను. సిమ్మెల్ ప్రసంగాలకు మొదట్లో క్యాచితుగా వెళ్తుండే వాణ్నిగాని తరవాత తరవాత ఒక్కటి విడవకుండా విన్నాను.

కైజర్ విల్ హాలెమ్ మెమోరియల్ చర్చి ఆర్గనైజరు ప్రొఫెసర్ రీమన్ కి వైడర్ నుంచి పరిచయలేఖ తీసుకువెళ్ళాను. దానిమూలంగా వారితో నాకు పరిచయమయింది. వారి ఆర్గనైజర్ వాయింఛనీయడమే గాకుండా ఆయన శలవు మీద ఎక్కడికయినా వెళ్ళినపుడు ఆయన స్థానంలో నన్ను నియోగించి వెళుతుండేవారు. ఆయనద్వారా నాకు బెర్లిన్ లోని చాలామంది సంగీతజ్ఞులతోను, చిత్రకారులతోను, శిల్పులతోను పరిచయం ఏర్పడింది.

కాల్టర్ జిల్లా సూపరింటెండెంటుకు నాకు పరిచయం. అందువల్ల ఆయన సవతితల్లి ఎర్నెస్ కర్టిస్ నాయందెంతో స్నేహభావం చూపేది. ఆమె భర్త చనిపోయాడు. ఆమె గ్రీకుభాషా పాండిత్యానికి ఖ్యాతిపొందింది. ఆవిడ ఇంట్లో నాకు విద్యోత్రప్రపంచంతో పరిచయం కలిగింది. ఆనాటి బెర్లిన్ లోని ప్రముఖ మేధావులతో పరిచయం కలగడం నా అదృష్టమేనని నేటికీ జ్ఞప్తికి వచ్చినప్పుడు భావించుకుంటాను.

పారిస్ లో కంటే బెర్లిన్ లోని మేధాజీవితం నా హృదయం నైంతగానో హత్తుకున్నది. పారిస్ ప్రపంచపట్టణం. అక్కడి మేధాజీవితం చీలికలైనది. దాని విలువను గ్రహించాలంటే ఆ జీవితానికి పూర్తిగా అలవాటు పడిపోవాలి. ఇక బెర్లిన్ లోని మేధాజీవితమో అలాకాదు. బెర్లిన్ లో ఉత్తమపదవిలో గూఢాంకిత విశ్వవిద్యాలయంఉంది. అక్కడి మేధా జీవితాని కంటటికి అది కేంద్రం. సజీవమైన సంస్థ. అంతేకాక ఆ రోజుల్లో బెర్లిన్ ఇంకా ప్రపంచ పట్టణంగా మారలేదు. అన్నిహరికూతాను పెంపొందుచున్న మహాపట్టణమనేభావం మాత్రమే కలిగించేది. ఆనాటి పారిస్ నగరంలో గోచరించని సలక్షణమైన ఆత్మచైతన్యం, నాయకులయెడ అచంచల విశ్వాసం బెర్లిన్ లో పొడగట్టేవి. బెర్లిన్ నగరం ఉచ్చస్థితిలో ఉన్న కాలంలో దానిలో పరిశ్రమ, ప్రేమ నాకుగలిగాయి. బెర్లిన్ లోని సమృద్ధిత విధానం, కుటుంబజీవితంలోకి సులువుగా ప్రవేశించే అవకాశం నా హృదయానికి హత్తుకున్నాయి.

3

స్ట్రాస్ బర్గ్ లో తొలి కార్యకలాపాలు

1899 జూలై ఆఖరున స్ట్రాస్ బర్గ్ కు వివిధ సాహిత్య శాస్త్రంలో పట్టా పుచ్చుకున్నాను.

తత్వశాస్త్రంలో అధ్యాపక నృత్తి శిక్షణ పొందమని నన్ను జీగర్ ప్రోత్సహించారు. కాని నేను మరణిజ్ఞాన శాస్త్రంలో అధ్యాపక నృత్తి శిక్షణ పొందాలని నిశ్చయించు కున్నాను. తత్వశాస్త్ర అధ్యాపక నృత్తి అనలంబిస్తే చురుకుగా మతబోధన చేయడంలేదనే అసంతృప్తి ప్రజలలో కలగడని ఆయన సూచించారు.

అయితే మతబోధన నా అస్తిత్వానికే అశ్రవణరం. ప్రతి ఆదినారం ప్రజానీకానికి జీవితానికి సంబంధించిన మహత్తర నిషయాలపై ప్రపంగించడం అద్భుతంగా ఉంటుందని నేను భావించాను.

అప్పటినుంచీ నేను స్ట్రాస్ బర్గ్ లోనే ఉండిపోయాను. నేను విద్యార్థిని కాకపోయినా సెయింట్ థోమస్ కళాశాల వసతిగృహంలో నన్ను ఉండనిచ్చారు. ఈ కళాశాల లండన్ నా కేంబ్రిడ్జ్ ప్రేమ. భోజనాదికాలకు డబ్బు చెల్లిస్తూండేవాడిని. నేను చదువుచునే రోజులో నివసించిన గదిలోనే భోజనం నిన పిస్తున్నాను. ఆ గది తోటకు ఎదురుగా ఉంటుంది. తోటనిండా

“పెద్ద పెద్ద చెట్లు. పెద్ద ప్రజాంతంగా ఉంటుంది. అందువల్ల నా ముందు కార్యకలాపానికిది తగిన ప్రదేశమని నాకు తోచింది.

తత్వజాత్రుంగో పట్టా పొందడానికి వ్రాసిన వ్యాసం తాలూకా అచ్చు పూవులు చిద్దడం చూర్తి కాగానే మత విజ్ఞానశాస్త్ర అధ్యాపక పట్టా సంపాదించడానికి పూనుకున్నాను. సాధ్యమైతే త్వరగా ఆ పట్టా పొందాలని తలపోశాను. నేను ఆ పట్టా పొందగానే సోల్ ఉపకార వేతనం ఇంకొకరు పుచ్చుకోవడానికి నీలవుతుంది. నేను తొందర పడింది ఒక విద్యార్థి కోసం. పేరు జాగర్. నా సహపాఠి. ప్రాచ్యభాషా సంస్థానం. కాని అతను ఈ ఉపకార వేతనం పొందే అవకాశం నినియోగించుకోలేదు, తరవాత అతను స్ట్రీట్ బర్న్ గోవి ప్రాటెంట్ ఉన్న తపాలశాలకు డైరెక్టరుగా చేరాడు. ఇలా చదువుకుంటున్న కాలంలో అంత తొందరగా నేను చదువు పూర్తిచేసుకునేవాడినికాదు. ఏ ఇంగ్లీషు విశ్వవిద్యాలయంలోనో ప్రవేశించేవాడిని తన్ను మాలిన ధర్మానికిపోయి వుంటే అవకాశం. చెడగొట్టుకున్నాను. ఈ విషయంలో అప్పటి నుంచీ పోయినానే ఉన్నాను.

1910 డిసెంబరు 1 న స్ట్రీట్ బర్న్ గోవి సెయింట్ నివాలక్. చర్చిలో నాకు మతబోధకుని ఉద్యోగం లభించింది. మొదట్లో పేరే (ఉపనురవు) మతవిజ్ఞాన శాస్త్ర నిర్వహణ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడనవుతూక్ (ప్రొఫెసరు) గా నూన నన్ను నియమించారు.

సెయింట్ నివాలక్. చర్చిలో ఇద్దరే ఉద్యోగులు. ఇద్దరూ వయసులో నృద్ధులేగాని. మంచి చదువునవారు. ఇద్దరూ

యన పేరు నిటెల్. ఈయనగస్సెబర్గ్ లో మా తండ్రిగారికి ముందు పనిచేశారు. రెండోవారు గెరోల్డ్. ఈయన మా మేనమామకి ప్రాసన్నహారుడు. మా మేనమామకి ఈ చర్చి జీవనాధారం. పాపం! నిండు నయసులోనే మరణించాడు. ఈ వృద్ధు లిద్దరికీ నన్ను సహాయకునిగా నియమించారు. ముఖ్యంగా మధ్యాహ్న ప్రార్థనలపుడు, ఆదివారం బొలగొలకల ప్రార్థనలపుడు, నిర్ధారణ (Confirmation) తరుగిచ్చటకు పోకి బునలు పేను పనిచేయాలి. ఈ కార్యకలాపం నాకు నిరంతరం నడపవలసివచ్చింది. మధ్యాహ్న ప్రార్థనలకి బహుశోధనం చేసేవాను. నారికి అతిచదువుతో బోధిస్తూండేవాడిని. ఇలా చదువుతో బోధించే శక్తి నాకు. మా తండ్రిగారినుంచి అబ్బింది. ఉదయ ప్రార్థనలపుడుకంటే మధ్యాహ్న ప్రార్థనలపుడు నా బావాలను ఎక్కువ విస్మయంగా వ్యక్తపరిచే గొప్పవాడిని. ఇప్పటికీ జనం ఎక్కువగా ఉంటే మాట్లాడడానికి నాకు సిగ్గు వస్తుంది. ఏళ్ళు గడిచినకొద్దీ ఆ వృద్ధులకు ఇతర ప్యవగాలు ఎక్కువయినందున ఉదయ ప్రార్థనలనుండి నేనే జరపవలసి వచ్చింది. ధర్మోపన్యాసాలు (Sermons) వివరంగా ముందు రెండు మూడుసార్లు చిత్తవ్రాసి, ఆ తరువాత సాఫు వ్రాసేవాడిని. కాని ప్రసంగించేటపుడు మాత్రం కంతా పట్టించానికి అంటిపెట్టుకుని ఉండక స్వేచ్ఛగా తరుచు విభిన్నరూపంలో వెలువరించేవాడిని.

మధ్యాహ్న ప్రసంగాలను ప్రసంగాలుగాగాక భక్తి భావాలగా పరిగణించాను. అదయినా కొద్దిసేపుమాత్రమే ప్రసంగించేవాడిని. అందువల్ల ప్రార్థనా సమాజకులలో కొండడు

నా మీద కిటెల్ నద్ద ఫిర్యాదు చేశారు. కిటెల్ 'ఆధ్యాత్మిక విషయ పరిశీలక' పదవికూడా నిర్వహిస్తూండేవారు. ఆయన నన్ను విడిచించారు. ఎడట పడగానే ఇద్దరం తత్తరపాటు చెండాము. ఫిర్యాదు చేసినవారికి ఏమి సమాధానం చెప్ప మంటావని కిటెల్ నన్ను అడిగారు. నేను అసమర్థుణ్ణి, మాట్లాడడాని కేమీలేక ప్రసంగం కొద్దిలో ముగిస్తూంటాననీ చెప్ప మన్నాను. నానిమీద కిటెల్ నన్ను కొద్దిగా చివాల్లుపెట్టి ఇకనుంచి కనీసం ఇరవై నిమిషాలపాటయినా ప్రసంగించమని సలహా ఇచ్చాడు.

ఇక్కడో ఆర్చిమయిల పూర్వాచార పరమయణతకు ప్రతినిధి కిటెల్. గెరోల్డ్ మితవాది. కాని పరిష్కరణ స్నేహ భావంతో వేరవారు ఉద్వేగపరచాలను నిర్వహిస్తూండేవారు. ప్రతి పరిష్కరణ పూర్వకంగా జరిగిపోతోంది. సెయింట్ థామస్ చర్చకు ఎదురుగాఉన్న ఈ చర్చి కాగ్ర్యాలాసం అడర్బరీ ప్రాంతమయింది.

ఈ ప్రాంతంలో చాలాపాస్టర్లు అధివాసం చేయడంకొరకే నష్టం పట్టినట్లుగాచెప్పే మాం నెండ్రెగారి బతులు ప్రాంతాలు నా ముందుగానే జిగి.

పాస్టర్ల పనినిపెట్టు, ఉదయం పాటించిననుంచి పన్నెండు గంటల ముందు పాటలు ముగియగానే కాలుర నిర్ధారణ పత్రగతులు సమీక్షించబడతాయి. అలాగే ఈ తరగతులు సెంట్రల్ పాటు జరుగుతాయి. పాటరకు ఇంటిపగ్గరపని (Home work) సాధ్యమయినంతవరకు ఇచ్చేవానిని కాను పాటలు బోధించే సమయంలో పిల్లలమనసుకు, అమ్మకు ప్రశం

తత చిక్కేటట్లు చేయాలని యత్నించాను. అందుకని ఆఖరి పదినిమిషాలు బైబిలులోని సూక్తులు, ప్రార్థనాగీతాలు సంత చెప్పేవాడిని. ఈ విధంగా అవి వారికి కంఠపాఠమై జీవితంలో ధృవతారగా పరిణమించాలని నా ఉద్దేశం. నా బోధనల లక్ష్యం వారి హృదయాలకి, మేధకి బైబిలులోని మహాసత్యాలు హత్తుకునేటట్లుచేసి, భావిజీవితంలో మతరాహిత్య భానాల ప్రభావాలను ప్రతిఘటించగల శక్తిని కలుగజేయడమే. వారిలో చర్చిమీద ప్రేమ రగుల్కొల్పడానికీ, ఆదివారపు ప్రార్థనా సమయంలో గంటసేపయినా వారి ఆత్మలు పవిత్రతను సంపాదించుకోవలసిన అనసరాన్ని గుర్తింప లేయడానికీ యత్నించాను. సంప్రదాయ సిద్ధమయిన సిదాంతాలను గోరనిస్తూ “ఎక్కడ క్రీస్తు ఉంటాడో, అక్కడ స్వేచ్ఛ ఉంటుంది” అనే సెయింట్ పాల్ సూక్తిని పాటించమని బోధించాను. ఈవిధంగా నేను నాటిన భావబీజాలు మొలిచి, మొక్కలయి, పెరిగి ఫలించాయి. క్రైస్తవ మత ప్రాథమిక సత్యాలను భానాలతో మిళితమయేటంతగా మనసుకు ఎక్కించి, తరవాత తరవాత మతాన్ని త్యజించే ఆపాయాన్నుంచి తప్పించుకునే శక్తిని కలుగజేశానని అనేకులు నాకు కృతజ్ఞతాభివందనాలు తెలియజేశారు.

మత విషయకమయిన పాఠాలు బోధించడంలో నా పూర్వీకులనుంచి బడిపంతుల తత్వం నా కెంత అలవడిందో దీనివల్ల తెలిసివచ్చింది.

సెయింట్ నికొలస్ కళాశాలలో ఉండగా నాకు నెలకు రూ. 10 పానులు ఉపకార వేతనం వచ్చేది. కళాశాల వసతి గృహంలో

భోజనం. వసతి కారుచౌక. అందువల్ల ఈ ఉపకార వేతనం నా అవసరాలన్నిటికీ సరిపోతుండేది.

వదవిలో ఉండడంవల్ల శాస్త్రాలకు సంబంధించిన కార్యకలాపాలకు, సంగీతానికి కావలసినంతకాలం వినియోగించే అవకాశం లభించింది. అక్కడి పాస్టర్ రిడరూ నా కోరికను మన్నించడంవల్ల వసంత, శిశిరకాలపు శైలవులలో, నా బదులు ఇంకొకరిని నియోగించి, నా ఇష్టంవచ్చినట్లు సంచరించడానికి ఏలుచిక్కింది. ఈ విధంగా సంవత్సరానికి మూడు మాసాలు, ఈస్టర్ శైలవులలో నెల, ఆకురాలుకాలంలో రెండు నెలలు శైలవు దొరికింది. వసంతకాలపు శైలవులలో మా పెత్తంద్రుడిగారి ఇంట్లో ఉంటూ వైట్‌ఫీల్డ్ గిరి సంగీతం అభ్యసించసాగాను. ఇక ఆకురాలు కాలం శైలవులలో గన్స్‌బాచ్ వెళ్ళి మా పాత ఇంట్లో గడిపాను.

ఇలా పారిస్‌లో తరుచు నివసిస్తుండడంవల్ల గొప్పగొప్ప వారి పరిచయభాగ్యం నాకు లభించింది. 1905 ప్రాంతంలో మొదటిసారిగా రోమన్ రోలాను కలుసుకున్నాను. మొదట్లో ఒకరి నొకరం సంగీతజ్ఞులుగా మాత్రమే పరిగణించుకున్నాము కాని మేమూ మానవులమని కూడా తెలుసుకున్నాము. నాటి నుంచీ మా ఇద్దరికీ గాఢమైత్రి ఏర్పడింది.

హెన్రీ లిచెన్ బర్జర్తోకూడా నాకు సత్సంబంధం ఏర్పడింది. ఆయన జర్మన్ సాహిత్య విమర్శకుడు. విమర్శ సున్నితంగా ఉన్నా ఆయన సహృదయులు.

ఈ శతాబ్దారంభంలో ఒకానొక వసంతకాలపు ఉదయాన యాదృచ్ఛికంగా రూ సెయింట్ జాకీస్ సందులో నాకు

తారసిల్లిన ఒకానొక స్వక్తిని ఎన్నటికీ మరిచే పోలేను. ఒక పెద్ద మనిషిని నేను కలుసుకోవలసిఉంది. బయలుదేరడం ఆలస్యమయినందున బండి కుదుర్చుకున్నాను. ఒక సిఫ్ మొగ్గో రెండు వరసలుగా చాహానాలు ఒకదాని సరసన ఒకటి నిలిచి పోయాయి. నా బండి సరసన ఉన్న బండిలో కూర్చున్న ఒక స్వక్తి తల చన్నాశ్చర్యంతో ముంచివేసింది. అభివక్తతంగా ఉన్న ఆ తలమీద అతి అందమయిన ఎత్తుపాటి హాలు - ఈస్టర్న్ ఎంజీ విచిత్రంగా ఉంది. చాహానాలు చాహానేవు నిలబడిపోవడంవల్ల అతనికేసే చూస్తుండిపోయాను. ఆ మొహం భయంకరంగా ఉంది. ఆధ్యాత్మిక స్వత్వం లక్షణాలు పొడగట్టాయి. ఆ మొహం నన్నెంతో ఆకర్షించింది. అంబులోని నాస్త్వికం అలాంటి ఆ మహామాజపుమీననస్వధాన చిహ్నాలు, అస్త్విమూకమహాలేని దృశ్యసంకల్ప సక్తి నే నేమూచుకుంటున్నాను చూడలేదు. ఆట్టే తేలి పాదహస్తంబాగా హామిస్తాగా అతను క్షేమం సియో అనే భావం నాలో ఉదయించింది.

సెహానే అనే చిత్రకామిని క్షేమం సియోని చూచుకున్నాను గీతా బని ముమ్మారు చూస్తుంటే చిత్రకామిని చూస్తుంటే చూసినట్లుగా నీయతాని అన్నాడని నిన్ను ప్రతి అంబులోని నాకు నిష్పష్టమయింది.

పాతికలోని 'విచేతభావాలను' ఈ కేంద్రం అంబులో మొదటి నక్షత్రాలలో జర్మన్ సాహిత్యంమీదాని ప్రస్థానంమీదా, జర్మన్ భాషలో వరసగా ఉపన్యాసాలుచూసాను. సిద్ధ్ స్కాపెక్ హాల్, గెర్టార్డ్ హాప్టమన్, గండర్ మన్, కైజీఫ్ మ్మీద నే నిచ్చిన ఉపన్యాసాలు ఇంకానాకు జ్ఞాపకం ఉన్నాయి.

1900 వ సంవత్సరం అగస్టు నెలలో నిట్జ్మిద ప్రసంగంతయారు చేస్తుండగా మృత్యువేదం ఆయనను ఐహిక బాధలనుంచి విముక్తిచేసిందినట్లు వార్త విన నచ్చింది.

ఈ విధంగా నా సృజనాత్మకకృషి ఒక నిర్దిష్టరూపం తాగిపోయింది. నా జీవితం నిరాడంబరంగా సాగిపోయింది. నేను నావని, సుకాగ్రతచేడకుండా, కష్టించి ఎంతోకృషి చేశాను.

నేను ఎక్కువగా ప్రపంచాన్ని చూసలేదు. అందుకు కారణమిది. న్యాయశాస్త్రం, ఉపాధ్యాయశాస్త్రం, కాని 1900లో మాంపెల్ట్రెడ్డి గారి భార్యయెంటు ఓబర్మెన్గో చెప్పారు. అక్కడ అసలు (క్రీస్తు జన్మ) నాటకం కంటే రంగస్థలం నెలకొనిపోయి ప్రకృతి దృశ్యం వల్లే ఎక్కువ సమయంగా ఉన్నాయి. బైబిలులోని పాత నిబంధనలు (Old Testament)నుంచి తీసుకున్న చిత్రదృశ్యాలతో రూపొందించిన సిద్ధాంతం, నాటకప్రయోగంలో అతి ఆడంబరత్వం, పాస్టర్లలోని లోట్లు, అతిసామాన్యమయిన సంగీతం నాటకాన్ని ఆనందించనీయకుండాచేశాయి. కాని నటులుమాత్రం తమతమ విలువ పాత్రలలో భీషమయి సరించి నాహృదయాన్ని చూడగొన్నాను.

ఈ నాటకం గ్రామస్తులు గ్రామస్తులతో సంపూర్ణబాణీలో ముతసేసి రూపంలో ప్రదర్శించిఉంటే బాగుండేది. విదేశ ప్రేమిక సమూహంతోనూ, వారికి తృప్తికలిగించే విధానంలో బలహంతంగా కథకు నాటకరూపం ఇవ్వడంతో సత్ఫలితాలు కలగలేదు. ఇందుకు విచారపడకుండా ఉండలేంగాని, అనేక మార్పులుచేసి పూర్వ బాణీలో నాటకం ఆడడానికి మంచి

కృషి జరిగిందనిమాత్రం ఆధ్యాత్మిక దృష్టిగలవారందరూ అంగీకరిస్తారు,

ఏదో కొంత సామ్యం నిలవచేయగలగిన సంవత్సరం బెరూబ్ లో తీర్థంజరిగితే అక్కడికి వెళ్ళి నస్తూండేనాడిని.

స్ట్రాన్ బర్గ్ లో బాచ్ సంగీతంలో కృషిచేసుండగా కాసిమాబాగ్ న్నర్ పరిచయం కలిగింది. బాచ్ సంగీతం కేవలం వర్ణనాత్మక మయిందనే ఆభిప్రాయం ఆమెలో ఆసక్తిని రేకెత్తించింది. ఆమె జానిస్ ఫిక్కర్ అనే క్రైస్తవుని చరిత్రకారుని సందర్శించడానికి వచ్చినపుడు అక్కడి చర్చిలోని కొత్త ఆర్గన్ మీద బాచ్ బృందగేయాల పల్లవులు వినిపించి నా దృక్పథం తేటతెల్లం చేశాను. పడుచుదనంలో ఆమె మతశిక్షణ పొందిన నాటి విశేషాలు, ఆ తరవాత ప్రొటెస్టంటు మతంలో చేరడానికి సన్నద్ధ మవుతున్న నాటి చిత్రచిత్ర విషయాలు చెప్పింది. ఆమెను తరుచు కలుసుకుంటున్నప్పటికీ ఆమె ముందు ఎందుకో సిగ్గుపడకుండా ఉండలేక పోయేవాడిని. ఆమె కళాభిజ్ఞత, రాజకీయ అద్వితీయమైనవి.

ఇక సీగ్రెఫెక్ట్ వాగ్నర్ ఆనేక విషయాలలో గొప్ప మేధావి. ఆయనలోని నిరాడంబరత, నమ్రత అమూల్యమయినవి. పనిలో మునిగిఉండగాచూస్తే ఆయన కృషి, విధానం మెచ్చుకోకుండా ఎవరూ ఉండలేరు. ఆయన సంగీతంలో ఎంలో రమణీయత, భావసంపద నిబిడికృతమయి ఉన్నాయి.

నా మనోనిశ్చయం

1905 అక్టోబరు 13 వ తేదీ శుక్రవారంనాడు నా తల్లి దండ్రులకు, పరిచయస్తులకు లేఖలు వ్రాసి పారిస్ లోని గ్రాండ్ ఆర్మీ హాసులో పోస్టుచేశాను. ఆ లేఖలలో నేను ఆఫ్రికాలోని ఉష్ణమండల ప్రాంతంలో వైద్యంచేసే నిమిత్తం ఈ శీతాకాల ప్రారంభంలో వైద్య విద్య అభ్యసించడం ప్రారంభిస్తానని తెలియ జేశాను. వైద్య విద్య అభ్యసించడానికి ఎక్కువకాలం వినియోగించవలసి ఉన్నందున సెయింట్ థామస్ మతవిజ్ఞానశాస్త్ర కళాశాల ప్రిన్సిపాలు పదనికి రాజీనామా ఇస్తూకూడా ఒక లేఖ వ్రాశాను.

ఇప్పుడు నే నాచరణలో పెట్టవలచిన పథకం చాలాకాలం నుంచీ నా మనసులో రాజుతూనేఉంది. విద్యార్థిదశలోనే నేను దీనిని ఆలోచించి ఉంచాను. నా చుట్టూ ఎంతోమంది కష్టాలతో బాధ్యతలతో పెనుగులాడుతూంటే నేను సుఖంగా జీవించడం ఏమిటో నాకేం ఆర్థంకాలేదు. ఉన్నతపాఠశాలలో చదువుతున్న రోజులలో నేను తోటి విద్యార్థులు నివసించే నికృష్టపు ప్రాంతాలను మేము నివసించే ఆదర్శనంతమయిన ప్రాంతాలను పోల్చి చూసుకున్నప్పుడల్లా నా మనసు చివుక్కుమనేది. విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకు నేటవుడు, ఆతరవాత శాస్త్రాలు లిలీతకళలు అధ్యయనంచేస్తూ సత్ఫలితాలను సాధించానని ఆనందం.

పెంచిన రోజులలోనూ ధనాభావంవల్లా, అనారోగ్యంవల్లా అటు
నంటి కనంకం పొందలేనివారిని గురించి సతతము "కానో"చిస్తుండే
వాడిని. ఇలాఉండగా 1896 జనవరిలో ఒకనాటి ఉదయం
మొదటగానే ఈ సౌఖ్యం అనుభవించి ఉదయోదయాదనీ
దానికేరగిని ప్రత్యేకము ముట్ట పాపలనీ ఆనోచునట్టిం గి. మొదట
పక్షిలు కూర్చున్నాయి. ప్రత్యేకంగా ఆనోచుని ముప్పయి
కంపనాల నయమొచ్చేరకం శాస్త్రాత్మక, అత్యంత శ్రమతో
అర్పించి ఆ తరువాత దునిమంతా ప్రత్యేకంగా గురిచు
నేను. దెనియోగించడం సమర్థనీయమని నిర్ణయించుకొన్నను.
చాలాసార్లు పనుక్రీస్తు ప్రవచించిన, "నీ ప్రాణమును పోషించు
కొని గోచునాడు దానిని పోషింకొనును. నున్నట్లుగాను గురి
ప్రాణమును పోషింకొను కొన్నవారు దానిని ఒక్కొక్కరి "నును"
సూక్తిలోని అంతరార్థం నాకెలా అన్వయిస్తుందో, ప్రాణము
చేసుకోవాలని యర్థించాను. ఇప్పుడు దీని అంతరార్థం అవ
గతమయింది. భౌతిక సౌఖ్యంకోసాను అంతసౌఖ్యంకూడా
అభించింది.

భవిష్యత్తులో నా కార్యక్రమపు లక్షణాలు విస్తృతం
కాలేదు. పరిస్థితులే దారితీస్తాయని నదిలివేశాను. ఒకపక్షయం
మాత్రం ఖాయం. ఆ కార్యక్రమపునరిధి ఎంతస్వల్పమయినా
ప్రత్యేక మునునడయే దాని. లక్ష్యమని నిశ్చయించుకున్నాను.

మొదటలో ఐరోపాలో ఏకోఒక కార్యకలాపానికి దిగు
దామని తలపోసాను. దిక్కు మొక్కులేని పిల్లలను చేరదీసి
వారికి చదువు సంధ్యలు చెప్పించి, వారిపరిస్థితులలోనే ఉన్న
ఇతర పిల్లలకు ఈవిధంగానే లోడ్డుడ ప్రతిసరూనేట్టు చేయా

అని సంకల్పించాను. 1903 లో మతవిజ్ఞానశాస్త్ర కళాశాల వార్షికుగా నియమింపబడి సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ కళాశాల నేడ మీదికి గుకాం మార్చాను. ఇప్పుడు నేతలపెట్టిక కాన్వల్యక్రమం అనుగుణో వ్యక్తి పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. కొంతమంది చిక్కా మెయిగ్రూల్ లేని పిల్లలను సాయంచేయడానికి సిద్ధపడ్డారు. కాని సాగిస్తున్న అనాథ శిశువరణాలయ నిబంధనావల్ల ఇట్టి సహకారానికి అనుకూలంలేదు. ఉదాహరణకు స్ట్రాక్ బర్ట్ శిశువరణాలయం నర్తకులను వీలయినపుడు కొంతమంది పిల్లలను కొంత మందిమార్గం ద్వారా ఉంచుకుంటామంటే ఆ వరణాలయం సహజం కుండాంటేనే చెప్పిన ఆనాడం వినుకుంటే విన గలదు. ఇలాగే ఇతర చోట్లగూడా బరిగింది.

ముందుముందే నిబంధనాబోధకులను, జైలునుంచి విడుదలయినవారినీ ను బొగుచేయడానికి చీతం అంకం చేద్దామనుకున్నాను. ఇందుకు సన్నద్ధమయే ఉద్దేశంతో సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ చర్చిలో దాదాపు ఆగస్టు ఎన్నెట్టు సాగిస్తున్న కాన్వల్యక్రమంలో పాల్గొన్నాను. ఆయన సభ్యాహ్లాదం బంటి గంటా రెండుగంటల మధ్య ఎపుడూ ఇంటిదగ్గరే ఉంటారు. ఏదయినా సహాయం కావాలనిగానీ, రాత్రికి బసమాపించమని గానీ అడగడానికి ఎచ్చేయరిని ఆ సమయంలో కలుసుకునే వారు. అలా సహాయం అర్థించినవారి చేతికిమాత్రం ఎన్నడూ డబ్బు ఇచ్చేవారుకాదు. అతని పరిస్థితులను గురించి వాకబు చేసి మెలుసుకునే వరకూ ఆగమనీ చెప్పేవారుకాదు. ఆ మధ్యాహ్నమే తమ ఇంట్లోనో, వసతి గృహంలోనో వారికి సకల సదుపాయాలు కలగజేసి వెనువెంటనే వారి పరిస్థితిని

గరించి, వారు చెప్పినదానిలోని యధార్థం తెలుసుకునేవారు. అలా తెలుసుకున్న తరువాతనే సహాయంచేసేవారు. అదయినా అనసరమని తమకు తోచినంతమేరకే. సహాయం అర్థించినవారి మాటలలోని నిజానిజాలు తెలుసుకునేందుకు ఎన్నోసార్లు మేమిద్దరం సైకిళ్ల మీద పట్టణంలోనూ, చుట్టుపక్కల శివార్లలో నూతిరిగాం. కాని తమాషా ఏమంటే వారిచ్చిన చిరునామా ప్రకారం వెళ్ళి విచారిస్తే అక్కడివారికి ఆమనుషులెవరో కూడా తెలియనట్టు తేలేది. అయినా చాలామందికి సమయానికి సహాయంచేసే అనకాశం ఈ అన్వేషణవల్ల కలిగింది. నాన్నే హీతులు కొందరు ఇలాంటి ధర్మకార్యాలకు వినియోగించే నిమిత్తం కొంతసాము నా దగ్గర అట్టే ఉంచారు.

విద్యార్థిదశలో సెయింట్ థామస్ విద్యార్థి సమితిలో చేరి సాంఘిక సేవ చురుకుగా చేస్తూనే వాడినా. ఈ సమితి సమావేశాలు సెయింట్ థామస్ కళాశాల భవనంలో జరుగుతుండేవి. మాలో ఒకొక్కనికీ కొన్ని పేదకుటుంబాలను కేటాయించారు. వారంవారం మే మా కుటుంబాలకు కేటాయించిన సహాయం తీసుకుని వెళ్ళి ఇచ్చి వారెయోగతేమాలు కనుక్కుని సమితికి నివేదించాలి. ఇలా పంచిపెట్టే ధనం స్ట్రాస్ బర్గ్ లోని కుటుంబాలనుంచి వచ్చేది. కిందటి తరంలోనే ఈ పద్ధతి అవలంబించారు. ఇప్పటికీ ఈ తరంవారు దీనిని కొనసాగిస్తున్నారు. ఏడాదికి రెండుసార్లు ఈ ధనంకోసం మేము విజిట్ చేయవలసి ఉంది. కాని నాకు సిగ్గు ఎక్కువ. నలుగురిలో కంగారు పడతాను. అందుచేత విరాళాలకు బయలుదేరడం నాకు బాధాకరంగా ఉండేది. కాని ముందుముందు

విరాళాలజాబితా వట్టుకుని తిరగడానికిది సన్నాహదశగా పరిణమించింది. అయితే విరాళాలు వేయించడంలో నా కేమాత్రం నేర్పులేదని తేటతెల్లమయింది. విరాళాలు సంపాదించడానికి ఉపన్యాసాలు దంచడంకంటే ఉపాయం, నిదానం ఎక్కువ ఉపయోగకారులని గ్రహించాను. ఎవరయినా విరాళం ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తే వారిమీద కినియకుండా మంచిగా పోవడం సరైన పద్ధతని తెలుసుకున్నాను.

మా ఉద్దేశాలు ఉత్తమమయినవే. కాని మాకు అనుభవం తక్కువ. అందుచేత మాకు అప్పగించిన సొమ్మును నేర్పుగా వినియోగించలేక పోయాం. అయితే మా ఉద్దేశం మాత్రం పూర్తిగా నెరవేరింది. యువకులు పేదవారి విషయంలో ఆసక్తి తీసుకోడానికి నడుంకట్టేట్లు చేసింది. మా కృషికి విశాలహృదయంతో సహకరించినవారికి కృతజ్ఞుని. దారిద్ర్యంమీది ఈ పోరాటంలోచేరే ఆనకాశాన్ని ఎక్కువమంది విద్యార్థులు వినియోగించుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను.

ఇక తిరుగుబోతులకు, జైలునుంచి విడుదలయినవారికి సహాయం చేయాలంటే అనేకమంది వ్యక్తులు కాలంపూర్తిగా వినియోగించాలని నాకు స్పష్టమయింది. కాని ఈ వ్యక్తులకు సంస్థ సహకారం లభించినపుడే వారి కృషి ఉత్తమ ఫలితాల నిస్తుందని గ్రహించాను. కాని నేను మాత్రం వ్యక్తిగతంగా స్వతంత్రంగా పనిచేయాలని తలపోశాను. నిజంగా అవసరమయితే ఏదయినా సంస్థద్వారా కార్యకలాపం సాగించాలని నిర్ణయించుకున్నాను. వ్యక్తిగతంగా సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యంతో పని చేయడానికి కార్యరంగం లభిస్తుందనే ఆశమాత్రం నను

విజనాడలేదు. ఈ నా శీరిక నెరవేరడం నామీద జరిగిన దయకు ఉదాహరణగా భావించాను.

1904 ఆకురాలు కాంగో ఒకనాటి ఉదయం కళా శాలలోని నా నాతబల్లమీద ఆకుపచ్చని అట్లగు బహుశ్రీక నాకంటబడింది. ఆ ప్రతీక పాసిన్ మత ప్రచారకసమితి కార్య కలాపాలను ప్రతినెలా ప్రకటిస్తూంటుంది. సున్నితమైన ఈ ప్రతీక రాగానే నాబల్లమీదపెరిగింది. ఈ ప్రచారకసమితి అంటే నాకెక్కువ ఆసక్తిగలదిని ఆనెరుకొన్నాను. ఆ సమితి లోని ప్రాచీన మతసమన్వయలో బహుయువ సమయ అధినారి లేఖలమూలంగా అనమిలింగోనాట ఆసక్తిగలిగింది. ఆశ్చర్యాలను నాచిన్నతనంలో మానాయువగాను ముఖ్యోధ్యక్ష సమన్వయాలలో బిగ్గరగా చదివివినిపిస్తూండేవాడు. ఆనాటి సాయంకాలం పనికి అడ్డంగాఉండని ఆప్రతీకను అనతలపెట్టపోతూ వెలిచుచున్నాను. అలా చూస్తుండగా 'కాంగో మతప్రచారకసమితి అవసరాలు' అనే శీరిక నాకంటపడింది.

ఆ వ్యాసం వ్రాసింది పారిస్ మతప్రచారక సమితి అధ్యక్షులు. కాంగో వలసలోని ఉత్తరరాష్ట్రం గాబూన్లో పనిచేయడానికి అనసరమయినంతమంది కార్యకర్తలు లేరని ఆయన ఆ వ్యాసంలో విచారం వెలిబుచ్చాడు. 'క్రీస్తుప్రభువు దృష్టిలోపడిన' వారు ఈ అత్యవసరకార్యకలాపానికి పూను కుంటారనే ఆశ వెల్లడిస్తూ కార్యకర్తలకోసం విజ పిచ్చేశారు. వ్యాసం ముగిస్తూ, "ప్రభూ! యిదిగోవస్తున్నాను" అని జవాబియ్యగల స్త్రీ పురుషులే చర్చికి అవసరం అని సూచు రించారు. వ్యాసం ముగిసింది. నా అన్వేషణ ముగిసింది.

కొన్ని నెలలు తరవాత నా ముప్పదవ జన్మదినం వచ్చింది. బైబిలు నీతి కథలో 'గోపురం నిర్మించడం దానిని పూర్తి చేయడానికి దేవుని ఖర్చును ముందుగా బేరీజు వేసిన' మనిషిలా ఆనాడు గడిపాను. సర్వసాధారణంగా ఆఫ్రికా ఉష్ణమండల ప్రాంతంలో స్వయంగా మానవ సేవ చేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాను.

నాకు సవస్థిత స్తుడయిన ఒకే ఒక స్నేహితునికి తప్ప ఇంకెవరికీ నా సంకల్పం తెలియదు. నేను పారిస్ నుంచి వ్రాసిన ఉత్తరాల ద్వారా ఈ సంగతి బైటికి పొక్కింది. టినీమిడ నా బంధువులతోను, స్నేహితులతోను సహారా సహారీ పోరాడ నలసినప్పటికీ, నా మనోనిశ్చయం విషయంకంటే తమను విశ్వసించి ముందుగా తమతో చర్చించలేదని సిద్ధించసాగారు. అసలు విషయం తెలిసి ఈ స్వల్ప విషయమయినా నానా బాధలు పెట్టారు. మత నిజానశాస్త్ర సంబంధితాలయిన నా మిత్రులు సహారం తనకు అనుమతిని ప్రకటించడం మరీ ఘోర మనిపించింది. 'సెయింట్ హెల్ గెట్రూయిలకు వ్రాసిన ప్రతికార జీసస్ విషయం తెలియ రక్ష బంధువులతో నైనా సంబంధించలేదని చెప్పిన సంస్కృతిగానూ పరంగా ధర్మసన్యాసాలు, అందు లోనూ మహాత్మాగాయిన ధర్మసన్యాసాలు ఇచ్చినవాడే!

నేను తలపెట్టింది పెట్టి తెలియజేస్తున్న కాన్వల్యక్షమవని నన్ను ముక్త్యుపెట్టడంకోసం నా బంధువులు నిర్మలలు ఏక మయాగి. ఇంకెవరినీ ప్రసరించిన తెలివితేటలు ముచ్చట కుని దొంగ నోట్లతో న్యాయపరం మొదలు పెట్టేవాడని ఉండటం నా సంగతి అడవినునుప్పుల వాద్య పనిచేయడం తాస్త్రాలతో లలితకళలతో ప్రతిభాప్యత్నాలను ఉపయోగించలేని

వారికి వదిలివేయాలట! వైడర్ నన్ను కన్నకొడుకులా ప్రేమించే వారు. ఆయనకూడా 'యుద్ధం మధ్యకు తుపాకీ పట్టుకుని ఉరికే సేనానిలా' ఉన్నావని ననునిందించారు. స్క్రీల మధ్య పనిచేయడంకన్న వారికి వైద్యసహాయం అందజేయవలసిన అవసరాన్ని గురించి ఉపన్యాసా లివ్వడం ఎక్కువప్రయోజనకారి అని ఆధునికభావాలుగలఒకావిడ నాకు హితోపదేశం చేసింది. ఈ కాలంలో ప్రచారానికి ఎక్కువవిలువఉందని మజ్జు చేయ యత్నించింది.

క్రైస్తవ మతస్తులుగా చెలామణీ అవుతున్న వీరందరితో నేను వాగ్యుద్ధం అనేకసార్లు చేయవలసి వచ్చింది. క్రీస్తు ప్రభువు ప్రబోధించిన ప్రేమసిద్ధాంతం ఆచరణలో పెట్టే కృషిలో మానవుడు నూతనజీవిత పంథా తొక్కుతాడని బైబిలు కొత్తనిబంధన (New Testament) లో స్పష్టంగా చెప్పిఉంది. క్రైస్తవ మతస్తులమని చెప్పుకునే వీరు ఈవిషయం గ్రహించలేక పోవడం నాకు చిత్ర మనిపించింది. సామాన్య బుద్ధికి హేతుయుక్తంగా కనిపించని విషయాలను నచ్చచెప్పడానికి నేను స్వయంగా పూనుకోవడం కంటే క్రీస్తుప్రభువు ప్రవచనాలనుంచి ఉదాహరణ లివ్వడం ఎక్కువ ఉపయోగకరమని భావించాను. ఏనుక్రీస్తు ప్రబోధించిన ప్రేమసిద్ధాంతం కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితులలో నమ్రతను కోరుతుందని నచ్చచెప్పడానికి పూనుకోవడం మూలంగా నేను అహంకారిననే నిందకు కూడా పాల్పడవలసి వచ్చింది. అయితే ఈ విధమైన వాదన నా కిష్టంలేదు. మనసులో ఎంతో బాధపడ్డాను.

చాలానుంది నా అంతరాత్మను చీల్చి చూడడానికి తమకు హక్కు ఉన్నట్లు మెలిగి నన్నెంతో వేధించారు.

నా మనోనిశ్చయానికి కారణభూతమయిన ఆలోచనలను వారిని పసికట్టనీయ లేదు. దీనికంతటికీ వెనక ఏదో ఉందని ఊహాగానం చేయసాగారు. పేరు ప్రతిష్టలు చరచరా పెరగకపోవడంవల్ల ఆశాభంగం పొంది ఇలాంటి నిశ్చయానికి వచ్చాచని కొందరు భావించారు. కాని దీనికి ఆధారమేమీ కనిపించదు. నానాకష్టాలూ పడితేనేగాని రానికీర్తి నాకు చిన్న తనంలోనే లభ్యమయింది. ఈ నా నిశ్చయానికి కారణం ప్రేమించి విఫలమైనదమేనని మరికొందరి ఊహాగానం !

నీరంధ్ర - నా మనసును చీల్చిచూడాలని యత్నించకుండా నేనేమో బుర్రచెడిన వాడిననీ నయసుకుమించిన బుద్ధులు కలనాడననీ భావించి నన్ను కుర్రకుంకకింద జమకట్టి వెక్కిరించారు. కాని నేనుమూత్రం ఇలాంటివారు నిజంగా నామీద దయ చూపారనే తలుస్తూన్నాను.

బంధువులు స్నేహితులు నేను తలపెట్టినపని సవ్యమయిందికాదని ఆక్షేపించడం సహజమే. అదృష్టవశాదుల అభిప్రాయాలు సవ్యమయినవిగా ఉండాలి. కొత్తమార్గం తొక్కడమంటే సాహసకార్యమనీ, అదివిపరీత పరిస్థితులలోమాత్రమే సవ్యంగా విజయవంతమయేట్లు గోచరిస్తుందనీ నాకు తెలుసు. ఇక నేను తలపెట్టినపని సమర్థనీయ మయిందనే నా విశ్వాసం. ఈ కాగ్యక్రమం నిషయమయి దీర్ఘంగా ఆలోచించాను. అనేక భృగోన్మోహాలనుంచి పరిశీలించాను. నాకు మాంచి ఆరోగ్యం ఉంది. శక్తిసామర్థ్యాలున్నాయి. ప్రపంచ జ్ఞానముంది. కష్టాలను

ఓర్పుకునే శక్తి ఉంది. దూరదృష్టి ఉంది. కోరికలా బహుకొద్ది. ఒక వేళ కర్మంచాలక నే నీ కార్యక్రమంలో దెబ్బతిన్నా ఓర్పుకునే సహనం ఉంది. ఇంకేంకావాలి ?

నాలాగా ఇలాంటి సాహసకృత్యాలకు నిగదలచినచో రనేకమంది నా అభిప్రాయాలు, సలహాలు అనుగుహించేవారు. ఏ హద్దిమందినో తప్ప ఎవరినీ నేను ప్రోత్సహించలేదు. ఏదో ఒక విశిష్టమయిన కార్యక్రమం మైనేనుకోవడం మృదయాంబోవిన ఫలితమేనని నేను గుర్తించాను. అనుభవించిన అందుబాటులో ఉన్నవాటితో తృప్తిచెందక పెద్దపెద్ద పనులకు జీవితం భారపోయాలని చలపోస్తారు. అంజేకాని ఆలోచింపుకు యాదాకి దానినే కారణాలకూడా అంబుమై పయనంబుండు. అయితే అన్నిరకాల పనుల మీద నేనూ ప్రోత్సహించగలిగి, కార్యక్రమంలో అనే భావంతో చుట్టే చుట్టేగి. అంతే అందుకుంటే ఉన్నవనిని వదిలిపెట్టి విశిష్ట కార్యక్రమాలు చేపట్టటానికి ఉంది.

అసాధారణమయిన కార్యక్రమానికి ముందుగానే భావంతోగాక యాదృచ్ఛికంగా చేసేది. భావం చేపట్టి వీరత్వమనేకానం ఎరగక ఉత్సాహం. పునరుద్ధరణంబుంబుంది వాడుమాత్రమే ప్రపంచాని కనురమై. అభ్యాస్యమయినగా తమారపుతారు. ప్రపంచంలో త్యాగవిరుదేగాని కర్మమయి లేదు. త్యాగవిరులు ఎందరో ఉన్నారు. కాని నాకిగా కొద్దిమంది పేరే ప్రపంచకానికి తెలుసు. ఆ తెలియడమయినా ప్రజాబాహుళ్యానికి కాదు, కొట్టిమంది వ్యక్తులకు మాత్రమే.

కార్లయిల్ రచించిన “ఏనులు - ఏరపూజ” అనే గ్రంథం నిర్దుష్టమయిందికాదు.

స్వతంత్రించి ఏదయిగా కార్యకలాపానికి జీవితం ధార పోయాలని ఆవేశంపొందిన నారిజో అధికసంఖ్యాకులు పరిస్థితుల ప్రబావంనల్ల మానుకోవలసిననుంచి. వారు తహమీద ఆధారపడ్డవారిని పోషించాలి. తమ్ముతాము పోషించుకోవాలి. స్వక్షేమం కోసం మిశ్రుల కృషిని వహికబంధనాలను తెంచుకున్న వారు మాత్రమే ఈ రోజుల్లో స్వతంత్రంగా సాహస కార్యాలకు పూనుకోగలుగుతారు. పూర్వం ఇటునంటి పరిస్థితి లేదు. సంపాదన నదులుకున్నా ఏదోవిధంగా బతికే అనకాశం ఉండేది. కాని నేటికి మిశ్రుల అధికపరిస్థితులలో అటునంటివారు అధికంగా ఆధ్యాత్మికంగా కష్టాలకు పాల్పడే ప్రమాదంఉంది.

పరిశీలనవల్ల, అనుభవనవల్ల ఒక విషయం గుర్తించాను: శక్తి సామర్థ్యాలు గలవారు స్వతంత్ర కార్యకలాపాలను వినిగించుకోగలిగి కాక ఆధునిక పరిస్థితులే.

స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా పనిచేసే అనకాశాలుగల అదృష్టవంతులు దానిని సమైక్యంగా స్వీకరించాలి. ఉద్దేశం, ఉత్సాహం ఉన్నా పరిస్థితుల మూలంగా అటునంటి పనులకు పూనుకోలేక వారిని గురించి ఏమీ సహా ఆలోచిస్తుండాలి. దృఢశక్తిని సమైక్యంగా పదునుపెట్టాలి. కాంతిచే కార్యకలాపానికి మార్గం సోచరించేవరకు అన్వేషిస్తూ నిలి

మీంచాలి. వీరికంటే ముందే కార్యకలాపం ప్రత్యేకించబడిఉన్న వారు, చివరికి సర్వస్వమూ అర్పించగలవారు సుఖవంతులు.

ఈ ఆదృష్టజాతకులు ప్రతిఘటనకు రెచ్చిపోయే తత్వాన్ని చంపుకుని ఆణకునను అలవచ్చుకోవాలి. “సరే మంచిది. అలాగే” అనే తత్వంతో స్వవహరించాలి. మంచి పనిచేయ దలచినవారు తమదారికి అడ్డంకులను ఎవరోసచ్చి తొలగించాలని ఆశించకూడదు. ఇంకా కొన్ని అడ్డంకులు పెచ్చిసడ్డా ప్రశాంతంగా భరించాలి. అడ్డంకుల అనుభవంపల్ల లభించే బలీయమూనిర్మలమూలయినశక్తియే ఆ అడ్డంకులను జయించ గలశక్తి. ప్రతిఘటన స్వర్థప్రయాస.

ఆదర్శశిఖరం అందుకోవాలనే మానవసంకల్పంగాని కొద్దిభాగం మాత్రమే కార్యరూపంలో స్వక్రమస్పృహించి. మిగిలినదంతా పైకికనిపించని ఫలితాలివ్వడంలో విఫలయోగమవుతుంది. ప్రపంచదృష్టికివచ్చే కార్యకలాపానికి ఎన్నో డెయి విలువ గలవీ ఫలితాలు. బోతయిన సముద్రానికి దానిమీద కదలాడే అలలకూ పైరెంటినీ పోల్చవచ్చు. జీవితమంతా అర్పించలేక పోయినా కొద్దికాలం మానవసేవకు విఫలయోగించేవారిలో సహృదయత నిబిడీకృతమయి ఉంటుంది. పొట్టనిపుకోవడానికి, ఏదో మనమూ మానవసేవ చేస్తున్నామని తృప్తిపడడానికి చాలామంది జీవంలేని పనిని వృత్తిగా స్వీకరించవలసి వస్తుంది. ఆ వృత్తిలో మానవులు యంత్రాలుగా తయారవుతారు. తమలోని మానవతాలక్షణాలను వ్యక్తీకరించలేరు. అయితే మానవవ్యక్తిగా ఇతరులకు ఉపకరించలేనిస్థితిలో ఎవరూఉండరు.

కార్మికవర్గాన్ని పూర్తిగా సన్నాహపరిచి ఒక విశిష్టరూపం ఇచ్చి యంత్రాలుగా తయారు చేయడంనల్ల ఉత్పన్నమయే సమస్యలకు పరిష్కారమార్గం ఆ సమస్యను ఉత్పన్నంచేసిన పరిస్థితులలో లేదు. మానవులహక్కులను సంరక్షించడానికిచేసే ఉత్తమకృషిలో ఉంది. ఇంతకంటే ప్రధానమైన దేమంటే, కష్టాలకు లోనయినవాడు విధికి తలవొగ్గడంకంటే అననుకూల పరిస్థితులలో సైతం వ్యక్తిత్వాన్ని నిలబెట్టుకోడానికి ఆధ్యాత్మిక కార్యకలాపంద్వారా శక్తినంతా ధారపోయాలి. తోటిమానవునకు తోడ్పడంద్వారా తమ మానవత్వాన్ని నిలుపుకునే వారందరూ ఐహిక జీవితాన్ని విముక్తి పర్చుకోగలుగుతారు. అటువంటి ఆధ్యాత్మికపరులు సహృదయుల సేవలో నిమగ్నులవుతారు. జీవిత కార్యకలాపంతోపాటు మానవసేన చేయకుండా ఏవిధి అడ్డుపడలేదు. అటువంటి మానవసేన ఎక్కువగా లభ్యం కాకపోవడానికి కారణం అవకాశాలను చేతులారా కోల్పోవడమే, వినియోగించుకోలేక పోవడమే.

ఉన్న పరిస్థితులలోకృషిచేస్తూ సాటిమానవులకు సహాయపడడం మీదనే ప్రపంచభవిష్యత్తు ఆధారపడిఉంది. అవకాశాలను కోల్పోతే ఎంతో విలువయినవికూడా క్షణక్షణానికి విలువలేకుండా పోతాయి. సంకల్పంగా, క్రియగా రూపొందిన విలువలు . అమూల్యమయినవి. అనుకున్నంతగా మానవులు భౌతికవాదులు కాలేదు. స్త్రీ పురుషుల విషయమయి సేను తెలుసుకున్న దానినిబట్టి, పైకి కనిపించే దానికంటే ఎక్కువ ఆదర్శప్రాయమయిన శక్తి మావనజాతిలో ఉందని నాకు

సమృకం కుదిరింది. కాలనలలో పైకి కనిపించే నీటికంటెఎన్నో రెట్ల నీరు అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తున్నట్లే స్త్రీ పురుషులలో పైకి కనిపించే ఆదర్శ జీవితాభిలాషకంటె వారి హృదయాలలో ఇంకా ఎన్నో రెట్లు దాగిఉంది. అలా దాగిఉన్న దానిని పైకిలాగే ముహూర్తంకోసం మానవజాతి నిరీక్షిస్తోంది, కాంక్షిస్తోంది.

నేను ఆఫ్రికాకు మతబోధకు కాకుండా వైద్యం చేయడానికి వెళ్ళబూనడం నా మిత్రులకు విపరీతంగా తోచింది. ముష్టిపిప్పి దాటింతరవాత మళ్ళీ చదువు మొదలుపెట్టాలి! ఈ చదువు పూర్తికావడానికి ఎంతో కష్టపడాలి, ఎంతో కాలం వ్యయంచేయాలి. రాబోయే కాలాన్ని తలుచుకుని కంపించిపోయాను. కాని నే నీ నిశ్చయానికి వచ్చిన కారణాలు మాత్రం చాలా బలీయమయినవి..

ప్రసంగించకుండా పనిచేయడానికి వీలవుతుందనే కారణం వల్లనే నాకు వైద్యంమీద మనసుపోయింది. కొన్ని సంవత్సరాల తరబడి ప్రసంగిస్తున్నాను. మతవిజ్ఞానం వెదజల్లడం నాకెంతో ఆనందం ఒనగూర్చినమాట నిజమే. కాని ఈనూత్న కార్యకలాపంలో ప్రేమ సిద్ధాంతాన్ని మాటలలోగాక ఆచరణలోపెట్టి చూపించనచ్చు. ఎక్కడికి వెళ్ళినా ప్రేమ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలోపెట్టడానికి తోడ్పడటంలో వైద్యవృత్తిని మించిందిలేదు. నేను వెళ్లదలచిన జిల్లాలలో అన్నిటికంటె వైద్య సహాయం చాలా అవసరమని మిషనరీలు ప్రకటించారు. అందు చేత నేను వైద్యం నేర్చుకుంటిరాని. వైద్యుడెవరూ లేకపోవడం వల్ల నీగ్రోలకు తగిన వైద్యసహాయం ఇవ్వలేక పోతున్నామని

వ్రికలలో ఆ మిషనరీలు వాపోయారు. ఆ నిర్భాగ్యులకు అనసరమయిన వైద్యంచేయగలడాక్టర్ని కావడంకంటే వేరే ఏంకా చాలి? అందుకనివైద్యవిద్య అభ్యసించాలని నిశ్చయించు కున్నాను. వైద్యవిద్యాభ్యాసానికి చాలా సంవత్సరాలు వినియోగించాలని జ్ఞప్తికివచ్చినపుడల్లా లోమనగరంమీదకి దాడిచేయడానికి పూర్వరంగంగా స్పెయినును మెలమెల్లగా జయించుకుంటూవచ్చి హామిల్టన్, హానిబాల్ల చరిత్ర తలపోసి నన్ను సేసే ఓడార్చుకునే వాడిని.

వైద్య విద్యా భ్యాసం (1905 - 1912)

వైద్య విద్యాసరిషత్తు అధ్యక్షులు (Dean) షెప్లాంగ్ వద్దకు వెళ్లి వైద్యవిద్యార్థిగా నన్ను చేర్చుకోవలసిందని కోరాను. కాని ఆయన ఆసివైద్య (Psychiatric) శాఖలోని తమ సహాధ్యోగికి నన్ను అప్పగించడం ఉత్తమమని భావించారు.

1905 అక్టోబరు ఆఖరిరోజుల్లో శరీర శాస్త్రంలో ప్రథమోపన్యాసం వినడానికి దట్టమయిన మంచులో పడి వెళ్ళాను.

కాని నిబంధనావళికి సంబంధించిన చిక్కు ఒకటివచ్చి పడింది. నేను విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యాపకుడను. అందుచేత విద్యార్థిగా చేరడానికి వీలులేదు. విద్యార్థిగా చేరకుండా వైద్య విద్య అభ్యసించే పరీక్షకు కూర్చోడానికి వీలులేదు. విశ్వవిద్యాలయపాలక సంఘం ఈ సమస్యను సుహృద్భావంతో పరిశీలించి వైద్యవిద్యాధ్యాపకులు ప్రసంగాలకు హాజరయినట్లు ప్రమాణపత్రం ఇస్తే పరీక్షకు కూర్చోవచ్చని అనుమతించారు. నేను సాటి అధ్యాపకుడనవడంవలన నా దగ్గర శీతం పుచ్చుకోకూడదని అధ్యాపకులు తీర్మానించుకున్నారు.

నాటినుంచీ నిరంతరం నేను అలసటను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. మతవిజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞోధన మానుకోవడం నాకు మనస్కరించలేదు. వైద్యం అభ్యసించే మతవిజ్ఞాన శాస్త్రమిద

ప్రసంగాలు, ఆదివారం ఆదివారం మతబోధ చేస్తునేఉన్నాను. నేను వైద్యం అభ్యసించడం ప్రారంభించిన కొత్తలో సెయింట్ పాల్ ప్రబోధానికసంబంధించిన సమస్యలమీద ప్రసంగించాను. కాని ఆ ప్రసంగాలన్నీ నిసుగెత్తించేవిగా తయారయాయి.

ఆర్గన్ మీద కూడా పూర్వంకంటే ఎక్కువకాలం చెప్పించ వలసివచ్చింది. 1905లో నేనూ, గస్ట్రాప్ బ్రైట్, షాకాస్ ఫా, వైడర్, గిల్మాంట్, డిఇండ్ కలసి పారిస్ బాచ్ సమితిని స్థాపించాము. దీనికి బ్రైట్ సంచాలకుడు (Conductor). నేను సమితి ప్రదర్శనా లన్నిటిలోనూ ఆర్గన్ వాయిించవలసిందే నని ఆయన పట్టుపట్టారు. అందుచేత కొన్ని సంవత్సరాలపాటు ప్రతిశీతాకాలంలోనూ పారిస్ కు చాలాసార్లు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ప్రదర్శనానికి ముందే పారిస్ వెళ్ళి ప్రదర్శనం అయిన రాత్రే తిరిగి స్ట్రాస్ బర్గ్ చేరుకుంటున్నా ప్రతితడవా మూడేసి రోజులు నాకాలం వృధాఅయిపోతుండేది. పారిస్ నుంచి స్ట్రాస్ బర్గ్ కు రైలులో ప్రయాణంచేస్తూ సెయింట్ కొలస్ చర్చిలో చేయవలసిన ప్రసంగం తయారు చేసుకునేవాడిని. బాస్సెలోనాలోని బాచ్ జంత్ర సమ్మేళన ప్రదర్శనంలోకూడా పాల్గొంటూండేవాడిని. తరుచుగా ఈ ప్రదర్శనాలలో పాల్గొనడం తప్పనిసరయింది. ఇటీవల ఆర్గన్ వాయిించడంలో పేరు సంపాదించుకున్నాను. మత విజ్ఞానశాస్త్ర కళాశాల ప్రిన్సి పాలుగా నాకు వచ్చే ఉపకారవేతనం ఇప్పుడుపోయింది. అందు వల్ల సంపాదనకు ఇతరమార్గాలు చూచుకోవలసివచ్చింది.

తరుచు పారిస్ వెళ్ళుతుండడంవల్ల అక్కడి స్నేహితులను ఎక్కువగా కలుసుకునే అవకాశం చిక్కింది. అక్కడ

నేనెరుగున్న వారిలో ముఖ్యులు ఫ్రాఫానీరీనాచ్. ఈమె సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులు థియోడోరీనా భార్య. మంచి తెలివిగలది. సంకీర్తజురాలు. ఇంకొకరు మెలానీ డి పార్కాలిచ్ ప్రభిణి. ఈమె యూజీనీచక్రవర్తినికి స్నేహితురాలు. వింటర్ హార్ట్ చిత్రించిన సుప్రసిద్ధచిత్రంలో చక్రవర్తిని ప్రక్కన ఉన్నది ఈమె గారే. ఈమె గామినిగృహంలో ఈమె స్నేహితురాలుసాండర్ రాకుమారిని తరుచు కలుసుకుంటూండేవాడిని. ఈమె మూడవ నెపోలియన్ కాలంలో పారిస్లోని ఆస్ట్రియా రాయగారి భార్య. ఈవిడ మూలంగానే వాగ్నర్ పారిస్లోని యుజీగాన వాటకశాలలో టాన్ హెడ్సర్ అనే రూపకం ప్రదర్శించగలిగారు. ఒకనాటి విందులో మూడవ నెపోలియన్‌తో సంభాషిస్తూ ఈ సంకీర్తరూపకాన్ని ఆడించమని ఈమె ప్రోత్సహించింది. ఈమె పైకి మోటుగా కనిపించినా మనసుమాత్రం బహుమంచిది. కుశాగ్రబుద్ధి. పారిస్‌లో వాగ్నర్ ఉన్ననాటి విశేషాలు, నెపోలియన్ పరినారాన్ని గురించిన విశేషాలు ఎన్నో చెప్పింది. నేను ఆఫ్రికాలో ఉండగా ఈవిడ నాకు వ్రాసిన ఉత్తరాలను బట్టి ఈమె హృదయం ఎంత విశాలమయిందో గ్రహించగలిగాను. పారిస్‌లో ఉండగా అడెలీ హెరెస్ పెమిట్ అనే ఆమెను కూడా ఎక్కువగా కలుసుకునే వాడిని. ఆమె అక్కడ ఉపాధ్యాయిని.

బార్సెలోనాలోని 'ఆర్పియోకటాతా' సంచాలకుడు లూయీమిలెట్ దృష్టిని ఆకర్షించాను. నేను ప్రథమశ్రేణికి చెందిన కళాకారుణ్ణి, మేధావిననీ ఆయన గ్రహించారు. ఆయనద్వారా సుప్రసిద్ధ శిల్పి 'గాడీ'తో నాకు పరిచయ

మయింది. గాడి అప్పుడు సగ్రాదాఫామెలా (పనిత్రకుటుంబం) అనే చర్చినిర్మాణంలో నిమగ్నుడయి ఉన్నాడు. అప్పటికి బ్రహ్మాండమయిన దర్వాజా, దానిమీద బురుజులు మాత్రమే తయారయాయి. మధ్యయుగంలోని శిల్పులలాగానే గాడికూడా ఈ చర్చి నిర్మాణం కొన్ని తరాలు గడిస్తేనేకాని పూర్తికాదనే. పరిజ్ఞానంతోనే పనిప్రారంభించారు. చర్చికి సమీపంలోని పాకలో, త్రిమూర్తుల ఆకారాలను సంజారూపంలో ప్రతిరోజునూ పొందుపరచడానికి అనలంబించినవిధానం గురించి ఆయన చెప్పింది నేనెన్నడూ మరచిపోలేను. “దీనిని ప్రేంచుకోగాని ఇంగ్లీషులోగానీ వ్యక్తీకరించలేను. అందుకని కాటలోనినూభాషలో విశదీకరిస్తాను. ఆభాష రాకపోయినా మీకు అర్థమవుతుంది” అని చెప్పారు.

“ఈజిప్టు ప్రస్థానం” అనే శిల్పం దర్వాజా ముందు భాగంలో రాతితో చెక్కబడి ఉంది. దానివంక అదేపనిగా చూసాను. మీది బరువుమోయి లేక భారంగా నడుస్తున్న గాడిదనుచూసి ఆశ్చర్యపోయాను. దానిమీద ఆయనఅన్నారు: “నీకు లలితకళలనుగురించి తెలుసుననుకుంటూ, రాతితో చెక్కిన ఈ గాడిద ఊహజనితమయిందికాదని గ్రహించే ఉయ్యాయి. నువ్విక్కడ చూసే శిల్పాలలో ఒకటి ఊహజనితమైందికాదు. వాస్తవిక ప్రపంచంలో చూసింది చూచినట్లు చెక్కాను. జోసెఫ్, మేరీ, బాలక్రీస్తు, దేవాలయ పూజారులు - పీఠందో ఆకృతులు నేను కళ్యాణాచూసిన మనుష్యులనుంచే ఎంచుకున్నాను. సున్నపు దిమ్మెలలో ఆకృతులను అచ్చుపోసి ఆ తరవాత శిల్పాలు చెక్కాను. కాని గాడిద దగ్గరికి వచ్చేసరికి

చిక్కునచ్చింది. బార్నెస్‌నాలో ఉన్న గాడిదలన్నిటినీ తోలుతునినచ్చి నా ముందుపెట్టారు. కాని అందులో ఒకటి సనికి రాలేదు. దిట్టంగా బలిసి ఉన్న గాడిద మీద మేరీ, బాలక్రీస్తు ఎక్కారని ఎలాచెక్కేది? నాచెక్కిన గాడిద బక్కచిక్కి అలసిపోయిందిగా ఉండాలి. దాని మొహంలో దయాదాక్షిణ్యాలు ఉట్టిపడాలి. తాను ఎవరిని, ఎక్కడికి ఎక్కుంచుకుని వెళ్ళుతున్నదీ గ్రహించినట్టు కనిపించేదిగా ఉండాలి. అటువంటి గాడిదకోసం వెతుకుతున్నాను. నాకు కావలసిన గాడిదను ఇసుకబండికికట్టి ఒక స్త్రీ తోలుకుపోతూ నా కంటపడింది. ఆ గాడిద తల వాలిపోయి నేలకు తాకుతోంది. ఎంతోకష్టం మీద ఆ గాడిదను నా దగ్గరికి తీసుకురావడానికి ఆమె అంగీకరించింది. దాని ఆకృతిని గచ్చులో చిత్రిస్తుండగా ఇక గాడిద బతికి బయట పడదని ఆమె ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. ఆ గాడిదే ఈ శిల్పంలోని గాడిద. ఊహజనిమయింది కాదు. వాస్తవిక ప్రపంచంలోనుంచి తీసుకొన్నది కాబట్టే నీ హృదయానికి అంతగా హత్తుకుంది.”

నేను వైద్య విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించిన కొత్తలోనే ఆర్గన్ నిర్మాణంమీద వ్యాసం, ‘చారిత్రక క్రీస్తుకోసం అన్వేషణ’ అనే గ్రంథం ఆఖరిఅధ్యాయం రచించాను. 1906 వసంతకాలంలో కళాశాల ప్రిన్సిపాలు పదవికి రాజీనామా చేశాను. అందువల్ల చిరకాలంగా నేను నివసిస్తున్న కళాశాలాశ్రమం ఖాళీచేయవలసివచ్చింది. పనిచేసుకుంటూ తోటలోని చెట్లతో సంభాషిస్తుండేవాడిని. అటువంటి చెట్లను విడిచిపెట్టి

వెళ్ళడం నాకు కష్టంగానే ఉంది. కాని సెయింట్ థామస్ చర్చి మతసభకు చెందిన పెద్దభవంతిలో నివసించే భాగ్యం నాకు కలిగి మహాదానందం చేకూర్చింది. అలాసే లూథరన్ చర్చి అధ్యక్షుడు ఫ్రెడెరిక్ కర్రియన్ ఈ భవంతిలోనే నివసిస్తున్నారు. మేడిమిద నాలుగుగడులు నా కిచ్చారు. అందువల్ల నేను సెయింట్ థామస్ చర్చినీడలో నివసించే అవకాశం చిక్కింది. 1996 ప్రే మంగళవారంనాడు వర్షంలో విద్యార్థులు నా సామానంతా తీసుకుని చక్కావచ్చారు.

కర్రియన్ కుటుంబంలో ఒకణ్ణిగా మెలగే అవకాశం లభించడం నిజంగా అద్భుతమనే చెప్పాలి. ఈయన బెర్లిన్ లోని ఒక ప్రఖ్యాత గ్రీకుభాషా పండితుని కుమారుడు. ఎర్లాచ్ ప్రభ్యుణి లూయిజాను వివాహమాడాడు. ఈమె బాడెన్ మహా ప్రభ్యుణి లూయిజాకు చదువుచెప్పిన ఉపాధ్యాయుని కూతురు. ఈ బాడెన్ మహాప్రభ్యుణి ఫ్రెడెరిక్ చక్రవర్తికి సోదరి. ఈవిధంగా ఈ కుటుంబం జన్మతాయేగాక విద్యా విషయకంగాకూడా గొప్ప సంశానికి చెందింది. ఈ ఇంట్లో కెల్లా నృధ్ధ ఎర్లాచ్ ప్రభ్యుణి మీదనే అందరి మనసులూ కేంద్రీకృతమయ్యేవి. ఆమెకు ఆరోగ్యం సరిగా లేనందువల్ల బయటికెక్కడికీ వెళ్లేదికాదు. సంగీతమంటే ఆమెకు మహా ఇష్టం. కాని అనారోగ్యంవల్ల జంత్ర సమ్మేళన ప్రదర్శనాలకు వెళ్లడానికి వీలులేదు. అందుకని ప్రతి సాయంత్రం ఒక గంటసేపు పియానో వాయించి వినిపించేవాడిని. ఈ విధంగా నాకు అమెతో పరిచయం ఎక్కువయింది. ఈ మహా వ్యక్తిప్రభావం నా మీద అమితంగా ప్రసరించింది.

1910 మే 3 న విద్వేస్ అనే నైమానికుడు మొదటి సారిగా స్ట్రాక్ బర్న్ మీద హఠాత్తుగా విమానం నడిపాడు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో నేను ఆమెగదిలో ఉండడం తటస్థించింది. ఆమె స్వయంగా కదలలేదు. అందుకని విమానాన్ని చూసేందుకు ఆమెను కిటికీ దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళాను. ఆమెకు ఇంకా పెళ్ళికాని కుమార్తెలు ఇద్దరున్నారు. ఒకామెపేరు ఆడా, రెండవ ఆమె గ్రెడా. విద్వేస్కి చిత్రకళలో మంచి ప్రవేశంఉంది. ఈ ప్రతిభ నాకిది తల్లినుంచి సంక్రమించింది. ఆడా హెన్నర్ శిష్యురాలు. నేను కళాశాల డైరెక్టరుగా పనిచేస్తున్నప్పుడు చిత్రశాలగా ఉపయోగించుకోడానికి నా ఇంట్లో ఒకగది ఇచ్చాను. అంతేకాదు. ఆమె తల్లి కోరికమీద మోడలుగా కూర్చున్నాను. అడాకి ఆమె పద్ద జబ్బుచేస్తే శస్త్రచికిత్స చేయించుకున్నది. ఇప్పుడు బాధ తగ్గి కొంచెం నిమ్మశంగాఉంది. నేను మోడలుగా కూర్చుంటే ఆమెకి స్వస్థత చిక్కుతుందనేభావంతో అందుకు అంగీకరించాను. చిత్రం నా ముప్పదన జన్మదినం నాడు పూర్తయింది. ఆ రోజున నేను మోడలుగా కూర్చున్నప్పుడు నా మనసులోని కలవరం ఆమె గ్రహించలేదు.

ఈనవ్వురాలి మేనమామ ఒకాయన డచ్ నలసలలో పనిచేశాడు. ఉష్ణమండలంలో నివసించినా ఆయనకు ఒక్క మారయినా జ్వరం రాలేదట! దీనికి కారణం సూర్యాస్తమానం అయాక తలమీద ఏమీలేకుండా వెళ్లకపోవడమేనట! అందుకని అలాగే నడుచుకుంటానని ఆమె నాచేత ప్రమాణం చేయించింది. అందువల్ల భూమధ్యరేఖమీద వేసవికాలపు

సాయంకాలం చల్లటిగాలి తలకుతగిలే అదృష్టం నాకులేకుండా పోయింది. కేసలూప్రమాణంచేయడంకూడా మంచిసేఅయింది. నాకూ ఎప్పుడూ జ్వరంరాలేదు.

1906 నవంబరుకాలంలో 'చారిత్రక జీసస్ కోసం అన్వేషణ' అనే రచన పూర్తిచేసాను. కళాశాల పిన్నుపాలుపదవికి రాజీనామా ఇచ్చాను. అప్పటినుంచి వైద్యవిద్యాభ్యాసానికి కావలసినకాలం నినియోగించసాగాను. ప్రకృతిశాస్త్రాల అధ్యయనానికీకూడా పూనుకున్నాను. తత్త్వశాస్త్రంలో గట్టి వాస్తవికతా పునాదులు ఏర్పడడానికి కావలసిన పరిజ్ఞాన సంపాదించుకునే పరిస్థితి ఇప్పటికి చేకూరింది.

ప్రకృతిశాస్త్రాలు అధ్యయనంచేయడంవల్ల నేన కాంక్షించిన పరిజ్ఞానంకంటే ఎక్కువే సముపార్జించుకోగలిగాను. ఇది ఆధ్యాత్మికానుభవంగా పరిణమించింది. ఇంతవరకు మానవత్వంగా చెలాముడి అవుతున్నదానిలో సత్యం ప్రకాశం కాలేదు. అభిప్రాయాలు సత్యంగాగుర్తింప బడుతున్నాయి. ఇది భౌతికంగా అపాయకరమని భావిస్తూవచ్చాను. చరిత్ర తత్త్వశాస్త్రాలలో సత్యాన్వేషణ సాస్తవిక పరిజ్ఞానం ఊహ శక్తి మధ్యనాగ్నిధిగాతయారయింది. యధార్థాలను ఆధారం చేసుకున్నామని, నేనుగ్రామలువరించిననాదనమీద ఎన్నడూ విమర్శించాడంటేదు. వాస్తవికతాదృష్టిని అనతిలకు నే నేనుగ్రామలువరించిన అభిప్రాయం అభ్యుదయం కింద పరిణమింపబడుతోంది.

ఇలా నిరంతరం సాగుతున్న నాటకాన్ని పీఠీస్తూ వాస్తవికతా సత్యాలను వివరించే వేయివిధాల న్యాయపరిచడ

వల్ల నే నెంతో క్రుంగిపోయాను. నే నిపుడు హఠాత్తుగా ఇంకో దేశంలో వడ్డాను. యధార్థాలతో కూడిన సత్యాలతోనే నే నిపుడు వ్యవహరించాలి. అక్కడివారు వెలిబుచ్చే ప్రతి అభిప్రాయాన్నీ యధార్థాలతో సమర్థించుకోవాలి. నామేధా సంపత్తి పెరగడానికి కావలసిన అనుభవం ఇదని భావించాను.

ఖచ్చితంగా నిర్ణయించబడగల యధార్థాలతో వ్యవహరించాలనే ఆనందంతో నాతల మత్తెక్కిపోయింది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో ఇతరులయితే మానవత్వానికి అసలు పిలువ ఇచ్చేవారేకాదు. కాని నాకు అలాంటి అభిప్రాయం లేదు. అంతేకాదు. రసాయనిక శాస్త్రం, జంతు శాస్త్రం, వృక్ష శాస్త్రం, శరీర శాస్త్రం, అధ్యయనంచేయడంవల్ల యధార్థాలవల్ల నిర్ధారితమయే సత్యాలతోపాటు అభిప్రాయంలో సత్యంయొక్క ఉనికి ఎంతవరకు సమర్థనీయం, ఎంతవరకు అనసరం అనే విషయం పూర్వకంపే ఇప్పుడు ఎక్కువగా తెలుసుకున్నాను. మనసు యొక్క సృజనాత్మక క్రియద్వారా లభ్యమయే పరిజ్ఞానానికి స్వంత అభిప్రాయాలుకూడా అంటి పెట్టుకుని ఉంటాయనడంలో సందేహంలేదు. యధార్థాలమీద ఆధారపడ్డ పరిజ్ఞానంకన్న ఇటువంటి పరిజ్ఞానం ఉత్తమమయింది.

ఈ విశ్వంలో మరస్థానం ఏమిటి? మన మెందుకు జీవిస్తున్నాం? అనే ప్రశ్నలకు ఖచ్చితమయిన జవాబు ఇవ్వనంత ఎరుకుజీవాత్మ అభివ్యక్తీకరణవల్ల జనించేపరిజ్ఞానం అసంపూర్ణం, అసంతృప్తికరము. అయిఉంటుంది. వ్యక్తిగత జీవితంలో విశ్వ

జీవితాన్ని అనుభవించగలిగినపుడే మనలనాపరించినజీవాత్మలో సరయిన స్థానం పొందగలుగుతాము. నాకు వేరైన జీవాత్మ స్వభావాన్ని నాలోని జీవాత్మద్వారా మాత్రమే తెలుసుకోగలుగుతాను. విశ్వాత్మపరిజ్ఞానాన్నీ, దీనికీ మానవునికీ గల సంబంధాన్ని తెలుసుకోవాలని మానవశాస్త్రం యత్నింస్తోంది. ఈ యత్న ఫలితాల సత్యం, ఈ విషయంలో చురుకుగా పని చేస్తున్న భావసంపదలకు గల వాస్తవికతా పరిజ్ఞానం మీద, జీవాత్మకు జీవాత్మ స్వభావప్రతిబింబిత పరిజ్ఞానంమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

1908 మే 18న తేదీ. నరంకురుస్తోంది. ఆనాడే నేను శారీరశాస్త్రం, దేహాధర్మశాస్త్రం, విజ్ఞానశాస్త్రాలలో పరీక్షకు కూర్చున్నాను. పరీక్షకు కావలసిన పరిజ్ఞానం సంపాదించడంకొంత కష్టమనిపించింది. నేను ముస్ఫయివళ్ళేవాడిని. ఇరవై ఏళ్ల వాడి. కుండే జాపకశక్తి నాకెలా ఉంటుంది? పరీక్షలను దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా అంతా అధ్యయనంచేయాలని బుద్ధివుట్టింది. తోటివిద్యార్థులు బలవంతపెడితే పరీక్షలలో సామాన్యంగా ఆడిగే ప్రశ్నలు, వాటి జవాబులు కంఠ స్తంభేశాను.

జీవితంలో ఎన్నడూ ఎరగనంతగా అలిసి పోయినా అనుకున్నంతకంటే బాగానే పరీక్ష ఇచ్చాను. తరవాత ఆసుపత్రిలో శిక్షణపొందాను. ఆసుపత్రిలో శిక్షణ ఎక్కువబాధాకరంగాలేదు.

ఔషధబోధ నాలో అమితంగా ఆసక్తిని కేకెత్తించింది. ఆచరణభాగం ఆర్నాల్డ్ కాహన్ బోధించేవారు. సిద్ధాంత

బాగం షిమెట్ బర్గ్ బోధించేవారు. నీకు విషాదధారలను గురించి విశేష పరిశ్రమచేశారు.

షిమెట్ బర్గ్ కు స్వాల్మే అనే స్నేహితుడుండేవారు. వాల్మే సరళాస్త్రజ్ఞులు. వీరిద్దరిని గురించి విశ్వవిద్యాలయంలో ఒకకథ ప్రచారంలో ఉంది. ఆ స్నేహితులలోని పెట్టణంలో స్వాల్మే, మానసశాస్త్రంమీద ప్రసంగించవలసిఉంది. ఆ ప్రసంగంలో డార్విన్ సిద్ధాంతాన్ని గురించి చెప్పకతప్పదు కదా! డార్విన్ సిద్ధాంతాన్ని గురించి చెప్పితే అక్కడినారికి కోపంవస్తుంటేమో అనే భయం షిమెట్ బర్గ్ ముందు వెలువరించారు. దానిమీద అయిన, “డార్విన్ సిద్ధాంతాన్ని గురించి అంతా చెప్పు. కాని నోటి అనే పదంమాత్రత ఉపయోగించకు. అక్కడినారింగిరికీ వాంఛో నీనన్నా. డార్విన్ అన్నా గౌరవం దేవున్నప్పుడు.” అని సలహాఇచ్చారట! స్వాల్మే ఆ సలహాపాటించారు. అంతా చక్కగా జరిగిపోయింది.

విజ్ఞానంకోసం ఆశురతపడతన్న కొంతమంది ప్రజలను సంతృప్తిపరిచడానికి విశ్వవిద్యాలయం పక్షాన ప్రసంగాలు ఎర్పాటుచేయమని అక్కడివారు కోరారు. హీజెల్ మిడ్ ప్రసంగించవలసిందిగా కొంతమంది డార్విన్లు తన్నుకోవారని అనందంలో తత్వశాస్త్రాధ్యాపకులు విండెల్ బాండ్ మాత్రం చెప్పారు.

సామాన్య మానవులు హీజెల్ ప్రాముఖ్యతను గుర్తించారని ఆయన రుద్రకంఠంలో ప్రకాశించారు. కాని తరచు ఆరాతీస్తే ఆ డార్విన్లు కనిపిస్తే హీజెల్ బుద్ధి

ప్రసంగం కాదు, హెకెల్ ను గురించి, 'విశ్వసమత్య' అనే ఆయన గ్రంథంలో పొందుపర్చబడిన భౌతికవాదం గురించి ప్రసంగించుచున్నారని తేలింది.

షిమెన్ బర్గ్ ని నే నెంకో మెచ్చుకుంటూండే నాడిని. కొన్ని సంవత్సరాలతరవాత వారికి సహాయంచేసే అసకాశం నాకు కలిగింది. 1919 సంవత్సరాలలో నేను స్ట్రాస్ బర్గ్ న్యూజార్స్ రైలుస్టేషనుకుండా ప్రయాణం చేస్తున్నాను. ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం కొంతమంది జర్మన్లను దేశంనుంచి బహిష్కరించింది. ఆ బహిష్కరణ ప్రకారం వెళ్ళిపోతున్న జర్మన్లలో షిమెన్ బర్గ్ ఒకరు. స్టేషనులో కనిపించారు. వీరిందా తమ తమ గుంటూనులు వదిలినెళ్ళిపోతున్నాను. ఆయన సామాను విషయమై ఏమన్నా సహాయం కావాలా అని ప్రశ్నించాను. దానికి ఆయన నోటితో బనాబు చెప్పకుండా చంకలోని బంగ్ల చూపెట్టారు. అందులో ఆయన నిసౌషధులను గురించి వ్రాసిన రచన ఉంది. సామానులు అసకాశు తనిఖీచేస్తున్నారు. అంత పెద్దబంగ్ల వీసుకు నోటీసులేమోసని ఆయన భయం, ఆ బంగ్ల వి నేను వీసుకుని తరవాత బాడెన్ - బాడెన్ లో స్నేహితుల ఆశ్రయం కోరుకుంటే ఆయనకు తీసిగి పంపించివేశాను. ఈ గ్రంథం అచ్చయిన కొద్దికాలానికే ఆయన చనిపోయారు.

వైద్య విద్యార్హుల సంప్రదించిన కొత్తలో ఆర్థికంగా కొంత ఇబ్బందిపడ్డాను గాని తరవాత తరవాత బాగా మోద జర్మన్లలో నేను ప్రసంగం ప్రజావరణం పెంచడం వల్లా. జర్మన్ల మేధా ప్రవర్తనలవల్లా సంపాదించగలిగి ఉన్నట్టి చక్కబడింది.

1911 అక్టోబరులో వైద్యపరీక్షకు కూర్చున్నాను. పరీక్ష
 తుടం నైడర్ రచించిన 'సింఘాసా సాక్రీ'లో ఆర్గన్ వాయిచి
 సంపాదించాను. డిసెంబరు 17 న ఆఖరిపరీక్ష. ఆ పరీక్ష ఇచ్చి
 బైటపడగానే దానికోసం ఎంత ప్రయత్నానో నానా అరం
 కాలేదు. నేను కలలుకలడంలేదనీ, మెలమనగా నేడన్నా సనీతనేక
 మూలు నాకు నేనే నమ్మకపరుస్తున్నాను. ఆరోజున నన్ను
 పరీక్షచేసిన శస్త్ర చికిత్సకులు మాడెలం నాతో పాటునుండటా
 "నీ ఆరోగ్యం మంచిదికాబట్టి పరీక్షలో నెగ్గుకొచ్చావో"
 అన్నమాటలు నా చెవులో గింగుండుతున్నాయి.

ఆఫ్రికా ప్రయాణ సన్నాహాలు

నైజ్యూండ్ పట్టా పొందడానికి న్యాయం రచిస్తూనే ఉన్నా ఆఫ్రికా వెళ్ళడానికి సన్నాహాలు చేయడానికి. 1912 సంవత్సరంలో నైజ్యూండ్ న్యాయం అధ్యాపక పదవి, సెయింట్ నికోలస్ చర్చిలో మతబోధనపనుల పరివర్తనచేశాను. 1911-12 సంవత్సరాలలో స్రవంచ మతదృష్టిని, స్రవంచమతాల చారిత్రక పరిణామాలను, విజ్ఞానశాస్త్ర యధార్థాలతో సమన్వయించడానికి యత్నిస్తూ ప్రసంగాలు చేశాను.

సెయింట్ నికోలస్ చర్చిలో జనాసభికి నే నచ్చిన ఆఖరి ప్రసంగం “సమస్త జానమును మించిన దేవుని సమాధానము నీసాక్షాత్తులను మీ హృదయములకును, మీ తలంపులకును కావలయును” అనేది. ఇది సెయింట్ పాల్ ఫిలిప్పీయన్లను ఆశీర్వాదస్తూ వ్రాసిన లేఖలోనిది. ఇంతకాలమూ ఈ వాక్యాలుతోనే నా ప్రసంగాలు ముగిస్తూండేవాడిని.

ఇదిముందు మతబోధ చేయకపోవడం, ప్రసంగించకపోవడం అంటే త్యాగం చేయడమన్న మాట. నేను ఆఫ్రికాకు బయలుదేరే పర్యంతమూ విశ్వవిద్యాలయంమీదుగా గానీ, సెయింట్ నికోలస్ చర్చిమీదుగా గానీ వెళ్ళడం మానుకున్నాను. ఆ ప్రదేశాలలో నేను పనిచేశాను. ఆపని నేనికముందు చేయబోవడంలేదు. అందువల్ల అవి కంటపడగానే.

మనసు చివుక్కుమనేది. విశ్వవిద్యాలయ భవనద్వారానికి తూర్పుగా ఉన్న హాల్ లో నేను తరుచు ప్రసంగించానేమో దాని కిటికీలవంకకూడా కన్నెత్తి చూడలేక పోయాను.

1912 జూన్ 18 న నేను హెలెన్ బ్రెస్టా అనే ఆమెను వివాహమాడాను. ఈమె స్ట్రాక్ బర్గ్ లోని ఒక చరిత్రకారుని కుమార్తె. నేను సెయింట్ థామస్ చర్చివకకు బసమార్చేవాణాను. ప్రయాణానికి ముందు కొన్ని నెలలపాటు మా నాయన గారివద్దగిరి ఉండాలని ఉద్దేశించాను. పెళ్ళికాకముందే నా భార్య వ్రాతప్రశ్నలను అమర్చడంబోనూ, ఆచ్చు ప్రభువులు దిద్దటంబోనూ నాకు సహాయపడుతూండేది. ఆఫ్రికా వెళ్ళే ముందు చూసి ఆచ్చు వేయించవలసిన రచనలూ నా కెంట్లో తోడ్పడింది.

1912 నసంతకాలం ఉష్ణమండల వైద్యంగురించి చదువుతూ, ఆఫ్రికాలో మాకు కావలసిన వాటిని ఖరీదుచేస్తూ పారిస్ లో గడిపాను. నేను వైద్య విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించివ కొత్తలోనే నాకు కావలసిన పరిజ్ఞానం సంపాదించాను. ఇప్పుడు ఆచరణరూపంలో దానిని సాధించాలి. ఇదీ నాకొక పథమయిన అనుభవమే. ఇప్పటివరకు మేధావీ సంబంధించిన పనిచేస్తూవచ్చాను. ఇక నేను కావలసిన నస్తువుల జాబితా తయారుచేయాలి. వాటిని ఖరీదుచేయాలి. లెక్కలు సరిచూడాలి. వీటన్నిటినీ పెప్టైల్ లో సగ్దాలి. సుంకాధికారులకు చూపించడానికి సరయిన జాబితా తయారు చేయాలి. ఇంకా ఇటువంటి చిల్లరపనులెన్నో ఉన్నాయి. ఆసుపత్రి నడవడానికి

కావలసిన మందులు, పరికరాలు ఒకచోటికి చేర్చడానికి, అక్కడ ఆ అడవుల్లో సంసారంచేయడానికి కావలసిన సామాను సంపాదించడానికి మా భార్యాభర్త లేదరం ఎంతోకాలం వ్యయం చేయవలసినవచ్చింది. ఎంతో కష్టపడవలసినవచ్చింది. మొదట్లో ఇదంతా మహాభారంగా తోచింది. ఆత్మసమర్పణా భావంలో భౌతిక విషయాలాగ్ అవస్థపడడం అర్హమయినదనే అభిప్రాయానికి క్రమేపీ రాగలిగాను. కావలసినవస్తువులజాబితా నీచుగానాస్తే నాకు కళాత్మకమయిన సంతృప్తి కలిగేదశకు నేడు నచ్చాను. ఇప్పుడు మందుల కేటలాగులతో సహా అన్ని కేటలాగులు విప్పవ్వంగా లేకపోయేసరికి చికాకు కలుగుతోంది. ఈ కేటలాగులు ముక్కుమొహం తెలియని వారి వేత తయారు చేయించరా అనిపిస్తుంది.

నాకు కావలసిన ధనం సంపాదించడానికి నా పంచయ న్తులంపదినీ కలుసుకున్నాను. నేను తలపెట్టినవని ఇంకా ఆలోచనలో ఉన్న కేగాని ఆచరణలో సత్ఫలితా లొసంగినది కాదు కాబట్టి నారి సహాయం పొందడం ఎంతకష్టమో నా కిప్పుడు తెలిసినవచ్చింది. ఈ ఆఫీకా ప్రయాణపథకం నా బుర్రలో పుట్టిందే కాబట్టి సహాయం చేస్తామని చెప్పి మిత్రులు, పరిచయస్తులు నా కలవరపాటు తగ్గించారు. మామూలుగా నేను వారిని కలుసుకున్నప్పటి వైఖరికీ, ఇప్పుడు విరాళాలు యాచించడానికి వెళ్ళినప్పటి వైఖరికీ ఎంతోభేదం పొడగట్టింది. అయినప్పటికీ నేను పొందిన అవమానం, వారు చూపిన దయాదాక్షిణ్యాలలో వెయ్యోవంతుకూడా లేదనిపించింది.

ఎక్కడో ఫ్రెంచి వలసలో నేను తలపెట్టిన చనికీ స్ట్రోక్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయం అధ్యాపకులు ఉదారంగా విరాళాలిచ్చడం నన్నెంతో కదిలించివేసింది. నేను పోగుచేసిన విరాళాలలో ఎక్కువ భాగం సెయింట్ నికొలస్ చర్చికిచ్చే జనావళి ఇచ్చిందే. ఆల్ఫ్రెడియాలోని క్రైస్తవ గురువర్ణులకూడా ఎక్కువ మొత్తాన్నే ఇచ్చాము. సిడిలో చాలామంది నా సహాధ్యాయులు, సహాధ్యాయి. పాస్ లాచింగ్ మెనింగ్స్ బుక్ ప్రచురణ నానకే వచ్చిన చాలా విరాళంగాలచ్చాము. లాస్ అంజెల్స్ కూడా ఒక ఉపచ్ఛాపంట్లా, బాచ్ జంట్రులమొత్తం ప్రచురణం వల్లా కొంతపడబ్బు లభించింది.

ఈ విధంగా ప్రస్తుతానికి ఆర్థిక ఇబ్బందినుంచి గట్టి కాపాడు. ప్రయాణానికి, సంవత్సరంపాటు ఆసుపత్రి నెలపడడానికి కావలసిన ధనం చేకూరింది. ఈ సొమ్ము అయిపోవే ఇంకా పంపుకొనునీ నా మిత్రులలో భాగ్యవంతులు వాగ్దానం చేశారు.

ఆర్థిక తదితర వ్యవహారాలలో నాకు జిన్ నిఫ్మన్ ఎక్కువగా సహాయంచేసింది. ఈమె స్ట్రోక్ బర్గ్ విశ్వవిద్యాలయంలో శస్త్ర చికిత్సాధ్యాపకుని భార్య. పాపం! నిండువయసులోనే ఆయన చనిపోయాడు. నేను ఆఫ్రికాలో ఉండగా ఐరోపాలోని పనులన్నీ ఈవిడ చూసిపెట్టింది. కొంతకాలం తరవాత ఈమె కుమారుడుకూడా నాలాగానే ఉష్ణమండలాలలో వైద్యవృత్తి ప్రారంభించాడు.

ఆసుపత్రి నెలకొల్పడానికి కావలసిన విరాళాలువసూలు చేయగలననే ధైర్యం రాగానే నా స్వంతడబ్బు పెట్టుకుని

లాంబెరెనీలో ఉంటూ ఆ చుట్టుపక్కలవారికి ఉచితంగా వైద్యం చేస్తానని పారిస్ మతబోధక సమితికి షేలియపరిచాను.

ఈ సమితి సూచించుకుంటే, రెండవ జేస్ బియాన్స్ వీన్ ఈ అనకాశాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి అధికారయంత్రం సమితికి షేలియం చేశారు. ఈయన సమితి వ్యవహారాలు మంచి చాకచక్యంతో నిర్వహిస్తున్నాడు. మాట్లాడుతూనే షేలియో కేసి అందుకని ఆయనకి చాలామంది మిత్రులు ఒకటూంటారు. కాని సమితిలో సనాతనులు ఆధిపత్యం వేలి పారు. సన్న సమితి ముందుకు వెళ్ళింది నాపిస్టాశాల విషయమై ప్రశ్నించి తెలుసుకోవాలని వీర్యానించారు. నే నిందుకు అంగీకరించలేదు. ఏసుక్రీస్తు తన అనుచరులను ఏం పరచించాడు? తన్ను అనుసరించాలనే సంకల్పంఉంటే చాలు ననకేదూ? దీనిని ఆధారంచేసుకునే నేను పరచిన తిరస్కరించాను. 'నునను న్యతీరేకించనివారు మనపక్షం ఉన్నట్లే లేట్లే! అన్న ఏసుప్రభువునూ క్రిష్టకారం అవ్వకపోయినా పడుతున్న నీగ్రోలకు సహాయంచేస్తానని మహమ్మదీయుడుముందుకు వచ్చినా అంగీకరించాలని సమితికి నా తిరస్కారంతోపాటు సంఘంకూడాపంపాను. ఇదినరలో ఒక మత బోధకుడు, అపొస్తలు జాన్ నాల్లన నిబంధన రచించాడా లేదా అనే ప్రశ్నకు ఖచ్చితంగా రచించాడని జవాబివ్వనందుకు సమితి అతనిని ప్రోసిరుచ్చింది.

అటువంటిగతేనాకు పట్టకుండాఉండేందుకు సమితిముందు. పరీక్షకు నిబడడానికి ఒప్పుకోలేదు. దీనికిప్రత్యామ్నాయంగా

ఎక్కడో ఫ్రెంచి నలసలో నేను తలపెట్టిన చనికీ
ప్రైవేట్ విశ్వవిద్యాలయ అధ్యాపకులు ఉదానంగా విరాళా
లిప్తానం నన్నెంతో కదలించినవి. నేను పోగుచేసిన విరాళా
లలో ఎక్కువగాగల సెయింట్ కెథాలిన్ చర్చికిచ్చి జనావళి
ఇచ్చిందే. ఆత్మజీయాలోని క్రైస్తవ గురువులకుకూడా
ఎక్కువ మొత్తాన్నే ఇచ్చాను. పీరియల్ చాలాగా ఉన్న నా సహా
ధ్యాయులు, విద్యార్థులు. పాస్ట్ గాంచినవికూడా బిగ్గవదర్శ
నానీక వచ్చిన చాలామంది విరాళంగా ఇచ్చాను. లూథరాన్ ప్రభా
కూడా ఒక ఉపన్యాసంపై, బాప్ జంక్షన్ హామీలను ప్రవచనం
వల్ల కొంతడబ్బు లభించింది.

ఈ విధంగా ప్రస్తుతానికి అధిక ఇబ్బందిగలనుంది గుర్తి
క్కాను. ప్రయాణానికి, సంవత్సరంపాటు ఆసుపత్రు సదుపాయానికి
కావలసిన ధనం చేకూరింది. ఈ సొమ్ము అయిపోవే ఇంకా
పంపుతామని నా మిత్రులలో భాగ్యవంతులు వాగ్దానం
చేశారు.

అధిక తదితర వ్యసహారాలలో నాకు అనీ ఫిషర్ ఎక్కు
వగా సహాయంచేసింది. ఈమె ప్రైవేట్ విశ్వవిద్యాలయంలో
శస్త్ర చికిత్సాధ్యాపకుని భార్య. పాపం! సిండువయసులోనే
ఆయన చనిపోయాడు. నేను ఆఫ్రికాలో ఉండగా ఐరోపాలోని
పనులన్నీ ఈవిడ చూసిపెట్టింది. కొంతకాలం తరవాత ఈమె
కుమారుడుకూడా నాలాగానే ఉష్ణమండలాలలో వైద్యవృత్తి
ప్రారంభించాడు.

ఆసుపత్రి నెలకొల్పడానికి కావలసిన విరాళాలువసూలు
చేయగలననే ధైర్యం రాగానే నా స్వంతడబ్బు పెట్టుకుని

లాంబరెనీలో ఉంటూ ఆ చుట్టుపక్కలవారికి ఉచితంగా వైద్యం చేస్తానని పారిస్ వంతబోధక సమితికి తెలియపరిచాను.

ఈ సమితి సూచించినట్లంటే, రెనెండు జేన్ బియాన్ క్వెస్ట్ ఈ అనంతాన్ని పొందటానికి కూడా సమితి అధికారములేనా సమితి తెలియజేసారు. ఈయన సమితి వ్యవహారాలు మంచి చాకచక్యంతో నడుపుచున్నాడు. మాట్లాడకంటే చేతుల్లోకి తీసి, అందరికని అయినట్లే చాలానంది మిస్ట్రీలు బహుగాడారు. కాని సమితిలో సనాతనము ఆధిప్త్యతరం తెలిపారు. సన్న సమితి ముందుకు పిలిపించి నావిస్థానాల విషయమై ప్రశ్నించి తెలుసుకోవాలని తీర్మానించారు. నే నందుకు అంగీకరించలేదు. ఏసుక్రీస్తు తన అనుచరులను ఏం పరీక్షించాడు? తన్ను అనుసరించాలనే సంకల్పంఉంటే చాలు ననకమా? దీనిని ఆధారంచేసుకునే నేను పరీక్షను తిరస్కరించాను. 'నునను వ్యతిరేకించనివారు మనపక్షాన ఉన్నట్లే లెక్క! అన్న ఏసుక్రీస్తువునూ క్రిష్టకారం అవ్వకపోయినా పడుతున్న నీగ్రోలకు సహాయంచేస్తానని మహమ్మదీయుడుముందుకు వచ్చినా అంగీకరించాలని సమితికి నా తిరస్కారంతోపాటు సంఘేషంకూడాపంపాను. ఇదినరలో ఒక మత బోధకుడు, అపొస్తలు జాన్ నాల్గవ నిబంధన రచించాడా లేదా అనే ప్రశ్నకు ఖచ్చితంగా రచించాడని జవాబివ్వనందుకు సమితి అతనిని శ్రోసిస్తున్నది.

అటువంటిగతేనాకు పట్టకుండాఉండేందుకు సమితిముందు పరీక్షకు నిలబడడానికి ఒప్పుకోలేదు. దీనికి ప్రత్యామ్నాయంగా

సమితి సభ్యులను ఒకొక్కరినీ విడివిడిగా కలుసుకోవడానికి అంగీకరించాను. అప్పుడునాతో సంభాషణనుబట్టి నామూలంగా స్నేగోల ఆత్మలకు ప్రమాదం ఉన్నదేనని, సమితిభ్యాతికి భంగం కలిగేదీ లేనిదీ జేల్సుకోవచ్చు. నా ప్రతిపాదనను వారు అంగీకరించారు. రోజూ మధ్యాహ్నంపూట వెళ్ళి ఒకొక్కరిని విడివిడిగా కలుసుకున్నాను. సమితి సభ్యులలో కొద్దిమంది మాత్రమే నన్ను సరిగా ఆదరించలేదు. తక్కిన వారు నన్ను ఆఫ్రికా పంపడానికి రెండు కారణాలనల్ల వేన కాడుకున్నామన్నారు. ఒకటి : అక్కడిమతబోధకులను నా విద్యాసంపదతో ఖంగారుపెట్టాలనే ప్రలోభానికి లోనవుతానని. రెండు తిరిగి మతబోధ చురుకుగా సాగించాలని కాంక్షిస్తా నేమోనని. కాని నేను ఇతర విషయాలలో లోక్యం పెట్టుకో కుండా వైద్యంమాత్రం చేస్తుంటానని అభయం ఇచ్చిసమీక్షించు వారికి భయంశాలగిపోయింది. ఇంతేకాదు. సమితి సభ్యులలో చాలామందితో నాకు సత్సంబంధాలు ఎర్పడ్డాయి.

ఆఫ్రికాలోని మతబోధకులకు, వారు తమ మతంలో తలుపుకున్న స్నేగోలకు హానికరంగా ప్రవర్తించననే హామీ మీద నా ప్రతిపాదనను సమితి అంగీకరించింది. ఇంచుమ వ్యతిరేకించిన ఒక సభ్యుడు మాత్రం తన సభ్యత్వానికి రాజీనామా ఇచ్చాడు.

నాకు జర్మన్ పట్టా ఉన్నా గబూన్ లో వైద్యంచేయడానికి ప్రభుత్వపలసకాఖ అనుమతి సంపాదించనలపివచ్చింది.

నా పరిచయస్తులలో కొందరికి ప్రభుత్వంలో పని పని బడి ఉంది. వారిద్వారా ఈ విషయం కూడా తెలుసు. ఇప్పటికి నా మార్గం సుగమమయింది.

1913 ఫిబ్రవరిలో నా సామాలున్న 70 పెట్టెలు ముందుగా గూఢబండ్లలో బోర్డు పంపాను. తీరా ప్రమాణం అయ్యేముందు రెండు వేల మార్కుల నోట్లు బతులు బంగారు నాణేలు కూడా తీసుకు వెడదామంటే నా భార్య ఒప్పుకోలేదు. యుద్ధ సేవకు వస్తే నోట్లు చెల్లకుండా పోయే ప్రమాదం ఉంది. కాని బంగారు నాణేల నిలువకేమీ భంగం రాదు. పైగా బ్యాంకు నుంచి తీసుకోకుండా ఆంకాలు పెడితే పెట్టెలన్నీ అని వాదించాను.

ఫారిన్ లోని రష్యన్ రాయబార కార్యాలయం తాలూకు కొందరు తమను నా పరిచయస్తుల ఇంజనీరు వస్తూండే వారు. పోలండులో కీలక రైలు మార్గం నేయడం పూర్తి కాగానే యుద్ధం సమీపించి వారిలో సంభాషణలను బట్టి గ్రహించాను.

ఫ్రెంచి ప్రజానీకంగానీ, జర్మన్ ప్రజానీకంగానీ యుద్ధాన్ని వాదించడంలేదనీ ఈ ఉభయ దేశాల పార్లమెంటు సభ్యులూ కలుసుకుని తమతమ దృక్పథాలను వెల్లడించు కోవాలనే ఆ తరువాత ఊన్నారనీ నా విశ్వాసం. ఫ్రాన్సు జర్మనీల మధ్య సంశయం బంధాలు నెలకొల్పడానికి కృషి చేసిన వారిలోనే నాకడను. అందుచేత శాంతిని కాపాడడానికి ఎంత జరుగుతోందో నాకు తెలుసు. ఆ కృషి జయప్రదమవుతుందనే నా ఆశ. కాని ఐరోపా ఖండపు భవిష్యత్తు రష్యా చేతుల్లో ఉందనే విషయం నేను విస్మరించడంలేదు.

జర్మనీలోనూ, ఫ్రాన్సులోనూ బంగారపు నాణేలను
 లాగివేసి నోట్లను చెలావణీలోకి తీసుకువస్తున్నారు. ఇదేం
 శుభసాచింకాదు. 1911 నుంచీ ఈ కేసుల దేశాల ప్రభు
 త్వోద్వేగినితన బీతాలు బంగారునాణేలతో ముడిబిగి న్నాయి.
 అప్పటివరకు బర్మన్ ప్రభుత్వోద్వేగినితన బంగారు నాణేలతో
 కావాలంటే బంగారు నాణేలలో, నోట్లలో కావాలంటే
 నోట్లలో బీతాలు ఇస్తూండేవారు.

అబ్రికాలో తీల కార్యకలాపం (1913 - 1917)

1913 సుభ శుక్రవారం (Good Friday నవభాస్కరం నేనూ, నా భార్య గెన్నెబాచ్ నుంచి బయలుదేరి సూర్యి 26 నాయంకాలం బోర్లో పట్ట ఓడనిక్కాము.

లాంబెనెనీస్ మతప్రచారకబృందం మాకు భున మయిన స్వాగతమిచ్చింది. ఆ రోజులలో ఒనోకోట్లో ఓటం కర్రన్యాపారం చురుకుగా సాగుతోంది. లాంబెనెనీలో కంటే అక్కడ చూసేటటు కూచి ఎక్కువగి తోంది. అందువల్ల జబ్బువుష్టిఉన్న సీగ్రోలంబి అక్కడకే వెళుతున్నాడు. ఆకారణాన అనుసక్రీత భిషనంట్టడం సాధ్యంకాలేదు. ఇంకెంచేయాలి? నా సినానం పక్కనేఉన్న కోళ్ళగుడిసెను రోగులను పట్టించే గదిగా ఉపయోగించసాగాను. కాని ఆకురాలుకాలం చివరలో నది దెగుసిన ఇనుపరేకులతో కట్టి ఇంటికే మారాను. దీని పొడవు 26 అడుగులు, వెడల్పు 13 అడుగులు. తాటాకుల కప్ప. ఇందులో రోగులను పరీక్షించేందుకు ఒక గది, శస్త్ర చికిత్సకు ఒక గది, మందులు ఇవ్వడానికి ఒక గదిఉన్నాయి ఈ భవనంచుట్టూ రోగులు నివసించడానికి క్రమక్రమంగా గుడిసెలు వెలిసాయి. తెల్లరోగులు మతప్రచారసమితి భవనంలోనో, డాక్టరుగారి ఇంట్లోనో ఉంటున్నారు.

మందులు, పరికరాలు పైకితీయకముందే రోగులునన్ను చుట్టుముట్టసాగారు. ఆసుపత్రి లాంబెరెనీ దగ్గరపెట్టాలనే నిర్ణయానికి ఆదేశపటాన్ని బట్టి, మోరెల్ అనే మతప్రచారకుడు చెప్పినదానినిబట్టినట్లు. ఈ నిర్ణయానికి రావడం అన్ని విధాలా సుంచిదే అయింది. నది ఎగువన దిగువన 200 మైళ్ల దూరంనుంచయినా రోగులను తొట్టిపడనలలో వీసుకునచ్చే అనకాశంఉంది. చలిజ్వరం, కుష్టు, మగత, గ్రహణి, చర్మవ్యాధులు, న్నణాలు ఈ ప్రాంతలలో ఎక్కువ. అంతేకాదు. నుమోనియా, గుండెజబ్బులలో బాధపడే రోగులసంఖ్యనూ సేనాకే ఆశ్చర్యంవేసింది. మూత్రవ్యాధులుకూడా ఎక్కువే. వరిబీజం, బోడికాలు వ్యాధులకు శస్త్రచికిత్స చేయనలసి వచ్చింది. తెల్లవారిలో, ఈ ఆఫ్రికా సీగ్రోలలో వరిబీజవ్యాధి సర్వసామాన్యం. ఈ చుట్టుప్రక్కల వైద్యుడంటూ లేకపోతే ప్రతి సంవత్సరం ఈవ్యాధితో ఎంతమంది మరణిస్తారోచెప్పలేం! తగు సమయంలో శస్త్ర చికిత్సచేసి పీరి ప్రాణం రక్షించవచ్చు. మొట్టమొదటగా ఇటువంటి రోగికి శస్త్రచికిత్సచేశాను.

సేననుకున్నంతకంటే ఎక్కువ వైద్యసహాయమే ఇక్కడి వారికి కావలసిఉండని కొద్దివారాలలోనే నిర్ధారణయింది. ఎంతమంది అభ్యంతరం చెప్పినా తెక్కచేయకుండా ఇక్కడికి వచ్చి వైద్యం చేయడం నాకెంతో సంజోషంగాఉంది.

లాంబెరెనీలో మతప్రచారక సంఘాన్ని నెలకొల్పిన డాక్టరు నాసోకు తిరిగి ఇక్కడనేను వైద్యం చేస్తున్నానని తెలియజేసేసరికి ఆయన అపరిమితంగా సంజోషించారు.

నా భాను రోగులకు తెలియదు. రోగులభాష నాకు తెలియదు. దుబాసీలు, తయినాతీలు దొరకక మొదట్లో నాపని కొంత కంటంపడింది. రోగులతో వ్యవహరించడంలో మొట్టమొదటగా నాకు అక్కరకు వచ్చింది నా సంతుమసమ్. మేము బోస్టన్ వచ్చాము. నే నెక్కున జీతం ఇన్వోకేషన్ వాయిదా ఇతను నా దగ్గరే ఉంటున్నాడు. నాకు చాలా సూచనలు ఇచ్చాడు. కానీ వాటిలో ముఖ్యమయినది నేను ఆచరణలో పెట్టలేకపోయాను. బస్ కు శాపిని అంటేని కేసు అంటే పట్టనే వద్దన్నాడు. అంటే రోగులకు చికిత్సచేస్తే అప్రెన్టిస్ పాలయి పోతామని ఇతనిని అక్కడున్న డాక్టరు నైడర్లకు ముట్టకునేనాడు తాను చెప్పాడు.

కానీ నాకు తరవాతి ఒక కారణంవల్ల నేను ఈ వాదన ఒక్కసారి వినవచ్చింది. రోగం కుదినా కాకపోతే బతుకు కాదు. అంటే అతని బంధువులకు వచ్చేటంతవరకు మంచిది కాదు. అది చనిపోయే ప్రమాదం ఉంది. ముందుగా హెచ్చరించకపోతే శిరా చనిపోయాక నైడర్లకు ఒక్కోమూలూ కనిపెట్ట లేకపోయాడనే నిర్లక్ష్యానికి వచ్చేస్తాడు. అలాంటిది ఏమాత్రం నావరకం లేకుండా నిజం చెప్పించడం మంచిది. నిజం తెలుసుకోవాలనే వాళ్ళు రోగితో. చావు సమాధం అనే దృక్పథంతో వదిలిస్తాడు. చావంటే వాళ్ళకి బయటేను. సజాం తంగా చావంటే ఏమర్కొనగలరు. అద్భుతమైనా బతికేతే వైద్యుడి నేర్పుతో బట్టలు పెరిగిపోయి ఎటువంటి ప్రాణాంతక మయినా బతికేవాడనా కుదర్చుకో. దట్టంగా ఉంటేంప బడకాడు.

నా భార్య రోగులకు ఉపచారం చేయడంలో తీవ్రణ పొందించేమో నా ఆసుపత్రిలో ఎంతో సహాయపడింది. గడ్డు రోగులకే స్వయంగా పరిచర్యచేసేది. బట్టలు, పట్టీలుండల విషయం బాగా తగ్గేసిపోనేది. మందులు ఇచ్చేది. పరిశోధనలు చేయించిపోయి ఉంటే. తీవ్రచికిత్సకు అన్ని గన్నానాలు చేసేది. మత్తునందు ఇచ్చేది. ఇంకా తీవ్రచికిత్సలో వాడు పాటుపడేవాడు. గంభీర ఇంటిదనాలు చూడటం ఆసుపత్రి పనికి కొంతకాలం సులభమైంది. సులభంగా చెప్పినట్లుగా విషయమే.

తీవ్రచికిత్స చేయించుకోడానికి ఇక్కడి రోగులను బట్టించడం ఏమంతకష్టం వాడు. కొద్ది సంవత్సరాలక్రితం జాన్ గూట్స్ అనే ప్రభుత్వవైద్యుడు ఇక్కడ కొన్నాళ్ళుండి కొంతమందికి తీవ్రచికిత్స చేశాడు. వాళ్ళందరికీ రోగాలు నిర్మూలించాయి. అందుకెల్లా నావెంట తీవ్రచికిత్స చేయించు కొనడానికే అనేకమంది ముందుకువచ్చారు. అప్పట్నుకొత్త నేను తీవ్రచికిత్సచేసిన కేసు ఒక్కటి వ్రాతను.

కొద్దికాలం తరువాత సుమారు 40 నాంది రోగులకు పరిచర్యలు వసలి గురువాయాలు కలసి ఉండటం నాద్దంది. రోగులకేకాకుండాదూరప్రదేశాల నుంచి పడవలలో వీధు వీధుకు వచ్చినవారికూడా బసవార్లు చేయక తప్పలేదు.

పని ఎక్కువగానే ఉంది. కాని పనిల్లో ప్రాప్తిచే బాధ్యతలు, వ్యాకులపాటుకంటే నిజానికి పనిచేయడమే శ్రేయోక అనిపించింది. దురదృష్టవశాత్తు వైద్యులకు ఉండవలసిన నిబ్బరం లోపించిన జాతివాడిని నేను. ఇటుపంటివారు గడ్డుకేసు

ల్లోనూ, శస్త్రచికిత్సలోనూ అనవసరంగా ఆదుర్దా పడుతూంటారు. రోగులు ఎంత శాధ పడుతున్నా గాబరా పడకుండా గుండె నిబ్బరం అలవర్చుకోవాలని యత్నించాను గాని లాభం లేకపోయింది.

వైద్యగ్రహాయం పొందినందుకు కృతజ్ఞత వీరినుంచి క్రియాశూన్యంగా సాధించాను. ఇక్కడ ఇంత వైద్యగ్రహాయం పొందుకున్నారంటే బుర్రోపాలో ఎంతోమంది వ్యంగం చూశారు. సాధ్యమవుతున్నదనీ, అందుకల్లా విలువ త్రిమిత్యమంగా నడచడానికి కావలసిన సహాయంచేయడం వారి విద్యుత్త ధర్మమనీ సరేనదే జ్ఞాపకం చేస్తూనచ్చాను. ఈవిధంగా చెప్పి మందులు పున్నుకున్నందుకుగాను డబ్బు, ఆరుజిప్సో, ఇల్లు, గుడ్లు ఇచ్చింది ఆచారంకేంద్రకు నీనుకునచ్చాను. కాని ఇలా వారు ఇచ్చింది మాట ప్రజ్ఞకునే నుండిల బుర్రో ఎన్నో వంతు ! అయితేనే ఆసుపత్రి సడపడానికి గొంతెడుచకరస్తుంది. తిండి ఇచ్చింది పగేరోగులకు అరటిపళ్ళి ఇచ్చేవాడిని. అరటి పళ్ళి దొరక్కపోతే ననగాలయిన డబ్బుపెట్టి బియ్యంకొని ఇచ్చేవాడిని. ఉచితంగా చికిత్స పొందినప్పటికంటే శక్త్యానుసారం ఇంత ఇచ్చి చికిత్సపొందితే ఇక్కడివారికి అనుష్ఠిత అంటే గౌరవం పెరుగుకుండానకూడా భావించాను. తరవాత ఈ అభిప్రాయం సరయినదేనని అనుభవంలో గుర్తయింది. అయితే బీదనాళ్ల నగ్గర, ముసలి నాళ్ల దగ్గర ఏమీ పుచ్చుకునేవాడిని కాను. నల్లనాళ్ళలో ముసలితనం బీదతనాన్ని తెలియజేస్తుంది.

ఈ నల్లనాళ్లలో మరీ అడవిలోల మనుషులలో బహుశాకరణ దృక్పథమే వేరు. రోగం కుదుర్చుకుని ఆసుపత్రి

నుంచి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు ననె ఎదురు అడిగేవారు ! మాకు అటువంటి స్నేహం ఏర్పడింది.

ఈ ఘోషాలు ఆచారాలకు దాసులూ లేక స్వంత ఆలోచనలంటూ నిరికి ఉన్నాయా అనే ప్రశ్న నాకు నేనే పేసుకునేవాణ్ని. మాటల సంబంధంలో జీవిత అంతరార్థవిషయంలోను పాపపుణ్యాల విషయంలోను పోయెలువించిన అసక్తి నేను ఆస్పర్యపోయాను.

వారికి నాప్రచారక సమయాలను ఎక్కువగా ఆలోచిస్తూ సిద్ధాంతాధారం ఇక్కడి మతప్రచారకుల ధర్మోపనాసాలలో ఎక్కడా కనిపించదు. నిజానికి ఆధార తానాలంటే విశిష్టమైన ద్వారావహికబంధనాల్ని క్షేమకొగిలనూ బోధించే పద్ధతిలో ధర్మోపనాసం 'సేయింట్ పాల్ సూక్తులు' బోధించినంత 'సే గర్వించుకొండేదు. క్రైస్తవ మతాన్ని వైదికమతంగా ముందుకు తీసుకువెళ్లక తప్పించికాదు. ఈ పరిస్థితులచారకులూ సంగళ్యం రానికి కేండుపర్యాయాలు ఈ ప్రాంతంలో ఎక్కడో అక్కడ కలుసుకుంటూంటారు. అలా కలుసుకున్నప్పుడు వారినారి జిల్లాలలో క్రైస్తవమతాన్ని సిద్ధాంతరూపంలోగాక ఆచరణ రూపంలో పెట్టించడం ఎట్లా అని చర్చించేవారు. యూరప్ శత్రుకాల విషయంలో కొంతనుంది అభిప్రాయదల చూపేవాడు. అయినా అందరూ కలసికట్టుగా పనిచేసేవారు. నేను మత విజ్ఞాన పరిషత్తులలో నా అభిప్రాయాలను వాగిమీడిదిద్దాలని కోంచేత్తేకూడా ప్రయత్నించక పోవడంవల్ల నామీద వారికిగల అపహేతుక తొలగిపోయింది. ఏసంక్రేస్తకు విధేయత చూపడంలో, క్రైస్తవ మతప్రచారం నిరూపించబరంగా చేయడంలో

అందరమూ ఒకటేననే భావంకలిగి ఉభయపక్షాలవారం ఎంతో సంతోషించాం. నే నిక్కడకు వచ్చినతరువాత ఆట్టేనెలలు కాకముందే మతబోధనలో నన్ను పాల్గొనవలసిందని కోరారు. దీనికో నేను పారిస్ లో చేసిన వాగ్దానానికి కట్టుపడి ఉండనసరం లేకపోయింది.

క్రైస్తవ మతవీక్షణి ఇచ్చేముందు జరిపే పరీక్షలో నన్ను పరీక్షకుడిగా పాల్గొనమని కోరారు. పంపి వేలికనడానికిగాను ముందుగా ఒకరిద్దరు ముసలమ్మలను నా దగ్గరికి పంపిమని చెప్పారు. అలావచ్చిన వారిలో ఒక ఇల్లాల్లీని జీసస్ ప్రభువును భాగ్యవంతుడని దరిపొయి అని ప్రశ్నించాను. దానిమీద ఆమె “యెవరూ పిచ్చిప్రశ్న ? అందుకు నీ గొప్పవాడయిన భగవంతుని జీసస్ సాక్షుడని కొనియాడే బ్రహ్మాండోద్భావకాడు?” అంది. మొత్తంమూల అదిగని ప్రశ్నకల్లా అదేమని జవాబిచ్చింది. మత విజ్ఞాన శాస్త్రవాదులు మంచి యోగ్యతా పత్రము ఇచ్చాడు. కనుక ఆయన ఇట్లాగో మతప్రచారంచేసే ఆయన చాలా కఠినంగా నడచింది ప్రశ్నోత్తర పాఠ్య (Catechesim) తరగతులకు సగానా హాజరు కావలసియు జల్మనా చెల్లించుకోవలసియు. ఆయన ఇచ్చిన జవాబులు ఎంతగానూ స్పష్టమైనవిగా మూత్రం వచ్చలేదు. అందుచేత ఆమె ఆ సమయపురసాది తిరిగి పరీక్షకు గావలసినచింది.

మతబోధ నాకు మహాచానందం చేకూర్చింది. జీసస్ నూక్తులను, పాల్ ప్రవచనాలను కొత్తవారికి బోధించడం ఎంత గొప్పవిషయం ! ఇక్కడి మిషన్ పాఠశాలలోని పంతుళ్లు

మాకు మబాసీలుగా పనిచేస్తూ వాక్యం వాక్యం వాల్లభాష
లోకి తర్జుమాచేసి చెప్పేవారు.

మొదటి సంవత్సరం నాకున్నవ్యవధిలో శాచ్ ఆర్గన్
సంకేతంపూచి గ్రంథంలో ఆఖరి మూడు సంపుటలు అమెరి
కాలో ప్రచురించే సమిత్తం తయారు చేశాను.

వారన్ బాచ్ సంవత్సర ప్రవర్తనాలకు సంవత్సరాలకొకటి
ఆర్గన్ పూయించానేమోనా నా సేవకు గుర్తించినానని నా కోరికనుంచి
పియోసానీ బహుశాకొంచెం. మొదటిలో దానిమీద నాలుగు
చేతులు వాడుకున్నానని వ్రాసేడు. ఆఫ్రికాలో ఆకాస్మికలాపంకో
రాకెట్లను విడుదల చేశామని, అందువల్ల అభ్యాసాచేసు
తున్న దానిలో నా చెప్పినట్లుగా అలవాటు అప్పుడే తగ్గిపోత
దానిని విడుదల చేసేదిగా భావించాను. కాని ఒక నాటి
సాక్షాత్తులను విడుదల చేసేదు. బాచ్గతం ముందున్నాడు.
మాన్యుగా ప్రకటించినట్లుగా ఆర్గన్ వాడుకలోనా నా
అభ్యాసం నింపడం అభ్యాసించేసుకోరాదనే అని చెప్పింది.
లింగులు బాచ్, కాంబోనాచ్, వైడర్, నీలర్, డ్రాంగ్,
మాన్స్, బాచ్గతం విచిత్రానికి తీసుకుని నాకాల తరచు
వట్టిగా వాడే మూర్ఖులను అభ్యాసించేసుకోవడం సం
కేతనానికి ఒక సభకం చేశాను. జంతువులను అభ్యాసం
కావడానికి గానినక వ్రాసేటట్లుగా, ప్రపంచంగా కోరిక
అనగింజయినాననే నిరూపించాడ అభ్యాసం చేయడం నా
కెంతో ఆనందాన్ని బహుళించింది.

నేనూ నాభార్య ఆఫ్రికాలో ఇప్పటికీ పెండు వేసం
గులుగడిపాం. మూడవవేసంగి ప్రారంభంలో ఇంకాక తిరిగి

కాలేదు. నామీద పెత్తనం చెలాయిస్తున్నారనుకుని నాకు కాపలాగా ఉన్న నల్లవాళ్లని ఆ చుట్టుప్రక్కల సొల్లంతా తెగతిటిపోశారు.

ఆసుపత్రిలో నేను పనిచేయరాదని నిశ్చయించారు. అందుకని సెయింట్ పాల్ ను గురించి నే న్రాద్దామని తలపెట్టి సంగ్రంధం పూర్తిచేద్దామనుకున్నాను. కాని ఇంజనీరింగునూ నామీద విరుచుకుపడింది. అనేక సంవత్సరాలుగా నానివ్వడం ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాను. ఇప్పుడు నాకు ఎంతో ముఖ్యంగా అది వాస్తవక సమస్యగా తయారయింది. అది నాకు నాగరికతకు సంబంధించిన సమస్య. సర్వంధముడైన నేను నానివ్వడం ఉపయోగం నేను వైద్యం ప్రారంభించడానికి ముందు ప్రాథమిక ముందు కూర్చున్నట్లే ఇప్పుడు నానివ్వడం సర్వంధముకు ఆశ్చర్యపోతూ 'నాగరికతా తత్వం' గురించి ఆలోచించసాగాను.

1899 నేనంగ్లీష్ బెర్లిన్ లో కన్వీయన్ ఇంటర్ ఉండగా ఈవిషయం చేపట్టాలని ప్రధానపర్యాయంగా నాకు ఉత్సాహం కలిగింది. హెర్మన్ గ్రీమ్ మరికొందరు పరివర్తకు హాజరయి వచ్చి మాట్లాడుతుంటున్నారు. వారిలో ఒకరు, పేరు జాపకం లేదు, మామూలుగా “మన డెముంగోయ్ మనం పండితపుష్కలం” అన్నమాటలు నా చెవులపడ్డాయి నిజం! నా మునుగులోని అభిప్రాయమే అతను వెల్లడించాడు.

నేను విశ్వవిద్యాలయంలో చేరినప్పటినుంచీ మానవ జాతి పురోగమిస్తుందనే అభిప్రాయంలో నాకు నమ్మకం లేదు.

మానసజాతి అవర్ణాలు ఎవరికీ తెలియకుండా స్వేచ్ఛించిపోతున్నాయనే నా ఉద్దేశం. బహిరంగంగా వ్యాప్తిస్తున్న అమానుష భానాలను కానువన్నకుండా మానసజాతి ఆమోదించడం నేను ఎన్నోసార్లు చూశాను. అంతేకాదు ప్రభుత్వాలు, హాదలుచేసిన అనుగుణ్య కృత్యాలకు ఆమోదం తెచ్చింది. న్యాయము, ఉచితము అయినవాటియెడకూడా మానసజాతికి పెద్దపట్టానులేమనిచేసింది. ఈ తరంవారు ఏదో బ్రహ్మాండంగా స్థాపించామని గర్వించో చెప్పకుంటారు. కాని పేదలు, మనసు నష్టమైనవారు అంతటా ఏదో నైపునూ చూపడం నానాటికీ కానుస్తున్నాయి. మానస భవిష్యత్తు విషయమయి వారి అనలం అకాగోని కంటామని. స్థాపించగలిగినవాటినే చెప్పడం నేను అనుకున్నది. ఈ మాట్లాడకుంటున్నట్టు వాకు అని పిలిచాం. 'యెన్నోసార్లు 'రాక్షసాలు' కావాలనే ప్రయత్నానికి అర్హులైన వ్యక్తులను అనుమతించి ఆమోదించడంగా, ఇంత వరకు భవిష్యత్తును నిశ్చయించి భారించి ప్రోత్సహించిన శక్తులతో, 'రాక్షసాలు' నాటనడడంగా పరిణమించింది. విద్యార్థి కులం అనుమించిపోతారు మూఢవిశ్వాసాలు తిరిగి తలెత్తడం పతనానికి చిహ్నంగా నాకు తోచింది.

ఈ ప్రత్యాబ్ధి ఆరంభంలో మానవులు అన్న కార్యరంగాలలో నామ స్థాపించినవాటి విలువలను నిర్ణయించుకోవడం కోసం సమీక్షించుకున్నారు. కాని పేదలను అశాభావం నా కెందుకో అర్థంకాలేదు. మనం విజ్ఞానంలోను, కొత్తవిషయాలను తనిపెట్టుకుంటే సేగాక మేధా, నైతిక రంగాలలోకూడా

ముందున్నామనే భావించుకున్నట్టు నాకు కనిపించింది. అంతే కాదు, ఇంతకు పూర్వం ఎన్నడూ చేతుకోని ఉన్నతస్థాయికి చేరుకున్నామనీ, ఇక పతనమంటూలేదనీ భావిస్తున్నట్టుకూడా తోచింది. కాని నా అభిప్రాయంలో మనం మేధా, ఆధ్యాత్మిక జీవితరంగాలలో మన పూర్వీకుల స్థాయిని అందుకోలేదు సరికదా వాసు నాశించిన వాటిమీద మనం బుర్రకొడుగున్నాం...పైగా వారసత్వరూపేణ సంక్రమించిందికూడా మన చేతులలో కరిగిపోతోంది.

ఇక ఇప్పుడు -నేను మన తరంగారిమీద నిశ్చయంగా టెన్షన్ తెల్లయకచేసిన విమర్శనే ఇప్పుడు వ్యక్తీకరించాం. కర్టియన్ ఇంట్లో అనాటి సంఘాపన విన్నతరినాది 'మన వారసత్వం' అనే గ్రంథం రచించాలని మనసులో తలపోశాను. అందులో పొందుపరచబోయే భావాలను నా స్నేహితులకు వివరించాను కాని వాడునాటిని సత్యదూరమయిపోనీ, అలాంటివాడేమీలేదని నవనీ తోసివేశాడు. అప్పటినుంచి నా భావాన్ని ఎంతో నిల్లడించుకుండా మనసులోనే దాచుకుని భర్తీమీద భావాలతో మాత్రం మన నాగరికతను గురించి మన ఆధ్యాత్మిక విషయాలను గురించి నా అనుమతాలను వ్యక్తీకరించ సాగినాను.

ఇక ఇప్పుడు నాగరికత పతనమైందన్నట్లనే యుద్ధం జోరుగా సాగుతోంది.

“మన వారసత్వం” అనే చుంట్లలో వాస్తవంగా అర్థమేమీ కనిపించడంలేదు. నాగరికతను విమర్శించేందుకే ఆ గ్రంథం ఉద్దేశింపబడింది. దాని పతనాన్ని బట్టబయలుచేసి

అందులోని ప్రమాదాలను నలుగురి దృష్టికి తీసుకురావాలనే నా ఉద్దేశం. మహాప్రమాదం తటస్థించనే తటస్థించింది. ఇక దానికి కారణాలను గురించి సమాలోచించి లాభమేమిటి?

అందునల్ల ఈ గ్రంథం వ్రాయవలసిన అగత్యం దాటి పోయింది. అయినా నా కోసరం దీనిని రచిద్దామనుకున్నాను. కాని యుద్ధభయ వీడగ్గిరగ్రంథం ఉండనిస్తారా? నేనుతిరిగి యూరపు చేతుకుంటానా?

ఈ విధమయిన నైఖరితో నే నా గ్రంథం రచించడానికి ఉపక్రమించాను. తిరిగి రోగులకు చికిత్సచేసే అవకాశం ఇచ్చిన పుస్తకాడా ఈ రచన నదిటిపైటలేదు. ననంబరు ఆఖరున వైజ్ఞాన కృత్తిఫలితంగా మాకు గృహసర్వంధం తొలగింది. అంతఃముందు కూడా రోగులకు చికిత్సచేయకూడదనే ఆజ్ఞలు ఆచరణసాధ్యం కాలేదు. ఏ కానడంలేదంటూ ఉన్న ఒక్క వైద్యుని సహాయం అశ్శాకాండాకాశించునన నల్లనాళ్ళు తెల్లనాళ్ళు ఉధయలు నడచి అగమ్యని ప్రవేశించారు. దాని మీద బిల్లా వైనికాథికాని నా సహాయం పొందినదిగా వారిని నన్ను కలుసుకోనీయ నిరాశించి మాకు కావలసిన నల్ల వాళ్ళకి చీటీలు పంపక తప్పలేదు.

తిరిగి వైద్యంచేయడం ప్రారంభించినా నాగరికత మీద గ్రంథం రచిస్తూనే ఉన్నాను. అదేకా రాత్రులు యాధ్యతంగం లోన కంఠకాల్చుకున్న స్వేదనలను తిలచుకుని ఆ కేంతో ఆలోచిస్తూ రచనసాగించాను.

1915 సంవత్సరం ప్రారంభంలో నేను మైకంనుంచి మేల్కొన్నాను. నాగరికతను నిమిత్తంచేసినంతో సరిపెట్టందా?

అనువంశికంగా మరకువచ్చిన గొప్పతనాన్ని విశ్లేషించినంత మాత్రాన బాధపేమిటి? ఇంతకన్న సామ్రాజాత్మకమయిన వానికే ఎంతమీ పూనుకోకూడదు?

నాగరికత చెంచాలనే సంకల్పాన్ని, జానిని సాధించే కత్తిని సమూహమునడిచే విజ్ఞానంతోసరం, దృఢవిశ్వాసాలతోసరం అన్నేవిస్తూన్నాను. ఈ విధంగా 'మననానందత్వం' అనే గ్రంథం నాగరికతా ప్రాచీనతనను గురించిన సవనగా తయారయింది.

నేనీ రచన సాగిస్తున్నకొలదీ నాగరికతకు ప్రపంచ దృక్పథాన్ని గల సంబంధం నాకు నిస్పష్టమయింది. ప్రపంచ దృక్పథాలకు వివక్ష సంబంధించడంతోనే నాగరికతకు వివక్ష సంబంధించిందిని గుర్తించాను.

ఆధార్య నాగరికతా ఆదర్శాలు నేను బలహీనమయి పోయాను. ఈ ఆదర్శాలు నలకొన్న ఆదర్శప్రపంచ సృష్టనం ప్రకారం గుర్తించిపోయింది. నేని ప్రపంచపు ఆధ్యాత్మిక సృష్టనం గురించి ఉన్న కొంచెములెల్లానే జాగ్రత్తగాను, మొత్తంసాధన జాగ్రత్తగానూ జరిగే సంకుటనలు జరిగిపోయాయి.

ఇంతకీ నాగరికత అంటే ఏమిటి?

స్వీకృతి, సంఘం ఈ రెండూ ప్రాథమికంగా పరాకాష్ఠకు చేరుకోవడమే నాగరికతకు ప్రధాన లక్షణంగా మనం నీసుకోవచ్చు. అయితే మనం ఆధ్యాత్మికంగా ముందుకువేసే ప్రతి అడుగునా నాగరికతకు ప్రాధాన్యమయినట్లే. అభ్యుదయం పొందాలనే సార్వజనిక సంకల్పమే నాగరికత చెంచాలనే సంకల్పం. అయితే ఈ సార్వజనిక సంకల్పం నైతిక నియమ గ్రహించినదయి ఉండాలి. వన విజ్ఞానానికి, మనం సాధించిన వాటికి ఎంత

ప్రాధాన్యం ఇచ్చినా నైతిక ఫలితాలకోసం కృషిచేసే మానవ జాతే భౌతిక అభ్యుదయంనల్ల లభించే లాభాలనుపొంది దాని వెంట నచ్చే ప్రమాదాలను అధిగమించ గలదని గుప్తమయింది. సహజంగా, దానంతటచే ఉత్పన్నమయే అభ్యుదయ శక్తి లో విశ్వాసం పెట్టుకున్న ఈ తమనారు నైతికభావాల అగత్యం లేకుండానే విజయంవ్వాలా సాధించు విజయాలద్వారా లక్ష్యం చేరుకోగలుగుని భావిస్తున్నాను కాని నేర్పిరిస్థితి వారు తప్పకుండానే వేసారని విజయచేస్తోంది.

నేటి గంధరగోళంనుంచి వయట పడడానికి ఒకేబళ మాన్యం ఉంది. నా స్తరిక నాగరికావస్థల అభివృద్ధికింకొకటి తిరిగి తీసుకువచ్చే ప్రపంచ దృక్పథాన్ని సుసంపరిచయంకంటే గత్యంతరం కనబడవలసివస్తుంది.

అభ్యుదయం పొందాలనే సంకల్పం. నైతిక సవరణ. పేనమీద అభివృద్ధి. నా లో తనతోసరిపాటు ఉంటాయో ఆ ప్రపంచ దృక్పథ దృష్ట్యాం ఏమిటి? ప్రపంచ ఆస్తిత్వాన్ని జీవిత అస్తిత్వాన్ని ప్రేమపృష్టితో గుర్తించడమే ఆ ప్రపంచ దృక్పథ స్వరూపం.

అయితే ప్రపంచ అస్తిత్వం అంటే ఏమిటి? జీవిత అస్తిత్వం అంటే ఏమిటి?

సుసంపరిచయం అభ్యుదయంపొందాలనేసంకల్పం సహజమయిందిగా భావిస్తాను. అది ప్రపంచ దృక్పథంవో వేరూనుకున్నదనీ ఆత్మక్రియనుండి ఉద్భవిస్తుందనీ గుర్తించాలనే జానకే ఉండును. కాని సరిగా పరిశీలిస్తే అది సరిగాదని చేరుకోగలగింది. భారతీయుల దృష్టిలో విజ్ఞానాన్నీ శక్తిని ఆధారం

చేసుకుని విజయాలు సాధించడం, మానవుని గౌరవాభివృద్ధిని సంఘాన్ని గౌరవపర్చుకోవడం శుభ షేలివితక్కువతనం. మానవుడు అంతర్లక్ష్యమేకమై అంతర జీవితాన్ని అభివృద్ధి పర్చుకోవడమే సరియైన జీవితమార్గమని వారిజ్ఞానం. సంఘం, మానవజాతి నిషయం పట్టించుకోకూడదు. అంతర జీవితాభివృద్ధి అంటే 'ఇక జీవించిరాజనే' భావానికి అంగీకారపడమనని వారి వ్యాఖ్యానం. కార్యరంగంనుంచి తప్పుకుని, జీవితానుసరాలను నిరాకరించి జీవిత బంధనాలను ఎదుర్చుకొనుటకై వేచియుండు స్థితికి భౌతిక జీవితాన్ని తీసుకువస్తాడు.

ప్రపంచాన్ని, జీవితాన్ని నిరాకరించే ఈ భావం ప్రకృతి విరుద్ధమయింది. ఇదెలా ఆవిర్భవించిందో పరిశోధించడం అసాధ్యమైతే గానీ అది ఆదిలో దీనికి ప్రపంచ దృక్పథానికి ఎట్టి సంబంధమూలేదు.

ఇది పూర్వకాలువు గ్రాహ్యమైనది దృష్టం. ప్రపంచానికి జీవితాన్ని అంటిపెట్టుకోకుండా ఉంటే, అది సమశక్తులు అభివృద్ధిని, దేవుడిమీదకూడా అధికారం సంపాదించు ఎచ్చని వారి విశ్వాసం. ఈ విశ్వాసాన్ని సమర్థించే గ్రహస్థా శ్రమకొన్నాల్సి గడిపి తనవాణ్ణి సర్వసంగహిత్యాగం చేయడం వారిలో సంప్రదాయమయింది.

గ్రాహ్యులు హక్కులక్రంగా ఉన్న ప్రపంచ జీవిత నిరాకరణబాధం క్రమేణా ప్రపంచ దృక్పథంగా మారి మానవులందరికీ ఇది సర్వస్వం సమర్పణకు వచ్చింది.

అభ్యుదయం పొందాలనే గంకల్పం ఉన్నది. • తేనిదీ ప్రపంచం విషయమై మనకుగల దృక్పథంమీద ఆధారపడిఉంది

ప్రపంచాన్ని జీవితాన్ని నిరాకరించాలనే ప్రపంచ దృక్పథం దీనినితోసి రాజమంది. 'ప్రపంచాన్ని జీవితాన్ని అంగీకరించే ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వ' దృక్పథం అస్తిత్వ (Affirmation) (సత్యమే నరకం) నిరాకరణ (Negation) దీనిని కావాలంటుంది. అదిమ, అర్థాదిమ మానవులలో ప్రపంచ దృక్పథమింకా ఏర్పడలేదు. వారికి ప్రపంచ - అస్తిత్వ నిరాకరణ సమస్యలేదు. అందువల్ల అభ్యుదయం పొందాలనే సంకల్పం కనిపించదు. ఏ చిక్కులూ లేకుండా జీవితం సాఫీగా గడవడమే వారి ఆదర్శం.

మనంకూడా కాలక్రమేణా ప్రపంచ దృక్పథంగా వచ్చిన మామూలు అభ్యుదయం పొందాలనే సంకల్పానికి సచ్చాం. ప్రాచీన యుగంలోను, మధ్యయుగంలోను ఇంకా కృషి మాత్రమే జరిగింది. గ్రీకులు మేధావులు. ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వ దృక్పథానికి చేరుకోవాలని యత్నించారు. కాని ఈ యత్నం సఫలమై ఏకైకతతో అంతమవుతుంది. మధ్యయుగంలో ప్రపంచదృక్పథం గ్రీకుల తత్త్వసర్వనాలతో సామర్థ్యం పొంది ప్రాచీన క్రైస్తవ మతభావాలనల్ల స్వయంబలమంది. నాటి క్రైస్తవ మతం భావాతీతమయిన ప్రపంచగమాల కేంద్రీకృతమైనది. ఆ ప్రపంచ దృక్పథం ప్రపంచ దీనిని నిరాకరణగానే సరిగ్గా గమనించింది. ఈ యుగంలో ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వంగా భావించబడినది. ఇంతా ఏసుక్రీస్తు మతబోధనలతోని నీతి ఫలతమే అంటారు. అలాటి క్రైస్తవమతం సరికొత్త సాంఘికప్రపంచ దృక్పథాన్ని విధించింది. అది వారి ప్రకృతికి విరుద్ధమైందే.

అయినా వారిలోఁ నుజ్జనాత్మక శక్తులకు కూడా అది కారణమే.

‘మహానలన’ ఫలితంగా పుష్కల జ్ఞానముతో ఆపేర్చి కిన్నెన్న ప్రపంచ-జీవిత ఆస్తివ్యభాసనం అభివృద్ధి కలగజేసింది. పునరుజ్జీవనం (Renaissance) అనే మహానలనం మధ్య యుగపు ప్రపంచ-జీవితమునాకగణ, ప్రపంచ ధృవములలోని వేరుబడించి, క్రైస్తవ మతంనుంచి వసుక్రీస్తు జన్మించిన ప్రేమ తత్వం కనుగొని ఈ నూతన ప్రపంచ-జీవిత ఆస్తివ్యభాసనకి నైతిక పునాది కలగజేసింది. ఇది ప్రపంచ-జీవిత సురాకరణ దృక్పథాన్ని జోసివేసి నూతన ప్రపంచ-జీవిత ఆస్తివ్యభాసనతో కలిసి ఈ నూతన ప్రపంచంలోనే అభివృద్ధి, నైతిక ప్రపంచాన్ని సృష్టించేటంత బలం సంపాదించుకుంది.

కరుణక యూరపు ప్రపంచ దృక్పథాన్నికలగజేసింది. ఇది ఆభివృద్ధి కలగజేసింది. ఇది ఈ ప్రపంచపు ప్రపంచ దృక్పథాన్నించి జనించింది. పునరుజ్జీవన ఫలితంగానూ, దానిని కలగజేసింది. ఆధ్యాత్మిక, మతదృక్పథాల ఫలితంగానూ మహానలనక మహానలనకి, మహానలనకి ప్రపంచానికి నూతన సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. న్యక్తులను, మానవజాతిని ఉన్నతస్థాయికి తీసుకువెళ్ళే ఆధ్యాత్మిక భౌతిక విలువలను స్వంతకార్యకలాపం ద్వారా సృజించుకోవలసిన అవసరాన్ని ఇది మేల్కొల్పింది. న్యక్తిగతంగా ఏదో లాభం పొందాలనే ఉద్దేశ్యంతో యూరపులోని వారు అభ్యుదయంకోసం అబ్రాలు సాచడంలేదు. తమ స్వంత విషయాలుకంటే కాబోయే తరంవారి సౌఖ్యవిషయమే ఎక్కువగా ఆలోచిస్తున్నారు. అభ్యుదయ కాంక్ష, ఏదని కలుగు

ముట్టించి. ఒక నిర్ణీత క్రమంలో ప్రపంచంలోని శక్తులు దాని నెలా నిలబెడుతున్నాయో గ్రహించిన వీరికి తామూ ప్రపంచంలో ఒకశక్తిగా తయారనాలనే కోరికకలిగింది. ముందు ముందు మానవజాతికి గొప్ప భవిష్యత్తుగలదని విశ్వసిస్తున్నారు. ప్రజలు ఆచరణలోపెట్టే ఆదర్శాలు పరిస్థితులను జయించి వారిని నూతన మానవులుగా తయారు చేస్తాయని అనుభవించాల్సి వేలునుకుంటున్నాము.

చా.కా.భ్యుపయం నిండాలనే సంకల్పం. ఆధ్యాత్మిక కాభ్యుపయం నిండాలనే సంకల్పం ఏకమయి ఆధునిక నాగరికతకు పునాదులు పెట్టున్నాయి.

నైతిక ప్రపంచ-చరిత్ర అస్తిత్వం ఏడువంతో ఆధునిక యుగపురుగులప్రపంచ దృక్పథాలకు దెరాధర్మగా, చీనామేధా పురి దృక్పథాలతో నిర్మూలన పంబున ఉంది. చీనాలోని ప్రపంచ దృక్పథం మునుపటి కాన్ఫ్యూషియస్, మెన్షియస్, నిసియస్ మొదలయిన చీనా మేధావుల రచనలలో కానవస్తోంది. పేటిలో అభ్యుపయ దృక్పథాలతో జాతీయ, మానవకోటి పరిస్థితి శాశ్వతంగా లనే కృషి గోనరుస్తుంది. అయితే ఈ కృషి ఆధునిక యూరపులో జరిగిన కృషి అంత బలీయమయిందికాదు. జెరాధర్మరామత ప్రభావం ప్రపంచ చరిత్ర దేశాలలోను, చీనాలోను యూరపులోలా గానైనైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వాన్ని ప్రసాదించే నాగరికతలు స్థిరపడడంలేదు. కానీ అవి అట్టే కాలం మనలేక అంతరించాయి. ఇస్లాంమతం జెరాధర్మరా ప్రపంచదృక్పథానికి చెందిన నూత్న పౌరసీకనాగరికతను తుడిచిపెట్టలేసింది. పాశ్చాత్యభావాలు, సమృద్ధి చీనామీద విహుకువడడం,

ఆదేశించిన రాజకీయ, ఆర్థిక పరిస్థితులవల్ల కలిగిన గండర
గోళం దాని నాగరికతను సహజంగా పెంపొందించుకుంటూ
పరచి తీయించడేనే ప్రమాదాన్ని చెచ్చివెట్టాయి.

నేటి యూరపులో ప్రపంచ-జీవితం ఆస్తిత్వానికి, నీతికి
సహజంగా గల బంధనాలను పెంచివేసే నిషాద నాటకం
ప్రవర్తితమైపోయింది. దీని ఫలితంగా ఐరోపావారిని అభ్యు
దయింపొందాలనేసంకల్పం నశిస్తుంది. అయితే ఉపసంకల్పం
కాదుగానూ, దోచుకొనింది.

మరియు-జీవిత ఆస్తిత్వం సంపూర్ణమయిన నిరంతరమున
నాగరికతను ఉన్నంతచేయలేకుండు. ప్రపంచ - జీవిత ఆస్తిత్వం
నంచి ఉన్నప్పుడు అభ్యుదయం పొందాలనే సంకల్పం
అంతయు నైతికము అయితే నిరంతరముగా గురించి ఉండ
నీ. దీని పొంగిలుగొట్టేంది. అంతేకాదు అభ్యుదయం నిరంతర
ముగానే ఉన్నప్పుడు సంపూర్ణ నిరంతరముగా ఉన్నప్పుడు
గాను నైతికతలుగాను అయితే చెప్పే నాగరికతకు
కృషిచేస్తుంది.

అదియే నైతికతయిన ప్రపంచ-జీవిత ఆస్తిత్వంపై
అధిక పృథ్వీకం వారి అధికంగా నిరంతరముగా ఉన్నానా?

ఇది వాస్తవంగా పేర్కొనబడుచున్నది. ఈ సమస్య
గొప్పదే, ఆ పేర్కొనబడుచున్నది ప్రగాఢమయినదికాదు.
ప్రపంచ-జీవిత ఆస్తిత్వానికి నైతికతకు గల సంబంధం దీని
దృష్టిలో భావానికి అనుభవానికి చెందిందేకాని నిదర్శనముత
మయిందికాదు. ప్రపంచం - జీవిత ఆస్తిత్వానికి, నైతికతకుగల

అంతర సంబంధంలోనికి, వాటిఅంతర స్వభావంలోనికి చొచ్చుకు పోకుండా వాటిపక్షం వహించింది.

మేధ పదార్థస్వభావంలోకి చొచ్చుకుపో గలుగుతుంది. అటువంటి మేధలోనుంచి గాక విశ్వాసంలో నుంచి ఆవిర్భవించిన ప్రపంచదృక్పథం ఎంతమహోన్నతమయిన దయినా, ఎంతవిలువ గలదయినా క్షీణించిపోయి మానవులమీద అనికారాన్ని పోగొట్టుకుంటుంది. నైతిక సమస్యలను గురించిన సమాఖ్య చదువు, మానవులకు ప్రపంచానికి గల సంబంధాన్ని గురించిన ఆలోచనలను ఈ ప్రపంచదృష్టిలోని బలహీనతలను బయట పెట్టే మానవు. దాని నాశనాన్ని తగ్గిరితంలేయక మీనవు. సహాయంచేయాలనే ఉద్దేశం ఉన్నప్పుడు కూడా వారి కార్యకలాపం శుభంగానే జరిగింది. అనుచితమయిన ప్రమాదాలకు పెకలించి ఉచితమయింది కేవలం కోన్ని మానివేయడం మాందవేయి. ఇలా సుగుణముచేయడానికి సయమము అయిగాని నిష్కారకము. వారుగాని, ఈ కొత్తపురాదులుగాని ఈ భవనం సకలప్రభుండా అవలేవు.

నాగరికతన, ప్రపంచదృక్పథానికిగల సంబంధాన్ని గురించిన నా ఆలోచనలు పైకి గాలికి పోయేవిగా కనపడినా పూర్తిగా ఆచరణయోగ్యమయినవి. అందువల్ల నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వభావంలో ప్రపంచదృక్పథంనానాటికీ మార్పులనుపుడున్న ఫలితంగా నాగరికత క్షీణిస్తోందని గ్రహించగలిగాను. ఈదుర్మ లతను ఏదీ అరికట్టలేకపోతున్నది. ఈ ప్రపంచ దృక్పథాన్ని మేధాపూర్వకంగా రుజువు చేయడానికి పూనుకోకుండా

ఆంతర అవసరాన్ని బట్టి దానికి అంటిపెట్టుకుని ఉన్నానని నాకు విస్పష్టమయింది.

1915 వేసంగినాటికి నా ఆలోచనలు ఇంతవరకాకా వెళ్ళాయి. ఇక ఆపైన ?

ఇంతవరకు అపరిష్కృతంగా ఉండిపోయిన ఈ చిహ్న పరిష్కృతమవుతుందా? నాకతికత ఆవిర్భవించడానికి కారణ భూతమయిన ప్రపంచస్పృహకంటే ఎక్కువగా పనిగొలిపాలా? ఈ ప్రపంచస్పృహకంటే ఎక్కువగా పనిగొలిపాలని కోరిక, మనమీదరాజ్యం చేయలేకపోతోంది.

దీనిని ఎదుర్కొనలేకపోయిన మనతనం నాకు చెప్పింది. పుర పాటు, నిరర్థకం. దేవునిగానూ, మనిషిగానూ ప్రవర్తించాలి. నవపుడే అది అభ్యాసకంగా మునుపటిలాగే ఉంటుంది.

ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వానికి, సైనికతకుగల సంబంధం సంబంధం ప్రపంచ దృక్పథానికి చెందినది అంటారు. కాని ఆ సంబంధం సత్యాన్ని ఆశించడంకంటే ఎక్కువగానే ఇబ్బందికీ నా పరిశ్రమం. అందుచేత ఇంతవరకు అనుభవించిన విప్లవం బహుశా సత్యాన్ని గ్రహించలేనిదిగా మనననం కలుగుతోంది. ఇలాగ్రహించడం మన ఆలోచనకే అత్యవసరం. ఆగ్రహించడం కూడా కొత్త ఆలోచనలద్వారా, నిర్మలమయిన ఆలోచనల ద్వారా జరగాలి.

దీనికి పూనుకోవడంలో నా స్థితి పాతగిలిపోయిన పక్ష. పక్ష ప్రత్యామ్నాయంగా కొత్తది నిర్మించడానికి పూనుకొని మొదలు పెట్టడం ఎలాగో తెలియనివాని స్థితిలాగా ఉంది.

నెలలతరబడి ఉద్రేకంతో తిరిగాను. అనుష్ఠానాలో పని చేస్తున్నా ప్రపంచ-చీకటి అస్తిత్వం, నైతికతం యుగార్థం యుగార్థం మీది, నాటి సామూహ్యభక్త్యులమీది ముగించు స్వేచ్ఛక రించాను, కాని ప్రయోజనం కనబడలేదు. నేను కట్టుబాటు తిరుగుతున్నాను. దారి కనిపించడంలేదు. భావనలపులు తెరనాలని బలమంతా ఉపయోగిస్తున్నాను. కాని నేను చూశోవడంలేదు!

నేను నీటినిగురించి తత్వశాస్త్రంలో నేర్చుకున్నదేమీ అక్కరలేదు. నీటినిగురించి అది అంతంచే వాదనలు నిలవ మయినవి. అందుకే నాటిని ప్రపంచ-చీకటి అస్తిత్వంలో సమన్వయించడం సాధ్యంకాదు. అంతేకాదు తత్వశాస్త్రం నాగిరికాదు. ప్రపంచ-కృత్యభాగ్యం నిలవ, నాన్నగారిది ఎన్నో విధాలనుకోలేదు. అంతేకాదు ప్రపంచ-చీకటి అస్తిత్వం గురించి తత్వశాస్త్రం నాటిని సాధించలేదు. అంతేకాదు తత్వశాస్త్రం నాటిని సాధించలేదు.

తత్వశాస్త్రంలోని ప్రధానభాగాలు విశ్లేషణ, భంజన అభివ్యక్తి కాదు. నేను నిర్భాగం చేయనిది ఉంది. విభజనాత్మక భావనలోకి చొచ్చుకుపోయినా అంతేకాదు. అన్నింటికానూ. కాని నిరసించుకోలేకపోయింది. అలాగే నానానూ. నిరసనగా పడలేదు. అందుకే నానానూ. నా ముందు తారామయింది. కాని నేను వాటిని చేతిక్రించుకుని స్వేచ్ఛ కరించలేక పోతున్నాను.

ఈ విధమయిన మానవకస్తిని ఉండగా నేను పడన ప్రయాణం చేయవలసివచ్చింది. అది 1915 సెప్టెంబరు. నా

మానవుడేగనక తన విషయం, తనకూ ప్రపంచానికీగల సంబంధం విషయం స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలని వాంఛిస్తేచివిధ విషయాలనుగురించి ఆలోచించడం మానివేసి ముందుగా తన చైతన్యాన్నిగురించే ఆలోచించాలి. ఇలా ప్రారంభిస్తే సభా పూర్వకమయిన ప్రపంచ స్పృహకూర్చుకోగలుగుతాడు.

డాక్టర్ "నేను ఆలోచిస్తున్నాను. కాబట్టి నేను మనినీదాని." అనే వాక్యంనుంచి ఆలోచన ప్రారంభించాలంటారు. ఈ విధంగా ప్రారంభిస్తే తప్పకుండా చేయకుండా తత్త్వికమార్గం చేసుకుంటాం. ఈ కృత్రిమమైనాన, నిస్సారమయిన ఆలోచనవల్ల మూఢత్వం మూఢజ్ఞానీగలసంబంధంగురించి, మానవుడేగనక సంబంధంగురించి ఏమీతేలను. కాని మనలో చైతన్యం ఉన్నంతవరకు ఆలోచించడం ఉంటుంది. ఆలోచించడంనే ఏదో ఒకటి ఆలోచించడమేగాక "జీవించాలని కోరిక" ప్రాముఖ్యత ఉంది. అలాంటి కోరికతో ప్రారంభిస్తే మానవుని చైతన్యం ఉంటుంది. మూఢత్వం ఉన్నందున, తన ముట్టూర్పును ప్రపంచాన్ని గురించి ఆలోచించే ప్రతి శ్రమలోనూ జీవించాలనే సంకల్పానికి సమాధు.

జీవించాలనే సంకల్పంతో ఇంకా ఇంకా జీవించాలనే కోరిక, ఆలోచన, భావ, వాగ్దేవమయిపోతాయనే భయం నిలా భయం ఉన్నామో అలాంటి భయం మూఢత్వం ముట్టూర్పు జీవించాలనే సంకల్పంతో భయపడకుండా కాని ఇంకా ఏదైనా స్వేచ్ఛక దించి ఉన్నట్లే గానానానానా ఉన్నట్లు.

జీవించాలనే సంకల్పం తనకూగల సంబంధాన్ని ఇచ్చుకు మూఢత్వం సర్వమునుకోవాలి. కాని మూఢత్వం

జీవించాలనే సంకల్పాన్ని జీవించకూడదనే సంకల్పంగా మార్పు కుంటే మాత్రం స్వయం నైపుణ్యంగో చిక్కుకుంటారు. అప్పుడు అతని ప్రపంచం, అతని దృక్పథాలు అసహజంగా, అనన్యంగా, అసంపూర్ణంగా ఉంటే స్థిరమే దిగజారతాయి.

భారతీయ చింతనలో, ఋషివేదాన్ చింతనలో నైపుణ్యాలు పూర్తిగా నోచరిస్తాయి. ప్రపంచాన్ని తీరికాన్ని ఎంత నిరాకరించినా జీవించాలనే మానవుని సంకల్పానికి పడే పడే ప్రాధాన్యం ఇస్తూనే ఉన్నాయి. భౌతిక జీవితాన్ని అంత మొందెందుకోడానికి అంగీకరించువు అనే జీవించాలనే సంకల్ప నిరాకరణలో నైపుణ్యాలు ఉంటున్నాయి.

మానవుని జీవించాలనే సంకల్పాన్ని స్థిరపరచుకుంటే సహజంగా, చిత్తశుద్ధితో సజీవతయి గురువులు, నైపుణ్య చింతనలో పురుషార్థానికి ముందు ప్రాప్తిచింతనలో భాగంగా క్రియకు ధృవీకరిస్తారు. మానవుని తన జీవితంలో నిజమే ప్రసాదించిందిగా భరించక, నిగూఢమై ఉండనే అది భూతి పొందు తాయి. అలా అనుభూతి పొందడం కోసం చింతన ప్రారంభమవు తుంది. జీవిత స్థిరీకరణ కోసం అధ్యాత్మిక ప్రయత్నం. ఆ ప్రయత్నం మానవుని అంగీకరించకుండా ఉండలేదు. ప్రాధాన్యత కోసం తన జీవితానికి అంగీకరించుకుంటే పోషణానికి ప్రారంభించేదానిని అంతర్గత విలువను పెంపొందిస్తాడు. జీవిత స్థిరీకరణ కోసం జీవించాలనే సంకల్పాన్ని ప్రగాఢము, అంతర్ముఖము, ఉన్నతమైన దేవుడిను

చింతనకు అలవాటుపడిన మానవుని నేన తీరికానికి శ్రద్ధాభక్తులు అర్పించి శీరాలనే అనుభూతికిస్తాడు ఇతరుల వితాలు తన జీవితమనే అనుభూతి పొందుతాడు జీవితాన్ని

అయినా ఈ వికృతను మానవుడు పూర్తిగా సాధించలేడు. ఇతరుల వతనం మీద బతకడం, ఇతరులను బాధించడం, నాశనంచేయడం తప్పనిసరి అనే భయంకర సూత్రానికి మానవుడు లొంగి పోతున్నాడు. కాని మానవుడు నైతికజీవి. అందుచేత సాధ్యమయినంతవరకు ఈ అనసరాన్నుండి తప్పించుకోవడానికి యత్నిస్తున్నాడు. పైగా మానవుడు పిజ్జాని, కరణామయుడు, తన ప్రభావం ప్రసరించినంతవరకు జీవించాలనే సంకల్పంతోని అనేక కృతను నిర్మూలించడానికి కూడా కృషిచేస్తున్నాడు. తన లోని మానవత్వాన్ని రక్షించుకోవాలనీ, ఇతరులను బాధల నుంచి తప్పించాలనీ కాంక్షిస్తాడు.

జీవించానే సంకల్పించినా నిందిత జనించిన ఈ జీవితం యెడ ప్రధాన భక్తులతో ప్రపంచం జీవిత అస్తిత్వం, నైతికత మిళితమై ఉంటాయి. మానవుల యొక్క, మానవజాతి యొక్క భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక, నైతికాభ్యుదయానికి ఉపయుక్తమయే వివిధ విధాల ఆభ్యుదయాన్ని సాధించి విలువ గలిగించడమే ఈ సంకల్పించిన నాల్గవం. అచింతనా పరమయిన ఆధునిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వం అనేక విషయాలను కనుగొన్న శక్తితో తప్పటడుగులు వేస్తుంటే చింతనాయుతమయిన ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వం మానవజాతి యొక్క ఆధ్యాత్మిక నైతికజీవితాన్ని పరిపూర్ణసంతం చేయడమే ఉత్తమ ఆదర్శమని చాటిచెప్పబోయింది. ఈ ఆదర్శం నుంచే ఆభ్యుదయా దర్శాలన్నీ వాస్తవ విలువను పొందగలుగుతాయి.

నైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వం ద్వారా సమాలోచనా శక్తి మనకు అలవడుతుంది. ఈ శక్తి నాగరికతకు ఏది అవసర

రము, ఏది అనునము అని విచక్షణచేయుగల సామర్థ్యం కలగజేస్తుంది. నానా నాగరికులనుని ఏరవీగినకొలది మనమీది దాని అభిమానం పెరిగిపోయింది. విజ్ఞానం, అధికారం ఇంత అభివృద్ధిచెందగానూ అంతటా నాగరికత సుఖప్రదం కాలేదు, వైగా వస్తుప్రసారం అంతా ఐక్యాత్మిక భావాల పరస్పరసంబంధ సమన్వయములే అనిపిస్తుంది. మానవత్వాన్ని నిలుపుకునేందుకు పరిస్థితులతో పోరాడాలని మనకు తెలిసి వచ్చింది. మనలాగా ఇతరులలాగా పోరించే పోరాటం జయప్రదమవుతుందని ఆశించాలని గ్రహించాలి.

చింతననంది జరిగిన అభ్యుదయం పొందాలనే సంకల్పం ప్రకటించగా, గీతయుగయుగదయునా మనలను వెనకకు మళ్ళిస్తుంది. అంతా నిశీనులను చేస్తుంది. ఎప్పుడో ఒకపుడు ప్రపంచకాలం నెలకొలిపే వాస్తవికపురుషజీవనం పొడగట్టి పోతుంది.

సంఘూర్ణనాగరికతాత్మకపంథకం ఇప్పుడు నాకు విస్పష్టంగా గోచరించింది. దానంతటదే నాలుగు భాగాలుగా విభజితమయింది. 1. ప్రస్తుత నాగరికతా దారిద్ర్యం, దానికి కారణాలు 2. నైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వ దృక్పథానికి పునాదులు చేసేందుకు గతంలో పాశ్చాత్యతత్వపేత్తలుచేసిన కృషిసంక్రమణలో బీజంయెడ ప్రద్ధాభక్తులభావంమీద చర్చ 3, గీతంయెడ ప్రద్ధాభక్తులమీద ప్రపంచదృక్పథాన్ని స్వీకరించడం 4. నాగరికతా ప్రభుత్వం.

రెండోభాగం - నైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వానికి పాశ్చాత్యతత్వశాస్త్రం జరిపిన విషాదపోరాటవర్ణనారచనా.

. ఆ ఇల్లు భాళీఅయింది. ఆశ్కడ కూలీలు క్లకుం కలవ తెప్పలను పొడిచేలమీదకు లాగుచున్నారు. లేకపోతే కలవ పురుగు పట్టిపోయింది. మూడు ఇల్లు ఇన్నిచందుకు కృతజ్ఞతానూచకంగా నే నీ కూలీలతో కలిసి సనిచేయసాగాను. ఒకొక్క దుంగ బయట దొంగ మూడు టన్నులు ఉంటుంది. ఇంత బరువునుంగలను బోటుపేరే ఒక ఎక్కింగవానికి గంటలకు గంటలుపట్టేది. అటువేరే నోరును చూచేసరి నేనువును గాగరికతా తత్వం వ్రాయుట నీక పూనుచున్నానని.

గ రాయి స క్క , యన్ . రె మీ

1917 సెప్టెంబరులో తిరిగి నేను లాంబెరెనీలో పని ప్రారంభించగానే యుద్ధవైద్యుల శిబిరంలో మమ్మలను నిర్బంధించి ఉంచడానికి యూరపు తీసుకు వెళ్లాల్సి ఆజలు జారీ అయ్యాయి. మమ్మలను తీసుకు వెళ్ళేసరికి అధ్యక్షుల శాస్త్ర కొన్ని కోట్లు అలస్యంగా సాగింది. ఈ లోపు మందులు వైద్యపరికరాలు పెట్టెలలో నది చిన్న ఇంజనీరుల ఇంట్లో దాచాం.

“నాగరికతా తత్వం” తాలూకు చిత్తువాతలను కూడా తీసుకుని వెళ్ళే సమస్యలేదు. సుంకాదారులు వాటిని స్వాధీనపరుచుకోవచ్చు. అందుకని లాంబెరెనీలో పనిచేస్తున్న పోర్ట్ అనే అమెరికన్ మత ప్రచారకునికి వాటిని భద్రపర్చుకుని ఇచ్చాను. తత్వశాస్త్రం నిష్ప్రయోజనమయినదీ హానికరమయినదీ అని ఆయన అభిప్రాయం. కాగితాలకట్టను ఏ నది లోనో పార వేసేవాడేకాని యూదాక్షిణ్యాల గల మనిషేమో వాటిని భద్రపరచి యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత నాకు తిరిగి పంపడానికి అంగీకరించాడు. అయినప్పటికీ ఎటువచ్చి ఎటుపోతానో నని నారచనను కొంతవరకయినా రక్షించాలని రెండు రాత్రులు కూర్చుని దానంతటిలోని ప్రధాన అంశాలను ముగిసరిగా ఇది:

వరలో పూర్తిచేసిన భాగాల క్రమంలో ప్రాచీన భాషలో వ్రాసాను. నా రచన యధారణీయతతో సంబంధంలేనిదిగా, పునరుజ్జీవనయుగ చారిత్రక (Age of the Renaissance) పరిశీలనగా కనిపించడానికి తగిన శీర్షికలు అధ్యాయాలపై పెట్టాను. ఈ విధంగా అధికాయలుపీటని స్వాధీనం చేసుకోకుండా తప్పించడానికి కావలసినదంతా చేశాను.

ఇక మేము రెండు రోజులకు బయలుదేరుతామనగా తొందర తొందరగా ఒక వరబీజానికి శస్త్రచికిత్సచేశాం.

మేము పొగడడ ఎక్కాం. నల్ల జాతివాళ్ళంతా మా కెంతో ఆప్యాయంగా ఏడ్కోలు ఇస్తున్నారు. ఇంతలో కాథలిక్ మత ప్రచారక సమితి 'ఫాదర్ సుపీరియర్' ఓడిమిదికి వచ్చాడు. ఆయన మూడగ్గరికరాకుండా అడ్డగించి నల్లసైనికులను అధికార దర్పణతో తవ్వకోమని మాతోకరస్పర్శచేశారు. "మీరు చేసిన మేలుకు నాకృతజ్ఞాభివందనాలు" అన్నారు. ఆ తరువాత మే మెన్నడూ మరి కలుసుకోలేదు. యుద్ధం ముగిసిన కొద్ది కాలానికే మమ్మలను యూరపు తీసుకువెళ్ళిన ఆఫ్రిక్ అనే ఓడ బిస్కెఅఖాతంలో మునిగిపోయింది. దానిలో ప్రయాణం చేస్తున్న ఈయన మరణించారు.

లొపెజ్ అగ్రందగ్గర ఒక పాశ్చాత్యుడు నాదగ్గరికివచ్చి అవసరమయితే డబ్బుయిస్తాను. తీసుకోండన్నారు. ఆయన భార్యకి ఒకప్పుడు నేను చికిత్సచేశాను. యుద్ధం వస్తుండేమోననే భయంతో కూడా బంగారు నాణేలు తెచ్చుకోవడంసజంగా అద్భుతమే ననాలి. ఇంకో గంటకు బయలుదేరుతామనగా

నాకు బాగా పరిచయమై ఉన్న ఒక కలపవరకునికి మాబంగారు నాణేలు ఇచ్చి ఫ్రెంచిలోని పుచ్చుకుని మా ముస్తాబులో పెట్టి కుట్టేసాం.

మీమీద ఉండగా మామీద ఒక బెల్లె బుల్బూరిని నిలుపుంచారు. అతనినూ ఒక్క కాంచుకేయిడు (steward) అనే మీ డైరెక్టర్(గి)తో తప్ప ఇంకెవరితోనూ, మేము సంబంధం పెట్టుకోకుండా మానసం, కొన్ని నియమాల పేర్లలో వామ్మలను మీ ట్రాపులూచిక పీసాకునెట్టడం. ప్రానుకోడానికి ఎలాగో మీరు తేది గదా, బాచోయాల, వైబర్ రాగమాలి కలు కంత వుండేస్తూ కాలం గడపసాగాను.

ఆ కాంచుకేయిడు మేము గెయిలార్డ్ అనుకుంటాను అతను వామ్మలను చాలా మంచిగా ఆదరించాడు. 'వ యుద్ధ ఖైదీని చూడడంత దయతో మిమ్ములను చూచాను గమనించారా?' అని ప్రయాణం ఆఖరున అడిగాడు. "పరిశుభ్రంగా వంటచేయించాను. అన్ని గదులకంటే మీ గదిని యెక్కువ శుభ్రంగా ఉడిపించాను." అన్నాడు దర్జాగా. యిదంతా యెందుకు చేశానో వూహించారా? యేదో మంచి బహుమతి లభిస్తుందనే ఆశకొద్దీ యేమీగాదు. యుద్ధఖైదీలు డబ్బిన్స్ గలుగుతారని యెలా ఆశించేవి? యెందుకో చెప్పడానికంటే. కొన్ని నెలలపాటు మీ ఆసుప్రెంటో జబ్బులో పున్న గాచర్ అనే ఆయన యిచ్చేసానే గాంతికి పరిగెత్తేసా యీ మీమీద నా గడుల్లో ఒక డాంగ్లొ పుచ్చాడు ఆయన నాతో గెయిలార్డ్! తొందల్లోనే లాంబెరెనీ డాక్టర్ని యుద్ధఖైదీగా నువ్వు తీసుకు

అతని కంటపడింది. వెంటనే అతను మండిపడుతూ “ఊ-యెంత. నమ్మకద్రోహం యుద్ధభైదీల శిబిరంలోకి రాజకీయగ్రంథాలు తెస్తున్నారు! ఊ-” అన్నాడు. ఆ గ్రంథం క్రీస్తు పుట్టకపూర్వం రచించిందని బిషియంగా జవాబిచ్చాను. “నిజంగానా? నువ్వు పండితుడవేగా చెప్పు” అని పక్కనున్న ఒక పైనికుణ్ణి అడిగాడు. ఆ పైనికుడు నే చెప్పింది యథార్థమేన్నాడు. దాని మీద “అంత పూర్వకాలంనంచీ జనం రాజకీయాలు మాట్లాడుకునేవారన్నమాట?” అని తిరిగి ప్రశ్నించాడు. మేము బౌద్ధుని జవాబిచ్చేసరికి “యేమయినాస్పృశికి యిస్వడు రాజకీయాలు చేరు. అప్పటివి వేరు. సగో, యిది నీ దగ్గర పుంచుకోవచ్చు” అని తన నిర్ణయం తెలిపాడు.

గరయిననా పూర్వం పెద్దహతం దూరప్రదేశాలనించి రోగిష్టాలు ఇక్కడికి సచ్చేసారు. చచ్చి, ప్రభుత్వాన్ని వేరు పరిచిన తరువాత ఇది భాగంగా ఉంచాంనీ కులీపాశాంనీ యుద్ధం ప్రారంభం కాగానే శత్రుప్రశాలకు చెందిన స్త్రీ పురుషులనూ, పిల్లలను ఇందులో ఉంచారు. ఇందులో నిర్భంధులు లయించే చేతిపనివారు ఒక సంవత్సరంలో దీనిని మరల బాగు చేశారు. మే మిందులో ఉండిగా చెప్పినానే పంపిణీపుచ్చుకున్న వలన శాశ్వతాధికారి దీనికి గుర్తు. అతను దస్యజాప సమాజి కుడు. దయాశుభ్ర. ఇతనికి ముందు పనిచేసిన అతను కతనుడు. అందుచేత ఇతను మరీరాణింపుకు నచ్చాడు.

మే మిక్కడికి వచ్చిన రెండు రోజులు వేసు నివారం ముందు అనంతలో నామహతానిలుచునునీ ఉండిగా ఒక భైదీ తానాక మిల్లు ఇంటనీనునీ తనకు తానే నాలో పరిచ

యంవర్షరచుకునియేం సహాయం చేయమంటారని అడిగాడు. అతని భార్యకు నేను చికిత్సచేశాను. అందుకని అతను నాకు మణిపడి ఉన్నాడట. అగ్ని నిషయం. అతని భార్య ఎవరో నే ఎరగను. ఆమె సన్నెరగను. కాని యుద్ధం ప్రారంభం కాగానే హంబట్ల కలపవ్యాపార సంస్థ ప్రజ్ఞిని రిచార్డ్ క్లాసెన్ అనే ఆయనకు. హాలోమీ ఇవిరానికి నీసుకుని వెగుహంవగా క్లపయిను, సుత్తునుంకు మొదలయినవిఅతనుతక్కిన యుద్ధభేదీ లకుఉపయోగించేందుకుఇచ్చాను. నీహాలమీద ఆయానుంకులు ఉపయోగించే పిథానుం ప్రాసెక్టు అంటించాను. హాలోమీ నుంచి అతనిని నీసుకువెళ్ళి ఈ ఇంజనీరు అతని భార్యాఉన్న ఇంజనీరుకు చెప్పాడు. నే నీచ్చిన నుంకులు అధికారుల కంటపడ లేదు. ఇంజనీరు భార్యకి ఆనందంపొందించు చరాలబంటుచత నీచ్చింది. నా నుంకుం నా కేగరిక ఆమెకు నయకు మించి. అక క ఉపయోగకగాపన్నిన చక్కలతోచేసు ప్రాసెక్టు ఒకటి నాకు ఫీజు కింద ఆ ఇంజనీరు అనుహకరంచాడు. ఇంకేం ఇక నెనుప్రాసెక్టుచేచు, ఆర్గర్ నాయుంచ నచ్చు. చిన్ననాకులో లాగానే బల్లనే ఆర్గర్ గా భావించుకుని వాయింపడం మేము పెడగాలో ఉంపగా అభ్యాసంచేశాను.

కొద్దిరోజుల తరువాత మూవోనాలు ఖైదీలుగా ఉన్న బందీలపై నా మానోలా 'మనోనాలు' అనే ప్రంసలో 'మనోనాలు' అల్బర్ట్ వ్యూట్లర్ హాగ్ నా అని అనిగాను. దొంగల గెటుకు భంగం దెవ్వాడు. "నేనీనుంట మేమునుమ్ములను మూవో ఒకనగా ఎంచుకుంటాం" అడకు-జా అతనుఅన్నాడు. అంటే నాకు వాయింపుండగా మేము దగ్గరఉండవచ్చు. మా

ఇంకేంఉంది వంటవాళ్లు కాని వాళ్ళు వంటవాళ్లయినారు, నంబు
వృత్తిగా పెట్టుకున్నవాళ్లు బయటకు నడిచారు! దీనికంతకీ
కారణమేమిటని నేను చెప్పలు కుట్టేవాడిని అడిగాను “మనిషి
అన్నీ తెలుసుకుని వుండాలి. వంటశ్రద్ధాభక్తులతో చేయడం
మరీ అనారంభం. యిదీ యిందులోవున్న రహస్యం” అని చెప్పాడు.
అప్పుడునుంచీ ఏ ప్రభుత్వ శాఖకయినా దానినిగురించి తెలియని
వారిని మంత్రిగా నియమించారంటే ఉద్దేశపడడం మానివే
సాను. ఆ చెప్పలుకుట్టే వాడిలాగానే ఈ మంత్రి తనపదవికి
అప్పుడనిపించుకుంటాడని ఆశించసాగాను.

ఇచ్చట నిర్బంధించబడినవారిలో కల్లా నే నొకణ్ణేవైద్యుణ్ణి.
మేమిక్కడికిరాగానే రోగుల విషయం వట్టించుకోవద్దనీ, ప్రభుత్వ
వైద్యుడు అదంతా చూసుకుంటాడనీ గవర్నరుగారు సెల
విచ్చారు. కాని తర్వాత తర్వాత మాలోఉన్న దంతవైద్యుల
లాగానే నన్ను రోగులకు చికిత్స చేయవలసిందని అనుజ్ఞ ఇచ్చారు.
ఇందు నిమిత్తం ఒక గదికూడా నాకు కేటాయించారు. వైద్యం
చేయడానికి కావలసిన మందులు, పరికరాలు నానద్దఉన్నాయి.
వలసలనుంచి తీసుకొచ్చిన వారికి, ఉష్ణమండలవ్యాధులలో బాధ
పడేవారికి తగు చికిత్స చేశాను.

మళ్ళీ నేను వైద్యం మొదలుపెట్టాను తీరుబడి సమ
యాలలో ‘నాగరికతాతత్వం’ వ్రాయడానికి, బల్లా నేలా
ఆధారంగా ఆర్గన్ వాయించడానికి కాలం వినియోగించాను.

నేను వైద్యుణ్ణిగదూ, ఈ శిబిరంలోని బాధలు ఇట్టేవని
కట్టిపెసాను. నిర్బంధంమూలంగా శారీరకంగా కష్టపడేవారి
పరిస్థితి మరీఘోరంగా ఉంది. శిబిరం ముంగిటిలోకి వెళ్ళి

నప్పటినుంచి సాయంకాలం లోపలికి వెళ్లమని బాకా ఊదేవరకు మీరు గోడలమీదుగా ప్రిసీసీన్ పర్వతశ్రేణులను కిక్కిరిస్తూ చూస్తుండేవారు. ఏ విషయంలోనూ మునిగిపోనేరకుండా అంతరంగ క్రిమికీ లేదు. వర్షం కుండ్లుకట్టి వసూరాలలో ఉదాసీనంగా నిల్చునేవారు. అంతేకాదు, బలవంతమయిన ఆహారం కొరతవల్ల కొందరు బాధపడుతున్నారని ఇక్కడి ఆహారం ముద్దవై పీలకు తగించే, ఏమంచి చెప్పకాదు. కాని ఒకేరకం తిండి మూలంగా చూచి చచ్చిపోయింది. గదులకు ఊష్ణం కల్పించాడనికీ పీలులేననినా చాలామంది జలుబుతో బాధపడసాగారు. ఈవిధంగా శారీరకంగా, మానసికంగా బలహీనులయిపోయిన మీకీ కాస్త బాగుపడేస్తే పెద్దజబ్బు చేసినట్లనిపించేది. కుదిర్చడమూ కష్టమే. పిల్లలలో తాము సంపాదించుకున్న పదవులు కోల్పోయామనే భయభయాలంగా చాలామంది కుంగిపోసాగారు. ఇక్కడనుంచి బయటపడిన తర్వాత ఎక్కడికి వెళ్ళాలో ఏం చెయ్యాలో మీకీ తెలియదు. వీరిలో చాలామంది ఫ్రెంచి స్త్రీలను పెళ్ళాడారు. వీరిపిల్లలకు ఫ్రెంచిభాష తప్ప మరొకటిరాదు. వీరంతా ఇట్లవలసిపోవలసిందేనా? మల్లీవిదేశాలలో ఉద్యోగంకోసం వెనకటి లాగానే తిప్పలు పడవలసిందేనా?

శిబిరం ముంగిట, వసారాలో నిత్యమూ విశ్రాంతి యుద్ధం సాగుతూనేఉంది. వీరిలో చాలామంది ఫ్రెంచివారు. కొంతమంది మిత్రరాజ్యాలవత్తుం వహించారు. మరి కొంతమంది ఆస్త్రియా - భర్మనీ ప్రభుత్వవత్తుంవహించారు.

ఆరోగ్యనంతులకు. చురుకయినవారికి ఆసక్తిగొల్పే దెండ్లో ఈ శిబిరంలో ఉంది. ఇక్కడ అనేక బాతులు వారు, అనేక వృక్షులవారు - పారిస్ లో పట్టుబడ్డ పండితులు, కళాకారులు ముఖ్యంగా చిత్రకారులు, జర్మన్, ఆస్ట్రియన్ చెన్నులు కుట్టేవాళ్ళు, దర్జీలు, ఫ్రాంసులోను వాని నలసులోను స్థిరపడి పోయిన శ్యాంకు డై రెక్టరు, హోటలు మానేజరు, ఇంజనీరు, శిల్పులు, చేతివృత్తివాళ్ళు, వ్యాపారస్తులు. సహారాకు చెందిన మతప్రకారకులు, తైబీరియా తదితర ఆఫ్రికా పశ్చిమతీరవర్ణజిల్లాల వ్యాపారస్తులు, ఉత్తర అమెరికా, దక్షిణ అమెరికా చీనా, ఇండియాలకు చెందిన వ్యాపారస్తులు, వాణిజ్యయాత్రికులు, జర్మన్ - ఆస్ట్రియన్ వ్యాపారస్తులు, టర్కులు, అరేబియావారు, బాల్కన్ రాజ్యాలవారు ఎందరెందరో ఉన్నారు. హాజరుపట్టికి పిల్చినపుడు ముంగిటలో ఎటువంటిదృశ్యం !

విద్యాభివృద్ధికి ఇక్కడ పుస్తకాల అగత్యంలేదు. ఆయా విషయాలలో ప్రత్యేకకృషిచేసినవారు సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఈ మహాదనకాశాన్ని నేను పూర్తిగా వినియోగించుకున్నాను. ఇంకెక్కడా సముపార్జించలేని అనేక విషయాలను గురించిన సమాచారం - బాంకింగు, శిల్పం, యంత్రాగార నిర్మాణం, పరికరాల నిర్మాణం, ధాన్యం పండించడం, అగ్నిగుండ (furnace) నిర్మాణం—సంపాదించాను.

చేతిలో పనిలేనందున చేతివృత్తులవారు మహాబాధపడ్డారు. నా భార్య ఎలాగో వెచ్చటిదుస్తులకు కావలసినబట్ట సంపాదించింది. మళ్ళీ చేతిలో బట్ట, చేళ్ళసందున నూదీధారం

ఉంటే చాలని ఉచితంగా దుస్తులు కుట్టిపెట్టడానికి అనేకమంది దర్జీలు ముందుకు వచ్చారు.

అప్రజ్ఞాపూరితమైన చుట్టుప్రక్కల వ్యవసాయదారులకు తోడుపడడానికి వ్యవసాయం నేర్చినవారే గాక కాయ కష్టం ఎరగనివారు కూడా అనునుతిగోరారు. నావికులు పనిపాటా చేయాలని, ఉత్సాహం ఏమాత్రం చూపలేదు. నాశంమీది జీవితవిధానంవల్ల నలుగురూ కలిసి ప్రశ్నాతంగా కాలం గడపడం వీరు నేర్చుకున్నారు.

1918 వ సంవత్సరం రంభంలో బెల్జియంలోని ప్రజానీకం మీద జర్మన్లు తీసుకున్న చర్యలు ఫలానా తేదీలోపల మానుకోకపోతే మా శిబిరంలోని ప్రముఖులను ఉత్తరాఫ్రికాలోని ప్రతీకారచర్యశిబిరానికి పంపుతామని మాకు తేలియజేసారు. ఈ దుర్దశనుంచి రక్షిస్తారేమో ఈ వార్త మీమీ బంధువులకు తెలియజేయవలసిందని మాకు సలహాకూడా ఇచ్చారు. మామూలు జనంమీద ప్రతీకారం తీసుకునేకన్న బ్యాంకు డ్రైరెక్టర్లు, హోటలు మానేజర్లు, పండితులు, వ్యాపారస్తులు, కళాకారులు మొదలయిన ప్రముఖులమీద తీసుకుంటే వారి వారి జిల్లాల ప్రజల దృష్టిని ఆకర్షించి నట్టవుతుంది. మాలో ప్రముఖులమని చెప్పుకునే చాలామంది నిజంగా ప్రముఖులు కారని దీనికో తేలిపోయింది. హోటళ్ళలో పనిచేసే వారు తాము హోటలు యజమానులమని చెప్పుకుంటే శిబిరంలో ప్రతిష్ట ఉంటుందని అలా చెప్పుకున్నారు. దుకాణాలలో పనిచేసేవారు వ్యాపారస్తులమని చెప్పుకున్నారు. ఇలా చెప్పుకున్నందువల్ల తమకు వచ్చిన ప్రమాదాన్ని గురించి కనిపించిన

వారందరితో చెప్పకుని ఏడ్చారు. కాని అంతా శుభాంతం గానే పరిణమించింది. బెల్జియన్ల మీద తీసుకున్న చర్యలు రద్దుచేయబడ్డాయి. గరయిసాన్ లోని ప్రముఖులకు వారు నిజంగా ప్రముఖులయినా, కపట ప్రముఖులయినా ప్రతీకార భయం తప్పింది.

శ్రీ శాకాలం గడించింది. వసంతకాలం వచ్చింది. అల్సేటి యన్ల కోసం ప్రత్యేకించబడిన శిబిరానికి నన్నా నాభార్యని పంపాలని ఆజ్ఞలు వచ్చాయి. ఈ శిబిరం రెమిలో ఉంది. ఈ ఆజ్ఞ రద్దుచేయమని మేము వేడుకున్నాం కాని బాధం లేక పోయింది.

మార్చి ఆఖరున మమ్మలను రెమికి మార్చారు. గరాయిసన్ లోని శిబిరంలోలాగా ఇక్కడ రకరకాల జనం లేరు. ఇంసుకో ఉన్నది ముఖ్యంగా బడిపంతుళ్ళు, రైల్వే ఉద్యోగులు, అటవీశాఖ ఉద్యోగులు. కాని ఇదివరలో నే నెరుగున్న వారెందరినో ఇక్కడ కలుసుకోగలిగాను. వారిలో ముఖ్యులు గెన్స్ బాచ్ లో బడిపంతులుగా పనిచేసిన జాన్ ఇల్లిన్ అనే ఆయన ఒకరు. రెండోవారు లీబ్రీచ్ అనే వాస్తరు. ఇతను నాదగ్గర చదువుకున్న విద్యార్థి. ఆదివారం ప్రార్థనలు జరపడానికి అనుమతి రావడం మూలంగా ఇతనికి సహాయంగా తమచు మతబోధచేసే అవకాశాలు నాకు లభించాయి.

ఈ శిబిరానికి గవర్నరు బాగ్నాడ్. ఈయన ఇదివరలో పోలీసు కమిషనరు పనిచేసి పింఛను పుచ్చుకున్నారు. ఈయన అధికారం కఠినంగా చెలాయించే మనిషికాదు. ఫలానా

వస్తువు తెచ్చుకోవచ్చునా అనే ప్రశ్నకు ఈయన ఇచ్చేజవాబు “నిజానికి యేదీ తెచ్చుకోవడానివ్వలేదు. కాకపోతే మీరు నబబుగా ప్రవర్తిస్తే కొన్ని సస్తువులు పొందుకోవచ్చు” అయిన స్వభావాన్ని వ్యక్తీకరిస్తుంది. ఆయన నామేషును సరిగా ఉచ్చరించలేక ‘మాన్వియర్ అల్బర్ట్’ అని పిలుస్తుంటాడు.

పగటిపూట మేము గజపడానికి ప్రత్యేకించిన గదిలోకి వెళ్ళేసరికి ఎందుకో నాగని చిరపరిచిత నుయిసదీగా కనిపించింది. ఆ గదికి అలంకారాలేమీలేవు. అసహ్యం గొలుపుతోంది. ఆ ఇంపూయ్యని, గదికి ఆ మూలంచి ఈమూలపు ఉన్న ఆ పొగగొట్టం చక్కడచూచాను చెప్పా? రహస్యం బయట పడ్డది. వాన్ గాగ్ గీసిన చిత్రంలో ఏటిని చూసాను. మేము నివసించే భవనం ఇటమధ్యలోఉంది. పూర్వం అది ఒకమతం. ఇటీవల దీనిని పిచ్చిఆసుపత్రిగా మార్చారు. ఆ పిచ్చి ఆసుపత్రిలో కోంతకాలంఉన్న వాన్ గాగ్ ఈ గదిని అమోఘంగా చిత్రించి దానికి అమరత్వం సిద్ధింపజేశాడు. ఆ చిత్రంలోని పొయ్యి, పొగగొట్టం ఇవే. చలిగాలి తీవ్రంగావీచినపుడు మాలాగానే ఆయనా బాధపడ్డారు, మాలాగానే ఆయనా తోటలో తిరిగారు.

ఈ శిబిరంలో నిర్బంధింబబడిన వారిలో ఒక వైద్యుడు కూడా ఉండడంవల్ల నాకు వైద్యంపని లేకపోయింది. ‘నాగరిక రాజ్యం’ అనే గ్రంథరచనకు రోజల్లా గడిపే అవకాశం చిక్కింది. కాని ఇంతలో ఈ వైద్యుణ్ణి తమ యుద్ధ వైదీతో మార్చిడి వేసుకుని ఇంటికి పంపించివేశారు. అందువల్ల నేను ఈ శిబిరంలో

వైద్యంచేయని నిశ్చయించి. అయితే గరాయిసాన్ లో ఉన్నంత
పని ఒక్కొక్కటిగా చేసు,

గరాయిసాన్ కొంపగాలికి నా భార్య ఆరోగ్యం బాగు
పడింది. కాని ఇక్కడనుంచి గాలి ఆమెకు సరిపడలేదు. ఈశ్వరం
తిలో నేలమీదనుండిన వాళ్ళతో ఆమె అలవాటుకాలేదు, పైగా
నా ఆరోగ్యంకూడా చెడింది. బోహోలో గ్రహాణిలో బాధపడ్డా
నేమో ముప్పానెండు రోజులు నిండిన భయం ఎడవెగకుండా
నన్ను వేధించసాగింది. రాస్తకే నేనూ నా భార్య అలసె
పోవసాగ నూ కొన్ని నిర్దిష్టదినాలలో మమ్మందరినీ సైనికుల
కావలాకం నా ముక్కుకి పోసిపడవేళ్ళవారు. మాకు తక్కినవారితో
పాలు నడిచిపక్క ఉండేసకూడు. ఖైదీలు గబగబానడిచేవారు.
సాధ్యమయినంత దూరం నడవాలనీ, ఈ విధంగా వ్యాయామం
చేయాలనీ తలచారు. మమ్మలనుమాత్రం గవర్నరు స్వయంగా
వెంటబెట్టుకు వెళ్ళేవారు. ఆయనకు మా కృతజ్ఞతాభినందనాలు.

తిరిగి అల్పా సేలో

నా భార్య ఈ నిర్బంధంవల్ల ఇంటిమీద బెంగతో బాధపడుతోంది. ఇంతలో జూలై నవంబరులో మమ్మందరినీ తమ యుద్ధభైదీలతో మార్పిడి చేసుకున్నారనీ కొద్దిరోజులలో స్వీడ్జర్లండు మీదుగా ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళను పంపించి వేస్తారనీ తెలిసింది. గవర్నరుకు వచ్చిన జాబితాలో నా పేరు లేదు. అదృష్టవశాత్తు ఈ సంగతి నా భార్యకు తెలియదు. జూలై 12 రాత్రి మేలుకొలిపి మమ్ములను పంపించేయమని తంతి వచ్చిందని త్వరగా ప్రయాణంపన్నాం కంప్లీచేపాము. ఈతడన జాబితాలో నా పేరుకూడా ఉంది. సూర్యోదయం కాగానే తనిఖీనిమిత్తం మా సామానంతా బైట పడలేకపోము. 'నాగరికతా తత్త్వం' రచనకయి నేను ప్రాణుకున్న చిత్తుకాగితాలు పరీక్షించి కొన్ని పేజీలమీద ముద్రపేసి నీసుకు వెళ్ళడానికి అనుమతి ఇచ్చారు. మా ఖైదీలంతా బైటికి వెళ్ళుతూండగా నేను వెనక్కి పరుగెత్తుకుని గవర్నరు దగ్గరికి వెళ్ళాను. ఆయన కచేరీగదిలో విచారంగా కూర్చోన్నాడు. ఈ ఖైదీలందరినీ విడిచిఉండడం ఆయనకి బాధాకరంగాఉంది. ఇప్పటికీ మేము ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపుకుంటూనే ఉన్నాం.

టారాస్కున్ స్టేషనువద్ద దూరాసఉన్న గూఝుపెడ్డులో రైలుకోసం నిరీక్షిస్తూ ఉండవలసివచ్చింది. మా సామాను

బసవగుడించేమో రైలుపట్టాలదాటి వెళ్ళలేకపోయాము ఇది చూసి శివరంగో నాచేత చికిత్సపొందిన ఒక అనిటినునిషి సహాయం చేయడానికి ముందుకువచ్చాడు. అతనికి సామానేమీలేదు. సగే అంగీకరించాను. ఎండ సుగ్రుమం'నోంది. ఒకరిపక్కన ఒకరం న.పస్తూ రైలుస్టేషన్లవద్దగిరి సామాను మోసుకోలేక గాధపడుతున్నవారికి ఇతని జాపకార్థం కోడు పడతానని శివధం తీసుకున్నాను శివధం నిలబెట్టుకున్నాను. కాని ఒక తడవమూత్రం దొంగలించే ఉద్దేశంతో సామాను మోయడానికి పూనుకున్నానని నన్ను అనుమానించారు.

టారాస్కన్, అయినాన్ మధ్య ఒకచిత్రం జరిగింది. ఒక స్టేషనులో ఒక సంఘంవారు మాకు ఘనస్వాగతమిచ్చి ఫలహారాలకు తీసుకు వెళ్ళారు. ఫలహారాలు మంచి రుచికరంగా ఉన్నాయి. ఇంతలో మాకు స్వాగతమిచ్చినవారు కంగారుపడి తొందరతొందరగా నాలుగు ముక్కలు మాట్లాడి వెళ్ళి పోయారు. అసలు విషయం ఈ స్వాగతం. ఈ ఫలహారాలు మాకోసం కాదట ! పొరబడ్డారు. ఉత్తరప్రాన్సుగోని ఆక్రమిత ప్రాంతంనుంచి కొంతమంది నిర్బంధితులను స్విట్జర్లండు మీదుగా ప్రాన్సు పంపించివేస్తున్నారు. నారిని కొంతకాలం పాటు దక్షిణ ప్రాన్సుగో ఉంచుకోవలసివచ్చింది. రైలురాగనే ఆ మనుష్యులం మేమే ననుకుని మాకు స్వాగం ఇచ్చారు. భీరా మేమా ఫ్రెంచిభాషకు బదులు అల్పేటియన్ భాష మాట్లాడేసరికి పొరపాటు పడ్డామని గుర్తించారు. ఇలా భ్రమ పడ్డ ఆ సంఘంవారు మాతోపాటు స్వీడంతో ఈ తమాషా సమాప్తమయింది. కాని మాలో అధిక సంఖ్యాకులకు ఈ

గొడవ తెలియదు. తవకొరకే ఏర్పాటైన విండులో నువ్వుగా భోజనం చేశావని చిత్తశుద్ధిగా విశ్వసించాను !

మేము ప్రయాణం సాగిస్తున్నాము. ఇదగల కిటికాలలోని ఖైదీలను తీసుకువచ్చిన ఖైదీలు తెలుగు సూర్యులకు ఆయా స్త్రీవర్గవద్ద తగిలించారు. దాంతో ముగ్ధులై ఇంత పొడుగయింది ! రెండు పెట్టెలనిండా బట్టలు బట్టినాము, కత్తులకు సానపట్టేవాడు, తిరుగుబోయలు, ఇస్కూలు ఉన్నాయి.

స్విడ్రండు సరిపాడు చేతుకున్నాము. మార్పిడి పొందే ఖైదీల రైలుకూడా సరిపాడు చేతుకుందనే తండ్రినచ్చేవరకు మార్పైలును ఆపేసారు.

జులై 15 ఉదయం మేము జూరిచ్ చేరుకున్నాము. నాకు స్వాగత మివ్వడానికి మత విజ్ఞాన శాస్త్రాచార్యులు ఆర్నాల్డ్ మేయర్, సంగీత పాటకుడు కాఫ్మన్స్ తదితర మిత్రులు వచ్చి నను పిలిచేసరికి నేను ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయాను. నేను వస్తున్నానని వారికి కొన్ని వాకాలక్రితమే తెలిసిందట ! కాన్స్టెన్స్కి ప్రయాణం చేసేటపుడు కిటికీలవద్దనే కాలమంతా గడిపాలి. స్విడ్రండులోని పంటపొలాలను, శుభ్రంగా ఉండే ఇళ్ళను ఎంతచూసినా తనివితీరలేదు. ఆ ప్రాంతంలో యుద్ధ చిహ్నం లేదు.

కాన్స్టెన్స్లో దృశ్యాలు మహాభయంకరంగా ఉన్నాయి. ఇంతవరకు జనం తిండిలేక మాడిపోతున్నారని విన్నామేకాని చూడలేదు. ఇక్కడ మా కళ్ళముందు క్షామదేవత ప్రత్యక్షమయింది. వీధుల్లో ఎటుచూసినా పాలిపోయిన ముఖాలే !

శుష్కించిపోయిన దేహలే! కాళ్ళీడ్చుకుంటూ నడుస్తున్నారు, నిలబడ గలుగుతున్నారు, ఆశ్చర్యం!

నా భార్య తలదండ్రులు వచ్చి మమ్ములను కలుసుకున్నాయి. వారితో స్ట్రాస్ బర్గ్ వెళ్ళడానికి అనుమతి మాకు దొరికింది. తక్కినవారితో పాటు నేనూ ఇంకోరోజు ఉండి అనసరమయిన న్యవసారాలన్నీ పూర్తిచేసుకోవలసివచ్చింది. ఆరాత్రికి స్ట్రాస్ బర్గ్ చేరుకున్నాను. నీధులలో ఒక్కదీపమయినా వెలగడం లేదు. ఒక్క ఇంట్లోనుంచీ దీపం మినుకుమినుకు మనడంలేదు. విమానదాడుల ప్రమాదం మూలంగా వీధులన్నీ చీకటి మయంగా ఉన్నాయి. మా అత్తమామలు నిసింపే తోటకు చేరుకో కలుగుతాననే ఆశలేదు. సెయింట్ ఫ్రామస్ చర్చి సమీపంలో ఉన్న ఫిషర్ ఇంటికీ దోవ కనుక్కోనడంకూడా కష్టమయింది.

గన్స్ బాచ్ సైనిక పిన్యాస్ మండలంలో ఉండడంవల్ల మా తలదండ్రులను చూడడానికి అనుమతి నిమిత్తం అధికారులను అనేకసార్లు చూడవలసివచ్చింది. కోల్పార్ వరకు రైలు వెళ్ళుతుంది. ఆ పైన పదిమైళ్ళు కాలినడకన ప్రయాణం చేయాలి.

1913 లో నేను పదిలిపెట్టివెళ్ళిన లోయ ఇదేనా! పర్వతాల మీదనుంచి శతఘ్నులు మందంగా మోగుతున్నాయి. రోడ్లమీద తీగలమధ్యగా నడవవలసిఉంది. శత్రు శతఘ్నుల బారిపడకుండా ప్రయాణికులను కాపాడడానికి తీగలు, వాటిమధ్య గడ్డి వేశారు. ఎక్కడచూచినా మరతుపాకులు నెలకొలవడానికి కట్టిన రాతిస్థావరాలే! వెనక నేను చూచి

నవుడు కొండలమీద చెట్టూచేమూ ఉండేవి. ఇప్పుడంతా శూన్యంగా ఉంది. శతఘ్న కాలపల్ల కూలిపోయినవి అక్కడక్కడా పుష్పలుకుప్పలుగా పడి ఉన్నాయి. ప్రతివారూ విష వాయు నిరోధక ముసుగులు (Gas masks) వెంట ఉంచుకోవాలనే ఆజ్ఞాపత్రాలు గ్రామాలలో ఎక్కడమాసినా కనిపించసాగాయి.

గస్సెబాచ్ కందకాలకు దగ్గరలో ఉన్న పర్వతాలమధ్య ఉండడంనల్ల శత్రువుల శతఘ్నలబారికిగురై నాశనం కాలేదు. సైనిక పటాలాలమధ్య, శతఘ్నలు అమర్చిన ఇండ్లమధ్య నివసిస్తున్నా అక్కడిప్రజలు యుద్ధంజరుగుతున్నట్లే భావించడంలేదు. వగటివేళకూడా నిర్భయంగా రెండోపంట ఇంటికి చేస్తుకుంటున్నారు. మా తండ్రిగారికి ప్రమాదభయమేలేదు. విమాన దాడులు జరుగుతూంటే నలుగురితోపాటు వెళ్ళి దాక్కుకుంటా చదువులగదిలో కూర్చుండి పోయేవారు. అధికారులతోను, సైనికులతోనుకలిసి ఉండనికాలం అంటూ ఒకటుండేదని ఆయన నేటికీ ఊహించలేక పోతున్నారు.

యుద్ధం అంటే ఉదాసీనం వహించేవారికి పంటతో విషయం మహా ఆదుర్దాగా ఉంది. వర్షం చినుకు పడలేదు. పొలాలు ఎండిపోతున్నాయి. మైదానాలలో పచ్చిగడ్డి మొలవనేలేదు. పశువులశాలలోంచి పశువుల ఆకలి అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి. ఎప్పుడయినా వాన మబ్బులు పట్టినా వాన కురవడంలేదు. గాలిపీచి పొలాలలోఉన్న ఆ కాస్తతడి ఆరిపోతోంది. ఊమదేవత ప్రళయతాండవం చేస్తోంది.

ఈ గోపున గెస్సెబాచ్ రావడానికి నా భార్యకి అనుమతి లభించింది.

పుట్టి పెరిగిన కొండలమధ్య ఉంటే శోష తగ్గుతుందని ఆశించాను. అంతేకాదు రెమిలోఉండగా ఆఖరి రోజులలో జ్వరపడ్డాను. ఆజ్వరం మధ్యమధ్య నన్ను తీవ్రంగా బాధిస్తూనే ఉంది. ఇది సయమపుత్రం దనుకున్నాను. కాని నా స్థితి నానాటికీ విషమిస్తోంది. అగట్ట ఆఖరున తీవ్రజ్వరం, ప్రాణంతునీ నెప్పలు మూలంగా బోర్లోలో వచ్చిన గ్రహీణి రోగఫలితమే ఇదంతాననీ, శస్త్రచికిత్స చేయించుకోవాలనీ నిశ్చయించుకున్నాను. నా భార్యాని వెంటపెట్టుకుని బయలుదేరాను. కోల్ మాల్ దిక్కుగా పదికిలోమీటర్లు చచ్చిచెడి నడిచి వెళ్ళితేనేగాని మాకు వాహనం అంటూ ఒకటి దొరకలేదు. సెప్టెంబరు 1 న స్ట్రాస్ బర్గ్ లో స్టోల్ నాకు శస్త్రచికిత్స చేశారు.

పని చేయడానికి కొంచెం ఓపికరాగానే స్ట్రాస్ బర్గ్ నగర మేయరు స్వాండర్ నన్ను పురపాలక ఆసుపత్రిలో నియమిస్తానన్నారు. జీనయాత్ర గడపడం ఎలాగో నా కర్థంకాలేదు. అందుకని సంతోషంతో ఆయన సూచన అంగీకరించాను. చర్మవ్యాధుల శాఖ, రెండు స్త్రీ వార్డులు నాకు అప్పగించారు. సెయింట్ నికోలస్ చర్చిలో క్యురేటుపదవికూడా ఇచ్చారు. అంతేకాదు నేను క్యురేటుని మాత్రమే అయినా. అడగడానికి హక్కులేకపోయినా, సెయింట్ థామస్ చర్చి ఆవరణలో ఉండడానికి ఇల్లు ఇచ్చారు.

యద్ధ సంధి మూలంగా అల్పసేతో జర్మన్ పరిపాలన అంతమయి ఫ్రెంచివారి పరిపాలన ప్రారంభమయింది. కొంత కాలంనరకు నేనే స్వయంగా సెయింట్ సికోలన్ చర్చిలో ప్రార్థనలు జరిపించాలిని నచ్చింది.

ఇదివరలో ప్రార్థనలు జరిపించే గెరోల్డ్ జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడడంవల్ల అతనిని జర్మన్ అధికారులు తొలగించారు. ఫ్రెంచి అధికారులు ఆయనను తిరిగి ఇంకా నియమించలేదు. నిటెల్ తర్వాతవచ్చిన ఎర్నెస్ట్ ఫ్రెంచివారికి అనుకూలుడు కాకపోవడంవల్ల రాజీనామా పెట్టవలసినవచ్చింది.

యద్ధ సంధికాలంలోనూ, తరువాత రెండు సంవత్సరాల పాటూ రైనేనం తెన వద్దనున్న సుంకాధికారులకు నేను చిరపరిచితుణ్ణమాను. జర్మనీలో అలమటిస్తున్న స్నేహితులకు పంపే నిమిత్తం రికానిండా ఆహారపదార్థాలు వేసుకుని అక్కడికి వెళ్ళేవాడిని. ఈ విధంగా ఫ్రూ కోసిమా వాగ్నర్ కు, ముసిలి చిత్రకారుడు హాన్స్ ధోమాకు, అతని సోదరి అగాధాకు సాయం చేయాలని నియమం పెట్టుకున్నాను. ఫ్రూ చార్లటీ షూమన్ ద్వారా హాన్స్ ధోమాతో నాకు చాలాకాలంకిందటే పరిచయమైంది. ఆమె భర్త, ధోరా చిన్ననాటి స్నేహితులు.

ఆసుపత్రిలో వైద్యం, చర్చిలో మతబోధ

ఈ రెండు ఉద్యోగాలు చేస్తూ తీరుబడి సమయాలలో బాచ్ బృందగీతాల పల్లవులమీద వనిచేయ నారంభించాను. అమెరికాలో ప్రచురణకు ఆఖరి మూడు సంపుటలు వ్రాత ప్రతి లాంబెరెనీగో తయారుచేశాను గదూ, అది అందగానే అచ్చుకు ఇచ్చి పేయూలసి నా ఉద్దేశం. అయితే ఆ వ్రాతప్రతి నా చేతికి అందనూలేదు, అమెరికా ప్రచురణకర్త తొందర పెట్టనూలేదు. అందుకని ఈపని కట్టిపెట్టి 'నాగరికతా తత్వం' రచించడానికి ఉపక్రమించాను. ఆ ప్రచురణకర్త తొందర పెట్టినా ఆ మూడు సంపుటలు ఇంతవరకు తయారు చేయలేక పోయాను.

ఆఫ్రికానుంచి 'నాగరికతా తత్వం' వ్రాత ప్రతికోసరం నిరీక్షిస్తూ ప్రపంచమతాలను, వాటిలోని ప్రపంచ దృక్పథాలను అధ్యయనం చేయసాగాను. నాగరికతను ప్రోత్సహించే నైతిక ప్రపంచ - జీవిత. ఆస్తిత్వాన్ని తత్వశాస్త్రం ఎంత వరకు బలపరుస్తుందోనని పరిశీలించాను. అలాగే ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వం, ప్రపంచ - జీవిత నిరాకరణ, నైతికత జూడాయిజంలో, క్రైస్తవ మతంలో, ఇస్లాంలో, జవాతుస్తా మతంలో, బౌద్ధమతంలో, హిందూమతంలో, చీనావారి మత చింతనలో ఉన్నాయో స్పష్టం చేసుకోవడానికి యత్నించాను.

ఈ పరిణామ ఫలితంగా నాగరికత, నైతిక ప్రపంచ - జీవిత ల స్థిత్వమింక ఆధార పడిందనే నా ఊహ బలపడింది.

ఇటువంటి పనులలో నేను నిమగ్నుడనయి ఉండగా 1919 క్రిస్మస్ పండుగలకు కొద్దిరోజులముందు ఆర్చిబిషప్స్ సోజీట్ బ్లామ్ ద్వారా 1920 శస్త్రకు పండుగల తరువాత ఉస్సాలా విశ్వవిద్యాలయంలో ఓలన్-పెట్రీసంస్థపక్షాన కొన్ని ఉపన్యాసాలివ్వవలసిందని ఆహ్వానం వచ్చింది. ఈ ఆహ్వానం వస్తుండని నే నెప్పుడూ ఆశించలేదు. యుద్ధకాలంనుంచీ స్ట్రాస్ బర్గ్ లో పెంటరి జీవితం గడుపుతున్నప్పుడు, ప్రపంచం నన్ను మరిచేపోయిందనే భావించాను.

ఒక్కమాసే బయట ప్రపంచంతో సంబంధం కల్పించు కున్నాను. 1919 అక్టోబరులో ప్రయాణం చేయడానికి అను మతి సంపాదించుకున్నాను. పిల్లింగుడగ్గరనుంచీ పోగుచేసి బార్సెనాలోని ఓర్కియోకటాలాకు చేరిన నా స్నేహితులకు ఆర్గన్ వాయించి వినిపించే ఉద్దేశంతో వెళ్లాను. ఇలాటి ప్రపంచంలోకి తిరిగి ప్రవేశించడంవల్ల కళాకారునిగా నాకింకా కొంత విలువఉందని తెలిసివచ్చింది.

తిరుగు ప్రయాణంలో 'ఎస్పెన్ రెనాన్' అనే యుద్ధ నావకు చెందిన కొంత మంది నావికులతోకూడా ప్రయాణం చేశాను. వారి టోపీలమీద ఎవరిపేరే వ్రాసిఉంది. అతను 'ఎలాంటివాడు అని అడగగా "అతన్ని గురించి మా కెవరూ చెప్పలేదు. బహుశా అది చనిపోయిన నేనాని" పేరయే వుంటుంది" అని జవాబిచ్చాను.

విజాన వే తలు నన్ను పూర్తిగా మరిచే పోయేవాడేగాని జూరిచ్, బోర్నోలోని మత విజానశాస్త్ర పరిషత్తుల ధర్మమా అంటూ అటువంటి దేమీ జరగలేదు.

తత్త్వశాస్త్రంలో, ప్రపంచ మతాలలో ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వ సమస్యను గురించి ఉప్పాలాలో ఉపన్యసిద్ధామని నిశ్చయించుకున్నాను. దీనిమీద పసిప్రారంభించాను. కాని నేను అఫ్రికాలో నడిచివచ్చిన వ్రాతప్రతి ఇంకా రాలేదు. అందుకని తిరిగి న్రాయచలననచ్చింది. మొదట్లో ఇది కొంత బాధాకరమనిపించింది గాని తిరిగి వ్రాయడం నష్టకరం కాదని తరవాత తరవాత గ్రహించాను. సరే ఏంచేస్తాం? 1920 కేసంగిలో నేను ఉప్పాలానుంచి తిరిగివచ్చిన తరవాత ఆ వ్రాత ప్రతి అఫ్రికానుంచి నాకు చేరింది.

అయితే సంస్కృతాలనుంచీ నాలో రాజుకున్న భావాలు మొదటిసారిగా ఉప్పాలాలో ప్రతిద్వంద్వించడం విన్నాను. అట్లనే ఉపన్యాసంలో జీవితంమీద ద్రోహభక్తులనే దానిలోని ప్రభువైన భావాలను పెంచించిమాట్లాడడంతోనే నా హృదయం కలకలపోయి పూకులు పెగలలే...

1919 కేసంగిలో తిరిగి కన్వేషించిన కేయించుపోకలని వచ్చింది. స్వీడనుకు అనుసరించి, కుంగిపోయి జబ్బుతో వచ్చాను. ఉప్పాలాలోని శ్రద్ధమయినగాలి, అచ్చి బిష్కత్తుగారి ఇంట్లో దయాపూరిత వాణిజ్యరణం నా ఆరోగ్యం కోలుకోడానికి కారణమయినాయి.

యుద్ధకాలంలో ఆసుపత్రి నడపడానికిగాను పారిస్ మత ప్రచారక సమితివద్ద, పారిస్లోని నా పరిచయస్తులవద్ద అప్పు

చేశాను. ఆ అప్పు తీర్చవలసినభారం నామీద ఉంది. ఒకమాటు పికారు చేస్తుండగా ఈ అప్పు విషయమయి నా ఆందోళన గ్రహించి, యుద్ధంమూలన స్వీడన్‌కి ఆరికంగా బాభించింది కాబట్టి ఆర్గన్ ప్రదర్శనాలు, ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ దేశమంతా తిరిగితే డబ్బు సంపాదించవచ్చు సని ఆర్పిబిషప్పు సలహా ఇవ్వడమేగాకుండా ఆ దేశంలోని సగరపెద్దలకు పరిచయ లేఖలుకూడా ఇచ్చారు. మత విజ్ఞానశాస్త్ర విద్యార్థి ఎరియన్ సోడల్స్ట్రాం నాతో సూడా తిరగడానికి అంగీకరించాడు. వేదిక మీద చర్చిలో నా సక్కననిల్చాని అడవి ఆసుపత్రిమీది నా ఉపన్యాసాలు వాక్యం తరవాత వాక్యం తరుమూచేస్తుంటే అది తరుమూఅని ఎవరూ అనుకోలేదు. స్వంతవాక్యాలుగానే భావించారు. దుబాసీద్వారా ఉపన్యాసకళలో ప్రావీణ్యం సంపాదించడం ఎంతమంచిదయిందీ ! ఉపన్యాసకళలో ముఖ్యమయిందేమిటంటే, చిన్నచిన్న వాక్యాలలో స్పష్టంగా చెప్పదలచిందిచెప్పడం, ముందుగానే దుబాసీతోకలిసి అతిజాగ్రత్తగా ప్రసంగపాఠం పరిశీలించడం, ఆశించినరూపంలో దుబాసీ ఉపన్యసించడం. ఈ సన్నాహంలో దుబాసీ వాక్యాల అర్థం తెలుసుకోవడానికి కష్టపడనక్కరలేదు. బంతి ఆటలో బంతిని అందుకుని ఇంకొకరికి అందించినట్టే శ్రోతలకు నా ఉపన్యాస వాక్యాలు అందిస్తాడు ఈ విధానం అవలంబిస్తే దుబాసీద్వారా శాస్త్రాలకు సంబంధించిన ఉపన్యాసాలుకూడా ఇవ్వవచ్చు. బాగా నేర్వని భాషలో ఉపన్యాసాలకు పూనుకుని తనుబాధ పడుతూ శ్రోతలను బాధపెట్టడంకంటే ఇది ఎంతో ఉత్తమ పదతి.

పెద్దవి కాకపోయినా చక్కగా ప్రతిధ్వనించే స్వీడిష్ ఆర్గన్లు నాకెంతో సంతృప్తి కలిగించాయి. బాచ్ సంగీతం వాయించే విధానానికి ఇవి ఎంతో అనుగుణ్యంగా ఉన్నాయి.

కొద్దివారాలలోనే తొందరఅప్పులు తీర్చివేయడానికి వీలయినంత డబ్బు ప్రదర్శనాలవల్ల, ఉపన్యాసాలవల్ల సంపాదించాను.

జులైమధ్యలో స్వీడన్ నుంచి బయలుదేరేటప్పుడు తిరిగి లాంబెరెనీ వెళ్ళి వైద్యం చేయాలని సంకల్పించాను. ఇంతవరకు ఈ విషయం ఆలోచించినట్లేదు. తిరిగి అధ్యాపకవృత్తి చేపట్టాలనే ఊహాలో ఉన్నాను. నేను స్వీడన్ కు బయలుదేరేముందు వచ్చిన సూచనలనుబట్టి స్విడ్జర్ లాండులో నా ఆశ నెరవేరుతుందని భావించాను. 1920 లో జూరిచ్ లోని మతవిజ్ఞాన పరిషత్తు నాకు గౌరవ డివినిటీ పట్ట ప్రదానంచేసింది.

ఆఫ్రికా స్మృతులు

ఇంటికి చేరుకోగానే “ఆఫ్రికాలోని నా స్మృతులను” ‘ఆదిమారణ్యపుటంచున’ అనేపేరుతో గ్రంథం రచించడానికి పూనుకున్నాను. ఉప్పాలాలోని లిండ్ బ్లాక్ ప్రచురణాలయం ఇటువంటి గ్రంథం వ్రాయమని నన్ను కోరింది. కాని ఇన్ని వేల పదాలలో గ్రంథం ముగించాలని మరణపెట్టుడంవల్ల ఈ పని ఏమంత తేలికయిందికాదు. నాత పూర్వచేసిచూస్తే కొన్ని వేలపదాలు తీసివేయవలసివచ్చింది. అయితే ఏదీతీసేయాలనేది పూర్తిగ్రంథం రచించడంకంటే ఎక్కువ తొప్పలు పెట్టింది. చివరికి కలపనర్తకంమీద అభ్యాసం అంతా తీసి పారవేయవలసిందే కాని నా కోరికమీద ప్రచురణకర్త ఆ అభ్యాసంతో సహా ప్రచురించడానికి అంగీకరించాడు.

ఇన్ని వేల పదాలకంటే ఎక్కువ ఉపయోగపని హద్దు పెట్టుడం ప్రసక్తానికెంతో ఉపయోగపడుతుంది. నా గరికనా తత్త్వం స్మరించడంలోకూడా నేను నా భావాలను స్పష్టీకరించవలసి వచ్చింది.

ఈ గ్రంథం 1921 లో స్విట్జర్లాండ్ లో ప్రచురించబడింది. అనువదించింది గ్రెటాలాగర్ ఫెల్ట్. ఆ సంవత్సరంలోనే ఇంగ్లీషు, జర్మన్ అనువాదాలు వెలువడ్డాయి. ఇంగ్లీషు లోకి నా స్నేహితుడు సి. టి. కాంపియన్ అనువదించారు.

తరవాత తరవాత డచ్చి, ఫ్రెంచి, జేనిమ్, సిన్నిమ్ భాషలలో కూడా వెలువడింది.

ఇందులోని బొమ్మలు రమణీయంగా ఉన్నాయి. రిచార్డ్ క్లాసెన్ 1914 లో బాంబేలోనికి కలవకొనడానికి వచ్చినపుడు ఆ చుట్టుపక్కలతీర్చిన భూమిని ద్విత్వాల సనుసరించి ఈ బొమ్మలు గీయబడ్డాయి. ఈ గ్రంథంలో నేను చెప్పిపూర్తికాలో నా కార్యకలాపాలపై గురించి ప్రస్తావన గలది. సలసనమగ్యల మీద నా అభిప్రాయాలను వ్యక్తపరచడానికి ఇందుమూలంగా నాకు అవకాశం దొక్కింది.

ఈ అధ్యాయంలో పాఠశాల పరిపాలనను చూడే హక్కు మన చెల్లువచ్చునుమా? వారిమీద పరిపాలన సాగించి అర్థికంగా ఆ భం పరిపాలనకు అనునంటి హక్కు మనకు లేదు. వారిని పూర్తిగానే అనుచేసి సుఖమును జీవనంగాడిపే స్థితికి తీసుకురావాలని జరిగా వాంఛిస్తే మాత్రం అటువంటి హక్కు ఉంది. వారంతటానూ జీవించే అనుకూలం నిబంధించే వారిపోలిక మనంపోకుండా ఉండడం మంచిది. కాని ప్రపంచ వాణిజ్యం అందరినీ అలముకుంది. దానిని ప్రతిఘటించే శక్తి మనకీలేదు వాళ్ళకీలేదు. తమ స్వాతంత్ర్యం నశించి పోయిందని వాళ్ళు భావిస్తున్నారు. ఈ వాణిజ్యం మూలంగా ఆర్థిక, సాంఘిక సంబంధాలు సడలిపోయాయి. వాణిజ్యం ద్వారా లభించిన ఆయుధాలు, అధికారం ఆధారం చేసుకుని నల్ల జాతులవారిని బానిసలుగా తయారుచేశారు. కొద్దిమంది భాగ్య వంతులుకావడానికి ఈ నల్లజాతిజనం ఎగుచుతీ వ్యాపారంలో పనిచేయవలసివచ్చింది. బానిసవ్యాపారపు రోజుల్లో

లాగానే ఈ జనమే వ్యాపారవస్తువులుగా తయారయారు. డబ్బుకి, తుపాకిమందుకి, బ్రాందీకి, పొగాకుకు అమ్ముడు పోతున్నారు. ప్రపంచ వాణిజ్యంవల్ల ఉత్పన్నమయిన ఈ పరిస్థితి దృష్ట్యా వాస్తవిక స్వాతంత్ర్యం అనే సమస్యే వీరికిలేదు. నల్లజాతికి చెందిన క్రూరపాలకులు దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడి ఉండడమే లేక పాశ్చాత్యరాజ్యాలవారిపాలనకింద ఉండడమా? ఇదే వారి సమస్య.

వలసరాజ్యాలను స్వాధీనపరుచుకుని పరిపాలించడానికి నియమించబడినవాడు నల్లజాతి పాలకులలాగా అన్యాయాలకు, హింసకు, క్రూరకృత్యాలకు పాల్పడ్డారని వచ్చిన అప్రతిష్టలో ఏమాత్రం అతియెక్కిలేదు. సేటికి నల్లవాళ్లను పెట్టుకున్న బాధలను పరిచిన సమాచారం అణచిపెట్టే అణగారడు. ఇప్పుడు వీరికి స్వాతంత్ర్యం ఇస్తామన్నంతమాత్రాన వెనక ముసుంచేసిన పాపాలు మాసిపోవు. మన చేతిలోని అధికారాన్ని వాళ్లకి ఉపయోగపడేట్లు సర్వనియోగంచేస్తే నైతికంగా మన పాలనను సమర్థించుకోవచ్చు. ఇంతవరకు వ్యాపించిన 'సామ్రాజ్యవాద తత్త్వం'లో నైతిక విలువలున్నాయని వాదించినప్పుడు ఈ సామ్రాజ్యతత్త్వం బానిసవ్యాపారాన్ని అంతమొందించింది. ఈ ఆదిమబాతులవారు ఎడమైగకుండా యుద్ధాలు చేసుకోవడం ఆపింది. ప్రపంచంలో చాలాభాగానికి శాంతిని ప్రసాదించింది. ప్రపంచవాణిజ్యంద్వారా వలసలలోని ప్రజలను దోచుకోవడానికి వీలులేని పరిస్థితులను కల్పించడానికి పాటుపడుతోంది, ఒకేవేజిల్లాలో ఇప్పుడు ప్రభుత్వాధికారులు వర్తకులను ప్రతిఘటించి కూలీలహక్కులు సంరక్షిస్తున్నారు. ఆ అధికారులనే

గనక అక్కడినుంచి పంపించివేస్తే ఆ కూలీలగతి ఏమికానున్నదో వర్ణించలేం.

ఈ ఆదిమజాతినారి దృష్టిలో స్వపరిపాలన అంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలంటే లైబరేరియాన్స్ గ్రో రివల్ల్యూ-వృత్తాంతం తెలుసుకోవాలి. అక్కడ గృహబానిసత్వం, అంతకంటే ఆధ్యాత్మికమైన కార్మికులను ఇతర బేజాలకు పంపించడం, నేటికీ సాగుతూనే ఉంది. అయితే ఈ రెండు వస్తులు 1930 అక్టోబరు 1 న అదయినా కాగిలించిపోవ సామర్థ్యం బడ్డాయి.

వలస ప్రత్యక్ష ప్రయోజనాలు, నాగరికతా ప్రయోజనాలు సంఘస్థైర్యం మనలేవు. ప్రపంచ వాణిజ్యానికి సాధ్యమయినంత దూరంగా ఉంటూ, తెలివిగల ప్రభుత్వాలన కింద న్యాయం చేర్చుకుని ఈ ఆదిమజాతినారు స్థిరనిగ్రామ నిర్వహణలో ఉత్తమం. అయితే ప్రపంచానికి అభివృద్ధి అమ్మకం సంపాదించే ఉత్సాహంనుంచి విరమించుకోవడానికి మేం ఇష్టపడం. ప్రపంచ న్యాయావస్థలకూడా వీరివద్ద ముడిసరుకులనుకూడా చాటిబహుమి వస్తువులను దిగుమతి చేయకమనగ. నిజమయిన నాగరికతగా వర్ణించదగిన వలస విధానం పూర్తిగా అనులుపరచడం ఇంకా మూలంగా ఆసాధ్యమవుతోంది. న్యాయం, చేతిపట్టుబడ్డాగా కావలసిన వస్తువులను తమంతా ముత్యం చేసుకోవడంలోనే నిజమయిన సౌభాగ్యం ఉంది. ఇలా చేయడానికి బదులు ప్రపంచ వాణిజ్యానికి కావలసిన ముడిసరుకులు అమ్మటమే వీరు పరమావధిగా పెట్టుకున్నారు. దీనివల్ల కాగాధనం లభిస్తుంది. కాని ఆధనంతో

పరాలకు పోగా మిగిలిన కార్మిక శక్తికంటె ఎక్కువ వాటికి కాపలసి వపుడు ఈ ప్రమాదం సంభవిస్తుంది. కార్మికులకు భోజన వసతులు ఎంత ఎక్కువగా ఇచ్చినా ఎక్కువగా ప్రాణనష్టం తలిగే అనుకూలాలు కూడా ఉన్నాయి. ఈరోజు రైల్వే నిర్మాణం మూలంగా ఆయా బిల్లులు నాశనం కావచ్చు. రైలు మార్గాలు పోసేముందు బాగా ఆలోచించి మరి నిర్ణయాలు చేయాలి. ప్రజాపితా బాబులు నాగా అచరమును సమీప సులభసాధ్య మయినది చేర్చుకున్నాడు. కాని బాటిని నెమ్మది నెమ్మదిగా పోగొందాడు. అచరమునే ఆపగేయాలి పూడా. అలా చేస్తే అనేకమంది ప్రాణాలు రక్షించవచ్చు.

అభివృద్ధి పుష్కల మూలములలో ఉన్న పల్లెలను జంక్షన్లలోకి తెచ్చి మార్గం ద్వారా తీసుకువచ్చి నెలకొల్పవలసి వస్తుంది. అయితే ఇంజనీరింగు రేకపోషణన్న ఈ పని చేయ కూడదు. అప్పుడేమనా ఈ పల్లెలన్నీ మానవహక్కులను హరించే యత్నం మాత్రం పనికిరాదు. కీర్తికాంక్షతో ప్రభుత్వాధి కారులు యుక్తమయిన తలచి ప్రవేశపెట్టిన నిర్బంధ పర్యలు ఈ వలసలలో ఎంత అసంతృప్తిని రేకెత్తించాయో తెలుసా?

వెట్టిచాకిరీ సమర్థనీయమా కాదా అని నేడంతో చర్చింప బడుతోంది. దీని విషయమై నా అభిప్రాయం ఇది : కొద్ది కాలమయినా చెప్పుకాలమయినా, స్వంత పనులకు ఎవరూ వెట్టిచేయించుకోరాదు. పన్నుకుబడులు వెట్టిచాకిరీ చేస్తామన్నా చేయించుకోరాదు. ప్రజాపితా కార్యాలకు మాత్రం అదై నా పభుత్వాధికారుల పర్యవేక్షణకింద వెట్టిచాకిరీ చేయించవచ్చు.

నానాటికి పన్నులు పెంచడం ద్వారా నల్లవాళ్ళకే పెట్టిచాకిరి అలవాటుచేద్దామని భావించరాదు. పన్నులు కట్టేందుకు డబ్బుకోసం పనిచేస్తారు. కాని ఈ రహస్యపెట్టి బహిరంగపెట్టిలాగానే సోమారిపోతులను పనివంతులను చేయలేదు. అన్యాయం నైతిక శలితాలను ఇవ్వలేదు.

ప్రపంచంలోని ప్రతి వలసరాజ్యంలోనూ పన్నులభారం అమితంగా ఉంది. ప్రజలు పన్నులు ఇచ్చుకోలేకపోతున్నారు. అనాలోచితంగా ఈ వలసలకు బోలెడు సొమ్ము పెట్టుబడి పెడుతున్నారు. వాటి నడ్డిచయినా ఇచ్చుకోలేని స్థితిలో అవుతున్నాయి.

నల్లవాళ్ళ చదువు సంధ్యల సమస్య అధిక సాంఘిక సమస్యలతో ముడిపడి ఉంది. తక్కినవాటిలాగా ఈ సమస్యకీ షట్టంగా తయారయింది.

వ్యవసాయం, చేతివృత్తులు నాగరికతకు వున్నాడులు. ఈ వున్నాడులు ఉన్నచోట్లానే వ్యాపారమేధాన్యులు నివారించేవర్గం ఏర్పడడానికి పరిస్థితులు చక్కబడతాయి. కాని వలసలలోని నల్లవాళ్ళతో వ్యవహరించేటప్పుడు వ్యవసాయం చేతివృత్తులతోకాక చదువు సంధ్యలతో నాగరికత ప్రారంభ మవుతుందని భావిస్తున్నాము. ఈ వలసలలో నివాసశాలలు మనపాఠశాలలకు సకల్కు. పేటిలో తయారయిన 'విద్యావంతులు' కాయకష్టం తమ గౌరవానికి భంగకరమని భావించి వాణిజ్య మేధావృత్తులలో ఏదో ఒకటి అవలంబించాలని చూస్తారు. వ్యాపార సంస్థలలోగానీ ప్రభుత్వకచేతలలోగానీ తగిన ఉద్యోగాలు లభించని వారు గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూర్చుంటారు. లేకపోతే జూదానికి దిగుతారు. వలసరాజ్యాలలోని విద్యావంతులు వ్యవసాయం,

చేతివృత్తులు అభివృద్ధిపర్చుకోగా అసలు వాటిని చేపట్టడమే లేదు. కిందితరగతి మనుష్యులుగా మారినప్పుడు ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా విషమపరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. వ్యవసాయానికి చేతివృత్తులకూ విముఖులుకాకుండా సుముఖులయేటట్లు విద్య గరవడమే సరియైన వలసతత్వం. వలసలలోని పాతశాలలలో విజ్ఞానంకోసా చేతివృత్తులన్నీ నేర్పాలి. ఇటుకలు కాల్చడం, ఇటు కట్టడం, మానులు చెక్కలుగా కోయడం, సుత్తీ ఉలీ పట్టడం వాళ్ల నాగరికతకు విద్యకంటే ఎక్కువ అవసరం.

అన్నిటికంటే ప్రధానమయినది, ఈ ఆదిమజాతి నశించి పోకుండా నిర్బంధించడం. న్యాయపరంగా లభించే మద్యం (Alcohol). మనం అచ్చపెట్టిన రోగాలు, అదివరకే అక్కడ ఉన్న రోగాలు ఈ జాతి ఉనికికి ప్రమాదంగాఉన్నాయి. అది వరకే అక్కడఉన్న రోగాలు మత్తురోగంలాగా వలసవిధానం ద్వారా లభించిన సంబంధాలమూలంగా వలసకుల వ్యాపించాయి. నేడు ఈ రోగం అడులాని జనాన్ని మ్రింగివేస్తోంది.

ద్రాక్ష సారా, బీరు నిషేధించకుండా బ్రాందీ, రమ్మ నిషేధించడంవల్ల మద్యం నిగుమలించేసినందువల్ల కలిగేహానిని అరికట్టలేము. వలసచేజాలాలో ద్రాక్షసారా, బీరు యూరపులో కంటే ఎక్కువ హానికరమయినవి. ఉష్ణ, అర్ధోష్ణమండలాలలో ఇవి చెడకుండా ఉండేందుకు కల్తీలేని మద్యం కలుపుతారు. బ్రాందీ, రమ్మ బడులు ఇటువంటిద్రాక్షరసం, బీరు వివరీతంగా వాడుతున్నారు. మద్యంవల్ల కలిగే ప్రమాదాన్ని అరికట్టాలంటే ఏ రకమయిన సారాకూడా దిగుమతి కాకుండా నిషేధించాలి.

దానిలోని ప్రాథమిక సత్యాన్ని ఆధారం చేసుకుని లాంబెరె
నీలో అటవీ ఆసుపత్రిని స్థాపించడానికి సాహసించాను. ఈ
సత్యం గుర్తింపబడింది. నలుదిక్కులా ఇప్పుడు వ్యాపిస్తోంది.

వలసదేశ ప్రజలకు మనంచేసే సహాయం సహాయం
కాదు. మనం ఆ దేశాలలో కాలుపెట్టినదగ్గరనుంచి వారికి తెచ్చి
పెట్టిన బాధలకిది పరిహారం. నేడు వలసదేశాలలో ఉన్న సమ
స్యలు రాజకీయ చర్యలద్వారా పరిష్కరించలేము. నూత్న
విధానం ప్రవేశపెట్టాలి. నల్లవాళ్ళతో నైతికభావ వాతా
వరణంలో కలసిమెలగాలి. అప్పుడే ఒకరినొకరు అరంచేసు
కోవడం సాధ్యమవుతుంది.

అటువంటి వాతావరణం సృష్టించడమంటే నిష్క్రమణ
ప్రపంచ రాజకీయాలు సలక్షణమార్గం పట్టేటటు చేయడమే.

గన్స్బాచ్, విదేశ యాత్రలు

1921 లో 'పాం సంజ్ఞ' ముందు ఆదివారమునాడు బార్సెలోనాలోని ఒర్పియోకటాలోలో బాచ్ రచించిన 'సెయింట్ మాత్యూపాపస్' ప్రదర్శనంలో ఆర్గన్ వాయిచాను. స్పెయిన్ లో ఇది ప్రదర్శించడం ఇదే మొదలు.

రచన, ఆర్గన్ - ఈ రెంటినీ జీవానాధారం చేసుకోనా లని నిశ్చయించుకుని స్ట్రాస్ బర్గ్ లోని నా రెండు ఉద్యోగా లకు రాజీనామా ఇచ్చాను. ప్రశాంతంగా కూర్చుని 'నాగరి కతా తత్త్వం' రచించాలనే ఉద్దేశంతో నేను, నా భార్య, కూతురు గన్స్బాచ్ కి మకాం మార్చాం. అన్నట్లు చెప్పడం మరిచాను. 1919 జనవరి 14న నాపుట్టింరోజు పండగనాడు నాకు కూతురు పుట్టింది. తరచు గ్రంథాలయంలోని గ్రంథాలు చూడ వలసివచ్చింది. అందువల్ల మధ్యమధ్య ఎక్కువకాలం స్ట్రాస్ బర్గ్ లో గడపాలి. అలాంటప్పుడు ఉండడానికి కీర్తిశేషుడు పాస్కర్ డీజ్ హార్టర్ భార్య నాకు మిద్దెమీదగది ఇచ్చింది.

ప్రయాణాలు తగలడంవల్ల నా రచనకు తరుచు ఆటంకం కలుగుతుండేది. నాగరికతా తత్త్వంమీదనో, ఆదిమ క్రైస్తవమత సమస్యలమీదనో ఉపన్యాసాలివ్వాలి నన్ను ఆహ్వానించేవారు. లాంబెరెనీలోని ఆనుపక్రతి నడవడానికి నిధి

పోగుచేయడానికి, మేము తిరిగి ఆఫ్రికావెళ్ళితే మా కుటుంబ
ఖర్చును సమకూర్చుకోవడానికీ ఉపన్యాసాలు ఇవ్వవలసివచ్చింది.

1921 ఆకురాలుకాలంలో స్విట్జర్లండులో ఉన్నాను.
అక్కడనుంచి ననంబరులో స్వీడన్ వెళ్ళాను. జనవరి ఆఖరున
మాన్స్టీలు కళాశాలలో డేల్స్మార్క ఉపన్యాసా లివ్వడానికి
ఆహ్వానం వెళ్ళాను. ఆ తరువాత నేను బర్మింగ్ హాంలోని
సెల్లా ఓక్ కళాశాలలో 'క్రైస్తవమతం-ప్రపంచమతాలు' అనే
విషయంపై ఉపన్యసించాను. అంజన్ లోని మతశాస్త్ర అధ్య
యన సంఘంలో పాలిన్ సమన్వయమీద ప్రసంగించాను. అంతే
కాదు, ఇంగ్లండులో ఆర్గన్ నాయుడ్య ప్రదర్శనా లనేకం
ఇచ్చాను.

1922 మార్చి నుభ్యలో ఇంకా కొన్ని ఆర్గన్ నాయుడ్య
ప్రదర్శనాలు, ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడానికి తిరిగి స్వీడన్ వెళ్ళాను.
ఆ తరువాత గట్టిగా పదిరోజులపాటు ఇంటిబద్ధిర ఉన్నానో
లేదో మళ్ళీ స్విట్జర్లండ్ వెళ్ళాను.

1923 వేసంగిలో నిరాటంకంగా 'నా గురికతా తత్వం'
రచించసాగాను.

ఆకురాలు కాలంలో తిరిగి స్విట్జర్లండు వెళ్ళాను. ఆ
తరువాత కోపెన్ హేజెన్ విశ్వవిద్యాలయ మత విజ్ఞానశాస్త్ర
పరిషత్తుఆహ్వానంమీదనీతిశాస్త్రంమీద ఉపన్యాసాలిచ్చాను.
వీటితోపాటే డెన్మార్కులో మరికొన్ని ఉపన్యాసాలు, ఆర్గన్
నాయుడ్య ప్రదర్శనాలు ఇచ్చాను.

ప్రొఫెసర్ ఆస్కార్ క్రాన్ ఆహ్వానంమీద ప్రేగ్ వెళ్ళి

అక్కడ నాగరికతా తత్వంమీద 1925 జనవరిలో ఉపన్యసించాను. క్రాస్ తో నాకు గాఢమైత్రి వర్పడింది.

ఈ కాలంలో నాకు కలిగిన అనుభవాలు ఎంతఅద్భుతమయినవి ! నేను మొదటిసారి అఫ్రికా వెళ్ళినపుడు మూడు త్యాగాలు చేయడానికి సిద్ధపడ్డాను. ఒకటి: ఆర్గన్ వాయింఛడం మానివేయడం, రెండు : నా కెంజో ప్రీతిపాత్రమయిన ఉపాధ్యాయ వృత్తి త్యజించడం, మూడు : జీవితకాలమంతా స్నేహితులమీద ఆధారపడుతూ ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోవడం.

ఈ మూడు త్యాగాలూ చేశాను. ఏకేవల్ల నే నెంత కష్టపడ్డానో నా ఆంతరంగిక మిశ్రం లకు చూత్రమే చెబును.

అబ్రహం కొడుకును బలియ్యడం నా సద్ధనవిషయం. ఏంజరిగింగో సరిగా అదే నా విషయం కాదు బలిగింత. అతనికిలాగానే నాకూ బలిహారంచేయడం ఎంతో ఉష్ణమంజులూనికి అనుగుణ్యంగా రాయామచేయించి బాప్ సమీప నాకు బహూకరించిన ఫిర్యానో, ఉష్ణమంజులూనితో నాను జయించిన నా ఆరోగ్యం ఆర్గన్ వాయింఛడం, రెండో నా స్నేహితుల బలిపక్షండా కాపాడాయి. ఆ అపసృహలో బంధువుల సర్వస్వాల సంవత్సరాలు గడిచిన కాలంలో శ్రీవిజయనగరపుట్టా బాప్ గీతాలు ప్రశాంతంగా నాయించానేమో, మరల రచనలలోని భావాలలోకులు గ్రహించగలిగాను. తిల్పంలో నిష్కాపమనయాను. యూరపు తిరిగివెళ్ళేసరికి పూర్వంకంటే ఎక్కువగా నను గౌరవించారు.

ప్రాక్ బర్క్ విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యాపకవృత్తి త్యజించానన్నమాటేగాని అనేక విషయాలమీద ఉపన్యసించే అవకాశాలు లభించాయి. ఈవిధంగా ఆ త్యాగచింతలేకుండా పోయింది.

ఆర్థికస్వాతంత్ర్యం కొంతకాలంపాటు కోల్పోయాను. జమీ కాని ఇప్పుడు రచనద్వారా, ఆర్గన్ వాయింఛడంద్వారా తిరిగి ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకోగలిగాను.

పై మూడు త్యాగాలనుంచి విముక్తుడనడంవల్ల కలిగిన అనుభవం యుద్ధానంతరం వచ్చివడిన కష్టనష్టాలను దాటేటట్లుచేసింది, ఇంకా కృషిచేయడానికి, త్యాగాలు చేయడానికి సన్నద్ధుడై చేసింది.

1923 వసంతకాలంలో 'నాగరికతా తత్త్వం' మొదటి సంపుటాలు పూర్తయినాయి. ఆ సంవత్సరమే ప్రచురింపబడ్డాయి. మొదటి సంపుటంపేరు 'నాగరికతావతనం, పునరుద్ధరణ.' రెండవదానిపేరు 'నాగరికత నీతి.' మొదటి సంపుటంలో నాగరికతకు ప్రపంచ దృక్పథానికిగల సంబంధం వర్ణించి చెప్పాను.

నాగరికత వతనమనడానికి కారణం పందొమ్మిదో శతాబ్దపు తత్త్వశాస్త్రమే. ఆఫ్ కల్ రాంగ్ కాలంనాటి నాగరికతాభావం నశించకుండా కాపాడేవిధానందీనికి అర్థంకాలేదు. 18 శతాబ్దంలో నీతిమీద, ప్రపంచ దృక్పథంమీద సమాలోచన కొంతవరకే జరిగింది. దానిని కొనసాగించడమే కర్తవ్యమన గుర్తించవలసింది. కాని అలాజరగలేదు. అందుకుబదులు ఈ శతాబ్దపు తత్త్వశాస్త్రం అప్రధాన విషయాలలో తలము

కలువేసింది. మానవుని ప్రపంచ దృక్పథాన్వేషణతో సంబంధం తెంచివేసుకుని కేవలం తాత్త్విక చరిత్రాశాస్త్రంగా మారిపోయింది. చరిత్ర, విజ్ఞానశాస్త్రాల సమ్మేళనమనంచి ప్రపంచ దృక్పథాన్ని సృష్టించుకుంది. నిరీవంగా తయారయి నాగరికత ఎడ సుముఖతను కాపాడలేకపోయింది.

నాగరికతపట్ల ప్రపంచదృక్పథం శక్తివిహీనంకాగానే దానికి భౌతికంగా ప్రమాదం ఏర్పడింది. యంత్రయుగం మూలంగా ఏర్పడ్డ పరిస్థితులవల్ల నాగరికత అసంభవమయింది. మానవునికి నాగరికతపట్ల ప్రపంచదృక్పథం లోపించినందున నాగరికతా నిరోధకశక్తులు ప్రతిఘటన లేకుండా విజృంభించి విషఫలితాల సాగించాయి. మానవునికి తీరికలేకుండాపోయింది. యధార్థ సంఘభావం నశించింది. ఆధ్యాత్మిక పారతంత్ర్యానికి, పైపై మెరుగులకు, చరిత్ర జీవితాల విలువల తప్పుడు అంచనాలకు, ఆ విలువలనుంచి జనించిన జాతీయతకు దాసుడయిపోయాడు. చివరికి మానవతా భావమే మానవునిలో లోపించింది.

యధార్థ నాగరికతాభావాలతోకూడిన ప్రపంచ దృక్పథాన్ని తిరిగి అలవర్చుకోవడానికి నూతన ఆలోచనా మార్గాలలో పయనించాలి. మన నైతిక విలువలమీద, ప్రపంచానికి మనకుగల ఆధ్యాత్మిక సంబంధంమీద ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తే అనాగరికతనుంచి నాగరికతకు చేరుకోగలము.

వ్యక్తులు, మానవజాతి నైతికంగా అభివృద్ధిచెంది సకల కార్యరంగాలలోను ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక పురోగిస్తున్న సాధించడమే నాగరికత.

‘నాగ కత-నీతి’ అనే గ్రంథంలో నైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వం సాధించడానికి పాశ్చాత్య మేధావివర్గం సాగించిన విఫలయత్న చరిత్రను చిత్రించాను. ప్రపంచమతాలలో వృద్ధి చెందిన నాగరికతపట్ల పపంచ దృక్పథంకోసరం కృషినికూడా వర్ణించేవాడినే కాని గ్రంథం పెరిగిపోతుండనే భయంతో మాను కున్నాను. అయినా ఆ విషయం ఇక్కడ కొద్దిగా ముచ్చటైనాను.

ఉద్దేశ పూర్వకంగానే తత్వశాస్త్రానికి సంబంధించిన పారిభాషిక పదాలు వదలివేస్తాను ప్రతిమానవుని మనసుకూ తట్టే అస్తిత్వ సమస్యమిది ప్రాథమిక ఆలోచనలకు రేకెత్తించ దలచి స్త్రీ పురుషులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

నీతికోసరం, ప్రగాఢ ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వంకోసరం జరిగేపోరాటంలో ఏం జరుగుతోంది ?

నీతిసహేతుకమయినదని నిరూపించడానికి, ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వంలోని అర్థం గ్రహించడానికి పూర్వమేధావివర్గం బ్రహ్మాండంగా కృషిచేసింది. కాని కఠినతరకం మూలంగా పరిత్యాగానికి లోనైపోయింది. ప్రపంచ కార్యకలాపాలలో పాల్గొన నిరాకరించే మేధావి ఆదర్శాన్ని స్వీకరించడంలో ఈ పరిత్యాగం వెల్లడవుతోంది.

మార్కస్ యూరీలస్, ఎపిక్టెటస్ మొదలయిన వారి వైరాగ్యం (Stoicism) సిద్ధాంతంలో నైతిక ప్రపంచ దృక్పథం తలయెత్తింది. భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక పరిస్థితులను బాగు పర్చడానికి ప్రపంచంలో ప్రతివ్యక్తి పాటుపడాలని శాసించింది. ఈ

ప్రపంచ దృక్పథం 'ఆఫ్ కలరాంగ్' యుగంలో సహేతుకమయినదిగా మానవ హృదయాలమీద రాజ్యంచేసిన ప్రపంచ దృక్పథానికి పూర్వరంగమే చరిత్ర. ప్రప్రథమంగా ప్రత్యక్షమవడంవల్ల ఇది తన స్థానాన్ని ప్రతిష్ఠించుకోలేక పోయింది. సంస్కరణశక్తిని వ్యక్తం చేయలేకపోయింది. వైరాగ్య చక్రవర్తులు దీనిని ఆరాధించారు. దాని ప్రభావంతో పూర్వ ప్రపంచం పతనంచెందకుండా నిరోధించాలని యత్నించారు కూడా. కాని సామూహిక ప్రజానీకంమీద మాత్రం ఈ ప్రపంచ దృక్పథ ప్రభావం పడలేదు.

వైరాగ్య సిద్ధాంతం, 18 వ శతాబ్దపు సహేతువాదం నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వాన్ని సాధించగలిగాయి. ప్రపంచాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్టుగా అంగీకరించికాదు. ప్రపంచ సంఘటనలను సహేతుకమయిన, నైతికమయిన ప్రపంచ సంకల్పంగా భావించడంవల్లనే సాధించగలిగాయి.

మానవుని ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వ నైతికసంకల్పం ప్రపంచ సంఘటనలలో విజృంభించిన శక్తి తనను తాను వ్యాఖ్యాంతుకుంటుంది. జీవితదృక్పథం ప్రపంచ దృక్పథరూపం గ్రహించింది. కాని అదేంపేస్తోందో విస్పష్టం కావడంలేదు పైగా ప్రపంచస్వభావ విజ్ఞానఫలితమే తానని విశ్వసిస్తోంది.

తత్త్వశాస్త్రం ఎక్కడ నైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వ భావాన్ని చేరుకుంటే అక్కడ ఇదే జరుగుతుంది. ప్రపంచ చరిత్ర గమనవ్యాఖ్యానంనుంచి ఈ సూత్రాన్ని రాబట్టుకుంటే

110. ఈ వ్యాఖ్యానం ప్రపంచచరిత్ర గమనానికి అర్థంపడదనీ, నైతికవిలువపడదనీ విస్పష్టం చేయచూస్తుంది. అంతేకాకుండా ఈ వ్యాఖ్యానం ఈ ప్రపంచ ప్రయోజనసేవలో నైతిక కార్య కలాపంద్వారా ప్రవేశించేటట్లు చేస్తుంది.

కాన్ఫ్యూషియన్, జరాక్షాస్ట్రాల్ నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వం ఇలా ఊహించబడిన ప్రపంచాన్ని విశదీకరించడానికి వెనకటివాటినే ఆధారం చేసుకుంటుంది.

18 వ శతాబ్దపు నైతికయుక్తివాదంలో ప్రపంచాన్ని ఇలా వ్యాఖ్యానించడానికి కాంట్, ఫిచ్, హీజెల్ మొదలయిన ఊహామాత్ర తత్వశాస్త్రజ్ఞులు పూనుకోలేదు. వీరు సంక్లిష్టమయిన మేధాక్రియలద్వారా దీనిని విశదీకరించారు. నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వ దృక్పథం, విజ్ఞాన సిద్ధాంత సమస్యను సరిగా పరిష్కరించడంద్వారాగాని, స్థలకాలాలలో సంఘటనా ప్రపంచంగా జీవి పృథ్విచే వివిధానం సహేతుకంగా గ్రహించడంద్వారాగాని, లభిస్తుందనే సూత్రంతో ఇవి అంత మవుతాయి.

ఈ మహాసిద్ధాంతాలు ఉపయోగించే కృత్రిమ ఆలోచనా విధానంలో 19 వ శతాబ్దపు తొలిరోజుల్లోని విద్యావంతులు ఈ నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వ ప్రపంచ దృక్పథాన్ని కలిగిఉన్నామని విశ్వసించారు. కాని వారి సంక్షోభం ఆట్టేకాలం నిలవలేదు. 19 వ శతాబ్దం మధ్యలో యాధార్థ, శాస్త్రీయ ఆలోచనా విధానపు ఒత్తిడికి ఈ గాలిమేడలు కూలిపోయాయి. పూర్తిగా భ్రమలు తొలగిపోయాయి. నిర్భం

ధంతోగాని ఉపాయంతోగా? ప్రపంచాన్ని నిశచీకరించే యత్నం చింతన మానుకుంటుంది. వాస్తవికతతో రాజీవడి, నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వంతో మేళవించని కార్యకలాపాలు, దానినుంచి కారణాలను స్వీకరించడానికి సిద్ధమవుతుంది. కాని వాస్తవికత దీనిని తిరస్కరిస్తుంది. మానవజాతి విషయంలో నైతిక కార్యకలాపానికి నిర్విఘాతం ఇచ్చే వ్యాఖ్యానాన్ని ప్రపంచం సహించలేదు.

చింతన ఇవ్విచిక్కులతో కూడిన ఈ వ్యతిరేక ఫలితాలను ఆంగీకరించదు. నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వ దృక్పథ ప్రభావం దానితో సంబంధించిన నాగరికత ఆదర్శాల ప్రభావం ప్రపంచంలో లేదనే యధార్థంలోనే ఈ వ్యతిరేక ఫలితాలు గోచరిస్తాయి.

ప్రపంచాన్ని ఇతర విధానాలద్వారా వ్యాఖ్యానించి నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వాన్ని పొందడానికి చేసే యత్నం ఫలించే ఆశకావరావడంలేదు.

ప్రపంచాన్ని యధాతథంగా తీసుకుంటేనే జీవితంయెడ శ్రద్ధాభక్తుల ప్రపంచ దృక్పథం లభ్యమవుతుంది ఇక ప్రపంచ నుంచే సుఖదుఃఖాలు రెంటితోనూ కూడింది. ఔన్నత్యంలో సేవత్వం, అర్థంలో అర్థరాహిత్యం కలది. కాని చాలామందికి ఈ ప్రపంచం అరంకాని సమస్యగానే ఉంది ప్రపంచసంఘటనా క్రమంలోనే అర్థం గ్రహించగలమనే ఆశవదులుకున్నా జీవిత సమస్య ముందు వణికి పోవలసిన అవసరం కనిపించదు. విశ్వవిజ్ఞానంతో సంబంధంలేని ప్రపంచంలో, 'జీవితంయెడ శ్రద్ధా

భక్తులు' ఆధ్యాత్మిక సంబంధం కల్పిస్తాయి. పరిణ్యాగాంధ కారణమనచి నైతిక ప్రపంచ - జీవిత ఆస్తిత్వపు వెలుగులోకి అది మనలను తీసుకు వెళ్ళుతుంది.

ప్రపంచ పరిజ్ఞానమనచి జీవితదృక్పథాన్ని గ్రహించ వలసిన అనసరం ఇంకేమాత్రమూలేదు. జీవితంయెడ శ్రద్ధా భక్తులమీది సుముఖతలో జీవిత దృక్పథం ఉంది. ఈ జీవిత దృక్పథంలోనే మనం అన్వేషించే ప్రపంచదృక్పథం సంసిద్ధంగా ఉంది. ఆలోచనా పూర్వకంగా మనం మనకేసీ, మనచుట్టూ ఉన్న జీవకోటికేసీ చూచినపుడల్లా మనలో ఇది ఊరిగి సిద్ధ మవుతుంది.

ప్రపంచంలో మనకు సంబంధం విజ్ఞానంద్వారాగాక అనుభవంద్వారా కలుగుతుంది. లోతుగావెళ్ళిన చింతన నైతిక మర్మంగా త మూర పోతుంది. యుక్తి యుక్తమయినది యుక్తి విరుద్ధంగా మారుతుంది. చిరకంటా లాగబడిన హేతువాదమే జీవితంయెడ శ్రద్ధాభక్తుల నైతికమర్మం.

నేను 'నాగరికత - నీతి' అనే గ్రంథం అచ్చుప్రాపులు దిద్దుతూనే ఆస్తికాకు ఊరిగీశెల్ల డానికి సామాను సమ్యకున్నాను.

1923 ఆకురాలుకాలంలో కొంతకాలంపాటు అచ్చు వేయడం సాగలేదు. ఈ గ్రంథాన్ని అచ్చువేస్తున్న ముద్రా శాలను నోట్లు అచ్చువేయడానికి బల్లెరియాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది.

అల్సాసే, స్విడ్జర్లండు, స్వీడన్, డెన్మార్కు-, ఇంగ్లండు జెకోస్లావేకియా దేశాలలోని ప్రాంతాన్ని మతస్తులు నాడవ న్యాయాలు విన్నారు. వారి మతస్తులు కరిగి ఆఫ్రికాలోని నా కార్యకలాపాలకు ధనసహాయం చేశారు. యూరపులో ఉన్న నా స్నేహితులు కూడా ఎక్కువగా లోబ్బడారు.

ఆఫ్రికాకు బయలుదేరేముందు, బర్మింగ్హాంలోని సెల్లా ఒకకళాశాలలో 'క్రైస్తవమతం - ప్రపంచమతాలు' అనేవిషయంమీద ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు అచ్చుకు సిద్ధపర్చాను. ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వానికి, ప్రపంచ - జీవిత నిరాకరణకు నీతికి ఈ మతాలలో ఇచ్చిన ప్రాధాన్యతనుబట్టి తాత్విక ధృక్పథంలో ఈ మతాల స్వభావాన్ని నిర్వచించడానికి ఈ ఉపన్యాసాలలో యత్నించాను. ఈ ఉపన్యాసాలను యథా తథంగా ప్రకటించ వలసినందున ఈ మతాలపరిశీలనను కొద్దిలో ముగించాను.

సామాను సర్దుకుంటూనే బాల్య, యువన స్మృతులను వ్రాయడానికి కారకుడు డా॥ ఒ.ఫిస్టర్. ఈయన ప్రఖ్యాతమనోవిజ్ఞాన పరిశీలకుడు. జూరిచ్‌నివాసి. 1923 వేసవి ప్రారంభంలో స్విడ్జర్లండులో ప్రయాణంచేస్తూ జూరిచ్‌లో రెండు గంటలు ఆగవలసిపచ్చింది. అప్పుడు వీరిని చూడడానికి-వెళ్ళాను పీరు నా దాహంతీర్చి విశ్రాంతి తీసుకునే అవకాశం కల్పించారు. యువజన పత్రికలో ప్రచురించేందుకు నా బాల్యంలోని కొన్ని సంఘటలను చెప్పమనికొరారు. ఆ రెండుగంటలలో వారు

సంక్షిప్త లేఖన రూపంలో వ్రాసుకున్నది నాకు పంపారు. దానిని ప్రచురించవద్దనీ, దానిని నేనే పూర్తి చేస్తాననీ వారికి తెలియజేశాను. ఆ తరువాత ఆఫీసుకాకు బయలుదేరేముందు అదివారం మధ్యాహ్నం వాన మంచుకురుస్తున్న సమయంలో కూర్చుని ఇంతవరకు నేను చెప్పినదానికి ఉపసంహార వాక్యాలుగా వెనుకచూపుతో నా యవ్వన కాలాన్ని తలుచుకున్నప్పుడు నన్ను కదిలించివేసిన భావాలను అక్షరరూపంలో వ్రాసిఉంచాను.

రెండో సారి ఆఫీస్ లో

1924 ఫిబ్రవరి 14 న నేను స్ట్రాస్ బర్గ్ నుంచి బయలుదేరాను. నా భార్య ఆరోగ్యం బాగుండనందున ఈసారి ఆమె నాతో బయలుదేరలేదు. ఇంతవరకు ఆమె నాకోసం ఎంజీ త్యాగంచేసింది. ఈ పరిస్థితిలో కూడా నేను లాంబెర్గ్ నెళ్ళడానికి అంగీకరించింది. ఆమెకు నేను సదా కృతజ్ఞుణి. నాతో కూడా నోయెల్ గియెస్పీ అనే రసాయనిక శాస్త్ర విద్యార్థి బయలుదేరాడు. ఈయన ఆక్సుఫర్డులో చదివాడు. అన్నీ నెలల పాటు ఈతని సహాయం పొందమని ఈయన తల్లి నాకు అప్పగించింది.

మేము బోర్డోలో నా వ ఆకాశం. అక్కడి సుంకశాఖాధికారి ప్రయాణీకుల సామాను పైపైన తనిఖీచేసిపోనిచ్చేవాడు. నామీద అనుమానం కలిగింది. నాతోకూడా జవాబు ఇవ్వవలసిన ఉత్తరాలు నాలుగు సంచలలో తీసుకు వెళ్ళున్నాను. ఈ ప్రయాణంలో వాటికి జవాబులు వ్రాద్దామనుకున్నాను. ఇన్ని ఉత్తరాలుకూడా తీసుకు వెళ్ళే ప్రయాణీకు డెవరూ ఇంత వరకు ఆ అధికారికి తటస్థపడలేదు. అంతేకాకుండా ఆరోజుల్లో ప్రాచీన డబ్బు ఇంకో దేశానికి తీసుకు వెళ్ళడం కష్టంగా నిశ్చయించబడింది. ప్రయాణీకులుకూడా అయిదు ప్రాంతాలు కంటే ఎక్కువ డీసుకు వెళ్ళడానికి వీలేదు. నా ఉత్తరంలో డబ్బు

దాచానేమోనని అతనికి అనుమానంవచ్చింది ఒకొక్కడైతరం తీసి పరీక్షగాచూస్తూ గంటన్నరగడిపాడు. రెండోసంచి అడుగు దాకాచూచి తలాడించి ప్రయోజనంలేదని వదిలేశాడు

మే మెక్కినది డచ్చిచరుకు నావ. పేరు ఆరిస్టీ. పశ్చిమ తీరంమీది ప్రదేశాలను బాగా తెలుసుకోవడానికి ఇప్పుడు అవకాశం చిక్కింది. ఏప్రిల్ 19 న సూర్యోదయం అయేసరికి మేము లాంబెరెనీ చేరుకున్నాం.

ఇనవరేకు ల పాక, సగంపడిపోయిన గుడిసె ఇవీ నా ఆసుపత్రి అంతటికీ మిగిలాయి. ఏడు సంవత్సరాలు నే నిక్కడ లేనేమో తక్కిన భవనాలన్నీ జీర్ణించి కూలిపోయాయి. ఆసు పత్రినుంచి కొండమీది నా బంగళాకు వెళ్లేదారి గడ్డితో పూర్తిగా కప్పిపోయి కనిపించడమేలేదు. బంగళా పైకప్పు చెడిపోయి కారుతోంది. దీనికి, ఇంకా కూలిపోకుండా ఉన్న రెండు ఆసుపత్రి భవనాలకు అవసరమయిన శుభ్రమృతాలు చేయించడం మొదటిపనిగా పెట్టుకున్నాను. పడిపోయిన ఇళ్ళను తిరిగి కట్టించడానికి పూనుకున్నాను ఈ పని కొన్ని నెలలు పట్టింది సాయంకాలమయేసరికి అలిసిపోయేవాడిని. 1911 లో నేను 'సెయింట్ పాల్ మర్మత్త్వం' అనే గ్రంథం- ప్రారంభం చాను. దానిని ఇప్పుడు పూర్తిచేదామంటే ఈ అలసట ఒకటి వచ్చివడింది.

ఉదయంపూట వైద్యం, మధ్యాహ్నంపూట భవన నిర్మాణం - ఇదీ ఈ నెలలలో నా జీవితం. వెనకటిలాగానే ఇప్పుడూ కలపవ్యాపారం జోరుగా సాగుతూండడంవల్ల కూలీలు కరువయినారు. ఆసుపత్రిలోని రోగులవెంటవచ్చినవారిసహాయం

నే నీ నిర్మాణంలో పుచ్చుకోవలసి వచ్చింది. వారయినా ఉసూరుమంటూ పనిచేసేవారు. లేకపోతే అవసరమయినరోజున వెళ్ళి ఎక్కడయినా దాక్కునేవారు.

ఈ కాలంలోనే ఒక కలపవర్తకుడు మాతోపాటు మధ్యాహ్న భోజనానికి నచ్చాడు. ఈయన పూర్తిగా అస్థికా మనిషిగా మారిపాయాడు. భోజనానంతరం నాతో మంచిగా మాట్లాడదలచి అన్నాడు : “డాక్టర్ ! మీరు హార్వోనియం అద్భుతంగా వాయిస్తారని నాకు తెలుసు. గెధీ గీతం ఒక్కటి విందామని ఉంది కాని ఊపాను రాకముందే ఇంటికి చేరుకోవాలి.”

1924, 1925 సంవత్సరాలలో రోగుల సంఖ్య నానాటికి పెరిగిపోసాగింది. అందుకని ఇంకా ఇద్దరు వైద్యులను, ఇద్దరు నర్సులను యూరపునుంచి పిలిపించాను.

చివరికి ఎలాగయితేనేం 1925. ఆకురాలుకాలంలో అనువృత్తిని పునర్నిర్మించాను. ఇక సాయంకాలం ‘సెయింట్ పాల్ మర్మతర్వం’ రచన ప్రారంభించ వచ్చుగదా అని సంతోషించాను దేశమంతటా జనం కలప కొట్టడంలో నిమగ్నులయ్యి వ్యసాయం వదిలేశారు. ఇంకేముంది కరువువచ్చిపడింది. అంతే కాదు. ఈ సమయంలో గ్రహణి కూడా తీవ్రంగా వ్యాపించ సాగింది. ఈ కంటిమూలంగా నాకు, నా సహాయకులకు కొన్ని నెలలపాటు క్షణంకూడా తీరికలేకుండా పోయింది. అనువృత్తిజనానికి తిండికోసం అనేకసార్లు మా రెండు మోటారు పడవలలోన ప్రయాణించేసి ఏమీదొరకకపోతే చివరికి ధాన్యం సంపాదించుకువచ్చాము.

గ్రహిణి వ్యాప్తి చెందడంవల్ల ఆసుపత్రిని విశాలమయిన స్థలంలోకి మార్చవలసిన అవసరం కలిగింది. పూర్వం 50మంది రోగులు, వారి అనుచరులు ఆసుపత్రిలో ఉండేవారు. ఇప్పుడు ప్రతిరోజూ 150 మందికి బసచూపించవలసి వచ్చింది. ఇక్కడి మతప్రచారక సమితి తాలూకు స్థలానికి చుట్టూ కొండలు, గుంటలు, చిత్తడినేలా ఉన్నాయి. ఆసుపత్రిని ఎటూ విస్తరించడానికి ఏలులేదు.

అసలు ఆసుపత్రిని తిరిగి కట్టటపుడే నా కీ ఆలోచన వచ్చింది కాని ఇంతమందిరోగులు ఎప్పుడూ ఉండవచ్చురా అనుకున్నాను. ఈ గ్రహిణిమూలంగా ఇంకోబెడదవచ్చివడింది. ఈ అంటువ్యాధి సోకినవారిని వేరే ఉంచడానికి ప్రత్యేకంగా గదులులేవు. గ్రహిణి రోగులకు దూరంగా ఉంచడానికి ఏలులేక పోవడంవల్ల ఆసుపత్రిలోని వానందరికీ ఈ వ్యాధి వ్యాపించే లాగాఉంది.

పిచ్చివాళ్లని ఆసుపత్రిలో చేర్చుకునే విషయంలో ఇంకో చిక్కువచ్చింది. వాళ్ళకోసరం ప్రత్యేకించిన రెండు గదుల్లోనూ ఖాళీ ఉండేదికాదు. కొత్తవాళ్ళని చేర్చుకోకుండా తిరగగొట్టవలసి వచ్చేది.

ఇన్నీ దృష్టిలో పెట్టుకుని రెండుమైళ్ల దూరంలోఉన్న ఇంకోస్థలానికి ఆసుపత్రిని మార్చాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఈ స్థలం నదికి ఎగువునఉంది. ఆసుపత్రిని కావలసినంతగా విస్తరించుకోవచ్చు గుడిసెలకు అస్తమానమూ మరమ్మత్తులు చేయవలసి వస్తోంది. అందుకని ఆసుపత్రిని మార్చేసందర్భంలో వాటిబదులు ఇనవరేకుల పాకలువేయ సాహసింపాము. వరదం

నుంచి, వాగులనుంచి ఆసుపత్రిని కాపాడడానికి అజాతీయుగ (Prehistoric) మానవుడిగా తయారయ్యాను. ఆసుపత్రిని మంచెలమీది గ్రామంలాగా ఇనవరేకులతో నిర్మించాను.

ఆసుపత్రి పనిఅంతా ఇప్పుడునాతోపాటు పనిచేస్తున్నా. నేన్ మనన్, డా. బ్రెంజ్ అనేవారికి అప్పగించాను.

ఆసుపత్రి స్థలంలో పెరిగిన చెట్టుచేమా పడగొట్టే కూలీల మీద, ఆసుపత్రికట్టే కూలీలమీద సంవత్సరం నరగా నేనే అజమాయిషీ చేస్తున్నాను. ఈ కూలీలందరు రోగులకు అనుచరులు. స్వచ్ఛందంగా పనికి పూనుకున్నవారు. వీరు నామాట తప్పితే ఎవరిమాటా వినరు. చెట్లు కొట్టివేస్తున్న కూలీల జట్టు మీద అజమాయిషీ చేస్తుండగా ప్రేగ్ విశ్వవిద్యాలయ తత్వ శాస్త్ర పరిషత్తు నాకు గౌరవ డాక్టరు పట్టా ఇచ్చినట్టు వార్త విన్నాను.

చెట్లు చేమాకొట్టి ఆసుపత్రి స్థలాన్ని శుభ్రంచేసి వ్యవసాయానికి పనికివచ్చేట్లు చేశాను. అడవిని పంటపొలాలుగా మార్చాను ! నా కెంతో సంతోషమయింది.

ఆసుపత్రిచుట్టూ నందనవనం నిర్మించాలనే ఉద్దేశంతో సంవత్సరాల తరబడి కృషిచేశాను. పండలకొలదీ పండ్ల చెట్లు నాటాను. కొంతకాలం అయేసరికి సమృద్ధిగా పండ్లు భిస్తాయి. ఎవరికి కావలసినా వారు తీసుకోవచ్చు. ఇక్కడ దొంగతన మన్నమాటే ఉండదు. అప్పుడే మామిడిచెట్లు, బొప్పాసిచెట్లు విపరీతంగా కాస్తున్నాయి. ఆసుపత్రి ఆవసరాలకు మించి బొప్పాసిపండ్లు లభిస్తున్నాయి. ఇక మామిడిచెట్లు, అడవినిండా అవే. పాటిచుట్టూ ఉన్న ఇతర చెట్లను కొట్టివేయగానే తోటలుగా

వృక్షాయి. ఇలా సూర్యరశ్మి తగలకుండా ఆడ్డగిస్తున్న పెద్దపెద్దచెట్లను, మీదపాతున్న తీగను తొలగించగానే అవి కాపుపట్టాయి.

ఈ ఆడవులలో అనాదినుంచీ పండ్లవుతుాలులేవు. నది ఒడ్డువెంబడే పూర్వంఉన్న గ్రామాలనుంచి ఇవి అడవికి దిగుతుంటి అయ్యాయి. పక్షులు పక్కగ్రామాలనుంచి ఏరుకువచ్చి పార వేసిన గింజలు మొలిచి తక్కిన చెట్లు వ్యాపించాయి. పూర్వం ఈ ఆడవులలో తినడానికి తగిన ఫలాలు లభ్యమయ్యేవికావు. ఆహారపదార్థాలు అయిపోతే ప్రయాణీకులు మాడి చావవలసిందే. అాటి, మామిడి మొదలయిన ఫలవుతుాలను పాశ్చాత్యులు వచ్చిమిగిలినవిని తీసుకుపోయి, తదితర ఉష్ణమండల దేశాల నుంచి తెచ్చి ఇక్కడ నాటినసంగతి అందరికీ తెలిసిందే.

వేడిమి, చెమ్మమూలంగా ఇక్కడ పండ్లను నిలవ ఆరంజేయడంసాధ్యపడదు. చెట్టునుంచి కోయగానే కుళ్ళిపోవడం భిన్నం.

ఆసుపత్రి తోటలో అరటిచెట్లు ఎంతకాస్తున్నా రోగు అకు చాలడంలేదు. అందువల్ల చుట్టుపక్కల గ్రామాలనుంచి అరటిపండ్లుకొని తెప్పించసాగాను. అయితే నేను కూలిపెట్టి కాయించిన పండ్లకంటే నల్లవాళ్లు తెచ్చేపండ్లు ఎంతోచవుక. కాని నల్లవాళ్లు శాశ్వతంగా ఒకచోటఉండరు. దేశాలవెంబడి తిరుగుతుంటారు. అందుచేత వాళ్ళు పండ్ల చెట్లను పెంచరు.

అరటిపండ్లుకూడా నిలవఉండవు. చుట్టుపక్కల కాపుతగ్గి ఎక్కువగా దొరకకపోవచ్చు. అందుకని ధాన్యం ఎక్కువగా నిలవజేయ వలవచ్చింది.

నేను ఇక్కడికి చేరుకోగానే కొత్త ఆసుపత్రి పెరించడం మంచిదే అయింది. ఇందువల్ల మాకు కలిగిన అనుభవం ఇప్పుడు బాగా ఉపయోగించింది.

ఆసుపత్రిని తిరిగికట్టినంతకాలం మొసర్జాలీ అనే వడంగి ఒక్కడే పనిచేశాడు. అతను లేకపోతే పని సవ్యంగా సాగేది కాదు. ఆఖరు నెలల్లో స్విడ్జర్లందునుంచినప్పటికీ ఒక వడంగి కూడా మాకు సహాయం చేశాడు.

రెండు సంవత్సరాల అనంతరం తిరిగి యూరపు వెళ్ళుదామని తలపోసాను. కాని సాగలేదు. మూడున్నర సంవత్సరాలు ఉండిపోవలసి వచ్చింది. అదేపనిగా ఎండలో తిరగడంవల్ల సాయంత్రమయేసరికి అలసిపోయేవాడిని. బుద్ధిమందగించేది. కలంపట్టడం సాధ్యమయేది కాదు. ఎలాగో ఓపిక జేసుకుని పియానో వాయిస్తూండేవాడిని. 'పాల్ మర్మతత్వం' మూలపడింది. కాని ఈ మూడున్నర సంవత్సరాలలో సంగీతం మాత్రం బాగా అభివృద్ధి పరుచుకున్నాను.

ఆఫ్రికాలో ఈసారి కార్యకలాపాన్ని 'మిలెయిల్ జచ్-లాంబరెన్' అనే గ్రంథంలో వర్ణించాను. పనిమధ్య విరామం దొరకినపుడు నా స్నేహితులకు సహాయకులకు తెలిసేందుకని చూచాయగా ఈ గ్రంథం వ్రాసాను.

నేను లేనపుడు ఆసుపత్రి పోషణకు చేయవలసినపని ఎమ్మీ మార్షన్ సతికి, రెవరెండు హాన్స్ చాయెర్ డి. డికి, నా బావమరది రెవరెండు ఆల్ఫ్రెడ్ వాయట్ కి అప్పగించాను. ఏమీ, తదితరులు స్వచ్ఛందంగా సహాయం చేయకపోయిన

టయితే పని ఇంత ఎక్కువగా సాగిఉండేదికాదు.

కొన్ని కొత్తభవనాలు పూర్తిఅయ్యాయి. 1927 జనవరి 21న పాత ఆసుపత్రినుంచి కొత్తఆసుపత్రికి రోగులను మార్చడం జరిగింది. ఆరోజు ఆఖరిసారిగా ఉన్న త్రోరోగులను వెంటబెటుకుని వెళ్ళాను. కొత్త ఆసుపత్రిలో చెక్కానీల గదులలో వారు నివసిస్తారనే విషయం వారిసంరక్షకులు, వారికి సచ్చ చెప్పలేదు. పాతఆసుపత్రిగదులలో నేల చెమ్మగా ఉండేది.

ఆ సాయరకాలం నేను ఆసుపత్రిని సందర్శిస్తూంటే ప్రతి నెలకునుంచీ, ప్రతి రోజునెరనుంచి నన్ను చాలా జాగ్రత్త, డాక్టర్, చాలాజాగ్రత్త అంటూ అభినందన వరంపరలు వచ్చిపడ్డాయి. నేను ఆక్రికాలో కార్యక్రమం ప్రారంభించిన తరువాత మొదటిసారిగా వాగుగూడ మానవ నివాసయోగ్యమైన భవనంలో నివసించసాగాడు.

ఆసుపత్రిచుట్టూ చెట్లుచేమలను కొట్టివేసే కూలీల మీద అజమాయిషీ 1927 ఏప్రిల్లో అప్పజే వచ్చినది. ఇ. బి. రస్సెల్ సతికి అప్పగించాను చెప్పినట్లు చేసేటట్లు చేయగలకత్తి ఆమెకుంది. ఆమె అజమాయిషీకిందనే తోటలు వేసే కార్యక్రమంకూడా ప్రారంభమయింది. ఈ ఆదిమ నివాసులు పురుషుల మాటకంటే తెల్లజాతి స్త్రీలమాటనే తల జాలుస్తానని నాటినుంచీ అనుభవంమీద తెలుసుకున్నాను.

ఆ సంవత్సరం వేసవిమధ్యలో ఇంకా కొన్ని వార్డులు పూర్తి అయ్యాయి. అప్పటికి ఆసుపత్రిలో చాలామంది రోగులకు వారితో వచ్చినవారికి వసతిచూపించగలిగే పరిస్థితి ఏర్ప

డింది. ఇటీవలి నెలలో రోగులసంఖ్య 140, 160 వరకు ఉంది. గ్రహాణిరోగులను వేరుగా ఉంచే ఏర్పాటు కూడా చేశాము. లండన్ లోని గిల్డ్ హాస్ కాంగ్రెగేషన్ సభ్యుడు అంబ్రోజ్ టామెరాకు - క్రాగ్ చనిపోతే అతని జాప్ కార్థం ఏర్పర్చిన నిధులనుంచి ఇచ్చిన డబ్బుతో పిచ్చిరోగులకు భవనం కట్టించాము.

ఆసుపత్రి ఆంతరంగిక వ్యవహారాలు చూడడానికి అవసరమయిన ఏర్పాట్లన్నీ చేసి నా సహచరులకు ఆసుపత్రి అప్పగించి నేను ఇంటికి తిరిగి వెళ్దామని తలచాను. జూలై 21వ తేదీన నేను లాంబెరెస్ నుంచి బయలుదేరాను. 1924 వేషవి నుంచి మా ఆసుపత్రిలో పనిచేసిన ముఫ్తల్డోబ్ మన్ కన్య నాతోకూడా బయలుదేరింది. డా. లాబర్ బర్గ్ సోదరి ఎన్నూహ్ స్కెచ్ కన్య లాంబెరెస్ లోనే ఉండిపోయింది. త్వరగానే ఇంకా కొంతమంది నమ్మలు ఆసుపత్రిలో చేరారు.

యూరప్ లో రెండేళ్ళు-మూడవసారి ఆఫ్రికాలో

నేను యూరపులో నివసించిన రెండు సంవత్సరాలలో ఎక్కువకాలం ఉపన్యాసాలివ్వడానికి, నాద్యగోష్ఠులు జరపడానికి తిరగడంతో సరిపోయింది.

1927 ఆకురాలుకాలం, శీతాకాలం నేను స్విట్జర్, డ్యూక్సులలో గడిపాను. నసంతకాలం- వేసవిప్రారంభ కాలం, నేను హాలండు ఇంగ్లండులలో గడిపాను. మళ్ళీ ఆకురాలుకాలం, శీతాకాలం స్విడ్రండు, జర్మనీ, జెకోస్లావేకియాలో ఉన్నాను.

లాంబెరెనీ శీతోష్ణసితికి తట్రుకోలేకో, కుటుంబ పగిసి తులమూలంగానో ముందుగానే యూరపు తిరిగి వెళ్ళదలచిన డాక్టర్లు నర్సులకు బదులు ఇతరులనుపంపే పని ఎక్కువై నన్ను కలత పెట్టసాగింది. డా. మన్డెల్, డా. హెడిజర్, డా. స్కాల్డర్, డా. మాన్బెల్లను లాంబెరెనీ వెళ్ళడానికి ఒప్పించాను. వీరింతా స్విడ్రండువారే. డా. ఎలిక్సోల్కెన్ అను స్విడ్రండు డాక్టరు లాంబెరెనీ వెళ్ళతూ 1929 అక్టోబరులో బహుళా గుండె ఆగిపోవడంనల్ల గ్రాండ్ బాసమ్ నౌకాశ్రయంలో చనిపోవడం మా కెంతో విచారకరమయింది.

యూరపులో ఉండగా తీరుబడినమయాలలో నా 'వాల మర్మత త్వం' అనే గ్రంథం అచ్చుకు సిద్ధంచేయడంలో నిమగ్నుడనయినాను. వ్రాతప్రతిని మూడోసారిగా ఆఫ్రికాకు తీసుకువెళ్ళడం నా కిష్టంలేకపోయింది. తిరిగి ఆ గ్రంథం

విషయంలో నిసున్ను డను కాగలిగాను. అధ్యాయం తరవాత అధ్యాయం ముఖ్యముగా నచ్చింది.

“పాల్ మర్తత త్వం” ఆఖరు అధ్యాయం 1929 డిశంబరులో నానాలో బోర్డులో పెక్ అగ్రాలముధ్య; పీఠిక క్రిస్ మస్ పండుగమునాడు స్త్రీ మరుమీద వ్రాశాను. స్త్రీ మరుమీద నేను, నాభ్యు, ప్రయోగశాలలో పనిచేయడానికి నచ్చి నేరీ సెక్రటరీచేర్స్ లాంబెరెనీ చేరుకున్నాము.

లాంబెరెనీకి నేను రావడం ఇదిమూడినసారే. దుగద్భుష్ట వశాత్తు ఇంకా కొన్ని భవనాలు కట్టించనలసివచ్చింది. నేను లాంబెరెనీ చేరుకునేసరికి గ్రహిణివ్యాధి దారుణంగా వ్యాపించి అప్పుడే తగ్గింది. వార్డులు చాలడంలేదు. పిచ్చివాళ్ళ భవనంలో గ్రహిణివ్యాధిపీడితులను ఉంచనలసివచ్చింది. పిచ్చి వాళ్ళకోసం ఇంకొక భవనం కట్టాలి. ఈలోపున కలిగిన అనుభవాలనుబట్టి కొత్తగదులు పాతవాటికంటే బందోబస్తుగా తేలికగా బాగా గాలివచ్చేటట్టుగా కట్టాము. ఆ తరవాత తీవ్ర రోగులకు వేరే పెద్దవార్డు, ఆహారపదార్థాలు నిలవచేయడానికి దొంగలు చొరరాని ఒకవార్డు, అసుపత్రిలోని నల్లఆర్డరీలకు గదులు కట్టించాను. అసుపత్రిలో పనిచూసుకుంటూ నల్ల వడ్రంగి మోస్తెనీసాయంతో వన్నెరడు నెలలలో ఈ పని అంతా పూర్తిచేశాను. వర్షపునీరు నిలవచేయడానికి పెద్ద పెద్ద సిమెంటు రిజర్వాయర్లు, భోజనాలు వ్గై రాలకు భాగా గాలి వేచే ఇంకో సిమెంటు భవంతి కట్టించాము.

1930. ఈస్టరులో శీతోష్ణసితికి తట్టుకోలేక నాభార్య
మరదప్పవనశాస్త్రా యూరపుకు తిరిగివెళ్ళిపోవలసివచ్చింది.

వేసవిలో అల్పేటియానుంచి డా. మెగాండకు అనే
వైద్యుడు వచ్చి మా ఆసుపత్రిలో చేరాడు.

నందలకొలది కిలోమీటర్ల దూరంవరకు మా ఆసుపత్రి
పేరు పాకింది. శస్త్రచికిత్స చేయించుకోవడానికి వారాలకు
వారాలు వ్రయాణంచేసి జనం రాసాగారు. యూరపులోని
మిత్రోలదయవల్ల అన్నిహంగులూగల శస్త్రచికిత్సలయం
మాకు ఏర్పడింది. అంతేగాదు, వారి దయవల్ల ఉష్ణమండల
న్యాయుల కుపయోగించే ఖరీదయిన వాందులతోనూ అన్ని
మందులు మా ఆసుపత్రిలో ఉన్నాయి. ఆహారం కొనుక్కో
లేని బీదకోగులకు తగినంత ఆహారం ఉచితంగా ఇచ్చే స్తోమత
ఏర్పడింది. ఇప్పుడు లాంబెరెనీ ఆసుపత్రిలో పనిచేయడం చాలా
హాయిగాఉంది. అలసిపోయేవరకు పనిచేయనక్కరలేకుండా
ఇప్పుడు తగినంతమంది డాక్టర్లు, నర్సులు ఉన్నారు. ఇలా పని
చేయడం సాధ్యమనడానికి కారకులయిన ఆసుపత్రిఅభిమాను
లకు మే మంతో మణిపడిఉన్నాము.

పూర్వంలాగా ఆసుపత్రిలో శక్తికిమించిన పనిలేక
పోయినా ఇంకా పని ఒత్తిడిగానే ఉంది. అయినా సాయం
కాలంపూట స్వజనాత్మక కార్యకలాపం చేపట్టడానికి ఉత్సా
హం కలుగుతోంది. కాని తీరుబడినమయంలో చేసే ఈ పని
వా. రా. లకు వారాలు ఆగిపోతోంది. శస్త్రచికిత్స
రోగులనుగురించి, మామూలు రోగులనుగురించి నేను ఆందో
ళన చెందుతూండడంవల్ల వేరేపనిమీద ధ్యాసపోలేదు. అలాగే

ఈతడః క్రైస్తవములో నివసించినపుడు నా జీవితం కార్యకలాపాలను తెలిపే రచన మొదటగా సాగిద్దామనుకున్నానుగాని అదీ నెలలకు నెలలు తీసుకుంటోంది.

ఉ ప స ం హా రం

నాలో రెండుభాగాలు చెలరేగసాగాయి. ఒకటి : ఈ ప్రపంచం నిరూపమయింది. కష్టమయివుంది. రెండు : మానవజాతి ఆధ్యాత్మికంగా సతనమయినకాలంలో నేను పుట్టాను. జీవితంమొదటి ద్విదశలతో నైతిక ప్రపంచం, జీవిత అస్తిత్వభాగానికి దాడితీసే చింతనద్వారా ఈ రెండు భాగాలతో వ్యవహరించడానికి సంసిద్ధుడయినాను. ఈ సూత్రంలో గట్టిపూనుకుంటున్నాను. విశ్వావస్థానికంగా నాకు సోచరించాయి. చింతన ద్వారా మానవులను ఎక్కువ నీతిపరులుగను, విజ్ఞానవంతులు గను చేయాలనే లక్ష్యంతో ఈ ప్రపంచంలో నిలబడి పని చేస్తున్నాను.

చింతనను తీసుకుంటే ఈ రుగ్మభాగాన్ని నేను న్యూ రేకీస్తున్నాను. చింతన తనముందున్న లక్ష్యాన్ని ఎన్నడూ చేరకపోవడమే దాని వైఖరిని స్పష్టంచేస్తుంది. విజ్ఞానికి అనుగుణమయి, నైతికంగా సంతృప్తికరమయిన ప్రపంచ దృక్పథాన్ని విశ్వావస్థానికంగా స్థాపించుకున్నదని అనేకసార్లు నిశ్చయించింది కాని, అందులో విజయం లభించలేదనికూడా విజ్ఞానికూడా విజ్ఞానమయింది.

మన జీవితాలకు అర్థం, ప్రయోజనం ఇవ్వగలవిధంగా ప్రపంచానికీ మనకీగల సంబంధాన్ని గురించిన, ప్రపంచాన్ని గురించిన ప్రస్తుతకాలపు ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పగల శక్తి చింతనకు ఎన్నటికయినా కలుగుతుందా అనికూడా అనుమానం వేస్తుంది.

ఈ చింతన ఎడ ఉపేక్షాభావమేగాక అందులో విశ్వాసం కూడా లేకుండా పోయింది. మానకాలంలోని రాజకీయ, సాంఘిక మతసంస్థలు మానవుడు స్వంతంగా ఆలోచించుకుని ఒక నిశ్చయానికి రాకుండానూ, ఇతరులచే రూపొందించబడిన నిర్ణయాలు అతనివిగా చేసుకోవడానికి కృషి చేస్తున్నాయి. స్వంతంగా ఆలోచించుకుంటూ స్వతంత్రభావాలు పెంపొందించుకునే మానవులు ఈ సంస్థలకు అననుకూలురుగాను, విపరీతమయిన వారుగానూ తోస్తారు. వారు కోరినవిధంగా ఈ మానవులు వారి సంస్థలలో కలిసిపోతారనే నమ్మకం లేదు. నేటి సంస్థలు తాము ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆధ్యాత్మికభావాలలో, అట్టి భావాలుగల మానవులలో తమశక్తి ఇమిడిఉందని భావించడంలేదు. సాధ్యమయినంత ఎక్కువ ఐక్యత, ప్రత్యేకతకోసం తంటాలుపడుతున్నాయి.

చింతనకు తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చే శక్తి లేకపోతున్నందుకు విచారించడానికి బదులు యుగతత్వం సంతోషిస్తోంది. ఎట్లాఉన్నా ఇంతినిరకు చింతన సాధించిన విజయాలను సైతం గుర్తించడంలేదు. అంతేకాదు. ఇంతవరకు జరిగిన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి చింతనావిజయాలమూలంగానే జరిగిందని అంగీకరించడంలేదు. ఇంతవరకు సాధించలేకపోయినవాటిని భవిష్యత్వంలో సాధించగలుగుతుంటే మోసానికూడా ఆలోచించడంలేదు. ఇటువంటి విషయాలను యుగతత్వం పట్టించుకోదు. వ్యక్తి చింతనను అప్రదిష్టపాలు చేయడానికి సాధ్యమయినన్ని మార్గాలూ యత్నిస్తుంది. “యేమో లేకపోయినా ఆ వున్నకాస్తా తీసుకోబడుతుంది” అనే సూక్తిని అనుసరించి వ్యవహరిస్తుంది.

స్వీయచింతనలో విశ్వాసం సడలిపోవడానికి నేటి మానవులమీద జీవితాంతంవరకు అనేక ప్రభావాలు పడుతున్నాయి. ఆధ్యాత్మిక బానిసత్వభావం నేటిమానవులు వినే ప్రతీదానిలో, చదివే ప్రతీదానిలో కానవస్తున్నది. నిత్యం కలుసుకునే ప్రజలలో ఉంది. వారిని తమవారని వాదించే వక్తాలలో, సంస్థలలో ఉంది. అక్కడా ఇక్కడా ఏమిటి, అతని జీవితపరిస్థితులన్నింటిలోను విస్తరించుకుని ఉన్నది.

మానవులకు కావలసిన సత్యాలు, విశ్వాసాలు అతని మీద హక్కుకలిగిన సంస్థలనుండి తీసుకోవాలని చెబుతూ ఇల్లుకట్టుకుని పోతుంటే యుగతత్వం మానవుని తన విషయం తాను ఆలోచించుకోనీయదు. పెట్టుబడి బాగా ఉన్న వ్యాపారస్తుడు అవి కొనండి ఇవి కొనండిని ప్రకటనలద్వారా మనువులను మానవులపై పుద్దినట్లు విశ్వాసాలు బలవంతాన మానవులమీద పుద్దబడుతున్నాయి.

యుగతత్వంమూలంగా నేటి మానవుడు తన చింతననే సంశయించేస్థితికి కొనిరాబడుతున్నాడు. అధికారపూర్వకంగా వచ్చే సత్యాన్ని విశ్వసించేందుకే ఇలా సంశయిస్తున్నాడని చెప్పవచ్చు.

మానవుడు అతి శ్రమమూలంగా మనసును కేంద్రీకరించలేకపోవడంమూలంగా ఈ నిరంతరప్రభావాన్ని కావలసినంతగా ప్రతిఘటించలేకపోతున్నాడు.

స్వయంగా ఆలోచించడానికి తనకు అర్హతలేదనే నిర్ణయానికి రావడానికి అతని భౌతికబంధనాలు వనిచేస్తున్నాయి.

లోజలోజకీ పెరిగిపోతున్న విజ్ఞానరాశిని తిడిమూలంగా అతనివిశ్వాసాన్ని కూడా మానవుడుకోల్పోతున్నాడు. కొంతగా

కనిపెట్టబడిన విషయా లనేకం ఎడతెగకుండా ప్రకటిత మవుతున్నాయి. వాటి అర్థం గ్రహించగల స్థితిలో మానవుడులేడు. అరం కాకపోయినా అవి యధార్థాలని అంగీకరించక తప్పడం లేదు. శాస్త్రీయ సత్యాలకూ మానవునికీగల ఈ సంబంధం మూలంగా ఆలోచనా విషయాలలో తన నిర్ణయాలను నమ్మ రాదనే భావానికి మానవుడు నెట్టబడుతున్నాడు.

ఈ విధంగా యుగతత్వానికి మనం లొంగిపోయేటట్లు యుగపరిస్థితులు చేస్తున్నాయి.

అనుమాన బీజాలు అంకురించాయి. యధార్థానికి ఆధునిక మానవునికి ఏమాత్రం ఆత్మవిశ్వాసంలేదు. పైకి ఆత్మవిశ్వాసంనటిస్తూ దానిముసుగులో విశ్వాస రాహిత్యాన్ని దాచుకుంటున్నాడు. భౌతిక విషయాలలో కొప్ప శక్తి సామర్థ్యాలు ఉన్నా ఆలోచనా శక్తిని ఉపయోగించక పోవడంవల్ల ఎదుగుబాదుగా లేకుండా పోతోంది. అనేక కొత్తవిషయాలను కనిపెట్టిన ఈ తరంవారు ఆలోచనను విడనాడేటంత భావ పతనం ఎలా పొందారో అంతపట్టడం లేదు.

హేతువాదం, స్వతంత్రతాలోచన లాంటివి అసంగత మయినవని ఈకాలంలో భావించబడుతున్నాయి. అంతేకాదు, 18 వ శతాబ్దిలో సముపార్జించుకున్న మానవ హక్కులలోని న్యాయం ఈ యుగంలో పరిహసింప బడుతోంది. హేతు యుక్తమయిన చింతనలో నాకు విశ్వాసం కుదిరింది గత కాలంలోని హేతువాదం మొదట్లో కాలానికతిక (Romanticism), ఆ తరవాత యధార్థ రాజకీయాల (Realpolitik) లొంగిపోయింది కాబట్టి హేతువాదంతో ఇది

నిమిత్తంలేదని భావించడం తప్పని నాతరంచారికి చెప్పుల చాను. ఈ యధార్థ రాజకీయాలు ఆధ్యాత్మికరంగం మీద, భౌతికరంగంమీద అధికారం చెలాయిస్తున్నాయి. ఈ రాజకీయాల అవివేకానికి తలయెక్కి కష్టపరంపరలో చిక్కుకున్న పుడు కొత్తసోతువాదంలో విశ్వాసముంచి దానిలోనే ముక్తి సాధించడంకన్న గత్యంతరంలేదని ఈతరంవారు గుర్తిస్తారు.

చింతనా పరిత్యాగమంటే ఆధ్యాత్మిక క్షీణతను అంగీకరించడమే. స్వయంగా ఆలోచించడంద్వారా సత్యాన్ని తెలుసుకోగలమనే విశ్వాసం లేనపుడే సందేహవాదం (scepticism) తలెత్తుతుంది. స్వయంగా సత్యాన్ని తెలుసుకునే ఆశ పరిత్యజించడం మూలంగా మానవులు అధికారరీత్యా ప్రచార రీత్యా రుద్దబడినదానినే సత్యంగా అంగీకరిస్తారనే భావంతోనే ఈ యుగాన్ని సందేహవాదంలో నింపాలని చూస్తున్నారు.

కాని వారి అంచనాలు సవ్యమయినవి కావు. సందేహవాదాన్ని దేశంమీదికి వదిలితే మళ్ళీ దానిని అరికట్టడం సాధ్యంకాదు. స్వంత ఆలోచనలద్వారా సత్యాన్ని కనుగొనలేమని నిరాశపడినవారిలో కొద్దిమందిమాత్రమే ఇతరులనుంచి లభించిన సత్యంతో సంతృప్తి పడతారు. తక్కిన జనసామాన్యమంతా సందేహంతో కొట్టుకుంటూనే ఉంటారు. ఆలోచించనవసరంలేని సుఖమయ జీవితానికి అలవాటుపడి వీరు సత్యంకోసరం, దాని ఆవశ్యకతకోసరం శాధపడరు.

సాధికార సత్యంలో ఎంత ఆధ్యాత్మిక తత్వం, ఎంత నైతికతత్వం ఉన్నా సందేహవాదాన్ని అంత మొందించలేదని, స్వయంగా సత్యాన్ని తెలుసుకోవచ్చని విశ్వసించలేని అసహజ

పరిస్థితి అలాగే ఉండిపోయి సహజస్థితిల నిస్తుంది. సందేహ వాదమనే బరద నేలమీద సత్యమనే నగరం నిర్మించలేము. సందేహవాదం లోతుగా చొచ్చుకు పోవడం మూలంగా మన ఆధ్యాత్మిక జీవితం క్షీణించి పోతోంది. దీని ఫలితంగా అసత్యంతో నిండిన ప్రపంచంలో మనం నివసించవలసి వస్తోంది. సత్యాన్ని సక్రమంగా రూపొందించలేని మనం నాశనమయే తరుణం సమీపించింది.

సందేహవాదం విశ్వసనీయంగా తయారయింది. ఇది సమాకూర్చే సత్యం, చింతనలో జనించిన సత్యమొక్కటి లక్షణాలను కలిగిఉండదు. భావ్యాలక్షణాలను మాత్రమే కలిగి నిరీవంగా ఉంటుంది. దాని ప్రభావం మానవులమీద పడుతుంది. కాని వారితోతాదాత్మ్యంపొందదు. సజీవమయినసత్యం ఒక్కటే చింతనలో జనించుతుంది.

చెట్టు ఒకేరకం పండ్లు సంవత్సరం సంవత్సరంకాస్తుంది. అవే. కాని కొత్తవి అలాగే శాశ్వత విలువగల భావాలు చింతనలోనుంచి తిరిగి ఆవిర్భవించాలి. కాని ఈయుగంలో సందేహ వాదమనే గొడ్డుమోతుచెట్టు కొమ్మలకు సత్యం అనే పండ్లు కట్టి దానిని ఫలవంతం చేయాలని చూస్తున్నారు.

మన స్వంత ఆలోచనలద్వారా సత్యాన్ని చేరుకోగలమనే విశ్వాసం కలిగినపుడే బయటనుంచి వచ్చే సత్యాన్ని ఆమోదించగలం. స్వేచ్ఛాచింతన ప్రగ్రాథమయినదయితే ఎన్నటికీ ఆత్మపరత (Subjectivity) కిందకు దిగజారిపోదు. సంప్రదాయసిద్ధంగా సత్యంగా భావించబడుతున్న భావాలను తనస్వంత భావాలతో మథించి వాటిని విజ్ఞానంగా మార్చే

యత్నం చేస్తుంది.

సత్యాన్ని సాధించాలనే సంకల్పంమంత బలీయంగానూ చిత్తశుద్ధినిసాధించాలనే సంకల్పంఉండాలి. చిత్తశుద్ధిని ధైర్యంగా చూపించగల యుగంలోమాత్రమే ఆధ్యాత్మికశక్తిగా పనిచేసే సత్యం మన గలుగుతుంది.

ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి చిత్తశుద్ధి పునాదిరాయి. మన తరంవారు చింతనను అలక్ష్యం చేయడంవల్లనే చిత్తశుద్ధి భావాన్నీ, దీనితోపాటు సత్యాన్నీ కోల్పోయారు. తిరిగి చింతనామార్గానికి పట్టించినపుడే మనం మన తరంవారికి సహాయపడగలం.

ఇలా చింతనామార్గానికి మన తరంవారిని పపించగల మనే విశ్వాసంతోనే నేను ఈ యుగతత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాను

జీవితంయెడ శ్రద్ధాబక్తులు అనే ధోరణిలో సందేహ వాదంమీది ధ్వజం ఎత్తడానికి చింతన సహజంగా తగి ఉన్నది. అది ప్రాథమికం.

విశ్వాసికీ మానవునికీ గల సంబంధాన్ని గురించిన మూల సమస్యలనుంచీ, జీవితాంతరార్థానునుంచీ, సన్మార్గస్వభావంనుంచీ ప్రాథమిక చింతన బయలుదేరుతుంది. ప్రతిమానవుని లోనూ ప్రేరణద్వారా ఉద్దీపితయే చింతనతో తక్షణం సంబంధంకలిగి ఉంటుంది. ఆచింతనలో ప్రవేశించి దానిని విశాలవంతము ప్రగాఢ అయిన దానినిగాచేస్తుంది.

అటువంటి ప్రాథమిక చింతన వైరాగ్య (Stoicism) వాదనలో కనిపిస్తుంది. నేను తత్త్వశాస్త్ర చరిత్ర అధ్యయనం

చేసేటపుడు ఈ వైరాగ్య వాదననుంచి తప్పించుకుని దాని తరవాత వచ్చిన విభిన్నమయిన చింతన ద్వారా నా మార్గాన్ని అనుసరించడం కష్టమయిపోయింది. వైరాగ్యవాదనా ఫలితాలు నన్ను సంతృప్తిపరచలేక పోయాయన్నది నిజమేకాని, ఈ విధమయిన సామాన్య తత్వవాదన సరియైనదనే భావం నాకు కలిగింది దీనిని మానవులు ఎలా పరిత్యజించారో నాకు అవగాహన కాలేదు.

వైరాగ్య వాదన సూటిగా తన లక్ష్యంవైపు పయనిస్తుంది అందరికీ అర్థమవుతుందికాని అగాధమయినది. అసంతృప్తికరమయినా తాను గుర్తించిన సత్యాన్ని పూర్తిగా వినియోగించుకుంటుంది. ఆ సత్యానికి జీవం పోస్తుంది అందులో చిత్తశుద్ధి భావం ఇమిడి ఉంది. ఆలోచనలను సమీకరించుకుని అంతర్ముఖులు కమ్మని మానవులను ప్రబోధిస్తుంది. మానవులలో బాధ్యతాభావాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. ఈ కారణాలవల్ల వైరాగ్యవాదన గొప్పదనే అభిప్రాయం నాలో కలిగింది.

మానవుడు ప్రపంచంతో ఆధ్యాత్మిక సంబంధం కలిగించుకుని దానితో ఐక్యమవాలనే వైరాగ్య వాదనలోని మూల సూత్రంలో సత్యం ఉందనే భావంకూడా నాకు కలిగింది. వైరాగ్య వాదన సహజమున తత్వశాస్త్రం, ఆది చివరికి మర్మవాదంతో (Mysticism) అంతమవుతుంది. ఇదే దాని సారాంశం.

వైరాగ్య వాదనలోని చింతనలాగానే లావ్-సే చింతన కూడా ప్రాథమికమయినదే. సామాన్య చింతనద్వారా మానవుడు ప్రపంచంతో ఆధ్యాత్మిక సంబంధం కలిగించుకుని దానితో

విశ్వతను జీవితంద్వారా రుజువుపర్చుకోవాలనేదే వారి తత్వం లోని ప్రధానాంశం.

అందుచేత గ్రీకుల వైరాగ్య వాదానాకీ, చీనా వారి వైరాగ్య వాదానికీ ఎంతో సంబంధం ఉంది. గ్రీకుల వైరాగ్య వాదం బాగా పురోవృద్ధిగాంచి, పేంశుయుక్తమయిన చింతన లోనూంచి జనించింది. ఇక చీనావారి వైరాగ్య వాదం సహజ చింతనలో జనించింది. వీరి సహజ చింతన పురోవృద్ధి పొందక పోయినా ప్రగాఢమయినది. ఇదే ఈ రెండు వైరాగ్య వాదనలలో తారతమ్యం.

పాశ్చాత్య, ప్రాచ్య తత్వశాస్త్రాలలో జనించిన ఈ ప్రాథమిక చింతన తాను సాపాదించుకున్న నాయకత్వాన్ని నిలబెట్టుకోలేకపోయింది. అప్రాథమిక మయినదానికి తన స్థానాన్ని కోల్పోవలసినవచ్చింది. దీని ఫలితాలు సంతృప్తికరంగా లేవుకాబట్టే విఫలమయి పోయింది ఆధ్యాత్మికంగా పురోవృద్ధి గాంచిన మానవుని జీవించాలనేసంకల్పంలోని శతాహ్వానాన్ని, నైతిక విద్యలను ప్రేరేపించే దానినీ అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నది. అందువల్ల గ్రీకుల వైరాగ్య వాదం పరిత్యాగ ఆదర్శాన్ని దాటిపోవడం లేదు. చీనావారి వైరాగ్యవాదన సబితను దాటిపోవడం లేదు. ఈ సబిత పాశ్చాత్యులకు చిత్రంగా ఉంటుంది.

మానవునికి సహజమయిన నైతిక ప్రవంచ - జీవిత అస్తీత్వ చింతన, మానవుని గురించి, మానవునికీ - విశ్వానికీ గల సంబంధాన్ని గురించి సామాన్య పేంశుయుక్త చింతనతో సంతృప్తికరంగా ఎన్నడూ వకీభవించదనే తత్వశాస్త్ర చరిత్ర

వినిరించి చెబుతోంది. దీనికంతకీ కారణం ఈ రెండూ ఒక దానిలో ఒకటి ఇమడలేక పోవడమే. అందుల్లో ఇవి చింతనను చుట్టుకోవను పట్టించి, తద్వారా తమ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవాలని చూస్తాయి. ఈ విధంగా ప్రాథమిక చింతనతోపాటు వివిధ రూపాలలో అప్రాథమిక చింతనకూడా జలెత్తుతుంటుంది. చుట్టూ వ్యాపించి దానిని పూర్తిగా మరుగుపరుస్తుంది.

నైతిక ప్రవర్తనా సంకల్పం ప్రయోజనకారి అని చిత్రించే ప్రపంచాన్ని విశదీకరించే దిక్కుగా ఈ చుట్టుకోవను తీసుకుపోతాయి. ఎపిక్టెటస్, మార్క్స్ యురీలియస్ ల వైరాగ్యవాదంలో, 18 వ శతాబ్దపు హేతువాదంలో, కాన్ ఫ్యూసియస్, మెన్సియస్, తదితర చీనా మేధావుల వాదన లలో మానప్రసిక్తి - ప్రపంచానికీ గల సంబంధాన్ని గురించిన ప్రాథమిక సమస్యలలో ప్రారంభమయి, నైతిక లక్ష్యాలతో కూడిన ప్రపంచ సంకల్పంవరకు ప్రపంచ సంఘటనలను సమీక్షించి నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వాన్ని తత్వశాస్త్రం చేసుకుంటుంది. బ్రాహ్మణ మతంలో, బౌద్ధమతంలో, తదితర భారతీయ మతాలలో స్కాపెన్ హార్ మతంలో కాలావధు లకు బద్ధమయిన మానవజీవితం ప్రయోజనమైనది. అందు వల్ల దానిని శీఘ్రం అంతమొందించడం మంచిది. ప్రపంచం కోసం, జీవితం కోసం ఆత్మార్పణ చేయడమే మానవుని వివేక కృత్యం.

ఈ విధమయిన చింతనతోపాటు తాత్త్విక రంగంలో అందులో నూ ముఖ్యంగా పాశ్చాత్య తత్త్వశాస్త్ర రంగంలోకి ఇంకొక విధమయిన చింతన ప్రవేశించింది. ఈ చింతనలో

ప్రపంచానికి - మానవునికి గల సంబంధాన్ని గురించిన సమస్యలకు ప్రాధాన్యం లేదు. విజ్ఞాన స్వభావాన్ని గురించి, హేతు యుక్తమయిన చింతను గురించి, విజ్ఞాన శాస్త్రాలను గురించి, మన స్వత్వ శాస్త్రం, సాంఘిక శాస్త్రాలను గురించి, తదితర విషయాలను గురించి ఎక్కువగా పట్టించుకొంటుంది. ఈ సమస్యలన్నీ తత్త్వశాస్త్రానికి సంబంధించిన వని భావిస్తోంది. లేక పోతే వివిధ శాస్త్రాల ఫలితాలను పరిశీలించి ఒక క్రమంలోకి తీసుకురావడమే తన విధిగా తలపోస్తోంది. మానవుని తనను గురించి, తనకూ - ప్రపంచానికి గల సంబంధాన్ని గురించి ఆలోచించమని ప్రబోధించడానికి బదులు వివిధ శాస్త్రాలను అతని ముందుపెట్టి జీవిత దృక్పథాన్నీ ప్రపంచానికి - అతనికి గల సంబంధాన్నీ గూఢపాండించుకోవలసిందని కోరుతుంది. ఈ విషయాన్ని టిలో ప్రపంచంలో ఉండి, ప్రపంచంలో జీవించే మానవునిగాగాక, ప్రపంచం దగ్గర ఉండి, బయటనుంచి దానిని గురించి ఆలోచించే మానవునిగా భావించి హితబోధ చేస్తుంది.

మానవునికి - ప్రపంచానికి గల సంబంధాన్ని ఏదో అనాలోచితమయిన దృక్పథంనుంచి చూడడమో లేక పూర్తిగా నిస్మరించడమో చేస్తుంది. కాబట్టే పాశ్చాత్య తత్త్వ శాస్త్రంలో ఐక్యత, ఆనుగుణ్యత కొరపడినాయి. అందు వల్లనే అది కృతకంగా, విపరీతంగా, అసంపూర్ణంగా, వ్యాకులంగా కనిపిస్తుంది. కాని అది సుసంపన్నమయినది; సార్వజనీనమయినది. ఇందులోని వివిధ మతాలు ఒక దానిలో ఒకటి చొచ్చుకుపోతున్నా వివిధ దృక్పథాలనుంచీ, ప్రపంచ దృక్పథాన్ని గురించి ఆలోచించగలుగుతుంది.

భవిష్యత్ప్రపంచ తత్వశాస్త్రం పాశ్చాత్య పాశ్చాత్యే
తర చింతనల సమన్వయంలోనుంచినట్లు ప్రాథమిక, ప్రాథ
మికచింతనసమన్వయంనుండే ఉత్పన్నమవుతుంది.

మనకాలపు మేధాజీవితానికి మర్మవాదం దూరంగా
వైదొలగుతుంది. ఇదికూడా ఒకవిధమయిన ప్రాథమిక చింతనే.
వ్యక్తిని ప్రపంచంతో ఆధ్యాత్మికసంబంధం పెట్టుకోకుండా
ప్రత్యక్షంగా పనిచేస్తోంది. కాని హేతుయుక్తమయిన చింతన
ద్వారా ఇదిసాధ్యమవుతుందేమోనని భయపడుతూ అంతరజ్ఞా
నాన్ని ఆశ్రయిస్తుంది. ఈ అంతరజ్ఞానంలో చింతన చురుకుగా
పనిచేస్తుంది. ఒకవిధంగా చూస్తే గతకాలంలోని మర్మవాదం
చుట్టుదారులు తొక్కే ఒకవిధమయిన చింతనకే దారితీస్తుంది.
హేతుయుక్తమయిన చింతఫలితంగా వచ్చిన విజ్ఞానంమాత్రమే
సత్యమని మనం భావించడంవల్ల పైన చెప్పిన మర్మవాదమును
రూపొందించే విశ్వాసాలు అవి ప్రకటింపబడి సజువు
చేయబడినరూపంలో మనకు ఆధ్యాత్మికనిధి కాజాలవు. అంతే
కాదు, అని సంతృప్తికరంగాకూడా లేవు. గతంలోని మర్మ
వాదంలోని నైతికత చాలా అల్పమని చెప్పకతప్పదు. అది
మానవులను అంతర్ముఖులను చేయగలుగుతుందేగాని సజీవ
నైతికతామార్గం పట్టించదు. క్రియాత్మకమయిన నైతిక
తతో మానవులను అంతర్ముఖులను చేసే ప్రపంచ దృక్ప
థానికి దారితీసే విశ్వానికి జీవితానికి ఆధ్యాత్మికసంబంధం
ద్వారా ప్రపంచదృక్పథ సత్యాన్ని నిరూపించవలసిఉంటుంది.

మన యుగలక్షణమయిన చింతనారాహిత్యాన్ని తొల
గించడానికి ప్రపంచాన్ని వివరించడంలో చుట్టుదారులు

తొక్కే అప్రాధమిక చింతనగాని, నిగూఢ అంతరజ్ఞానంగాని
 ఫలప్రదంగా పనిచేయుజాలవు. మానవులకు సహజమయిన
 సామాన్యచింతనను తీసుకుని వృద్ధిచేసే ప్రాధమిక చింతనకు
 మాత్రమే సందేహనాదంబుగాద అధికారం ఉంది. ఒకే ఒక
 మార్గాన సంపాదించిన చింతనా ఫలితాలను మానవుల
 ముందుంచే అప్రాధమిక చింతన నారి స్వంతచింతనను ని
 బెట్టలేకపోతోంది. పైగా నారి స్వంతచింతనను తొలగించి
 ఇంకోవిధమయిన చింతనను నారిలో నెలకొల్పుతోంది. ఇంకో
 విధమయిన చింతనను ఆమోదించడంనల్ల స్వంతచింతన బల
 హీనపడిపోతుంది. ఇది బయటనుంచి వచ్చిన సత్యాన్ని ఆమో
 దించడమే. అంతేకాదు, సందేహనాదం వేపు అడుగువేయడమే.
 ఈవిధంగానే జర్మనీ తత్వజ్ఞాన్త్రంలోని గొప్పగొప్ప నాద
 నలు అంభంలో ఎంతో ఉత్సాహజనకంగా ఉన్నా పందొ
 మ్మిదవ శతాబ్దాంధంలో సందేహనాదం అభివృద్ధిచెంద
 డానికి కావలసిన ప్రాతిపదికలు తయారుచేసిపెట్టాయి.

ఇంకోసారి మానవులను చింతనాపరులుగా చేయాలంటే నారి జీవితానికి కావలసిన విజ్ఞానాన్ని సముపార్జించుకోవడానికి నారి స్వంతచింతనను ఆశ్రయించేటట్లు చేయవలసి ఉంటుంది. జీవితంయెడ శ్రద్ధాభక్తులనుంచి జనించే చింతనలో ప్రాధమికచింతన కావనస్తుంది. భూమి అడుగునుంచి చాలా దూరం ప్రవహించే ప్రవాహం తిరిగి భూమిపైకి వస్తుంది.

ఇప్పుడు ప్రాధమిక చింతన ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వానికి చేరుకుంటోందనే నమ్మకం భ్రమ కాదు. చింతన పూర్తిగా వాస్తవికతలయిపోయిందనే విషయంతో దీనికి సంబంధంఉంది.

ప్రపంచం సంఘటనల సమ్మేళనం అనే దృష్టితో ఇవి వ్యవహరిస్తోంది. ఈ సంఘటనల సమ్మేళనంలో మానవుడు చేరుకునే ఆధ్యాత్మికసంబంధం పరిత్యాగంజ్వారా దానికింద ఆధ్యాత్మికస్థానాన్ని సంపాదించుకోవడమే. దానికి సహజంగా లొంగిఉండడమే. ఇటువంటి ప్రపంచభావంలో మానవుని చేష్టలకు అర్థం, ప్రయోజనం ఉందనుకోవడం అసాధ్యం. తనను అణచివేసే ఈ సంఘటనల సమ్మేళనానికి బానిసగా మానవుడుండలేడు. ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వానికి, నైతికతకు అతని మార్గం అనగోధింపబడుతుంది.

ఈవిధంగా ప్రపంచాన్ని నిర్జీవంగా అసంపూర్ణంగా ద్యోతకంచేయడంవల్ల కలిగిన అనగోధంకాబాదు సహజమార్గాన చింతన చేసుకోలేనిదానిని ఒకవిధమైన ప్రపంచ వివరణ ద్వారా చేసుకోవాలని అది విఫలప్రయత్నం చేస్తుంది. సముద్రానికి పయనించే నదిలాంటి దీ చింతన నది పర్వతశ్రేణులచే దారిమధ్య అడ్డగింపబడుతుంది. చుట్టూమార్గాన సముద్రాన్ని చేసుకోవాలని నీరు యత్నిస్తుంది. కాని లోయలలో పడి వాటిని నింపుతుంది. కొన్ని శతాబ్దాలతరవాత నిలననీరు ఏగోవిధంగా కట్టను తెంచుకొంటుంది.

ప్రపంచం ఒక్క- సంఘటనలతోకూడిందే కాదు. జీవితంతోకూడిందికూడా. నా చేయవలసినది నచ్చినంతవరకు ప్రపంచంలోని జీవితంతో నేను తట్టవిధానమేగాక క్రియాత్మకమయిన విధానంకూడా అనలంబించాలి. సజీవమయినదా సినకు నేను పూనుకోగానే నాలో చురుకుదనం వస్తుంది. ప్రపంచంమీద దీని ప్రభావం పడి అర్థవంతం, ప్రయోజనకారి అవుతుంది.

ఒకసారి సాధించిన తరువాత ఒక విషయం ఎంత చిన్నదిగా స్పష్టమయినదిగా కనిపించినా ప్రపంచంఎడ నిర్జీవ భావానికి బదులు జీవితంలోనిండిన యధార్థ ప్రపంచభావాన్ని నిలవడానికి ఎంతోకాలం పరిణతిచెందాలి. సముద్రంలో నుంచి లేచిన వర్షతశ్రేణిమీది సున్నపు పొరలను వర్షం తుడిచిపెట్టిన తరువాతనే ఆ వర్షతశ్రేణిలో వానకు గోచరించి చుట్లుగా ప్రపంచదృక్పథవిషయాలలో వాస్తవిక చింతనమీద అవాస్తవిక చింతన పొరలాగా కప్పకునిఉంటుంది.

మానవునికి ప్రపంచానికిగల వాస్తవిక సంబంధ ప్రశ్నకు జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులనే భావం వాస్తవిక ప్రశ్నైతరం ఇస్తుంది. అస్తిత్వంగల ప్రతీదీ, శనలాగే జీవించాలనే సంకల్పరూపమని మానవుడు భావిస్తాడు. ఈప్రపంచంలో అతనికి తెలిసింది ఇంతే. ఈ ప్రపంచంలో తటస్థ విధానం క్రియాత్మకవిధానం అవలంబిస్తాడు. జీవితసమేశ్వరంలోని సంఘటనలకు ఒక నేపున తలవంచుతాడు. ఇంకోవేపున అతనిచేరువకు వచ్చిన జీవితాన్ని వృద్ధిలోకి తీసుకురాగలడు, నాశనం చేయగలడు.

మానవుని జీవితం అర్థవంతం కావాలంటే ప్రపంచంలో అతని సహజసంబంధాన్ని ఆధ్యాత్మికస్థాయికి తీసుకురావాలి. ప్రపంచంఎడ తటస్థతవహించిన మానవుడు అప్పుడు పరిత్యాగంద్వారా ఆధ్యాత్మికసంబంధం ప్రపంచంతో నెలకొల్పుకోగలుగుతాడు. ప్రపంచ సంఘటనలకు తలబిగ్గవలసి ఉన్నా బాహ్యజీవితాన్ని రూపొందించే భాగ్యభోగాలనుంచి ఆంతరస్వాతింత్ర్యం పొందుతాడు. ఇదే నిజమయిన పరి

త్యాగం. ఆంతరస్వారసత్వం అంటే, జీవితంలో నచ్చే కష్టాలను ఎదుర్కొనకలిగిన శక్తి. ఇది అతను అంతర్ముఖుడు కావడానికి, గంభీరుడు కావడానికి, పవిత్రుడు కావడానికి, ప్రశాంతత అలవస్థ కోసానికి తోడ్పడుతోంది. అందువల్ల పరిత్యాగం మానవుని స్వీయజీవితం చుక్క ఆభ్యాత్మిక, నైతిక అస్తిత్వమే. పరిత్యాగదశను దాటిన నాడే ప్రపంచ అస్తిత్వభావాన్ని చేరుకోగలుగుతాడు.

ప్రపంచంలో క్రియాత్మిక సంబంధంగా మానవుడు తనకోసరం జీవించడమే కాకుండా, అతని చేరువలోకి వచ్చిన జీవితమంతటితోనూ తాదాత్మ్యంచెందడం ద్వారా ప్రపంచంలో ఆధ్యాత్మిక సంబంధం నెలకొల్పుకోగలుగుతాడు. జీవిత అనుభవాలన్నింటినీ తనవిగా భావించుకుంటాడు, చేయగలిగిన సహాయంచేస్తాడు, జీవితాన్ని సంరక్షించడం, సృష్టిలోకి తీసుకురావడం పరమానందంగా భావిస్తాడు.

మానవుడు తన జీవిత నిగూఢతను గురించి, తనను ప్రపంచంలో నిబిడీకృతమయిన జీవితాన్ని బంధించే బంధనం గురించి ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తే అతని జీవితం మొద, అతని చేరువలోకి వచ్చే జీవితం మొద జీవితం ఎడ శ్రద్ధాభక్తులనే భావం ప్రసరిస్తుంది. క్రియారూపంలో ఈ నైతిక ప్రపంచ - జీవిత అస్తిత్వసూత్రం గోచరిస్తుంది. తనకోసమే జీవించినప్పటికంటే మానవుడికి అన్నివిధాలా కష్టంగానే వుంటుందిగాని అది మరింత సౌభాగ్యవంతంగానూ, రమణీయంగానూ, సుఖప్రదంగానూ ఉంటుంది.

జీవితం గురించి, ప్రపంచం గురించి ఆలోచన మానవుని

నూటిగా తప్పనివరగా జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులభావానికి చేరు
స్తుంది. ఇంకోకేపుకునురళ్ళే ఫలితాంశాలకు దారితీయదు.

ఒకమూల ఆలోచించడం పాఠంభించిన మానవుడు
తన స్వంతజీవితంలోనే నిశ్శుద్ధివాలని పట్టుదలపట్టితే ఆ
భావం వచ్చినపుడల్లా అచింతనకు లొంగిపోయి జడవదారం
లాగా అందులో పడిఉండునలసినస్తుంది. చింతనను పరిత్యజిం
చకపోతే జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులభావానికిమాత్రమే వచ్చి
తీరుతాడు.

సందేహనాదాన్నిగాని, నైతిక ఆశయాలులేని జీవితాన్ని
గాని ఏచింతనద్వారా చేరుకుంటున్నానని వాదిస్తున్నారో
అచింతన చింతనకాదు. చింతనలాగా చింతించే అచింతన. జీవిత
నిగూఢతతో ప్రపంచంలో అది సంబంధంపెట్టుకోకపోవడమే
ఇందుకు నిదర్శనం.

జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులతోనే పరిత్యాగభావం ఇమిడి
ఉంది. ప్రపంచం, జీవితాల స్థిత్వం, నైతికత-ఈమూడు ప్రపంచ
దృక్పథంలో అత్యంత ప్రభావనూనవి. ఈ మూడూ
చింతనాఫలితాలతో ముడిపడిఉన్నాయి.

ఇప్పటివరకు పరిత్యాగ ప్రపంచదృక్పథం, ప్రపంచజీవిత
ల స్థిత్వ ప్రపంచదృక్పథం, నైతికతాకాంక్షలను సంతృప్తిపరచ
డానికి యత్నించే ప్రపంచదృక్పథాలుమాత్రమే ఉన్నాయి.
ఈ మూడింటిని సమ్మేళనంచేయగలిగిందేదీలేదు. ఈమూడూ
జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులు అనే ప్రపంచ విశ్వాసంనుంచి జనిం
చినవని భావించి అందులో అన్నీ నిబిడికృతమయి ఉన్నాయని
నుర్చిస్తేనే ఇది సాధ్యమవుతుంది. నైతికతప్రక్కన పరిత్యాగ

నికి, ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వానికి ప్రత్యేక ప్రతిపత్తిలేదు. అవి దానికి తగ్గుసాయిలోవే.

వాస్తవిక చింతనలోనుంచి జనించడంవల్ల జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తుల నైతికతాభావంకూడా వాస్తవికమయినదే. నూనవుని అది వాస్తవికతకు చేర్చి దానిని నృశంగా వ్యవహరించేటట్టుచేసుంది.

జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులసేభావం సజీవనైతిక విషయాన్ని అందివ్వలేనంత నిర్జీవమయినది, సామాన్యమయినది అని మొదటలో ఊహించవచ్చు కానీ, చింతన ద్యోతకమయేరూపం సజీవమయిందా కాదా అని బాధపడనక్కరలేదు. ఆ రూపం దాని కర్తవ్యం నిర్వహించి సజీవంగాఉంటే చాలు. జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తుల నైతికతాభావప్రభావానికి లోనయినవారు ఆ నిర్జీవరూపంలో ఎంత అగ్ని ఇసుడిఉందో గ్రహించగలుగుతారు. జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తుల నైతికతాభావం సార్యజనీన వ్యాప్తిగాంచిన నైతికప్రేమయే. ఈ నైతికత జీసస్ బోధించినదే. ఇది చింతనకు చాలా అవసరమని ఇప్పుడు గుర్తించారు.

నైతికత సహజజీవనానికి అమిత విలువనిస్తోందని ఒక అభ్యంతరం లేవదీస్తున్నారు. తామువ్యవహరించవలసిన జీవితం నిగూఢమయినదనే విషయం గుర్తించలేకపోవడంవల్ల సేపూర్వపు నైతికతత్యాలు విఫలమయినాయని జవాబు చెప్పవచ్చు. ఆధ్యాత్మిక జీవితం సహజజీవితంలో మనకు తటస్థమైపోయింది. జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులభావం సహజజీవితానికి ఆధ్యాత్మికజీవితానికి ఒకేవిధంగా వర్తిస్తుంది. జీసస్ చెప్పిన నీతికథో గొర్రెలకావరి తప్పిపోయిన గొర్రెలెక్కనేకాకుండా గొర్రెపంత్రితినీ రక్షిస్తాడు. సహజజీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులు బలీయ

మయినకొలదీ ఆధ్యాత్మికజీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులుకూడా బలీయమవుతాయి.

జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులనైతికతాభావం విచిత్రంగా గోచరిస్తుంది. అది జీవితంలో హెచ్చుతగ్గుల విలువ అవిలువలకు మధ్య భేదం కన్పించదు. ఇలాభేదం కన్పించకపోవడానికి దాని కుండే కారణాలు దానికున్నాయి.

వివిధ జీవితాల విలువలలోను సార్వజనీనంగావర్గీకరించి చూపడం, మనలనుమనం విమర్శించుకున్నట్టే. మాననజాతి నుంచి అవి కనిపించే దూరాల హెచ్చుతగ్గులనుబట్టి వాటిని తక్కువకట్టినట్టవుతుంది. ఇంకోరకమయిన జీవితం, విశ్వంలో ఒకభాగంగా, ఎంత ప్రాధాన్యమయినదో ఎవరికి తెలుసు?

అటువంటి విభేదాన్నే కనక పాటిస్తే నిరర్థకమయిన జీవితం ఒకటిఉందనీ, దానికి హానికలిగించినా, దానిని నాశనం చేసినా పరవాలేదనే వ్యక్తం ఏర్పడుతుంది. నిరర్థకమయిన జీవులలో పరిస్థితులనుబట్టి వివిధకీటకాలను, ఆదిమానవులను చేర్చాలనే నిర్ణయానికి వస్తాం.

యథార్థనైతికతలుగల మానవునికి మానవునిదృష్టిలో తక్కువ తరగతికి చెందిన జీవితంలో సమజీవితమంతా పవిత్రమయిందే. తనముందుకు వచ్చినపుడు తప్పనిసరిఅయి ఈ విభేదాలు మానవుడు చేసుకుంటాడు. ఉదాహరణకు ఒకప్రాణిని రక్షించడానికి రెండుప్రాణులలో దేనిని బలిచేయాలి అన్నవిషయం వచ్చినపుడు ఈ విభేదం పాటించవలసివస్తుంది. ఈ నిర్ణయాలను చేసేటపుడు స్వంతకారణాలతో స్వచ్ఛందంగా చేస్తున్నాననే పరిజ్ఞానం అతనికి ఉంటుంది. ఒక జీవిని నాశనం చేసిన బాధ్యత తనదనీ అతనికి తెలుసు.

పూర్వం రోగులు బాధపడుతుంటే కళ్ళప్పగించి చూస్తూ ఊరకుండవలసి వచ్చేది. ఇప్పుడు మత్తుమందు కనిపెట్టడం నా కెంతో సంతోషం చేకూర్చింది. నేను దుర్భిణీ యంత్రంలో రోగ క్రిములను చూసినప్పుడల్లా ఇతర జీవులను రక్షించడానికి వీటిని నాశనంచేయక తప్పదని భావిస్తుంటాను.

నల్లవాళ్ళి చేతిలో చావకుండా నేను రాబందు పిల్లలను కొని రక్షిస్తుంటాను. వాటిని ఏంచేయాలి? ఆకలితో మాడి చావనీయాలా? లేక వాటికి ఆహారంగా శిన్న చేపలను చంపి వేయాలా? రెండోమార్గమే అనునరించాను, కాని ప్రతిరోజూ ఈ రాబందుల రక్షణకు చిన్న చేపలను బలిపెడుతున్నానే అని బాధపడుతూనే ఉన్నాను.

జీవించాలనే సంకల్పంగల జీవులమధ్య జీవించే మానవుడు ఇతర జీవికాలను బలిపెట్టి తన జీవితాన్ని, వాటి జీవితాలను రక్షించాలనే స్థితికి వస్తాడు. కాని జీవితంయెడ శ్రద్ధా భక్తుల నైతిక భావంగల మానవుడు తప్పనిసరి అయిన పరిస్థితులలోనే జీవితాలకి హాని కలిగిస్తాడు, నాశనం చేస్తాడు. అంతేకాని, అనాలోచితంగా మాత్రం చెయ్యడు. స్వాతంత్ర్యం ఉండే మాత్రం మానవుడు జీవులకు సహాయంచేసి కష్టాలనుంచి, నాశనంనుంచి కాపాడాలనే చూస్తాడు.

బాల్యం నుంచీ జంతువులంటే నాకు ఆశక్తి హెచ్చు. జంతువులయెడ సానుభూతి చూపడం దయాదాతృణ్యాలవల్లనే నని భావింపబడుతుంది. కాని, జీవితం యెడ శ్రద్ధాభక్తుల నైతిక భావం దానిని చింతనాపరుడయిన మానవుడు తప్పించుకోలేని విద్యుత్తద్గర్భంగా చిత్రిస్తోంది. అంతవరకు మానవునికి

జంతువుకు గల సంబంధ సమస్యను అర్థంకానిదిగా, అసాధ్యమైనదిగా ఎంచి నైతికశాస్త్రం వ్యవహరిస్తోంది. జంతువుల యెడ సానుభూతి మంచిదని భావింపబడినా, నీతిశాస్త్రం కిందకి దానిని తీసుకుని రావడం లేదు. దీనికి కారణమేమిటి? దీనికి కారణ మానవునికీ-మానవునికీ గల సంబంధంమీద మాత్రమే నీతిశాస్త్రం కేంద్రీకరింపబడడమే !

జంతువులను బాధించే ఏ విధమైన వినోదాలనయినా మానవులు ఎప్పుడు ఏవగించుకుంటారో గదా !

చింతనలో జనించే నీతి హేతుబద్ధమైనది కాదు. హేతు విరుద్ధమయినది. విద్యుత్ ధర్మాలను నేర్పుతో నిర్ణయించి పెట్టదు. ప్రతివ్యక్తిమీదా అతని చేరువలోని జీవితాల బాధ్యతను ఉంచి, దానికి సహాయంచేసేటట్లు చేస్తుంది.

ప్రగాఢమయిన ప్రపంచ దృక్పథం నిగూఢమయిందే. మానవునికీ, అనంతానికీ సంబంధం ఇందులో ఏర్పడుతుంది. జనితంయెడ శ్రద్ధాభక్తుల ప్రపంచ దృక్పథం నైతికమార్గమే. ఈ నైతిక మర్మం హేతుబద్ధమయిన చింతనలో జనిస్తుంది. జీవించాలనే సంకల్పం తననుగూర్చి, ప్రపంచాన్ని గురించి ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తే మన చేరువలోని ప్రపంచ జీవితాన్ని మన జీవితంలో అనుభవించి, మన చేతలద్వారా మనం జీవించాలనే సంకల్పాన్ని జీవించాలనే అనంత సంకల్పానికి వినియోగిస్తాము. హేతుబద్ధమయిన చింతన ప్రగాఢమయితే మర్మతత్త్వంలోని హేతువిరుద్ధతలో అంతమవుతుంది. ప్రపంచం, జీవితం హేతుబద్ధమయిన వే. వాటితో హేతుబద్ధ చింతన వ్యవహరించవలసి ఉంటుంది.

ఈ ప్రపంచంలో జీవించాలనే అసంతృప్తికల్పం సృజించాలనే సంకల్పరూపంగా ద్యోతకమవుతుంది. ఇది అనేక భావారమయ సమస్యలతో నిండి ఉంది. ఇది మనలో ప్రేమించాలనే సంకల్పంగా వ్యక్తమవుతుంది. ఈ ప్రేమించాలనే సంకల్ప సమస్యకు మర వ్యూహ పరిష్కారము.

జీవితం యెడ శ్రద్ధాభక్తుల భావానికి అందునల్ల మతలక్షణాలు వడతాయి. ఇందులో విశ్వాసం ఉంచి, ఆ విశ్వాసం ప్రకారం నడుచుకునే మానవుడు ప్రాథమికమయిన ధర్మ నిష్ఠను కనవరుస్తాడు. మతలక్షణాలతో కూడిన ప్రేమధర్మం ద్వారా జీవితం యెడ శ్రద్ధాభక్తుల ప్రపంచదృక్పథానికి క్రైస్తవ మతానికి సంబంధం ఏర్పడుతోంది. ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని పెంపొందించేందుకుగాను క్రైస్తవ మతానికి చింతనకూ నూత్న సంబంధం ఏర్పడే అవకాశం ఉంది.

18 వ శతాబ్ది హేతువాదయుగంలో క్రైస్తవమతానికి చింతనకీ ఎంతో సంబంధం ఉండేది. దీనికి కారణం నైతిక భావానికి మతలక్షణాలుండటమే. నిజానికి చింతననుంచి ఈ నైతికభావం జనించలేదు. అజ్ఞాతంగా క్రైస్తవ మతాన్నుంచి స్వీకరించింది. తరచాత తరచాత చింతన పూర్తిగా తన స్వంత నైతిక భావాలమీద ఆధారపడవలసి వచ్చింది. అప్పుడు ఈ స్వంత నైతిక భావాలలో జీవం, మతభావాలు లేకపోవడం వల్ల క్రైస్తవ నైతిక భావాలలో దీనికి సామ్యం లేకుండా పోయింది దానిమీద క్రైస్తవమతానికి క్రియాత్మక చింతనకూ గల సంబంధం నడలింది. నేడు క్రైస్తవమతం తనలోకి తాను కుంచించుకుపోయి తన భావాలను మాత్రమే ప్రచారంచేసు

కోవడం మొదలుపెట్టింది. చింతనకు, తన భావాలకు వికృత కలదని రుజువుచేసుకోవడం నిరర్థకమనీ. తన భావాలు చింతనకు బయటననీ, దానికంటే గొప్పననీ ఎంచుకొంది. దీనిమూలంగా ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో సంబంధం, దానిమీద తన ప్రభావం ప్రసరించే అవకాశం కోల్పోయింది.

ఇక ఇప్పుడు జీవితం యొక్క శ్రేభద్ధాత్మక ప్రపంచ దృక్పథంతో ముందుకు రావడంనల్ల చింతనతో చేతులు కలపడమాలేదా అని తేల్చుకోవలసి వచ్చింది.

కైస్తవ మతం తనను తాను సరిగా తెలుసుకోవాలంటే దానికి చింతన అత్యవశ్యకం. మధ్యయుగంలో బానిసత్వం, మాంత్రికలకు దహనం చేయడం, చిత్రహింస మొదలయిన అమానుష కృత్యాలను న్యతిరేకించే సేతువుగా కాకుండా ప్రేమా, దాక్షిణ్యాలను సంప్రదాయ సిద్ధమయిన సత్యాలుగా శతాబ్దాల తరబడి భావించింది. విజ్ఞానయుగ చింతనా ప్రభావాన్ని రుచిమూచిన తర్వాతనే మానవజాతి కోసరం పోరాటంలోకి దిగింది. ఈ విషయం జ్ఞాపిలో ఉన్నంత కాలం చింతనకంటే తాను గొప్ప అనే భావం నహించదు.

హేతువాద యుగంలో కైస్తవమతం సంకుచితమయి పోయిందని పదేపదే అంటున్నారు. కాని ఈ సంకుచితత్వానికి పరిహారంగా కైస్తవమతం ఎంత సేవ చేసిందో మనం తెలుసుకోవాలి. తిరిగి సేవ చిత్రహింస అమలులోకి వచ్చింది. పోలీసు, జైలు అధికారుల విచారణ ఒక మూల సాగుతూంటే నేరస్తులచేత నేరం ఒప్పించడానికి వారిని నానాహింసలు పెడుతున్నారు. గంటగంటకు ఎంత హింసాకాండ జరుగుతోందో

ఊహించడం కష్టం. కాని ఈ చిత్రహింసకు న్యతిరేకంగా నేటి క్రైస్తవమతం చర్యలు తీసుకోకపోగా నోరుకూడా మెదవడంలేదు. ఇలాగే నేటి మూఢవిశ్వాసాలను అంతమొందించడానికి చర్యలు తీసుకోవడంలేదు. వీటిని ప్రతిఘటించాలనీ, 18వ శతాబ్దం సాధించినవాటిని చేపట్టాలనీ నిశ్చయించుకున్నా యుగతత్త్వంమీద అధికారం లేకపోవడంవల్ల అది వీటిని సాధించలేదు.

తన నైతిక, ఆధ్యాత్మిక స్వభావంలోని వాస్తవికతను రుజువు పర్చుకోవడానికి నేటి క్రైస్తవమతం చర్చిద్వారా తన స్థానాన్ని రోజురోజుకు బలీయం చేసుకుంటున్నాననే వ్యామోహంలో పడింది. ఒక విధమయిన ఆధునిక తాకికజ్ఞానాన్ని అనుసరిస్తూ యుగతత్త్వానికి స్థానం కల్పిస్తోంది. ఇతర సంస్థలలాగానే తానూ చరిత్రాత్మక మయినదనీ, ఆచరణ యోగ్యమయినదనీ అనిపించుకోవాలని యత్నిస్తున్నది. బాహ్య శక్తిని ఎంత సంపాదించుకుంటే అంత ఆధ్యాత్మిక శక్తిని కోల్పోతోంది.

క్రైస్తవ మతం చింతనయొక్క స్థానాన్ని ఆక్రమించలేదు. దానిలోనించి జనించాలి. చింతన, వైరాగ్యంలేని కొరతను అది స్వయంగా తీర్చలేదు. చింతననుంచి జనించిన ప్రాథమిక ధర్మనిష్ఠవల్ల చైతన్యవంతమయిన యుగం ఒక్కటే తన స్వంత ఆలోచనలలోని అవినాశన కరమయిన అంశాలను గ్రహించగలదు.

భూజల మీదుగా ప్రవహించే ప్రవాహపునీరు నష్టమయి పోకుండా కాపాడినట్లే క్రైస్తవ మతానికికూడా చింతనలో

జనించిన ధర్మనిష్ఠ అనే భూజల ఎంతో అనసరం. చింతననుంచి మతానికి మార్గం మూసివేయకపోతే ఆధ్యాత్మిక శక్తిని పొందగలుగుతుంది.

చింతన మూలంగా నేను మతంలో, ముఖ్యంగా క్రైస్తవ మతంలో విశ్వాసం నిలపుకోగలుగుతున్నాను.

చింతనాపరుడు సంప్రదాయ మత సత్యాన్ని ఎదుర్కొని నిలబడగలడు. దానిలోని ప్రగాఢ, శాశ్వత హంశాలను ఎక్కువగా పోగుచేసుకోగలడుకూడా.

భగవంతునితో తాదాత్మ్యం ఒక్క ప్రేమద్వారా మాత్రమే పొందగలమనేదే క్రైస్తవజీవితంలోని సాంక్షిం చింతనకూడా దీనినే వ్యక్తీకరిస్తోంది. భగవంతుని విషయమయిన జ్ఞానమంతా మన జీవితాలలో ప్రేమించాలనే సంకల్పంగా భగవానుని అనుభూతి పొందగలుగుతామనే దానిమీదే ఆధారపడిఉంది.

అనంతంనుంచి మననుచేతే కాంతిపుంజమే ప్రేమభావం అని గుర్తించిన మానవుడు అతీంద్రయ జ్ఞానమును ప్రసాదించమని మతాన్ని అర్థించాడు. ప్రపంచంలోని చెడుకి అర్థమేమిటి? ఆసిపురుషుడైన భగవంతునితో సృజించాలనే సంకల్పానికీ, ప్రేమించాలనే సంకల్పానికీ అభేదం ఎందువల్ల? ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక జీవితాలకుగల సంబంధమేమిటి? మనజీవితం తాత్కాలికమైన దయినా ఎలా శాశ్వతమైనది? అనే ప్రశ్నలమీద ఆలోచిస్తాడు. ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పడం సాధ్యం కాదనే నిరాశ ఎంత బాధిస్తున్నా వాటిని పక్కకు నెట్టివేస్తు

న్నాడు. ప్రేమద్వారా భగవంతునిలో, ఆధ్యాత్మిక జీవిత విజ్ఞానంలో అతనికి కావలసింది లభిస్తుంది.

“ప్రేమ ఎన్నటికీ విఫలంకాదు.....” అన్నారు సెయింట్ పాల్.

ధర్మనిష్ఠ ఎంత ప్రగాఢమైతే అతీంద్రియ విషయాల విజ్ఞానాన్ని అంత తక్కువగా కోరుతుంది.

చింతనలో జనించిన ధర్మోష్ఠకైపు మొగ్గే క్రైస్తవమతం అద్వైతంలోకి అడుగుడుతుందనే భయం వాస్తవమయింది కాదు. అస్తిత్వంగల ప్రతీదీ ఆదిపురుషునిలోనిదే ననే దృక్పథం నహిస్తుందికాబట్టే సజీవ క్రైస్తవ మతరూపాలన్నీ అద్వైతం కిందకే వస్తాయి. నైతిక ధర్మనిష్ఠ అద్వైత మర్మతత్వంకంటే గొప్పది. దీని ప్రకారం ప్రకృతిలో ప్రేమదైవం కనిపించదు. ప్రేమించాలనే సంకల్పంగా మనలో ద్యోతకం అవడంనల్లనే ఆయననుగురించి తెలియవస్తుంది. ప్రకృతిలో ద్యోతకమయే ఆదిపురుషుడు మన దృష్టిలో నిరాకారుడు. కాని ప్రేమించాలనే సంకల్పరూపంలో ద్యోతకమయే ఆదిపురుషునిలో నైతిక స్వక్రిగోలాగా సంబంధం పెట్టుకుంటాం. ఆస్తికమతం అద్వైతానికి స్వహేతకమయినదికాదు. దానిలోనుంచి సహజమైన, అనిర్ణీతమైనదానినుండి నైతికంగా నిర్ణీతమయినదిగా జనిస్తుంది.

చింతనాదశను దాటిన క్రైస్తవ మతం మానవునకు అతని పాపాలను తీవ్రంగా గ్రహించేట్లు చేయగలుగుతుందా అనే అనుమానంకూడా నిరాధారమయిందే. పాపాల విషయంలో దాని తీవ్రత ఎక్కువగా బోధపడదు. దీనిని గురించి

‘పర్వతాగ్రం మీదనుంచి క్రీస్తు ప్రబోధం’ (Sermon on the Mount) లో ఎక్కువగా కనిపించదు. మానన హృదయా లలో ఏసుక్రీస్తు ప్రతిష్ఠించిన పాపవిమోచన కాంక్ష, చిత్తశుద్ధి కాంక్ష పరిత్యాగాన్ని ప్రబోధిస్తాయి.

సంప్రదాయబద్ధమయిగాని, తదితర కారణాలవల్లగాని క్రైస్తవమతం నైతికమత చింతనద్వారా వ్యాఖ్యానింపబడడానికి నిరాకరస్తే దానికీ మానవజాతికిసూడా దురదృష్టం చుట్టుకుంటుంది.

ఏసుక్రీస్తు తత్వంలో నేడు క్రైస్తవమతం నిండిపోవాలి. అలా నిండిపోవడంవల్ల చేకూరిన బలంతో అంతర్ముఖమయిన మతంగా, ప్రేమాత్మకమయిన మతంగా రూపొందాలి. అప్పుడే మానవజాతియొక్క ఆధ్యాత్మిక జీవితసారం తయారవుతుంది.

ఈ పంచొమ్మిది శతాబ్దాలలోను క్రైస్తవ మతం బలహీనతలతో, పొరపాట్లతోకూడిన ప్రారంభదశలోనే ఉంది గాని ఏసుక్రీస్తు తత్వంలో జనించి పెంపొందింది గాలేదు.

క్రైస్తవ మతమంటే నా కెంతో భక్తిశ్రద్ధలన్నాయి కాబట్టి చిత్తశుద్ధితో, నిశ్వాసంతో దాని సేవకు పూనుకున్నాను. లేకపోతే క్రైస్తవవాన్ని బలపరిచే మత విజ్ఞానశాఖకు చెందిన చింతనతో నేను తగాదాపెట్టుకునేవాడిని గాను. తన సహజ స్వభావాన్నిగుర్తించే నిమిత్తం చిత్తశుద్ధితో, చింతనతో తనను తామ సరిచేసుకొమ్మని క్రైస్తవ మతాన్ని కోరతాను.

జీవితం యెడ శ్రద్ధాభక్తులనే నైతిక మతభావానికి మనలను చేర్చే ప్రాథమిక చింతన ముందుకువస్తే అది

కై) స్వసమతానిక చింతించకు నన్నిహిత సంబంధం కలిగిస్తుందని అనిస్తున్నాను.

నీవు నిరాశావాదివా ఆశావాదివా అని ప్రశ్నిస్తే నా విజ్ఞానం నిరాశాపూరితమయినది, కాని నా సంకల్పం, నా వాంఛ ఆశాపూరితము. మనలేనిని జవాబిస్తాను.

ప్రపంచ సంఘటనలలో ఒక ఉద్దేశమంటూ లేదనే భావం నన్ను కుంగజేసింది. ఎవ్వరోగాని వేసిందికన్నా ననే సంజోషం వాస్తవంగా పొందలేకపోయాన్నాను. నా చుట్టూ ఉన్న మానవులు ననుకున్న బాధలకేగాక నకున్న సృష్టి పడుతున్న బాధలు కూడా నా హృదయం కరిగిపోతుంది. ఇలా బాధపడే మానవసంఘానికి దూరంగా ఉండాలని నే నెన్నడూ యత్నించలేదు. ప్రపంచంలోని బాధలలో మన సంఘం మనం అనుభవించవలసివచ్చే కనిపిస్తుంది. నేను చదువు కునే రోజుల్లో ప్రపంచంలోని ఈ బాధలను నవ్వించే ఏవాదమూ నన్ను సంతృప్తిపర్చలేకపోయింది. ఈవాదసులన్నీ కుతంత్రంలో అంతమయ్యాయి. ఎక్కువ కించపడకుండా ఈ కష్టాలన్నీటినీ అనుభవించడం సాధ్యమేయడమే వాటి ఉద్దేశం. లిచ్చిట్టి అంతటి మేధావి ఈ ప్రపంచం అంత మంచిది కాకపోయినా ఉన్నంతలో మెకుగే అనే నిర్ణయానికి ఎలా వచ్చారో నాకు అర్థంకావడంలేదు.

ఈ ప్రపంచంలోని కష్టాలను గురించిన నవ్వులతో సంబంధం పెట్టుకున్నా వాటిని గురించే ఆలోచిస్తూనే నుకూర్చి వడంలేదు. ఆ కష్టాలలో కొంచెం సాగిస్తున్నాను. అంత మొందించడానికి ప్రతిబద్ధుల ఏదో కొంతవసించేయగలమునె అభి

ప్రాయానికి అంటిపెట్టుకు నేడన్నాను. విముక్తినిసాధించడానికి ఎవరి మార్గాన వారు నడుచుకోవాలనే పరిజ్ఞానం ఒక్కటే ఈ సమస్యవిషయంలో నాకు అర్థమయింది. సంతృప్తికలిగించింది.

నేటి మానవజాతి పరిస్థితి విషయంలోకూడా నాకు నిరాశే కనిపిస్తోంది. ఈ పరిస్థితి కనిపించేటంత ఘోరంగా లేదని విశ్వసించలేకపోతున్నాను. కాని మనం అనుసరిస్తున్న మార్గం మనలను తిరిగి నూత్నరూపంలో మధ్యయుగానికి తీసుకుపోతుందని అంతరంగంలో భావిస్తూనే ఉన్నాను. కాని నేను ఆశావాదినే. సత్యంలోవిశ్వాసం-చిన్నతనంలోనే ఇది నాకు అలవడింది. దీని నెన్నడూ కోల్పోలేననే ధైర్యం. సత్యంతో నిండిన తత్త్వం పరిస్థితిబలంకన్న బలీయమయిందనే నా విశ్వాసం. మానవజాతి తన విధిని తానే సృష్టించుకుంటుంది. అందువల్ల సర్వనాశనాన్ని చేకూర్చేదారిని అనుసరించడనే నా నమ్మకం.

అచింతనాతత్త్వంమీద తిరుగుబాటుచేయగల మానవులు, నైతికాభ్యుదయ ఆదర్శాలను శక్తిరూపంలో తమలో నుండి ప్రసాదింపగల మానవులు పుట్టితే మానవజాతిలో నూత్న మేధా, ఆధ్యాత్మికవైఖరి రేకెత్తించేటంత బలీయమయిన ఆత్మసంచలనం ప్రారంభమవుతుంది.

సత్యంయొక్క శక్తిలో, ఆత్మయొక్క శక్తిలో నాకు విశ్వాసం ఉంది కాబట్టి, మానవజాతి భవితవ్యంలోకూడా విశ్వాసం ఏర్పడింది. నైతిక ప్రపంచ-జీవిత అస్తిత్వంలోని ఆశాపూరిత సంకల్పకాంక్ష ఎన్నటికీ నశించేదికాదు. అందు

వల్ల వాస్తవికాన్ని ఎదుర్కోడానికిగాని, దాని నిజస్వరూపాన్ని చూడడానికిగాని అది ఎన్నడూ భయపడదు.

ఇక నా జీవితంలో కష్టాలు, దుఃఖాలు కుప్పతిప్పలుగా వచ్చిపడ్డాయి. నరాల బలిమిమూలంగాగాని లేకపోతే నేను పూర్తిగా కుంగిపోయేవాడినే! సంవత్సరాలకొలది అలసటతో బాధ్యతతో సతమతమయినాను. నా స్వంత విషయాలు చూచుకునేందుకుగాని, నా భార్యబిడ్డల విషయాలు చూచేందుకుగాని సరిగా తీరుబడి ఉండేదికాదు.

అయితే నా జీవితంలో ఆనందం లేకపోలేదు. కష్టపడే వారికి సేవచేసే అవకాశం నాకు లభించింది. నా కార్యకలాపాలు విజయవంతంగాసాగాయి. ఇతరులనుంచి కోరికల్లుగా ప్రేమ, దయ లభించాయి. నాకార్యకలాపం తమదిగా ఎంచుకునే విశ్వాసపాత్రులయిన సహాయకులు లభించారు. ఎంత కష్టమయిన పనినయినా చేపట్టడానికి కావలసినంత ఆరోగ్యం నాకు ఉంది. నాది శాంతస్వభావం. ప్రశాంతంగా, సాలోచితంగా పనిచేసే శక్తిసామర్థ్యాలు నాకు ఉన్నాయి. ఏ కార్యక్రమం సాఫల్యం లభించినా కృతజ్ఞతచూపాలనేభావం నాకు ఉంది.

అసంఖ్యాక జనానీకానికి స్వేచ్ఛకొరవడిన ఈరోజుల్లో నేను స్వేచ్ఛగా పనిచేయగలగుతున్నాను. తక్షణ కార్యకలాపం భౌతికమయినదయినా మేధా, ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో పనిచేసే అవకాశాలుకూడా నాకు లభించాయి.

నా జీవిత పరిస్థితులు నిర్దిష్టవిధాల నాపనికి అనుకూల
వాతావరణాన్ని చేకూర్చుకోవచ్చును. ఇందుకు నేను తగు
దునో లేదో?

నా మనసులో తలపెట్టిన కార్యకలాపం ఎంతవరకు
కొనసాగించగలనో?

నా తల వెరిసిపోతోంది. నేనుపడ్డ శ్రమ చిహ్నాలు,
ఏళ్ళుబెబ్బడ చిహ్నాలు నాశరేరించిపోయి కనిపిస్తున్నాయి

గతంలో నిరాటంకంగా శారీరక, మేధాకార్యకలాపం
కొనసాగించుకుంటున్న క్రమమిది. ఇవిష్యమిదికి ప్రశాం
తంతో, విస్మయంతో చూస్తున్నాను. మిత్రాగ్రం చేయవలసి
వస్తే నేను అందుకూ సిద్ధమే. అగ్రాగ్రాగ్రంయిన శాంతిని చేరు
కున్న మనం కార్మికులమైనా, శాంతిని పొందుకున్నామనా శక్తిని
కాపాడుకోవడం ఈ విద్యుత్తగర్భం

లాంబరెనీ,

మార్చి 7, 1981

పరిశిష్టం [1982 - 1983]

రచన:
ఎస్.కె.బి. పిల్లంకి

రెండో ప్రపంచయుద్ధం ముందు

1914 న సంవత్సరం ఆఖరున రైటీసువారి కత్తనాటికి వర్షంతో సమానంగా ప్రాంతంలోని అల్పస్ వ్యయిట్స్ కోకి ప్రాంతం భూభాగంనుంచి అనాగం వచ్చింది. ఆయన అప్పుడే అత్యంత పూర్తిచేశారు. దగ్గర రైటీ సంపూర్ణ గ్రంథానలిప్తిని. అందుకని తక్షణమే అస్మాతకోపన్యాసాన్ని గురించి అలోచించినాగాని జనశక్తిలో యూరపు బయలు దేరేనాటికి ఆ ప్రపంచం ఆకారం చూచాయగా తనగా రయింది. ఆఫ్రికాలో నల్ల కూలీలమీద అజమాయిషీ వహించిన మార్గ రెట్ డెనకే కన్యకూడా వ్యయిట్స్ వెంటబయలు దేరింది. ఈమెగాక యింకా ముగ్గురుసమస్యలుకూడా ఆయన వెంట ఉన్నాయి. ఈ బృందములూ మంచి ఉత్సాహంగా ఉన్నారనీ ప్రయాణం సుఖప్రదంగాఉందనీ డెనకే కన్యకాని పింది. ఆసువత్రిలో పని చాలా జరిగింది. కొన్ని కొత్త శాసనాలు కట్టారు. కొత్తరోడ్లు, బాటలు వేశారు. అనుకున్న

ప్రకారం నదీతీరానలాకుకట్టడం పూర్తయింది. ష్వయిట్చర్
యుక్తకాలంలో వ్రాసుకునేవారు. సాయంకాలం విశ్రాంతి
తీసుకునేవారు. సంగీత కాలక్షేపం ఉండేది. ఇంగ్లీషు నేర్చు
కునేవారు. ఆ బోధనకూడా అల్లరిచిల్లరి ఆటగా ఉండేదట!
18 రోజులు ప్రయాణించేసి బోర్డో చేరుకునేసరికి గై టీ
స్మారకోపన్యాసరచన పూర్తి అయింది.

శతవార్షిక నర్ధంత్యుత్సవాలు 1932 మార్చి 22న
ప్రారంభమయ్యాయి. సరిగా గై టీ మహాకవి నిర్మాణంచెందిన
ఘడియలో ష్వయిట్చర్ ప్రసంగించడం మొదలుపెట్టారు.
శ్రోతలందరికీ తాము దేశీయమయిన మహావిపక్షును ఎదుర్కొం
టున్నామని తెలుసు. ప్రపంచాన్నంతటినీ ముంచే తడానికి
సిద్ధంగా ఉన్న మహావిపక్షును ఆయన దివ్యదృష్టితో విస్ప
ష్టంగా విశ్లేషించి చూపారు. ష్వయిట్చర్ తోకలిసి పనిచేసిన
ఆయన స్నేహితురాలు సి.ఇ బి.రస్సెల్ సతి ఇలా వ్రాసింది.

“ఆ నర్ధంతి ఎంత ఆవేశజనకం!.....ఆ మహాకవి
జన్మస్థలంలోని సంగీత నాటకశాల శ్రోతలతో కిక్కిరిసి
పోయింది. ఉపన్యాసం వింటూ ముగ్ధులయిపోయారు. ష్వయి
ట్చర్ స్వరంమినహా ‘నూదివడ్డచప్పడు’ కూడా వినిపించ
లేదు. ఆయన ఆధునికకాలం మహా భయానకంగా ఉందని
పదేపదే వక్కాణించారు. ప్రపంచనాటకరంగంమీద ఘాట్
నాటకంపెద్దవిత్తునతిరిగి ప్రదర్శింపబడుతోందని ప్రకటించారు”

ష్వయిట్చర్ ప్రసంగం కొంత ఉటంకిస్తాను.

“ఫిలెమన్, బాసిన్ల కుటీరం వేయి అగ్ని జ్వాలలతో
దహించుకుపోతోంది! వేయి రెట్లు హింసాకాండతో, హత్య

లతో పశుత్వానికి దిగజారిన మానవజాతి విలయనాట్యం చేస్తోంది. మెఫిస్టాఫిలీస్ మనలనుచూసి వేయివిధాల మొహం ముడుచుకుంటున్నాడు. వాస్తవికతతో సహజ సంబంధాలను విడనాడి ఆర్థిక, సాంఘిక మాయామంత్రాలలో తన క్షేమం కోసం అన్వేషించమని మానవజాతి నేడు శతవిధాల ప్రోత్సహింపబడుతోంది. ఆర్థికసాంఘికకష్టాలనుంచి విముక్తి పొందే అవకాశం ఈ మాయమంత్రాలవల్ల మానవజాతికి దూరమై పోతోంది.

“వ్యక్తి తన భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిత్వాన్ని విడనాడి అతనిమీద ఆధిపత్యంపహింపజూచే జనసమూహంలో ఒకడుగా జీవించాలనేదే ఈ మాయతంత్రాల నిషాద అందరార్థం. అయితే, ఈ జనసమూహం ఆధ్యాత్మిక శాంతి లేనిది, భౌతికవాంఛా ప్రధానమైనది.”

ష్వయిట్జర్ స్వభావసిద్ధంగా ఆశను ద్యోతకంచేస్తూ ఇలా ప్రసంగించారు:

“నిరంతర పరిణామక్రమంలో చరిత్రలోని సమస్తమూ పతనమయితురుతుందనే పైపై అభిప్రాయం సరయినదికాదు. శాశ్వతవిలువగల ఆదర్శాలు పరిణామంచెందే పరిస్థితులతో సమన్వయంచెంది వాటిమధ్య ఇంకా బలపడతాయి. మానవ వ్యక్తి ఆదర్శమే అది. యీ ఆదర్శాన్నే విడనాడితే మానవాత్మే నాశనమైపోతుంది అంటే, నాగరికత చివరికి, మానవ జాతే నాశనమయిపోతుందన్నమాట...

“ఇక యిరవయిసంవత్సరాలకు యీ మహాకవిద్విశత వార్షికోత్సవజయంతి జరుగుతుంది. ఆ సందర్భంలో స్మారకో

హృదయం యిచ్చేనాడు నేడు ఆవిరించిన గాఢాంధకారం వటా
వంటలయి వెలుగు ప్రసరిస్తోందినీ, మౌననికన్నుల్లో దానిని
అర్థంచేసుకోవాలని ఒకజాతి ప్రయత్నిస్తోందినీ, మానవ
వ్యక్తిత్వ ఆదర్శానికి కట్టుబడిఉండాలనేనిశ్చయంతో ఆ జాతి
భౌతిక, నాంఘిక అనసూలను లోబట్టుకోవడం ప్రారంభం
చేసింది వెల్లడిస్తే యెంత గొప్పది అనుకుంటున్నా

1931 ఫిబ్రవరి నుంచి 1934 మార్చి వరకు యూరపులో
ఉన్న కాలంలో వ్యయిట్చర్ గైట్ స్కూలకోవన్యాసమే
కాకుండా హాలండు, ఇంగ్లండు, స్వీడన్, జర్మనీ, స్విట్జర్లండు
దేశాలలో చాలా ఉపన్యాసాలు. వాద్యగోష్ఠులు జరిపారు.
ఫీరీలాన్ పాసెన్ ఇలా చెబుతున్నాడు: “ఒక మాటు
డా. వ్యయిట్చర్ క్రైస్తవసంస్కర్తప్రపంగంఇవ్వడానికి జాన్ ఫెన్
(హాలండు) రావడం నాకు బాగాజ్ఞాపకం. నేనును డాక్టరుతా
చాట్టనియింట్లో అతిథిగా వున్నాను. ఆయన సోమనారం
వచ్చాడు. శనివారంనాడు క్రైస్తవసంస్కరణ. ఆ సుహా
మహాడు నారంలోజులదాకా చూపు కనిపించలేదు. చివరికి
ఒకనాడు చర్చిప్రక్కగా వెళ్ళితూ ఆర్గన్ మోత విన్నాము.
వెళ్ళి చూద్దమొకదా, వ్యయిట్చర్ మిద్దెమీది కొట్లో
గొట్టాలు శుభ్రంచేస్తున్నాడు. ఆయన శిరీరమంతటా దుమ్మె,
చేమలే! క్రైస్తవసంస్కరణగాడు ప్రసరించుచున్న కౌతుకం
ఆర్గన్ కూడా వాయింపాడు. చర్చిలో అడుగుబెట్టగానే జనం
వల్లవి విని ఆశ్చర్యపోయి ‘ఇది నాన పోయిందే’ అన్నది.
పుస్తకంలోకూడా వ్యయిట్చర్ ఒకమాటయిలానే చేశారని

అర్చి బిషప్ సాడర్ బ్లాం నాతో చెప్పారు. కాని ఆ ఆర్గన్ బాగుచేయడానికి రెండు నెలలు శ్రమపడ్డారట!”

వ్యయిట్చర్కికి ఎక్కువగా ఇంగ్లండులో పర్యటించడం మామూలు. 1932 జనవరి మొదటలో ప్రారంభించి ఇంగ్లండు లోని వివిధ ప్రదేశాలలో ఉపన్యాసాలిచ్చారు. వాద్యగోష్ఠాలు జరిపారు. స్నేహితులను సందర్శించారు. వెస్ట్ మిస్కోలోని సెయింట్ మార్గరెట్ చర్చినుంచి కేడి మో ఉపన్యాసం ఇచ్చారు. రికార్డులు ఇచ్చారు. మాడేరాయిడన్ పురమందరింగ్ మత బోధ చేశారు. మొదటిసారిగా స్కాట్లండు దర్శించారు. స్కాట్లండు అంటే వీరికి ఎక్కువ ఆసక్తి. వీరి తల్లి సర్వాల్టర్ స్కాట్ జన్మభూమి అయిన స్కాట్లండు దర్శించాలని అభిలషించిందికాని, నాపం! బతికిఉండగా పడలేదు. వ్యయిట్చర్కి స్కాట్లండు అంటే ఆసక్తికి ఇదే కారణం.

ఈ తడవ బ్రిటన్ సందర్శించినపుడు వీరికి నాలుగు గౌరవ పట్టాలు లభించాయి. ఆక్స్ఫర్డ్ లో మతవిజ్ఞానశాస్త్రంలో పట్టా, ఎడిన్ బరోలో మతవిజ్ఞానశాస్త్రంలో సంగీతంలో పట్టాలు, సెయింట్ ఆండ్రూస్ లో న్యాయశాస్త్రంలో పట్టా లభించాయి. సెయింట్ ఆండ్రూస్ విశ్వవిద్యాలయ రెక్టారు పదవికి పోటీచేయమని అడిగారు. కాని ఇంగ్లీషు సరిగా రాదనే కారణంతో వ్యయిట్చర్ అందుకు ఒప్పుకోలేదు. గ్లాస్కో లో వీరి గౌరవార్థం పెద్దపౌర విందు జరిగింది.

మంచి యుక్తవయసులో ఉండగా వ్యయిట్చర్ పర్యటనా సందర్భంలో పనిచేయడానికి రోజుకు 16 గంటల కార్యక్రమం వేసుకునేవారు. పనికూడా చురుకుగా చక్కచక్కా సాగించే

వారు. వంటిసత్తువ జాగ్రత్తగా కాపాడుకొనేనా? మో, ఏ మాత్రం తిండ్లి నిద్రా ఉన్నా సరిపోయేది. ఒకరోజున శెల్ల వారగట్ట నాలుగుగంటలవరకు స్వయిట్చర్ పని చేసుకున్నాడు. ఒక ట్యుటుడు అన్నారు: “విశ్రాంతి లేకుండా యెంతకాలం యిలా పనిచేయగలుగుతారు?” దానిమీద స్వయిట్చర్, “యెంతకాలమేమిటి? ఆయుర్దాయం పుంతుసరి, యెంత కాల మైరా సరే” అని జవాబిచ్చారు.

ప్రమాణం చేసేటపుడు రెండు గో నెసంచులు ఎవుడూ కూడా తీసుకుని వెళ్ళేవారు. వాటిలో ఆయన వ్రాసిన ఉత్తరాలు, వచ్చిన ఉత్తరాలు ఉండేవి. సాధారణంగా ఉత్తరాలకు జవాబివ్వడం ఆలసించేవారు కాదు. ఉత్తరానికి జవాబివ్వగానే దానిని వేరే సంచిలో వడవేసేవారు.

ఆర్గన్ వాద్యగోష్టికి ముందు ఎనిమిది గంటలయినా అభ్యాసం చేసేవారు.

అమెరికాలోని ఒక స్నేహితునికి వ్రాసిన ఉత్తరంలో స్వయిట్చర్ తాను ప్రసంగాలను ఏ విధంగా తయారుచేసుకుని, ఏ విధంగా ఇచ్చేదీ వర్ణించారు.

“నేను చేయదలచిన ప్రసంగాన్ని ముందుగా వ్రాసి, వ్రాసింది వ్రాసినట్లుగా చదువుకునేవాడిని. ఆ తరువాత దుబాసీ దానిని అధ్యయనం చేసేవాడు. నేను ఒక్కొక్క వాక్యం చదువుతుంటే దానిని అతను తర్జుమా చేసేవాడు. ఇందువల్ల మేము నిజంగా శ్రోతలముందు ప్రసంగించేటపుడు అతను తడుముకోనక్కరలేకుండా పోతుంది ఈ విధంగా మా ఇద్దరికీ ఆ ప్రసంగం కంకోపాతమవుతుంది. రెండు భాషల

లోను ప్రసంగం చకాచకా పొగిపోతుంది. శ్రోతలకు తరుమా వింటున్నామనే భావం కలగదు. ఇలా అభ్యాసం చేయడం మా ఇద్దరికీ శ్రమే. కాని ఇందువల్ల విదేశాలలో నేను మాట్లాడేటప్పుడు శ్రోతలకు ఎలాంటి కష్టమూ ఉండదు.

ఇంగ్లండునుంచి తిరిగివచ్చిన తరువాత స్వయిట్చర్ గన్స్ బాబ్ లోని తమ అతిధిగృహంలో అనేకమందిని కలుసుకుని మాట్లాడారు. 1933 మార్చిలో తిరిగి ఆఫ్రికాకు బయలుదేరే నరకూ ఎక్కువ కాలం చీనా, భారతీయ తత్వశాస్త్రాలను గురించి వ్రాయంలో నిమగ్నులయ్యారు. యూరపులో స్వయిట్చర్ కార్యకలాపానికి ఈ అతిధిగృహమే కేంద్రమయింది. ఇక్కడ స్వయిట్చర్ కార్యదర్శిని ఎమ్మీ మార్టిన్ సతి మందులుకొనే విషయంలో వ్యాపార సంస్థలతోను, ఆసుపత్రికి సహాయం చేసే వివిధ దేశాలలోని స్నేహితులతోను, స్వయిట్చర్ తో కలిసి ఆఫ్రికాలో పనిచేసే అసకాశం కల్పించమని వ్రాసే స్త్రీ పురుషులతోను ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపు తూంటుంది. లాంబరెనీ నుంచి శైలవుమిడ యూరపు తిరిగి వచ్చిన డాక్టర్లు, నర్సులు కొద్ది రోజులపాటయినా ఇక్కడ గడుపు తూంటారు. స్లోలియా కూలిజ్ అనే అమెరికన్ నర్సు 1948 జనవరిలో ఆఫ్రికాకు బయలుదేరే ముందు ఆసుపత్రిపని సవివరంగా మార్టిన్ సతిదగ్గర నెలల తలబడి ఉండి నేర్చుకుంది.

యూరపులో ఉన్న కాలంలో స్వయిట్చర్ గన్స్ బాబ్ లో కూర్చునే ఎక్కువగా వ్రాసుకునేవారు. పనిబత్తిడి ఉన్నా, చూడవచ్చినవారితో మాట్లాడడానికి కొంత కాలం వినియోగించేవారు. అకస్మాత్తుగా స్వేషనుదగ్గర ఎవరయినా అతిధి

కలిస్తే, ఆయన సామాను బుజానవేసుకుని ఇంటికి తీసుకుచుక్కావచ్చేవారు. తనను చూడడానికి వచ్చినవారికి గ్రామమంఠా చూపించి చివరికి చచ్చికి తీసుకు వెళ్ళి ఆర్గన్ ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకుని బాచ్ గీతమో, మెడన్ సాన్ గీతమో వాయిించి వినిపించేవారు.

1920 ప్రాంతంలో, స్వయిట్చర్ యూరపులో ఉండగా కలుసుకుని బోస్టన్ వచ్చి లోనెల్ ఉపన్యాసం ఇవ్వవలసిందిగా కోరమని లోనెల్ అధ్యక్షుడు ఆ సమయంలో హార్వర్డ్ లో ఉన్న కోట్లీ కళాశాలాధ్యక్షులు జె. యన్, బకల్ ని అడిగాడు. అప్పటి కింకా స్వయిట్చర్ అతిథిగృహం పూర్తికాలేదు. అందుకని కోనిగ్స్ ఫీల్డ్ లోని తన స్వంత ఇంటిలో కలుసుకోవలసిందిగా స్వయిట్చర్ బిజ్జలర్ ని అహ్వానించాడు. స్వయిట్చర్ స్వంత ఇల్లు ఇప్పటికీ నల్ల అడవులలోని కొండలలో ఉంది. డా. బిజ్జలర్ ఇలా వ్రాస్తున్నారు :

“నేను రెండుసార్లు డా. స్వయిట్చర్ ని సందర్శించాను. నా జీవితం చరిత్రార మయింది. మూడు సంఘటనలు నా మనస్సులో బాగా హత్తుకుపోయాయి. ఒకటి : ‘యాట్జ్’ కి వేళ అయినట్టుంది” అన్న మాటలు వారి నోటవెంట విన్నాను. యాట్జ్ అనే పదం నే నెన్నడూ వినలేదు. కంగారుపడ్డాను. కాని ఆయన పియానోమందు కూర్చుని వాయిించడం ప్రారంభించగానే ‘జాక్’ యాట్జ్ లాగా నాకు వినిపించింది, వారన్నది జాక్ అని గుర్తించాను. రెండవ : పెద్ద సంచినిండా ఉత్తరాల కట్టలు. సంచి మూతికట్టి విసుక్కుంటూ ఒకమూల పారేశారు. ఆయన జవాబివ్వవలసిన ఉత్తరాలు ఒకటూ, రెండూ బండ్లెడు !

అయినా ముక్కు, మొహమూ ఎరగని నాణో మాట్లాడు
డానికి తీరుబడి చేసుకున్నారు. ఇక మూడోది : అన్నిటికంటే
ఎక్కువగా నా హృదయంలో అచ్చుపడ్డది ఆయన అన్న ఒక
మాట : మళరీత్యా మానవున కుండవలసిన ప్రధాన లక్షణం
'సత్యంకోసం ఆత్మార్పణ.' ఈ విషయం చాలాసార్లు ఆలో
చించాను 'చారిత్రక జీవనకోసం అన్వేషణ' అనే గ్రంథంలో
యథార్థంయెడ ఆయన ప్రదర్శించిన ఆకాంక్షతో దీనిని ముడి
పెట్టి చూసాను. కొద్ది రోజుల తరవాత ఫ్రేబర్గ్ లో బాచ్
శీతాలు వాయిస్తూ ఈ భావాన్నే గోళ్యతకం చేశారు. ఆ తర
వాత ఒకమారు తాము ఆ ఫిర్యావెళ్ళింది న్యాయరక్షణకేసని
చెప్పారు. దీనితో చిత్రం పూర్తి అయింది.

“డా. ష్వయిట్జర్ దృష్టిలో సత్యం, సుందరం,
న్యాయం అనే ఈ మూటికీ ఆత్మార్పణ చేయడం అంటే
'నా సంకల్పం కాదు, ప్రభువు సంకల్పమే కొనసాగాలి' అనే
మతస్మాక్ ఆచరణలో పెట్టడమే.”

నాజీ పతనానికి కొద్దిగా ముందు ష్వయిట్జర్ అమెరికా
లోని ఒక మిశ్రుసకీ ఇలా వ్రాసారు :

“గన్స్ బాచ్ లోని నా ఇల్లు విమానదాడులవల్ల చెక్కు
చెదరలేదని అల్లాసేనుంచి నాకు కేబులు వచ్చింది. మన్స్టర్
లోయలో విమానదాడులు ఉరుగుగా సాగాయి గన్స్ బాచ్
గ్రామం దెబ్బతినలేదు. కాని మన్స్టర్ మాత్రం కొంత
భాగం నాశనమయింది...”

1933 లో ష్వయిట్జర్ సత్తి తన కుమార్తెతో లాసా
నేలో స్థిరపడిపోదామని వెళ్ళింది. పర్యటనా, వేరే పని

తేనెపుడలా దా మ్వయిట్చర్ కూడా ఇక్కడే కాలంగడిపేవారు. లాసానే శీతోష్ణస్థితి మంచిది. పైగా వారి కుమార్తె చదువుకు ఆ నగరవాసులు సదుపాయాలు చూపారు. మ్వయిట్చర్ ఇలా వ్రాశారు : “ఈ నగరవాసులకి సానుభూతి యెక్కువ. ఇక్కడ నాకు ప్రాణస్నేహితు లనేకున్నారు. అందుకే మమ్ములను ఈ నగరం అంతగా ఆకర్షిస్తోంది”

నాలుగోసారి ఆఫ్రికాలో ఉన్న కాలంలో ఆసుపత్రి పనులను గురించి తన ఇంగ్లీషు స్నేహితులకు తెలిపేందుకు గాను మ్వయిట్చర్ 1955 సెప్టెంబరు 6 ‘స్పెషల్’ పత్రికలో ఒక వ్యాసం ప్రచురించారు. దాని సారాంశం ఇది :

“ఒక బెల్జియం లోని కృత్రిమ భూభార్యకంగా ఆసుపత్రికి ఒక కిరసనాయిలు లాంటిది బహుగాకరించాడు. ఇక రాత్రిపూట అత్యవసరమయిన పరిస్థితులలో శస్త్రచికిత్స చేయగలుగుతాము. ఇక మళ్ళీ ఈ భార ఉపయోగించవలసిన పనిలేదు. అయినా ఆయా శరీర భాగాలలో, వెన్నెముకలో నుత్తు కలుగజేయవలసి వస్తోంది. ఇంట్లోయెండా జ్వరం వ్యాధి చదిం మూలంగా ఆసుపత్రి నిండా గోగులే. ఈ కాలంలో తడవకు 30 మంది చొప్పున రోగులు శస్త్రచికిత్స చేయించు కొనడానికి సిద్ధమయేవారు. (శరీరంలోని వివిధ భాగాలలో ఉండే క్రిములనెల్ల జబ్బుచేస్తుందని నెల్లనాళ్ళ ముక్కు. ఈక్రిములను శరీరంనుంచి తొలగించివేస్తే జబ్బు నివృత్తిస్తుందనే విశ్వాసంకో శస్త్రచికిత్స చేయించుకోవాలని ఆనవల ఉండతారు) ఇటీవల డా. గోల్డ్స్మిత్ ఒక రోగిని ఆపరేషను బల్లమీద పడుకోబెట్టి మళ్ళీ ఇంజక్షన్ ఇచ్చేటపుడు ఆమె దృష్టి మళ్ళించ

డానికని ఆమెతో స్థూలగా మాట్లాడడం మొదలుపెట్టేసరికి ఆమె అన్నది : “ఇది బాతాఖానీకే సమయం కాదు. కోసేసేయ్.”

1934 లో 6:1 మందికి పెద్దజబ్బులకు శస్త్రచికిత్స జరిగింది. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటా, ఒంటిగంటన్నర మధ్య మూడు దిక్కులనుంచి ముగ్గురు సరిబీజం కోయించుకో డానికి వచ్చారు. (ఆడవాళ్ళచేత ఎక్కువగా పనిచేయించడం నల్ల పురుషుల కండరాలు బిగి తప్పిపోయి ఈ వ్యాధితో గాఢ పడతారు.) సరిబీజం, బోదకాలు, కడుపునొప్పి శస్త్రచికిత్స చేయవలసినవాటిలో ముఖ్యమయినవి. కొడుకుపుండు (cancer) ఆంత్ర ప్రదాహరోగం (Appendicitis) నల్లవాళ్ళలో కని పించవు.

1934 ఫిబ్రవరికల్లా స్వయిట్సుర్ ఖిరిగి యూరపు వచ్చి ఆ వసంత వేసవికాలాలు ఎక్కువగా గన్చెబాచ్ లో గడిపారు. ఆ సమయంలో వారి తత్వశాస్త్ర గ్రంథం మూడవ సంపుటా నికి, గిఫ్ట్ ఉపన్యాసాలకు ఎక్కువ కాలం వినియోగించారు. ఆ సంవత్సరంలోనే డా. ఎర్నెస్ట్ బ్యూడింగ్ పారిస్ లోని పాశ్చర్ ఇన్స్టిట్యూట్ లో స్వయిట్సుర్ కలుసుకున్నారు. ఆ సంఘటన ఆసక్తిని రేకెత్తించే పరిస్థితులలో జరిగింది. డా. స్వయిట్సుర్ విశాలహృదయాన్ని. వైద్యం ఎడ వారి వైఖరినీ తెలిపే ఈ సంఘటనను డా. బ్యూడింగ్ ఇలా వర్ణిం చారు : “పాశ్చర్ ఇన్స్టిట్యూట్ లో కొంతమంది పరిశోధ కులు పచ్చజ్వరం నివారణకు టీకామందు తయారుచేసి పరి శీలిస్తున్నారు. ఒకనాడు అల్నాసేలోని కోల్మాక్ నుంచి

ఈ టీకామందు విషయం వివరించుచుని భోనులో ఎవరో
 కోరారు. ఈ మందు ఆస్తికా తీసుకువెళ్ళి అక్కడ ఆసుపత్రి
 లోని రోగులకు, నల్లవాళ్ళకు ఇస్తానని చెప్పాడు. ఈ టీకా
 వేయడంనల్ల తీవ్రమయిన దుష్ప్రళితాలు కలుగుతాయని
 తెలియజేయగా ఆయన ముందు నేను వేయించుకుని ఎలాంటి
 దుష్ప్రళితాలు కలుగుతాయో చూచి ఆ పైన పెద్ద ఎత్తున
 ఈ టీకామందు తీసుకువెళ్ళే విషయం ఆలోచిస్తానని జవా
 బిచ్చాడు దానిమీద మీ వయసు ఎంత అని అడగగా
 అరవై ఏళ్ళని చెప్పాడు. ఈ టీకా వేయించుకోవడం గట్టిగా
 ఆయనకు చెప్పడమయింది. కాని ఏం ప్రయోజనం!
 ఈ విషయంలో ఇంకా చర్చించడానికి మర్నాడు వస్తున్నానని
 కాల్యూర్ డాక్టరు తెలియజేశాడు. ఆస్తికాలోని నల్లవాళ్ళకి
 ఈ మందు పనికివస్తే తనకూ పనికివస్తుందని జవాబిచ్చాడు.
 భోనులో ఈ చర్చ జరుగుతూండగా నా పరిశోధనశాలలోనే
 ఉన్నాను. తక్షణమే ఈ కాల్యూర్ డాక్టరు వ్యయిట్చర్ అయి
 ఉంటారని నాకు తోచింది. నా ఊహ సరయించే. మర్నాడు
 ఉదయం ఆయన వచ్చేలోపున అక్కడివారికి ఆయన వ్యక్తి
 త్వాన్ని గురించి, భావాలను గురించి, ఆయన సాధించిన
 వాటిని గురించి సవిస్తరంగా చెప్పాను. వ్యయిట్చర్ ప్రయోగ
 శాలకు రాగానే ప్రయోగశాఖాధికారి తిరిగి ఈ టీకా
 వేయించుకోవడం మంచిదికాదని ఎన్నో విధాలు చెప్పాడు.
 కాని లాభం లేకపోయింది. టీకా వేయించుకోవాలని పట్టు
 పట్టారు. మందు జాగ్రతకోసం వ్యయిట్చర్ ను పాశ్చర్ ఆసు
 పత్రిలో రెండు రోజులు ఉంచారు. అదృష్టవశాత్తూ ఈ టీకా

వల్ల వ్యయిట్చుర్ కు దుష్ఫలితాలేమీ కలగలేదు. కాని ఆసు వ్రిట్లో రెండు రోజులు వుండడంవల్ల పనులు పాడయినాయని విసుక్కున్నాడు.”

1934 ఆకురాలు కాలంలో ‘ఆధునిక నాగరికతలో మతం’ అనే విషయంమీద ఆక్స్ ఫర్డ్, మాంచెస్టర్ కళా శాలలో హీబ్బర్ట్ ఉపన్యాసం ఇవ్వడానికి వ్యయిట్చుర్ తిరిగి ఇంగ్లండు వెళ్ళారు. అక్టోబరు 16-25 తేదీల మధ్య రోజువిడిచి రోజు చూపున నాలుగు ఉపన్యాసాలిచ్చారు. వాటినే తిరిగ్ లండన్ విశ్వవిద్యాలయంలో చెప్పారు. ఈ ఉపన్యాసాలు ఇంతవరకు ప్రచురితం కాలేదు. కాని వీటి సారాంశాన్ని వ్యయిట్చుర్ స్వయంగా వ్రాసి క్రిస్టియన్ సెంచరీ 1934 నవంబరు 21, 28 సంచికలో ప్రచురించారు. ఈ సారాంశంలోని మొదటి, చివరి పేరాలు :

“నేటి ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోని, నాగరికతలోని మతాన్ని గురించి చర్చించబోతున్నాను. మొదటి ప్రశ్న : నేటికాలపు ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో మతం ఒక శక్తిగా పనిచేయ గలదా ? మీ సత్వన, నా పత్వన ఒకటే జవాబు ఇస్తున్నాను : ‘పని చేయలేదు’ అని... కాని చర్చితో సంబంధం పెట్టుకునిన వారిలో చాలా మందికి మతంమీద ఆకాంక్ష బయలుదేరింది. మంచిదే. కాని మతం శక్తివంతగా పనిచేయ దనే యదార్థాన్ని వదులుకోలేం. ఎందుకని ? యుద్ధం.....

“మన మిపుడు అజ్ఞానాంధకారంలో తిరుగుతున్నాము. కాని వెలుగులో తిరుగొడుతున్నామనే విశ్వసిస్తున్నాము. మతం, నైతిక చింతన కలిసిపోయే కాలం వస్తుంది. మన జీవి

తాలలో నైతికాదర్శాలకు చురుకు కలిగిస్తే ప్రజలంతా అలాగే చేస్తారనే విశ్వాసంతో మన నైతిక చింతనల కలయికకు పాటుపడదాం. వెలుగువైపు దృష్టినిగిచ్చి చింతన మన కోసం ఏమి సిద్ధంచేసి పెడుతుందో అనేవిషయం ఆలోచిద్దాం.”

ష్వయిట్జర్ నవంబరులో గిఫర్డ్ ఉపన్యాసా లివ్వడానికి ఎడిన్ బరో వెళ్ళారు. అక్కడ వారానికి మూడు సభ్యులు ‘సహజ తత్వశాస్త్ర, సహజ నీతిశాస్త్ర, సమస్యలు’ అనే విషయంమీద పది ఉపన్యాసాలిచ్చారు. ఈ ఉపన్యాసాలలో ఇండియా, చీనా, గ్రీసు, పర్షియాదేశ మహా మేధావులతో ప్రారంభించి మానవమేధా పురోన్మద్ధిని విశేషింపచేసారు భారతీయ తత్వచింతనా పరిణామంమీది అధ్యయనం వీరం అవడం వల్ల ప్రత్యేక గ్రంథంగా ప్రచురించాలని నిశ్చయించారు. దీని జర్మన్ అనువాదం 1934లో మ్యూనిచ్ లో జెకో అనే ఆయన ప్రచురించారు. ఫ్రెంచిభాషలోకి ష్వయిట్జర్ 1936 లో స్వయంగా అనువదించారు. ఆ సంవత్సరమే పారిస్ లో పయట్ అనే ఆయన ప్రచురించారు. ఇంగ్లీషులోకి సి. ఇ. బి. రస్సెల్ సతి అనువదించారు. 1936 లో లండన్ లోని హడన్ అండ్ స్టేటన్ కంపెనీవారు, అమెరికాలో హెన్రీ హోల్ట్ కంపెనీవారు ప్రచురించారు. గ్రంథ రచనలో గాంధీ స్నేహితులు సి. యఫ్. ఆండ్రూస్ ముఖ్యంగా ‘నేటి భారతీయ తత్వచింతన’ అనే అధ్యయనరచనలో సహకరించారు. భారతదేశ విషయాలలో ప్రామాణికుడయిన ప్రొ. వింటర్ నిట్జ్ విమర్శనార్థం ష్వయిట్జర్ పంపిన భాగాలు పరిశీలించారు. చీనా ప్రామాణిక తత్వ

వేత్తకు చూపించిన తరవాత స్వయిట్చర్ చీనా మేధావుల మీది గ్రంథం ప్రచురింప దలిచారు.

“హిబ్బర్ట్, గిఫ్ట్ ఉపన్యాసాలలో కొంతవరకు చెప్పిందే చెప్పడమయింది : ఈ రెండూ కలిసి నాగరికతా తత్వం అనే పుస్తకంలో విస్తరించిన ఇతివృత్తపు ప్రబోధరూపానికి సంక్షిప్తంగా ఇవి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి.”

స్వయిట్చర్ గిఫ్ట్ ఉపన్యాసా లివ్వడానికి ఎడిన్ బరో వెళ్ళేటప్పటికి లగ్ బేడర్ నుంచి సర్ విల్ ఫ్రెడ్ గ్రన్ ఫెల్ వచ్చి ఉండడం సంభవించింది. ఉభయులకూ కావలసిన మిశ్రు లొకడు సమావేశం కలిపించారు. “మా మా ఆసుపత్రుల నిర్వహణను గురించి మాట్లాడుకున్నాం. కనితీలేళ్ళు (Reindeer) మాయమయి పోయాయని ఆయన గోలపెట్టాడు. దొంగ తనాలు, పాముకాల్లవల్ల మేకలు మాయమయినాయని నేను గోల పెట్టాను. ఆ తరవాత కడుపుబ్బ నవ్వుకున్నాం. రోగులకు చికిత్స చేయనలసిన వైద్యులంగా గాక, పశువులతో సంబంధించిన రైతులంగా మాట్లాడుకుంటున్నాం.” అని స్వయిట్చర్ ఆ సమావేశాన్ని వర్ణించారు.

వారు బయలుదేరుతూంటే మామూలుగా అతిథులు సంతకంచేసే పుస్తకం వారి చేతి కిచ్చారు. గ్రెన్ ఫెల్ సంతకం చేసారు. ఇక స్వయిట్చర్ వంతు. అతని కాయం పెద్దది. గ్రెన్ ఫెల్ మరీ పొట్టి. వారిద్దరికీ గల ఈ తేడాకి స్వయిట్చర్ కు చప్పునచ్చింది. వెంటనే ఆ పుస్తకంలో “తెల్ల ఎలుగుగొడ్డును కలుసుకుని నీటిగుర్రం ఆనందించింది” అని వ్రాసారు.

1935 జనవరి 14 న స్ట్రాస్ బర్గ్ నగరంలోని రమణీయ మయిన ఉద్యానవనాలలో ఒక దానికి 'ష్యూటర్ ఉద్యాన వనం' అని పేరుపెట్టి వచ్చిపూర్తి ఉత్సవం జరిపారు ఫిబ్రవరి ఆఖరున ష్యూటర్ తిరిగి లాంబరెనీ నెళ్ళారు. నవంబరు ప్రారంభంలో మళ్ళీ ఎడిన్ బరోలో గిఫ్ట్ ఉపన్యాసా లివ్వడానికి ఒప్పకున్నందున లాంబరెనీలో ఏడు నెలలు మాత్రమే ఉండ గలిగారు.

ఈ ఉపన్యాసా లివ్వడానికి బ్రిటన్ వెళ్ళినపుడు వరసగా రెండు నెలలపాటు ఉపన్యాసాలు, జంత్రిసమ్మేళన ప్రదర్శనలు ఇచ్చారు. “వర్తమానలో కొంత పాలంపాటు నా స్నేహితుడు, ముఖాసి అయిన సి. టి. కాంపియన్ నాతో కూడా వున్నారు. యిదే చివరి పర్యాయం మేము కలిసి గడపడం. కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత నేను ఆఫ్రికాలో వుండగా ఆయన చనిపోయా రనే దుర్వార్త వివవలసి వచ్చింది” అని ష్యూటర్ వ్రాసాడు.

ష్యూటర్ అంటే బ్రిటిష్ వారికి మహా ప్రేమ అని అనేక విధాల వెల్లడయింది. లీడ్స్ లో ఆయనకి అతిథ్యం ఇచ్చిన ఒకాయన ఇలా వ్రాస్తున్నారు :

“నా ఇల్లు సామాన్యమయింది. వారు వస్తున్నారంటే మాకు కొద్దిగా భయం వేసింది. కాని ఆయన మా గదిలో అడుగుపెట్టగానే మా మనసులు కుదటపడ్డాయి. ఆయన తనతో కూడా సుహృద్భావ వాతావరణం, ఆనందప్రద వాతా వరణం కొనివచ్చారు... ఏడేళ్ళ నాకూతుర్ని ఒళ్ళో కూర్చో బెట్టుకుని పియానో వాయించి వినిపిస్తూ, మెట్లమీద దానిచేత

వాయింపిస్తూన్న దృశ్యం ఇప్పటికీ నా కనులకు కడుతూనే వుంది.”

ష్యుయిట్చర్ పీటర్ బరో సందర్శించినపుడు, “కొద్ది గంటలలో అటు దంతవైద్యుణ్ణి కలుసుకోవడం, ఇటు చర్చి ఆర్గన్ మీద వాయింపడం, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరపడం, మంచి నేర్పగల దుబాసి సహాయంతో శ్రోతలను మంత్రముగులను చేస్తూ స్వభాషలో ప్రసంగం వింటున్నామా అని భ్రమచెందేట్టు చేయడం” అక్కడి మతాచార్యులు (Dean) స్మృతివధంలో శాశ్వతంగా నిలిచిపోయాయి.

కాంటర్ బరీ మతాచార్యులు డా. హ్యూలెట్ జాన్సన్ ఇలా వ్రాస్తున్నారు :

“డా. ష్యుయిట్చర్ మా నగరం సందర్శించడం మహా గొప్ప సంఘటన. నా కచేరీ గదిలో 150-200 మంది శ్రోతలను దేశించి ప్రసంగించారు... వారి రూపురేఖలు వారు చేప్పే దానిని వేయిరెట్లు ప్రకాశింపజేసాయి... వారు, గ్రెగ్ ఫెల్, నేను, జపాన్ క్రైస్తవులు కవాగా ఆ క్రిందటి సంవత్సరం చీనాలో వరదలవల్ల బాధితులయినవారి సహాయార్థం వెళ్ళాలని ఒక ప్రతివాదన వచ్చింది. ఏర్పాట్లు సాగలేదు. చివరికి నే నొక్కడినే వెళ్ళాను. డా. ష్యుయిట్చర్ నాతో కూడా రావడం సంతోషదాయకమేననీ, కాని ఆఫ్రికాలో పనులు తనను బంధించివేసాయనీ, ముసలి గుర్రంవలె అలవాటు చొప్పున అక్కడ బండి ఈడ్చడానికి కావలసిన బలం ఇంకా ఉందనీ వ్రాశారు...”

“ఆయనలోని ఆశాభావం, శక్తి, ఉల్లాసం మొదలయిన గుణాలన్నీ కలిసి ఆయన మహా పురుషుడనే భావం కలగజేస్తాయి. ఇటువంటి మహాపురుషుణ్ణి నే నింతివరకు చూడలేదు. ఒక విధంగా ఆయనకు, గ్రెగ్ ఫెలోకి చాలా పోలికలున్నాయి. కాని స్వయిట్చర్ లో గొప్ప పండిత్యం, విజ్ఞానం అధికంగా ఉన్నాయి. అయితే ఆ పండిత్యం, విజ్ఞానం పైకి కనపడనీయదు... ఆయనలోని మానవత తక్కిన గుణాలన్నిటిని తోసి రాజంటుంది...”

1936 నవంబరుకాలంలో స్వయిట్చర్ ఆయన ఎక్కువగా ప్రేమించే సిద్ధర్లంటు దేశంలో ఉపన్యాసాలు, జంత్ర గోష్ఠాలు జరిపారు... తక్కిన కాలమంతా గన్స్ బాచ్ లో చానుసుంటూ గడిచాయి. భారతీయ తత్వవేత్తలను గురించిన గ్రంథం ఫ్రెంచిభాషలోకి అనువదించారు. “నాగరికతా తత్వం - కీనితంయెక శ్రద్ధాధక్తులు” అనే ఆయన గ్రంథం మూడో సంపుటం రచించడానికి ఎక్కువకాలం వినియోగించారు. అక్టోబరులో స్ట్రాస్ బర్గ్ లోని సెయింట్ అరూలియా చర్చి ఆర్గన్ మీద ఆయన వాద్యం లండన్ కొలంబియా రికార్డు సంపెనీవారు రికార్డుచేశారు.

జనవరి చివరకు “మూడవ సంపుటం” వ్రాతప్రతి వెంటే సేసుకొని ఆరవవర్షావధి ఆఫీకాకు బయలుదేరి వెళ్ళారు. ఈ తడన ఆ మూడవ సంపుటం పూర్తిచేయడం సాధ్యమవుతుందనే వారి విశ్వాసం. కాని ఆసుప్రతిలో బాధ్యతలు హెచ్చి సందునల్ల ఈ సంపుటం పూర్తిచేయడానికి న్యూఢి చిక్కలేదు. 1933 లో ఆఫీకా నల్లజాతివాళ్ళ జీవితాలకు, భావాలకు

సంబంధించిన గాథలు చిన్న గ్రంథంగా వ్రాయగలిగారు. ఈ గ్రంథాన్ని 1933 లో మినర్ లీజ్ లో ప్రచురించారు. 1941 లో ఫ్రెంచి అనువాదాన్ని పారిస్ లో పయట్ ప్రచురించారు. 1938 లో అలెన్ అండ్ అన్ విన్ కంపెనీవారు లండన్ లోను, 1941 లో మోస్కో హాల్ట్ న్యూయార్కులోను ఇంగ్లీషు అనువాదం ప్రకటించారు.

1937 లో ఆసుపత్రి సమీపంలో ఒక నీటిబుగ్గ బయట పడింది. స్వయిట్చర్ డోరొథీ మానరింగ్ కన్య జాపకార్థం దానికి ఆమె పేరుపెట్టారు. ఈ మానరింగ్ కన్య లండన్ లోని డా మాజేరాయడన్ గిల్డ్ హౌసు ఫెలోషిప్ కి గౌరవ కార్డు దర్శిని. ఈ సంస్థ లాంబరెనీ ఆసుపత్రికి చాలా సహాయం చేసింది. స్వయిట్చర్ రాయడెన్ కన్యకు ఇలా వ్రాశారు :

“అదృష్టవశాత్తూ ఎండిపోవడమంటూ ఎరగని నీటి బుగ్గ ఒకటి బయటపడింది. బుగ్గలోకి చుట్టూ భూమి కూలి పోకుండా పెద్ద సిమెంటు బండలు 750 అడ్డం పెట్టాము. ఈ బండలను నేనూ హాస్కన్ సతి కలిసి తయారు చేశాము.”

1938 లో లాంబరెనీ ఆసుపత్రి రజతోత్సవ సందర్భంలో ఒకేలే ప్రాంతంలో నివసించే పాశ్చాత్యులు యక్కురే యంత్రం కొనేందుకని 90 వేల ప్రాంకులు స్వయిట్చర్ కి బహూకరించారు. కాని దూరదృష్టిలో ఆలోచించి యక్కురే యంత్రానికి బయలు మందులు మొదలయిన అత్యవసర వస్తులను అమితంగా తెప్పించడానికి వారిసమ్మతి పొందారు. ఇంతలో యుద్ధం వచ్చింది. స్వయిట్చర్ దూరదృష్టితో చేసిన ఈ పని వివేకవంతమయిందని తేలింది.

యుద్ధకాలంలో, ఆ తరవాత

ష్వయిట్చర్ కుటుంబం తిరిగి యుద్ధాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. 1937 కి ముందే యుద్ధం తప్పదని వారికి స్పష్టంగా తెలుసు. యుద్ధం ఏ నిమిషాన్నయినా రావచ్చనీ, ఆసుపత్రికి యూరపునుంచి వచ్చే సహాయం ఆగిపోయే ప్రమాదం ఉండనీ ముందుగానే ఊహించారు. అందుకని 1937 లో, 1938 లో ష్వయిట్చర్ సతి అమెరికా వచ్చి ఆసుపత్రి నిధి పోగుచేయడానికి ఉపన్యాసాలిచ్చారు. పాత స్నేహితులను కలుసుకున్నారు కొత్తవారిని స్నేహం చేసుకున్నారు. ఆమె కుమార్తె రేనా కూడా వెంటఉంది.

1939 ఫిబ్రవరి 1 న డా. ష్వయిట్చర్ బోర్డో వచ్చారు విశ్రాంతి కావలసిఉండేమో వెంటనే గన్స్ బాచ్ వెళ్ళారు.. యుద్ధభయం యూరపునంచటిసీ ముంచెత్తుతోంది. ఆయన మూటాముల్లే విప్పకుండానే మళ్ళీ వెంటనే బోర్డో వెళ్ళి తాను వచ్చిన నావలోనే తిరిగి ఆఫ్రికాకు బయలుదేరారు. తన జీవితంలో 30 సంవత్సరాలు ఆఫ్రికాలో నల్లవాళ్ళకి సేవ చేశారు. ఈ సమయంలో వాళ్ళని రక్షించాలనేకోరికే ఈ ఆకస్మిక ప్రయాణానికి మూలకారణం. ఈ తడవ ఆయన వెంట భార్య వెళ్ళలేదు.

యుద్ధం ప్రారంభంకాగానే ష్వయిట్చర్ అమెరికా లోని స్నేహితునికి ఇలా వ్రాశారు :

“యుద్ధంవల్ల ఉత్పన్నమయిన అనేక సమస్యలకు ఇచ్చటి నల్లవాళ్ళు కంగారుపడుతున్నారని మాకు తెలుసు.

ప్రేమతత్వాన్ని బోధించే తెల్లవాళ్ళు ఒకరిగొంతు ఒకరి కోసుకుంటూ ఏసువ్రభువు ఆదేశాలను గాలికి వదిలివేయడం ఎలా సంభవమయింది? ఈ ప్రశ్నకు వేమూ జవాబివ్వలేకుండా ఉన్నాం ఈ విషయమయి చింతనాపరులు నన్ను ప్రశ్నించినపుడు నే నీ విషయం విశదీకరించాలని కాని, పరివరించాలని కాని యత్నించకుండా మహా భయంకరమయినది. అగ్రాహ్యమయినది మనమం దున్నదని మాత్రమే చెప్తున్నాను. ఈ ఆమాయక ప్రజలవద్ద తెల్లవారి నైతిక మతప్రాబల్యం ఈ యుద్ధవల్ల ఎంతవరకు తీణించిపోయిందో ముందముందుగాని చెప్పలేము. కాని ఆ ప్రాబల్యం తీణిస్తుందనే నా సంకోచం.”

డా. వ్యయిట్చర్ లాంబరెన్సీలో యుద్ధకాల పరిస్థితులను సరిస్తూ ఒక ప్రకటనపత్రం వ్రాసి, 1947 జనవరిలో అమెరికాలో ప్రచురించారు. దానిలోని కొన్నిభాగాలు ఈ కింద ఉల్లేఖస్తాను :

“1939 మార్చి 5 న శిన్న స్టీవరులో నేను తిరిగి ఒగోవె నదిలో బయలుదేరాను. ఈ నదినుంచి సముద్రంలో నాన ప్రవేశించేలాగా ఎటువంటి సంఘటనలు జరుగుతాయో అనే ఆలోచనతో నా గుండె కొట్టుకోసాగింది. ఆ తిరవాత కొన్ని నెలలపాటు ఆసుపత్రి నిధితో కావలసిన మందులు ఆఫ్రికాలో టారికినంతవరకు కొన్నాను. దొరకనివాటిని యూరపునుంచి పంపమని వ్రాశాను. ఆదృష్టవశాత్తూ యుద్ధం ప్రారంభంకాకముందే ఈ సరుకులు మాకు చేరాయి.”

“శస్త్రచికిత్స చేయించుకొనే నిమిత్తం దేశం మధ్య నుంచి వచ్చిన రోగులను చాలామందిని సెప్టెంబరులో వారి వారి ఇండ్లకు పంపించివేసాము. మందులు మొదలయినవి చాలా పొడుపుగా వాడవలసి ఉన్నందున అత్యవసర పరిస్థితుల లోనే శస్త్రచికిత్స చేస్తున్నాము. తీవ్రరోగులనుకూడా పంపించి వేశాము. విరందరినీ వారినారి ఇళ్ళకు పంపివేస్తుంటే మాకెంతో విచారం వేసింది. ఏమయినాసరే ఉండిపోతామని బతిమాలినా నిరాకరించవలసి వచ్చింది. ఇండ్లకు వెళ్ళేవారిని కొంతమంది స్త్రీమరుమీద, కొంతమంది మోటారుబోట్ల మీద వెళ్ళారు. కాని తక్కినవారు అడవిబాటలవెంట ఎంతోదూరం నడిచి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. చివరికి ఎలాగయితేనేం అంతా వెళ్ళిపోయారు. మనసును కరిగించే దృశ్యాలు పూర్తయినాయి !

“బోర్డో, ఆఫ్రికాలమధ్య తిరిగే ‘టూజా’ అనే నావ మార్చిలో ఫినిస్కుర్ అగ్రం దగ్గర మునిగిపోయింది. కొద్ది మంది ప్రయాణీకులను మాత్రమే రక్షించడం సాధ్యమయింది. ఇలా చనిపోయినవారిలో మా జిల్లావాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. ఆ నావతోపాటు యూరపునుంచి మాకు పంపిన సరుకుకూడా నాశనమయిపోయింది.

“1940 లో డిగాలే సైన్యాలు, నిచీసైన్యాలు లాంబ రెనీని వశపర్చుకోడానికి పోరాటం సాగించాయి. మా ఆసు పత్రి లాంబరెనీకి 212 మైళ్ళ దూరంలో ఒకేవేనదికి ఎగు వన ఉంది. 600 గజాల వెడల్పు సదీశాఖ మా ఆసుపత్రిని లాంబరెనీనుంచి వేరుచేస్తోంది. మా ఆసుపత్రిమీద బాంబులు వేయవద్దని ఉభయపక్షాల వైమానికులను వారి నాయకులు

ఆదేశించినందున నష్టమేమీ వాటిల్లలేదు. తెల్లవాళ్ళు, నల్లవాళ్ళు మా ఆసుపత్రిలో తలదాచుకున్నారు. లాంబరెన్ వైపున కొయ్యగోడలకు లావుపాటి ఇనపకోకులు అడ్డంపెట్టి చెదురుగా వచ్చిపడే బాంబుల ప్రమాదం తప్పించుకున్నాము.

“1940 లో మా వలన ప్రభుత్వం మిత్రరాజ్యాల వారితో సహకరించసాగింది. అందువల్ల ప్రాన్సుతోను, యూరపుఖండంలోను సంబంధాలు పెరిగిపోయాయి. కాని ఇంగ్లండుతోనూ, అమెరికాతోనూ మధ్యమధ్య ఇంగ్లండుద్వారా స్వీడన్ తోనూ సంబంధాలు పెట్టుకొనడానికి పీలుచిక్కింది. తదితర దేశాలతో తపాలా ఏర్పాట్లకు చాలాకాలంపట్టింది కొంతకాలంవరకు ఆఫ్రికాలోని వ్యాపారస్థులాలలో ప్రతిదీ అమ్మకానికి దొరికేది. చాలామాట్లు వర్తకులు చవకధరలకు పరిధాన్యం నాకు అమ్మజూపారు. చవకగా అమ్మడానికికారణం ఆ ధాన్యం మంచి రకమయినవి కాకపోవడమే. వాటిలో అప్పుడే పురుగు ప్రవేశించింది. బలవంతాన చాలా ధాన్యం నాకు అంటగట్టారు. అదృష్టవశాత్తూ వీటిని నిలవచేయడానికి కావలసిన స్థలం ఉంది. మూడేళ్ళపాటు ఆసుపత్రి రోగులకు భోజనం ఇబ్బంది లేకుండా పోయింది. ఈ దేశంలో ఎక్కువగా నిలవ ఉంచుకోవడం మంచిది. పంటపంటకి మధ్య అరటి పండ్లు మొదలయినవి దొరకడం కష్టం. వర్షాలు అధికంగా కురిసి కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడే ప్రమాదంకూడా ఎక్కువ. అదృష్టంకొద్దీ ఈ కారణాన యుద్ధకాలంలో కరువు సంభవించలేదు. కాని యుద్ధకాలంలో నేను భయపడినంతా జరిగింది. 1944 వేసంగిలో ఖోటలు వేసేందుకని అడవులను శుభ్రం

చేశారు: అందులోని చెత్తా చెదారం శగలబెట్టడానికి నరం
శిష్టం వచ్చింది. 1942 నుంచి జిల్లా అఫికారి నరి పండించుని
ఇక్కడి వారిని ఒత్తిడి చేస్తున్నాడు. నేనే గనక బోలెడు వరి
నాన్యం ముందుగా సంపాదించక పోయినట్లైతే పిల్లలకు
ఆహారం ఇవ్వలేక బడులు మూసివేసినట్లే నేనూ ఆసుప్రతి
మూసివేయవలసి వచ్చేది.

“1940 ఆఖరున నేను ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయాను.
నాకు కావలసిన మందులూ అవి చెప్పితే పంపిస్తామని అమె
రికా నుంచి కబురు వచ్చింది. సంవత్సరం తరవాత 1942
లో మాకు ఆ సరుకులు చేరాయి. మా దగ్గరున్నవన్నీ
యిపోవచ్చాయి. సరిగ్గా సమయానికి అమెరికా నుంచి సరుకు
గింది. పెట్టెలలో మందులు మాత్రమే కాదు. ఉపయోక్త
యిన వస్తువులు ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి. పెట్టెలు తెరిచి
రాస్తూంటే మాకు కావలసిన వస్తువులు కనిపించే సరికి హఠ
ానాలు మిన్ను ముట్టేవి. నీటిలో ముఖ్యంగా చేప్పకోతగ్గవి
బ్బరు చేతితొడుగులు (Gloves). ఇవి నా చేతులకు సరిగా
రిపోయాయి. కొన్ని నెలలనుంచీ శస్త్రచికిత్స చేసేటప్పుడు
నాలీచాలని తొడుగులు వాడవలసి వచ్చింది. నంటపాత్రలు
త్రవి వచ్చాయి. నంటసాలవారికి సంతోషం పట్టసాగ్యం
లేదు. తరవాత ఇంకా కొంత సరుకు దిగింది. 1943 లో
చ్చిన చెప్పలు, కళ్ళకోళ్లు మాలో చాలా మందికి ఎంతగానో
వకరించాయి.

“1941 లో వచ్చిన చందాలలో ఏదో ఒక మాదిరిగా
సుప్రతిని నడిపించాము. తరవాత 1942, 1943 లలో

చందాలు అనికంగా రావడంవల్ల ఇంకా కొంత ముక్కురోగులను క్రమంగా చేర్చుకునే అవకాశం లభించింది. ఇప్పుడు అపసరంగా చేర్చుకోవలసిన వాళ్ళందరినీ వివిధ దేశాలలోని నా మిత్రుల సహాయంవల్ల చేర్చుకోగలుగుతున్నాను. నేను వారికెంతో కృతజ్ఞుణ్ణి. మా కెంథో ప్రోత్సాహం లభించింది. ఇచ్చటి శీతోష్ణస్థితిని భరించడం కష్టం. ఇటువంటిచోట ఎక్కువ కాలం ఉండి, అలసిపోయినకొద్దీ పని ఎక్కువయేది. దీనికి ఎక్కువగా కారణం తెల్లజాతి రోగులు. వారాలతరజుడి ఆసుపత్రిలో ఖాళీ అంటూ ఉండేది కాదు. ఇచ్చటి శీతోష్ణస్థితితోపాటు ఆహారంలో తొరం లోపించడమే వీరి అనారోగ్యానికి ప్రధాన కారణం. అదృష్టవశాత్తు సిడ్డల్లర్లండు, అమెరికాలలో తయారయిన తొర ఔషధాలు మా వద్ద కొల్లలుగా ఉన్నాయి. తొరం జీర్ణం అవడానికి సహాయపడే భాస్వర మందులు ప్రాస్తునుంచి వచ్చాయి. ఇంగ్లండు, అమెరికా, సిడ్డల్లర్లండు దేశాలనుంచి కాలేయ, లోహవజ్జీకరణాలు వచ్చాయి.

“మగతరోగ నివారణోద్యమం ప్రభుత్వం చేపట్టింది. మా పనల్లా ఇలాంటి రోగులను ‘వలస ఆరోగ్యశాఖ’కు పంపించడమే. సదికి దిగువున ఈ మగత రోగులకోసం ప్రత్యేకంగా శిబిరం స్థాపించబడ్డది. వైద్యులు, వారి తెల్ల సహాయకులు గ్రామాలకు వెళ్ళి భూతఅద్దాల సహాయంలో అక్కడివారి రక్తంలో ఈ రోగ క్రిములున్నాయేమో పరీక్షిస్తున్నారు. దురదృష్టవశాత్తూ మా ప్రాంతంలో ఈ జాడ్యం తగ్గడానికి బదులు నానాటికీ హెచ్చుతోంది.

“నల్ల జాతివాళ్ళల్లో కుష్టురోగం ఎక్కువ. ఈ రోగుల విషయంలో మేము ఎక్కువగా ఆందోళన పడుతున్నాము. ఇంగ్లండునుంచి వచ్చిన ‘డిప్తేరియా టాక్సాయిడు’ ఈ రోగం మీద బాగా పనిచేస్తోంది. అయితే ఏం లాభం? రోగం తగ్గేవరకూ ఆసుపత్రిలో ఉండే ఓపిక మీకి లేదు. రోగం కాస్త తగ్గుముఖం పట్టి, పుండ్లు మానడానికి ఆరంభించగానే ఇక మందు అవసరం లేదనుకుని ఇంటికి వెళ్ళిపోయేవారు. కొద్ది నెలల తరవాత రోగం బాగా ముదరగానే తిరిగి ఆసుపత్రికి చేరుకునేవారు. ఇటీవల కుష్టురోగ నివారణ విషయంలో ఎక్కువ ఆశ కనిపిస్తోంది. మడగాస్కర్‌లోని ఫ్రెంచి డాక్టర్లు ఆ దీవిలో దొరికే ఒక మొక్కతో చేసిన మందుమీద పరిశోధనలు సాగిస్తున్నారు. ఈ మందుతో కుష్టుపుండ్లు త్వరగా నయమవుతున్నాయి. అమెరికాలో ప్రొమైస్ అనే మందు మంచి ఫలితా లిస్తున్నది.

“అడవిజంతువులు చేసిన గాయాలతో నల్లవాళ్లు మా ఆసుపత్రికి వచ్చిపడుతుంటారు. చెదపురుగులుకూడా ఇక్కడ ఎక్కువే. కొంత నష్టం జరిగిన తరవాతగాని ఇవి ఎక్కడనుంచి బయలుదేరుతున్నదీ తెలుసుకోవడం కష్టం. దానికోసరమని ఆసుపత్రి అంతా గాలించాలి. వీటి మూలంగా ఎంతో శ్రమ. కాలం వృథా అయిపోతోంది. ఇంతవరకు నీటిని పారదోలడానికి ఏ మందూ సరిగా పనిచేయలేదు. డిజిటీ ఉపయోగిస్తే వీటి బాధ నివారణ అవుతుందని ఆశగా ఉంది.

“ఏనుగుల మూలంగాకూడా మాకు అపరిమితమయిన నష్టం వాటిల్లాతోంది. ఇవి నల్లవాళ్ళ ఆరటిబోటలలో ప్రవే

శించి వాటిని నాశనం చేస్తూండడంవల్ల ఆసువుత్తికి కావలసిన అరటిపండ్లు నొరకడం కష్టమవుతున్నది. ఈ మృగాలు మాకెంత చేరునోకి వస్తాయో తెలుసుకునే అవకాశం కొద్ది వారాల క్రితం నాకు కలిగింది. ఆసువుత్తి స్థలంలో కొండరు నల్లవాళ్లు మొక్కలు నాటుతుంటే సరిహద్దులను తిరిగి సరి చేయవలసి వచ్చింది. నేను సరిహద్దుల వెంట రాళ్లు పాతిస్తూ డగా మానవకంఠాల లాంటివి వినిపించాయి. పసివాళ్ళ నుద్దే శించి, “యేవిటిదంతా? ఆడవాళ్ళు పిల్లలు ఏంచేస్తున్నారు?” అన్నాను. వాళ్ళు నవ్వుతూ, ‘ఈ ఆడవిలో మీ గొంతు వినిపించేసరికి కోమిలక నల్లు తెలీడంలేదు’ అని జవాబిచ్చారు.

“యుద్ధం వచ్చిపడడంలో కలపవ్యాపారం పడిపోయింది. కూలీ చకకయింది. చాలా కాలంనుంచీ వాయిదా వేసుకుంటూ వచ్చిన చిన్నచిన్న పనులు ఇప్పుడు ప్రారంభించాలని నిశ్చయించుకున్నాను. సేద్యం కోసరం చాలా ప్రదేశం నరికి శుశ్రూష చేయాలి నదీసానువులమీది మా పెద్దతోట వర్షాలకి దిగజారిపోనారంభించింది. ఇలా జరగకుండా చేయాలంటే గట్టి పునాదులమీద అనేక వందలగజాల గోడకట్టాలి. రాళ్లు కట్టడం ఏమంత తేలిక కాదు. ఈ చుట్టుపక్కల అవి ఎక్కువగా నొరకవు. పిడుగుపాటువల్ల దెబ్బతిన్న పీఠులు బాగు చేయాలి. కొండలనుంచి వచ్చిపడే నీరునుంచి రక్షించడానికి శాశ్వతంగా గోడలు కట్టవలసి వచ్చింది. యుద్ధం ఆగంభమైన తరువాత మొదటి రెండు సంవత్సరాలు ఈ అవసర పనులలో నిమగ్నమయిన కూలీలమీద అజమాయిషీ చేస్తూ మధ్యాహ్నం వేళలు గడిపాను.

“యుద్ధకాలంలో కీలకంగా అత్యవసరమయిన రోడ్లను నిర్మించడంతో మా దేశంలో 1941 నుంచి గొప్ప మార్పు వచ్చింది. కేసేకాను నుంచి అల్బాన్స్ కి వెళ్ళే రాజభాట లాంబరెనీ మీదుగా వెళ్ళుతుంది. కాని ఈ కొత్త రోడ్లు చక్కగా నిర్మాణం కాకపోవడంవల్ల వీటిమీద ప్రయాణం చేయడం సుఖంగా ఉండదు. కాని ప్రయాణ సదుపాయాలలో ఒక అడుగు ముందుకు వేశామనే చెప్పాలి.

“1939 వసంత, వేసవికాలాలలో ఇద్దరు డాక్టర్లు, ఇద్దరు నర్సులు సిడ్వర్త్ రిండులోని తమతమ ఇంట్లకు వెళ్ళారు. ఇక్కడ పని నేను, డా. లడిస్లాస్ గోల్డ్స్మిడ్, డా. అన్నా విల్డ్ కాన్ సర్దుకోవలసి వచ్చింది. డా. గోల్డ్స్మిడ్ 1933 నుంచి ఇక్కడ పనిచేస్తూ 1938 లో శైలవ్రమిద యూరపు వెళ్ళి తిరిగి వచ్చారు. డా. విల్డ్ కాన్ లాంబరెనీలో 1935 నుంచి 1937 దాకా పనిచేసి యూరపు వెళ్ళింది. 1940 జనవరిలో యుద్ధం మూలంగా నానా అగచాట్లూ పడి ఎలాగో తిరిగి ఇక్కడికి చేరుకుంది. డా. విల్డ్ కాన్ చేరుకోగానే గెల్టూడ్ కాచ్ సతి విమానంలో సిడ్వర్త్ రిండు వెళ్ళింది.

“1943 లో డా. గోల్డ్స్మిడ్ శైలవ్రమిద బెల్జియం కాంగోలో కొన్ని నెలలపాటు గడిపారు. ఆయనగారు లేనపుడు తనువక్రి పనులు సక్రమంగా నడిపి డా. విల్డ్ కాన్ 1944 లో కొన్ని నెలలు శైలవ్రమిద వెళ్ళింది. 1944 ఏప్రిల్ నుంచి మాకు సమీపంలో ఉన్న మగతరోగుల శిబిరంలో ప్రభుత్వ వైద్యుని బదులు పనిచేయడానికి డా. గోల్డ్స్మిడ్ పునరుత్తమం. ఆ తరువాత ఉదయంపూట శస్త్రచికిత్స చేసే

టవుడు, మధ్యాహ్నం మూడుగంటలసేపు వీరు మాకు సహాయం చేస్తుండేవారు.

“1941 వేసవిలో నా భార్య లాంబరెనీ చేరుకుంది ప్రాన్సునుంచి ఏదోవిధంగా లిస్బన్ చేరుకుని అక్కడనుంచి ఒక పోర్చుగీసు స్త్రీమధులో కాంగో ముఖద్వారంలో ఉన్న అంగోలా అనే పోర్చుగీసు వలసకు వెళ్ళి అక్కడనుంచి మళ్ళీ చుట్టుతిరిగి జెబ్జియం కాంగోమీదుగా ఆగస్టులో ఇక్కడకు వచ్చింది.

“యుద్ధారంభకాలంలో అనుప్రతి తగ్గించివేయడంవల్ల కొంతమంది నర్సులు ఇతరత్రా పనలు చూచుకుంటున్నారు. నలుగురు నర్సులు మాత్రమే మిగిలారు. నా భార్య పంతుః ప్రకారం వీరికి బదులు పనిచేసి యుద్ధం ప్రారంభమయిన దగ్గర నుంచి ఏకబిగువున పనిచేసిన వీరికి విశ్రాంతి కలగజేసింది. శస్త్ర చికిత్సకు కావలసిన సన్నాహం చేసేది, అవసరమయినపుడల్లా సహాయం చేసేది, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు వ్రాయడంలో నాకు తోడ్పడేది, నేను అనుకున్నంతకంటే ఎక్కువగానే ఇక్కడి శీతోష్ణసిద్ధిని తట్టుకోగలిగింది. రోజంతా ఏదో పని చేస్తూనే ఉంటుంది. ఆమె సహాయం చాలా అమూల్యమయినది.

“1938 నుంచి మాతో కూడా ఉన్న నోడ్జిన్ సతి 1943 జూన్ ఆరంభంలో స్విట్జర్లండు వెళ్ళింది. అక్కడనుంచి ఆరు నెలలకు ఇంటికి చేరుకోగలిగింది. ప్రయాణానికి కావలసిన వసతి లన్నీ సంపాదించుకుని కోచ్ సతి జులైలో తిరిగివచ్చి నోడ్జిన్ స్థానంలో పని చేయసాగింది. స్విట్జర్లండు నుంచి వచ్చేటపుడు మందులు పెట్టేటటువంటివి కూడా తెచ్చింది. ఆమె వచ్చిరావడంతోనే

నంటశాఁ వ్యవహారాలు చేపట్టింది. డబ్బి నన్న మేరియూసతి అనారోగ్యంగా ఉన్నందున ఆమెకి సహాయం చేయసాగింది.

మేరియా సతి అనారోగ్యం మూలంగా పనిచేయలేక పోవడంవల్ల 1944 వ సంవత్సరముంతా మేము ఇబ్బంది పడ్డాం. అగస్టులో ఆమెని కమ్యూన్ హౌండులలోని ఆసుపత్రికి పంపాను. ఆమె ఆక్టోబరు 1945 లో విమానంలో బయలుదేరి హాలండు విముక్తిదినాలలో పాఠన్ చేరుకుంది.

“ఇప్పుడు ఆసుపత్రి పనిలుంతా కోచ్ సతి చూస్తోంది. ఎమ్మా నంటపని, కోటలపని, ఇంటిపని చూస్తోంది. చాలా కాలంపాటు నలుగురికి బతులు ముగ్గులు నన్నులే పనిచేశారు. మేము ఎంత అలిసిపోయామో మా కప్పుడు తెలిసినవచ్చింది. అపరిమితమయిన ఎండే కాకుండా విరామం లేకుండా పని చేయడంవల్ల మా కీ ఆలసట కలిగింది. రోజునాగీ పనులు నిర్వహించాలంటే, క్రంగిపోయే మనస్తత్వం అలవచ్చుతోంది. ఒకరి కొకరం చెప్పుకున్నాము.

“మే 7 న యూరపులో యుద్ధం ముగిసిందనే వార్త విన్నాము. నేను న్రాతబల్లముందు కూర్చుని అత్యవసరమయిన ఉత్తిరాలూ చూసుకుంటున్నాను. రెండు గంటలకు బయలుదేరే స్త్రీ మరుకు వీటిని అందివ్వాలి. సరిగా ఆ సమయానికి ఒక తెల్లరోగి నా కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి యూరపులో యుద్ధవిరామ సంధి ప్రకటించారని చెప్పాడు. అతను అనుప్రతికి వచ్చేటప్పుడు కూడా రేడియో తెచ్చాడు. నేను ఉత్తరాలు వ్రాయడం పూర్తిచేయాలి. తరవాత ఆసుపత్రికి వెళ్లితిరాళి. మధ్యాహ్నంపూట మా ఆసుపత్రి గంట గణగణ

మోగింది. ఈ శుభవార్త విన్నానికి అందరమూ పోగయినాము. ఆ తరువాత బాగా అలసిపోయినప్పటికీ బోటలో పని ఎంతవరకు అయిందో చూడడానికి నేను కాళ్ళిడుక్కుంటూ వెళ్ళాను. యద్ధం అంతం కావడం గురించి, దానిలోని ఆరంగురించి సాయంకాలంగాని నేను ఆలోచించలేకపోయాను. బయట చీకటిలో శాటిచ్చెట్లు అల్లల్లాడుతున్నాయి. క్రీస్తుకు పూర్వం 6 వ శతాబ్దంలో జీవించిన లావ్ - సే అనే చీనా మేధావి సూక్తులు నేను చిన్న పుస్తకంలో వ్రాసిపెట్టి ఉంచాను. దానిని అలమారాలోనుంచి తీసి యద్ధంమీద, విజయంమీద ఆయన చెప్పిన మాటలు చదివాను. 'ఆయుధాలు వినాశనకరమయినవి. అవి ఉత్తముల పరికరాలు కావు. గత్యంతరంలేకనే వీటిని ఉపయోగించడం. శాంతి భద్రతలే సత్పురుషులకు ఉత్తమమయినవి. జయిస్తారుగాని విజయం వారికి సంతోషం కలిగించదు. ఆ విజయానికి సంతోషించేవారు హత్య కీ సంతోషించేవారే. ఉత్తర క్రియలలో పాల్గొన్నట్టు సేనాధిపతి విజయోత్సవాలలో పాల్గొనాలి. లక్షలాది మానవులను నిలుపునా హత్యచేసినందుకు కన్నీళ్ళు కాలువలు కట్టేట్లు ఏడవాలి. కాబట్టి యద్ధంలో జయించినవారు విషాదోత్సవాలలో పాల్గొంటున్నట్టు భావించుకోవాలి.'

యూరపులో యద్ధం ఆఖరయింది కాబట్టి మా సహాయార్థం కొత్తగా నక్సులు డాక్టర్లు రావడానికి ఏలవుతుందని ఆశించాం. ప్రయాణానికి ముందు తలంగం కొన్ని నెలలు పట్టింది. కాట్ మనె సతి లిబ్రవిలీకి ఏమానంలో వచ్చి అక్కడనుంచి ఆగస్టులో లాంబరెనీ చేరుకుంది. ఆమె రాగానే పని

ప్రారంభించడంవల్ల నాకూ - హాస్కె-నెచ్ సతికి కొంత
నిశ్చాంతి చిక్కింది.

“1941 ఆగస్టు నుంచి నా భార్య లాంబరెనీలోనే
ఉంది 1945 సెప్టెంబరు వరకాలం ప్రారంభమయ్యేముందు
మూరపుకు బయలుదేరి వెళ్లింది. అప్పటినుంచీ వాతావరణం
బాగున్న కాలంలోనే అంటే మే నుంచి సెప్టెంబరు వరకు వచ్చి
పోతూండేది.

“మా వలసలోని పాశ్చాత్యులను ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి
డానికి ‘ప్రావిడెన్స్’ అనే నావ అట్టోబరులో వచ్చింది. అనా
రోగ్య కారణంగా సాధ్యమయినంత తొందరలో వెళ్లిపోవలసిన
వారితో సహా మాజిల్లా రోని వందలకొలది తెల్లవాళ్ళు ఆ నావ
పక్కా వెళ్ళారు.

యుద్ధం పూర్తి అయింది. ధరలు క్రమేపీ పెరిగి పోతు
న్నాయి. ఎంత ఖతంగా ఉన్నా ఆసుపత్రి ఖర్చు పూర్వం
ంటే నాలుగురెట్లు ఎక్కువ అవుతోంది. విదేశాలనుంచి వచ్చే
గురులకేగాక అరటిపండ్లు మొదలయిన వాటికికూడా ఎక్కువ
ధరపెట్టి కొనవలసి వస్తోంది. అందువల్ల నల్లవాళ్ళ కూలీకూడా
ఎక్కువయిపోయింది. వీటన్నిటిని మించి యూరపుకు రాక
రోకలకు డబ్బు విపరీతంగా అయిపోయింది.”

యుద్ధకాలంలో రి సంవత్సరాలపాటు శైలవు తీసుకో
కుండా లాంబరెనీలో ఉన్న ఎమ్మా హాస్కె-నెచ్ 1945 లో
ఇలా వ్రాసింది :

“నేను డా. స్వయిట్జర్ ఆసుపత్రిలో నర్సుగా పని
చేస్తున్నాను. లాంబరెనీలో నేను పనిలో చేరి 20 సంవత్సరా

లయింది. యుద్ధకాలమంతా నేను డాక్టరుగారితో కలిసి పని చేశాను. మేమంతా వివరీతంగా అలిసిపోయాము. కాని మాబోకల్లా డాక్టరుగారొకరే ధైర్యంగా నిలబడ్డారు

“పగటి పని పూర్తి అయిన తరువాత వారు ఆర్గన్ వాయిం చేవారు. రాత్రినిశ్శబ్దంగా వుండేది. చుట్టూ పెద్ద అడవి. మా మా గదులలో ఉండి వారి వాయిద్యం విని సంతోషించేవారం. ఇలా పనిడంచల్ల మా మనసులకు స్వస్థత చిక్కేది, ఆత్మకు వికాసం కలిగేది. ఇంటిమీద బెంగలేకుండా డాక్టరుగారి వాద్యం వల్లమనగలిగాను.”

“యుద్ధకాలంలో అమెరికాలోని మిత్రులు అందజేసిన సహాయం యెన్నటికీ మరచేపోలేము. ఈ ప్రాంతంలో ఆసుపత్రి ఉండికాని లేకపోతేనా ! మాచుట్టూ ఉన్నవారి దుర్దశచూస్తే ఎదో విధంగా ఓపికపట్టి పనిచేయవలసిందే ననిపించేది.”

ఈ పోరాట, అంటే 1939 మే మధ్యలో, స్వయిట్చర్ సతి, అమె కూతురు లాంబరెనీకి బయలుదేరారు. వారు ఆఫ్రికా రానడం ఇదే మొదలు. అందరూ మహా సంతోషించారు. డా. స్వయిట్చర్ అమెరికాలోని ఒక మిత్రునికి ఇలా వ్రాశారు : “నా కూతురు నా ఆసుపత్రి చూసే అవకాశం కలగడం నా కెంతో సంతోషంగా ఉంది. ఆసుపత్రి ఆవరణలో ఆడుకునే కోతులను, జింకలనుచూసి ఆనందించింది.” యుద్ధం ప్రారంభం కావడానికి ముందే వారు యూరపు తిరిగి చేరుకున్నారు. పారిస్ లో అమె భర్తను కలుసుకుంది. చిరకాల స్నేహితుడు, ఆర్గన్ నిర్మాత ఎక్కర్ట్ అనే ఆయనను రేనా పెండ్లాడింది.

1904 లో ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం పతనమైన సమయంలో వ్యయిట్చర్ సతి కూతుర్ని, ఇల్లున్న చూడడానికి పారిస్ వెళ్ళింది. దక్షిణ ఫ్రాంసువారంతా ఎలా పాసిపోయారో కేనా అమెరికాలోని ఒక స్నేహితునికి ఇలా వ్రాసింది : “అనసర మయివ వస్తువులన్నిటినీ వేసుకుని మంచిన్న కాగునో బయలు దేరాము. మా అమ్మ, నా భర్త, నా కూతురు, నేను ఫ్రాన్సుగుండా ప్రయాణం చేశాము. కాగునోనే నిద్రపోతూ, ఏది దొరికితే అది కొంటూ రోడ్ల మీద సుమాసు నెలరోజులు గడిపాము.”

లియూస్ లో ఎక్కర్ట్ కి ఉద్యోగం, అద్దెకు ఇల్లుదొరికాయి. వారు అక్కడ స్థిరపడకముందే కేనాకి ఇంకో బిడ్డ పుట్టింది. 1941 వేసవిలో వ్యయిట్చర్ సతి భర్తను కలుసుకొవడానికి ఆఫ్రికా వెళ్ళింది. ఆతరవాత ఎక్కర్ట్ దంపతులు స్విడ్జర్లాండు వెళ్ళారు. జూరిచ్ లో ఎక్కర్ట్ కి ఒక ఆర్గన్ నిర్మాణ కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరికింది. తరవాత తరవాత ఆయన ఆకంపెనీకి ఛైర్మను అయ్యాడు. వ్యయిట్చర్ రచనల సంపుటిని ప్రచురించిన ప్రచురణ కర్తలు ఆసుపత్రి సహాయకులకు పంపడానికి జాబితా ఇచ్చుని కోరగా వ్యయిట్చర్ నేనింతివరకు చూడని నా మనసులకు మనసురాండ్రకు నాలుగేసి కాఫీలు పంపండి” అని జవాబు ఇచ్చారు.

యుద్ధం ప్రారంభంకాగానే లాంబరెనీలోనే ఉండి మానవ సేవను కొనసాగించడమా లేక ఆసుపత్రిని కట్టేసి యూరపు తిరిగివెళ్ళడమా ఏం చేయాలో కోచకుండా ఉండని వ్యయిట్చర్ అమెరికాలోని మిత్రులకు వ్రాసారు. తరవాత ఆసుపత్రిని నడ

పాలని ష్వయిత్పుర్ నిశ్చయించుకొన్నట్లు వినగానే ఆ అమెరికన్ స్నేహితులు కలుసుకొని సహాయం పంపేవిషయం ఆలోచించారు.

1939 చివర ఈ విధంగా అమెరికాలో ఆల్బర్ట్ ష్వయిత్పుర్ ఫెలోషిప్ అనే సంస్థ ఆవిర్భవించింది. 'ఆదిమ అడవి అంచున' అనే గ్రంథం ఆఖరి అధ్యాయంలో ష్వయిత్పుర్ 'ఫెలోషిప్' అనే పదం ఉపయోగించారు. అందుకని అమెరికన్ మిత్రులు తమ సంస్థకు ఆ పేరు పెట్టారు. "బాధా చిహ్నాలు సోదర బృందం" గురించి ష్వయిత్పుర్ వ్రాశారు. అందులో "ఈ సంస్థలో సభ్యులెవరు? శారీరక బాధ ఆతురత అనుభవించిన విశ్వమానవులందరూ ఒకటే. వీరందరూ ఒకరితో ఒకరు బంధింపబడ్డారు. మానవునకు దావడించే బాధలు వీరందరికీ తెలుసు. బాధనుంచి విముక్తి పొందాలనే ఆ కాంక్ష ఎటువంటిదో వీరు ఎరుగున్నారు."

ఈ సంస్థను స్థాపించడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయని విని ష్వయిత్పుర్ ఇల్లా వ్రాసారు: "ఇక అమెరికానుంచి సహాయం వస్తుందని నిని నా మనసు ఎంతో కుదటపడింది. ఇరంతా ఏదో అద్భుతంగా ఉంది. తగినంత కృతజ్ఞత మీకు నేను చూపలేను." ఏచర్చితోగానీ, ఏ మతప్రచారక సంస్థతోగానీ తదితర ఏ సంస్థతోనూ సంబంధంలేని తన పనిస్వభావాన్ని గురించి ఈ లేఖలో వారు వివరించారు. ఈ సంస్థ స్వయాపం సాధ్యమయినంత సామాన్యంగా ఉండాలని సలహా ఇచ్చారు. తన పనిలో పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక సంబంధం. ఆసక్తి కలిగించేందుకుగాను వ్యక్తులు ఒకరినొకరు కలుసుకునే విధానం అవలంబించడం మంచిదని చెప్పారు.

ష్వయిత్పుర్ కార్యకలాపంలో అమెరికావారికి ఆసక్తి విపరీతమయిపోయింది. కాలిఫోర్నియాలో ఈ సంస్థకు శాఖ ఏర్పడింది. ఈ శాఖ వేలకొలది డాలర్లు వసూలుచేసి పంపింది. ఆ ప్రాంతంలో ష్వయిత్పుర్ కార్యకలాపంలో నిరంతరం ఆసక్తిని రేకెత్తిస్తోంది.

ఆలిన్ ఎథర్ సతి 'హాస్పికాన్లు' వాయింఛడంతో నేర్పరి. ఆమెకు యూరపులో ష్వయిత్పుర్ దంపతుల పరిచయం కలిగింది. లాంబరెనీ సహాయార్థం సశ్చిమ దేశాలలో ఆమె చాలా ప్రదర్శనా లిచ్చింది.

అమెరికాలో ఆర్గన్ వాద్య వేత్తలు తమ సంస్థద్వారా ష్వయిత్పుర్ కి ఎంతో సహాయం అందజేశారు. ఈ విషయంలో ఎడోవర్డ్ సీన్ బెర్జర్ అనే ఆయన చొరవ తీసుకుని అనేక ప్రదర్శనా లిచ్చారు.

ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలండులనుంచి కూడా ఆల్బర్ట్ ష్వయిత్పుర్ ఫెలోషిప్ ను గురించి సమాచారం వంపమసి ఉత్తరాలు రాసాగాయి. జాతీసామరస్య కార్యకలాపంలో ష్వయిత్పుర్ల అంతర్జాతీయ ప్రాధాన్యం వారు గుర్తించారు. ఆస్ట్రేలియా ప్రెస్బిటేరియన్ చర్చి డైరెక్టరు ఇలా వ్రాశారు: "ప్రస్తుతం ఇటలీలో ఉన్న ఒక న్యూజిలండు చాప్లెన్ (మలే గురువు) తో మీకయిన పరిచయాన్ని పురస్కరించుకుని మెల్బోర్న్ లో ఉన్న నాకు ఆఫ్రికా స్వవహారాలను గురించి మీరు వ్రాయడం ఆశ్చర్యకరమయిన అంతర్జాతీయత."

1945 జనవరి 14 వ తేదీకి ష్వయిత్పుర్ కి 70 ఏళ్ళు నిండాయి. అమెరికా అంతటా సంగీత సంఘాలు, వారపత్రి

కలు, చర్చీలు, తదితరసంస్థలు ఆ రోజుకు చాలాప్రాధాన్యమిచ్చాయి. డా. వ్యయిట్చర్ 'ఫెలోషిప్'కి ఇలా వ్రాశారు :

నాకు సహాయం పంపుతున్నామంటూ జనవరి 14 న మీరు పంపిన కేబిలు అందింది. చాలా సంతోషించాను. దీనిని పంపడానికి సహాయపడినవారందరికీ ఎంతో కృతజ్ఞుణ్ణి. యూనిటేరియన్ సర్వీసు కంపెనీకి చెందిన డా. జామ్ దగ్గరనుంచి, కాంగ్రెస్ గేషన్ ల్ చర్చీల జనరల్ కౌన్సిలు దగ్గరనుంచి, ఎపిస్కోపల్ చర్చీ మిత్రుల దగ్గరనుంచీ కూడా కేబిలులు వచ్చాయి. ఈ మూడు సంస్థలవారూ నన్ను అభినందిస్తూ ఆసుపత్రికి సహాయం పంపుతున్నామంటూ కేబిలు ద్వారా తెలియపర్చారు. ఇంతమంది నా పనికి గొప్ప సానుభూతి ప్రదర్శించడంవల్ల నాలో నూతన శక్తి జనిస్తోంది.

“65వ ఏడు దాటింతరవాత లాంబెరెనీకి నాకు సాయ పడడానికి వచ్చే వారికి ఆసుపత్రివని అప్పజెప్పిన ను యూరపులో గ్రంథరచన సాగిస్తూ, వాద్యగోష్ఠులు జరుపుతూ నెలల తరబడి గడుపుదామని తలపోశాను. కొన్ని వారాలపాటు శైలవు పెట్టి విశ్రాంతి తీసుకుందామని కలలుకన్నాను. యుద్ధం రావడం మూలాన అంతా తలకిందులయింది. ఈ యుద్ధము యంలో అలసటతో అవస్థపడ్డాను. కాని ఇక్కడి దారుణ శీతోష్ణస్థితిని ఎదుర్కొని రోజల్లా పనిచేయగలుగుతున్నాను.”

క్రిస్మస్ సెంచరీ పత్రిక 1945 ఫిబ్రవరి 14వ సంచికలో డా. వ్యయిట్చర్ 70వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంలో వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా వ్రాసింది: “తత్వశాస్త్రం మీద గ్రంథం పూర్తి చేయ

గలశక్తి, ఆయనకు కలదనే ఆశిస్తున్నాము. భ్రాతృహత్యలతో కూడిన మన నాగరికతవిలువనుకట్టి జీవితంఎడ శ్రద్ధాభక్తులనే సూత్రానికి మరలవలసిందిగా మనలను హెచ్చరించేందుకు చారిత్రకంపై తగినవారు ఇంకెవరున్నారు?... ఆరోజున ఆయన ఏంచేశారో మనకు తెలియదు. కాని ముప్పైవేళ్ళ క్రితం ఆసుపత్రి స్థాపించినదగ్గరనుంచి గడచిన 11వేల రోజులలో ఆయన చేసినదానికీ ఆరోజునచేసినదానికీ పెద్ద భేదం లేదనే అనుకుంటున్నాము.”

జన్మదినంనాడు ఆయన చేసిన పనులను గురించిన ప్రశ్నలకు డా. వ్యుయిట్చర్ ఇలా జవాబిచ్చారు:

“నేను చేయవలసిఉన్న పనికి డెబ్బైవేళ్ళవాణ్ణిగాక, ముప్పైవేళ్ళవాణ్ణియే బాగుండేది... ఆరోజు నేను ఎలా గడిచానా అని మీరు ఆశ్చర్యపోయిఉండవచ్చు. ఆరోజు ఆనివారం. రోజూకంటే ఎక్కువపని తగిలింది. నేనూ, నాతోపాటు పనిచేసే డాక్టర్లు కలిసి వరిబీజానికి శస్త్రచికిత్స చేశాము. గుండెజబ్బుతో గులమూలంగా ఆందోళన ఎక్కువగా నడవలసివచ్చింది. ఉష్ణమండలానికి అలవాటుపడ్డవాళ్ళు కూడా భరించలేనంత ఎండకాసింది.”

లండన్ లోకూడా వ్యుయిట్చర్ డెబ్బదనజన్మదినోత్సవం జరిగింది. క్రిస్టియన్ సెంచరి పత్రిక బ్రిటిష్ విలేఖరి ఎడ్వర్డ్ పీబిట్ 1945 ఫిబ్రవరి 21న తేదీ సంచికలో ఇలా వ్రాశాడు.

“ఇంతటి స్నేహపాత్రులు, ఇంతటి నిష్కపటమనస్కులు ఈదేశంలో అడుగుపెట్టలేదు. ఎక్కడపడితే అక్కడ

పేరిని గౌరవిస్తున్నారు... రేడియో ప్రసంగం చేసేముందు అధ్యక్షులు 'మిమ్ములను ఏమని పరిచయంచేయమంటారని అడిగితే 'స్వయిట్చర్' 'స్టాటండులోని కూలివాడిలాగా స్వయిట్చర్' ఉంటాడని చెప్పండి' అని జవాబిచ్చారు. వెస్ట్ మిన్స్టర్ అబీలో మొదటిసారిగా ఆర్గన్ వాయిదించినపుడు శ్రోతలు ఎప్పుడు తలుపులు తెరుస్తారా అని వరుసలో నిలబడ్డారు.

“ఇంతవరకు జీసస్ ప్రబోధాలను వ్యాఖ్యానించిన వారంతా ఆయన తమ యుగానికి చెందినవానినిగా భావించుకుని వ్యాఖ్యానించేసారు. కాని జీసస్ పూర్వకాలపు రాడనే దృష్టితో స్వయిట్చర్ వ్యాఖ్యానించారు.” అంటూ డా. మిక్లేని రేడియోలో ప్రకటించారు.

యుద్ధకాలంనుంచి చాలామంది అమెరికన్లు స్వయిట్చర్ ని ఆయన ఆసుపత్రిలో సందర్శించారు. ఆల్బర్ట్ స్వయిట్చర్ ఫెలోషిప్ కార్యదర్శి, కోశాధికారి అయిన డా. ఎమెర్సోన్ రాస్, ఆయన భార్య 1946 ఆగష్టులో లాంబెరెనీ వెళ్ళారు. వారి దినచర్యలనుంచి కొంతభాగం ఉటంకిస్తాను.

“నుప్రసిద్ధులయిన డా. స్వయిట్చర్ ఆసుపత్రిని చూచినమీదట కలిగిన అనుభూతిని వర్ణించడానికి తగిన శక్తి నిమగ్నని 'చదువులరాశిని' ప్రార్థిస్తున్నాను.

“మేము చీకటిపడ్డతరువాత సుమారు 7-30 గంటలకు లాంబెరెనీ చేరుకున్నాము. ఆ చీకటిలోనే లాంచి దిగాము. ఇసుకలో చాలా దూరం నడిచాము. మా టార్చిలైట్ల సహాయంతో మిట్టలు ఎక్కి ఎక్కి పైకి వెళ్ళాము. ఆపైన కారడవి. అక్కడక్కడా దీపాలు మిణుకుమిణుకుమంటున్నాయి. అక

స్వాత్మగా కిటికీలముందుకు చేరుకున్నాము. తొంగిచూడగా లోవల పెద్దగది, గదిలో బల్లమీద భోజనపదార్థాలు, బల్లచుట్టూ జనం కనిపించారు. బల్లమీద మూడు నాలుగు కిరసనాయిలు దీపాలున్నాయి.

మే మీ దృశ్యం చూస్తుండగా మా మాటలు విని వ్యయిట్చర్ బల్లదగ్గరనుంచి లేచారు. మే మా గుమ్మం దగ్గరకు చేరుకునేసరికి వ్యయిట్చర్ నుమ్మలను ఆహ్వానించడానికి మెట్లమీదకు వచ్చారు. మేము గొప్పవారనిభావించే వీరిని ఈవిధంగా కలుసుకున్నాము. ఆయనతో కలిసి గడిసిన కోద్దిరోజులలో ఆయనగొప్పతనం మా కింకా బాగా తెలిసి వచ్చింది. ఉదయం 7-30 గంటలకు భోజనాలకి గంట మోగింది. రాత్రి మేము వచ్చినప్పటిలాగానే ఈ విచిత్ర ప్రపంచాన్ని అంధకారం ఆవరించి ఉంది. ఏం ప్రపంచం! ఏం ప్రపంచం! ప్రేంచి, జర్మన్ గృహాలు, వ్యవసాయశ్రేత గృహాలుచూసినవారు దీనిని మనసులో చిత్రించుకోగలరు... ఇంటికిందా, చుట్టూ మృగశాలలాగా ఉంది. కోడిపిల్లలు, బాతులు, టర్కీకోళ్ళు, పిల్లులు, కుక్కలు, లేళ్ళు, పక్షులు మొదలగునవన్నీ ఉన్నాయి. గూడకొంగలు చాలా విశ్వాసంగల పక్షులు. వ్యయిట్చర్ సతి వాటిని వెళ్ళి నిద్రపొమ్మని ఎంత తరిమినా, అవి రోజూ వ్యయిట్చర్ చుట్టూచేతే మృగ వక్షిసముదాయంలోవచ్చి చేరుతూనే ఉండేవి... నిజంగా ఆయన రెండవ సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్... రాత్రిపూట తత్వ శాస్త్రమీద రచనలు సాగిస్తుండగా దీపంచుట్టూ పిల్లి ముడుచుకుని పడుకునేది. ఆ పిల్లిని కూనలప్పుడు వ్యయి

టప్పర్ రక్షించారట. కారల్ గార్డు తదితర తత్వవేత్తలను గురించి మాతో ముచ్చటించేటప్పుడు మధ్యమధ్య దాని తల మీద మృదువుగా నిమిరి దానితోనో, దానిని గురించో మాట్లాడేవారు. ఇంతటి మెత్తటిమనసు, ఇంతటి హాస్య ప్రయత నే నెవరిలోనూ చూడలేదు. భోజనసమయంలో కడుపుబ్బ నవ్వించారు.

“ఆ ఆసుపత్రి న్యూయార్కులోని ఆసుపత్రులలాగా లేదు. ప్రతీదీ ప్రజల సంస్కృతికి అనుగుణంగా ఉండాలని వ్యయిట్చర్ విశ్వాసం. అసంపూర్ణంగా ఉన్నా ఈ ఆసుపత్రి పరిణామంలోను, గుణంలోను గొప్పవిజయమే సాధించింది. చుట్టుప్రక్కల వందలకొలది మైళ్ళదూరాన్నుంచి తెల్ల వాళ్ళూ, నల్ల వాళ్ళూ వచ్చి మూగుతారు...నానాగోలతో బాధపడే ఆఫ్రికన్లు ఈ ఆసుపత్రిలో ఎందరో ఉన్నారు. డాక్టరుగారితో కలిసి వారి దగ్గరికి ఒకనాడు వెళ్ళాను. వారి యెడ ఆయన దయాదాక్షిణ్యాలు, ఆందోళన, సన్నిహితత్వం చూడ ముచ్చటగా ఉంటుంది.”

1947 వేసవిలో డా. చార్లెస్ ఆర్. జాయ్, మెల్విన్ ఆర్నాల్డ్ వ్యయిట్చర్ను సందర్శించేందుకు విమానంలో ఆఫ్రికా వెళ్ళారు. డా. వ్యయిట్చర్ పేరు, ఆయన రచనలు అమెరికాలో ఎక్కువ ప్రచారంలోకి తీసుకురావడానికి బీకన్ ప్రెస్సు, తదితర ప్రచురణకర్తలు పూనుకున్నారు. ఈ సందర్భంలో ప్రచురించదలచిన గ్రంథంలో ఆసుపత్రిజామ్మలు వేయాలని తలపెట్టి ఛాయాచిత్రాలు తీసుకోవాలనికూడా వారు వచ్చారు. వారు మామూలు సందర్శకులు గారు.

నానా ఆసుపత్రికూటంలోనివారయిపోయారు. ఈ చిత్ర
నియమ డాక్టరు ఎదుర్కొనే సమస్యలలో, ఆందోళనలలో,
ఆశలలో, పథకాలలో, స్వప్నాలలో వీరు భాగస్వాములయి
పోయారు. 'నాగరికతాతత్వం' అనే గ్రంథం పూర్తిచేయా
లని స్వయిట్చర్ ఎంత ఆందోళనపడుతున్నారో వారు
చెప్పగా వినాలి.

“రాత్రి బాగా పొద్దుపోయినతరువాత చదువుకి, ఆఫీ
సుకి, పడకకి ఉపయోగించే చిన్న గదిలో మినుకుమినుకునునే
దీపంమీందు కూర్చుని వ్రాసుకుంటారు. ఒక్కొక్క అధ్యాయం
పూర్తికాగానే తలకినూటిగా పైనున్న అలమారాపై
పోగొట్టే వాటిని పడవేసేవారు. ఇంకా పూర్తికాని అధ్యాయం
లతొలుతూకూ కాగితాలను నెనకనక్కన తీగలతో మేకుకు
'వేలాడవేసేవారు.' 'వేటగాడు జీనన్ పక్కలను వేలాడగట్టినట్టు'
అని నవ్వేవారు.

పదిసంవత్సరాల ఈ మధ్య ప్రపంచవ్యవహారాలపై
మొదటిసారిగా మాట్లాడుతూ డా. స్వయిట్చర్ మాటో
ఇలా అన్నాడు: “ప్రచారసాధనలో నిజమయిన నిజాన్ని
అర్థంచేసుకునే శక్తిని మనం ప్రవేశపెట్టాలి. నేటి దేశభక్తికి
బదులు మానవజాతికంతటికీ గర్వకారణమయే గొప్ప దేశ
భక్తిని ప్రతిష్ఠించాలి. ఆదర్శజాతీయతకుబదులు సర్వ
సామాన్యమయిన నాగరికతతో కూడిన మానవతను ప్రవేశ
పెట్టాలి. యధార్థమయిన ఆదర్శాలు లేని సంఘానికిబదులు
నాగరికతారాజ్యంలో విశ్వాసాన్ని సునయింపగలిగేది... నిజ
మయిన ఆధ్యాత్మికతను కోల్పోయిన మనస్తత్వానికిబదులు

అభ్యుదయం సాధ్యమనే విశ్వాసం నెలకొల్పాలి. ఇవీ మన ముందున్న పనులు.”

సుమారు 10 సంవత్సరాలపాటు శైలపుత్రసుకోకుండా డా. ష్వయిట్చర్ లాంబెరెనీలోనే ఉండిపోయారు. 1948 సంవత్సరంలో వారు గెస్సబాచ్ తిరిగివచ్చేసరికి వారు పొందిన అలసటకు మిత్రులు చాలా ఆందోళనపడ్డారని మార్టిన్ పత్రిక తెలిపింది. ‘నల్ల అడవికొండలలోని కోనింగ్స్ ఫీల్డ్ లోను, స్విడ్జర్లండులోను విశ్రాంతి తీసుకున్న తరువాత తిరిగి బలం పడుతోంది. స్విడ్జర్లండులో ఉండగా తన కూతురి సంతానాన్ని మొదటిసారిగా చూచారు. 1949 వేసవిలో అమెరికా రావాలని అనుకుంటున్నట్లు వాళ్ళారు.”

ఇన్ని సంవత్సరాల పొడుగునా అమెరికా రాష్ట్రాని ఆహ్వానాలు వెళ్ళుతూనే ఉన్నాయి. ఆ ఆహ్వానాలలో కొన్నింటిని ఉల్లేఖిస్తాను.

‘లవెల్ ఉపన్యాసా’ లిచ్చి ఆతరువాత త్రిశత సార్లు కోత్సవాలలో పాల్గొనవలసిందిగా హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయం ఆహ్వానించింది. ప్రిన్స్టన్ లోని ‘ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ అడ్వాన్స్డ్ స్టడీస్’ అక్కడికి వచ్చి ‘మూడవసంపుటం’ పూర్తిచేయవలసిందని కోరింది. ఇవిగాక ఇంకా ఎన్నో విద్యా పరిషత్తులు, మత సంస్థలు, సంగీతసమితులు వచ్చి ఉపన్యాసాలు వాద్యప్రదర్శనలు ఇమ్మనికోరాయి. చివరకు కోల్ లోరాడ్ లోని ఆస్పెన్ లో జరిగే గోథ్ ద్వితీయ జయంత్యుత్సవాలకు స్మారకోపన్యాసం ఇవ్వడానికి డా. ష్వయిట్చర్ అంగీకరించాడు.

సంపూర్ణం.

తరవాత తరవాత డచ్చి, ఫ్రెంచి, జేనిమ్, ఫిన్నిష్ భాషలలో కూడా వెలువడింది.

ఇందులోని బొమ్మలు రమణీయంగా ఉన్నాయి. రిచార్డ్ క్లాసెన్ 1914 లో బాంబేలోనికి కలవకొనడానికి వచ్చినపుడు ఆ చుట్టుపక్కలతీర్చిన భూమిని ద్విత్వాల సనుసరించి ఈ బొమ్మలు గీయబడ్డాయి. ఈ గ్రంథంలో నేను చెప్పిపూర్తికాలో నా కార్యకలాపాలపట్ల వినిపించిన ప్రాంతం గురించి. నలమనుష్యుల మీద నా అభిప్రాయాలు వివరించడానికి ఇందుమూలంగా నాకు అవకాశం దొరికింది.

ఈ అధ్యాయంలో పాఠశాల పరిపాలనను చూడే హక్కు మన చెల్లువచ్చునుమా? వారిమీద పరిపాలన సాగించి అర్థికంగా ఆ భం పరిపాలనకు అనునంటి హక్కు మనకు లేదు. వారిని పూర్తిగా అనుచేసి సుఖమును జీవనంగాడిపే స్థితికి తీసుకురావాలని జరిగా వాంఛిస్తే మాత్రం అటువంటి హక్కు ఉంది. వారంతటానూ జీవించే అనుకూలం నిబంధించే వారితోలిక మనంపోకుండా ఉండడం మంచిది. కాని ప్రపంచ వాణిజ్యం అందరినీ అలముకుంది. దానిని ప్రతిఘటించే శక్తి మనకీలేదు వాళ్ళకీలేదు. తమ స్వాతంత్ర్యం నశించి పోయిందని వాళ్ళు భావిస్తున్నారు. ఈ వాణిజ్యం మూలంగా ఆర్థిక, సాంఘిక సంబంధాలు సడలిపోయాయి. వాణిజ్యం ద్వారా లభించిన ఆయుధాలు, అధికారం ఆధారం చేసుకుని నల్ల జాతులవారిని బానిసలుగా తయారుచేశారు. కొద్దిమంది భాగ్య వంతులుకావడానికి ఈ నల్లజాతిజనం ఎగుచుతీ వ్యాపారంలో పనిచేయవలసివచ్చింది. బానిసవ్యాపారపు రోజుల్లో